

โครงการวิจัยคุณภาพบัณฑิต

คณะเศรษฐศาสตร์

รายงานวิจัย

คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

อ. อิศรา คำนดีคำสัน
รศ. มณีศรี พันธุลาภ
อ. ศิริเพ็ญ คู่ภักญจนกันติ
อ. ศิริมา บุญนาค
อ. อาคม ใจเหล็ก
อ. นวลน้อย ตริรัตน์

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยคุณภาพบัณฑิต และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับนี้ สืบทำขึ้นเนื่องในโอกาสครบรอบ 70 ปี ของการสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากฝ่ายวิจัยและได้รับการอนุเคราะห์ในด้านข้อมูลและอื่น ๆ จากคณะเศรษฐศาสตร์ คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้แล้ว รายงานวิจัยฉบับนี้คงไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากนิสิต บัณฑิต และคณาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนผู้ใช้บัณฑิตและอาจารย์ที่ปรกษานิสิตบัณฑิต ทุก ๆ ท่าน ที่มองเห็นความสำคัญของงานนี้และร่วมมือตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วยอีกเช่นกัน

รายงานฉบับนี้น่าจะเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของงานวิจัยสถาบันอีกงานหนึ่งของ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะผู้วิจัยเองได้พบประเด็นที่น่าสนใจหลาย ๆ ประเด็นจากงานชิ้นนี้ ซึ่งให้คำตอบบางอย่างแก่เรา แต่ยังคงมีอีกหลาย ๆ ประเด็นที่น่าจะมีการวิจัยค้นคว้าอย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งจะยังประโยชน์แก่กระบวนการพัฒนาและผลิตบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ในอนาคต

อ. อิศรา คำนุดคำสัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข

บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้เป็นการศึกษาถึงคุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิต โดยใช้การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียน การสอน จากบัณฑิตทั้งในแง่ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์

ตัวอย่างที่ใช้เป็นบัณฑิตที่จบการศึกษาในระหว่างปีพ.ศ. 2522-2526 ซึ่งบัณฑิตเหล่านี้ ส่วนหนึ่ง เข้าไปอยู่ในตลาดแรงงานทั้งในภาคราชการและเอกชน อีกส่วนหนึ่ง เข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งในรายงานจะศึกษาถึงชีวิตความก้าวหน้าในการทำงานหรือการเรียนของ บัณฑิตในแต่ละกรณี สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียน การสอน ที่ได้เคยประสบมา ซึ่งจะครอบคลุมถึงการนำความรู้และประสบการณ์จากชีวิตในมหาวิทยาลัยมาใช้ประโยชน์ในชีวิต ย่างปัจจุบันอีกด้วย หลังจากนั้นจะเป็นการสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพของตัวบัณฑิตเองจากผู้บังคับบัญชา ของบัณฑิตในตลาดแรงงานหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยต่าง ๆ การสอบถามต่าง ๆ นี้ จะครอบคลุมถึงคุณภาพของตัวบัณฑิตเองและคุณภาพของบัณฑิตโดยเปรียบเทียบกับบัณฑิตในสาขา ศึกษาศาสตร์ด้วยกันจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ

เพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นของรายงานฉบับนี้ ตัวอย่างอีก 2 กลุ่มคือ อาจารย์ปัจจุบันและ นิสิตปัจจุบันจะถูกนำมาศึกษาด้วย เพื่อให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันของหลักสูตร การเรียน การสอนของคณะฯ ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่สามารถส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิตได้ เช่น กิจกรรม และ การใช้ชีวิตของนิสิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค
สารบัญ

	หน้า
ความนำ	1
ผลการศึกษา-วิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 1 รายงานการวิจัยบัณฑิตในตลาดแรงงาน	12
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลัง และการประกอบอาชีพของผู้ตอบ	12
ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียน	21
ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ทำ	35
ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม	41
ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมิน ลักษณะของบัณฑิต	53
สรุป	58
บทที่ 2 รายงานการวิจัยผู้ใช้บัณฑิต	62
ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	62
ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิต	65
สรุป	79
บทที่ 3 รายงานการวิจัยบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย	80
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลัง และการประกอบอาชีพของนิสิตบัณฑิต	80
ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ในระดับปริญญาตรี	99
ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม	107
สรุป	130
บทที่ 4 รายงานการวิจัยอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต	131
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ	132
ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์	137
สรุป	148

โครงการวิจัยคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ความเป็นมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เริ่มภารกิจการผลิตบัณฑิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2459 และได้ดำเนินการต่อเนื่องตลอดมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 71 ปี

การผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาและขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้จากสถิติจำนวนนิสิตปริญญาตรี ที่เพิ่มจาก 5,891 คน ในปีการศึกษา 2506 เป็น 12,580 คน ในปีการศึกษา 2526 และในช่วงเวลาเดียวกันนี้ จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้เพิ่มจาก 1,138 คน เป็น 2,713 คน จำนวนอาจารย์ได้เพิ่มจาก 562 คน เป็น 2,320 คน และจำนวนคณะวิชาที่ผลิตบัณฑิตได้เพิ่มจาก 7 คณะเป็น 15 คณะ

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ยังได้เกิดปรากฏการณ์การเพิ่มจำนวนสถาบันการผลิตบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ จาก 7 สถาบัน เป็น 13 สถาบัน (ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย) และยังมีวิทยาลัยเอกชนและสถาบันที่สังกัดหน่วยราชการอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง

การขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็วของการผลิตบัณฑิตในช่วงที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดประเด็นสำคัญที่จะต้องติดตามพิจารณาอย่างต่อเนื่อง 2 ประการ คือ ปัญหาปริมาณและปัญหาคุณภาพของบัณฑิต ในแต่ละสาขาวิชาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้วางแผนการผลิตบัณฑิตและควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แต่การวางแผนและการดำเนินการตามแผนยังจำกัดเฉพาะประเด็นปัญหาในเชิงปริมาณเท่านั้น ส่วนในเชิงคุณภาพ แม้ทบวงมหาวิทยาลัยจะมีเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับการคัดเลือกนิสิต เกี่ยวกับอาจารย์ และเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อควบคุมคุณภาพ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว คุณภาพของบัณฑิตจะเป็นอย่างไร และคุณภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไร ยังเป็นปัญหาที่จะต้องวิจัยอย่างจริงจัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความสำคัญของประเด็นปัญหาคุณภาพของบัณฑิตมาตลอดเวลา จะเห็นได้จากความพยายามที่จะกำหนดลักษณะของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ในปฏิธานของมหาวิทยาลัย ได้มีการจัดประชุม สัมมนา และระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และแนวทางการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายครั้ง

ในการศึกษาคุณภาพบัณฑิตและแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต นอกจากนี้จะใช้วิธีสัมมนา และระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ข้อมูลอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประกอบการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย คือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการวิจัยที่กระทำอย่างเป็นระบบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่ง ทำหน้าที่ปฏิบัติการกิจการวิจัย เพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิตขึ้น เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2526

คณะกรรมการปฏิบัติการกิจการวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิต ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ ในขั้นต้นนี้ สัปดาห์ที่จะให้มีโครงการวิจัย คู่ขนานกัน 2 โครงการ โครงการหนึ่งวิจัยด้วยระเบียบวิธีเชิงปริมาณ ซึ่งต้องมีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยข้อมูล และอีกโครงการหนึ่งวิจัยด้วยระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ ซึ่งอาศัยการสังเกตการณ์ ของนักการอุดมศึกษา โครงการวิจัยทั้ง 2 นี้จะให้ข้อมูลเพื่อเสริมและตรวจสอบซึ่งกันและกัน

โครงการวิจัยนี้ เป็นโครงการวิจัยด้วยวิธีเชิงปริมาณ

2. คณะเศรษฐศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์ เกิดจากการรวมกันของภาควิชาการคลัง คณะรัฐศาสตร์ และแผนกวิชา เศรษฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ได้เข้าร่วมในภารกิจการผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 ในระยะแรก คณะเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วย 4 แผนกวิชา คือ เศรษฐศาสตร์ทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์พัฒนาการ และ เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง กระทั่งในปี พ.ศ. 2515 จึงได้ดำเนินการขออนุมัติและได้รับ อนุมัติให้จัดตั้งแผนกวิชา เศรษฐศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์ขึ้นอีกแผนกหนึ่ง เป็นแผนกที่ 5

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 คณะเศรษฐศาสตร์ได้ดำเนินการสอนโดยใช้ระบบการศึกษาแบบ หน่วยกิตซึ่งนิสิตจะต้องศึกษาให้ครบ 130 หน่วยกิต ซึ่งจะมีสิทธิ์ได้รับปริญญา เศรษฐศาสตร์บัณฑิต ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามความเหมาะสมและได้เริ่มใช้หลักสูตรใหม่นี้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 เป็นต้นมา โดยนิสิตยังคงต้องศึกษาให้ครบ 130 หน่วยกิตต่ออยู่เช่นเดิม โครงสร้างของหลักสูตร ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นดังนี้

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตร

รายวิชา	จำนวน
1. วิชาการศึกษาทั่วไป	49 หน่วยกิต
2. วิชาพื้นฐาน	54 หน่วยกิต
3. วิชาเฉพาะแผนก	18 หน่วยกิต
4. วิชาเลือก	9 หน่วยกิต
รวม	130 หน่วยกิต

คณาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ ในช่วง 2 ปีหลัง (2528-2529) สามารถจำแนก

ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์

จำนวนอาจารย์	วุฒิปริญญา	วุฒิปริญญาโท	วุฒิปริญญาเอก	รวม
ปี 2528	6	37	27	70
ปี 2529	6	38	26	70

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา มีนิสิตในคณะเศรษฐศาสตร์เฉลี่ยประมาณ 550-600 คน คิดเป็นอัตราส่วนนิสิต 8-9 คนต่ออาจารย์ 1 คน โดยสามารถแยกเป็นนิสิตเก่า นิสิตใหม่ รวมทั้งบัณฑิตที่จบการศึกษาในแต่ละปีดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนนิสิตและบัณฑิตตั้งแต่ปีการศึกษา 2522-2529

	2522	2523	2524	2525	2526	2527	2528	2529
นิสิตเก่า	349	365	436	462	485	431	439	430
นิสิตใหม่	124	202	139	152	145	148	150	133
รวม	473	567	575	614	630	579	589	563
บัณฑิต	88	120	113	127	180	124	132	126

บัณฑิตที่จบจากคณะเศรษฐศาสตร์ จะต้องมีความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการผลิตบัณฑิตของคณะฯ ดังนี้ "บัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์จะต้องมีความรู้ทางเศรษฐศาสตร์อย่างเพียงพอที่จะเข้าใจพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์และการทำงานของระบบเศรษฐกิจ สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปประยุกต์กับปัญหาของสังคม เป็นผู้มีเหตุผลสามารถตัดสินใจปัญหาได้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม"

3. วัตถุประสงค์

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

- 3.1 ประเมินคุณภาพของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปีที่ผ่านมา
- 3.2 เปรียบเทียบคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3.3 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลถึงคุณภาพของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อระบุจุดที่ต้องพัฒนา

4. ขอบเขตของงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการประเมินคุณภาพบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเริ่มต้นการศึกษาจากนิสิตปัจจุบันปีที่ 1 - ปีที่ 4 ของปีการศึกษา 2528 ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงแรกของวงการผลิตบัณฑิต จนกระทั่งบัณฑิต จบออกไปอยู่ในตลาดแรงงานซึ่งจะถือเอาบัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา 2526 ย้อนไป 5 รุ่น คือรุ่นปี 2522 - 2526 และบัณฑิตในรุ่นเดียวกันที่ศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัยภายในประเทศ นอกจากนี้แล้วยังมีกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เข้ามาร่วมด้วยคืออาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีของคณะเศรษฐศาสตร์ ผู้ใช้บัณฑิตในตลาดแรงงานและอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตในบัณฑิตศึกษา เพื่อจะศึกษาถึงลักษณะภูมิหลังของบัณฑิตและนิสิต ลักษณะหลักสูตร และการเรียนการสอน ลักษณะของอาจารย์ และลักษณะของบริบททั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่าจะส่งผลทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมต่อลักษณะและความก้าวหน้าของนิสิตและบัณฑิตต่อไป

5. คำจำกัดความที่ใช้

5.1 คณะฯ หมายถึงคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5.2 นิสิตปัจจุบัน หมายถึงนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์ ในช่วงปลายปีการศึกษา 2528 คือระหว่าง 1 กุมภาพันธ์ 2529 ถึง 31 มีนาคม 2529

5.3 อาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี หมายถึงอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ที่ทำการสอนระดับปริญญาตรี และอยู่ปฏิบัติราชการภายในประเทศ ระหว่าง 1 กุมภาพันธ์ 2529 ถึง 31 มีนาคม 2529

5.4 บัณฑิต หมายถึงผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จากคณะเศรษฐศาสตร์ในช่วงระหว่างปีการศึกษา 2522-2526

5.4.1 บัณฑิตในตลาดแรงงานหมายถึง บัณฑิตที่ทำงานอยู่ภายในประเทศในช่วงระหว่าง 1 มีนาคม 2529 - 31 พฤษภาคม 2529

5.4.2 บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย หมายถึง บัณฑิตที่ยังคงศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในสถาบันการศึกษาภายในประเทศ ในช่วงระหว่าง 1 มีนาคม 2529 - 31 พฤษภาคม 2529

5.5 ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง เจ้านายหรือผู้บังคับบัญชา ในระดับที่ใกล้ชิดที่สุดของบัณฑิตในตลาดแรงงาน

5.6 อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์อื่นที่รู้จักบัณฑิต
ในบัณฑิตวิทยาลัย ในขณะที่ทำการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

5.7 การประเมินแบบสัมพัทธ์ หมายถึง การประเมินโดยเปรียบเทียบกันระหว่างบัณฑิต
จากคณะฯ กับบัณฑิตในสาขาเดียวกันจากมหาวิทยาลัยอื่นว่าคุณสมบัติต่อแต่ละด้าน มากกว่าหรือน้อยกว่า
อย่างไร

5.8 การประเมินแบบสัมบูรณ์ หมายถึง การประเมินเฉพาะบัณฑิตจากคณะฯ หนึ่งว่ามี
คุณสมบัติต่อแต่ละด้านอยู่ในระดับใด

5.9 การเรียนแบบอิสระ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนของคนที่ชอบคิดด้วยตนเอง
ทำงานด้วยความคิดของตนเอง มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองเป็นอย่างมาก

5.10 การเรียนแบบจำใจเรียน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนของคนที่ไม่สนใจในเนื้อหา
วิชา และไม่ชอบที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และไม่สนใจสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

5.11 การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง พฤติกรรมการเรียนของคนที่ชอบทำงานร่วมกับคนอื่น
พยายามที่จะร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความเห็นว่าห้องเรียนเป็นที่ซึ่งเหมาะสำหรับ
การมีปะทะสังสรรค์และการเรียนเนื้อหาวิชา

5.12 การเรียนแบบพึ่งพา หมายถึง พฤติกรรมการเรียนของคนที่ยังไม่รู้เฉพาะสิ่งที่กำหนด
ให้เท่านั้น เชื่อว่าอาจารย์และเพื่อน ๆ คือแหล่งของความรู้และแหล่งที่จะสนับสนุนช่วยเหลือ ชอบที่จะ
จะรับคำสั่งว่า จะต้องทำอะไร

5.13 การเรียนแบบแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมการเรียนของคนที่ยพยายามกระทำสิ่ง
ต่าง ๆ ให้ดีกว่าคนอื่น ๆ และมองบรรยากาศในห้องเรียนว่าจะต้องมีการแข่งขัน

6. แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้จะแยกออกตามกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่มคือ บัณฑิตในตลาดแรงงาน ผู้ใช้บัณฑิต
บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต นิสิตปัจจุบัน และอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี
โดยมีหลักการที่ใช้ในแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ก. ศึกษาถึงปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพต่าง ๆ ของบัณฑิต ประกอบด้วย

- ภูมิหลังของบัณฑิต
- ลักษณะหลักสูตรและการเรียนการสอน
- ลักษณะบริบททั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ข. ศึกษาถึงลักษณะที่ใช้ในการประเมินคุณภาพบัณฑิต ประกอบด้วย

- ความรู้ความสามารถ
- คุณธรรม
- คุณภาพชีวิต

จากหลักการที่กล่าวมา สามารถนำมากำหนดเนื้อหาของแบบสอบถามในแต่ละกลุ่มตัวอย่างดังนี้

6.1 บัณฑิตในตลาดแรงงาน

6.1.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ

6.1.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนของ

คณะ เศรษฐศาสตร์

6.1.3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงาน

6.1.4 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

6.2 ผู้ใช้บัณฑิต

6.2.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ

6.2.2 การประเมินคุณภาพบัณฑิต

6.3 บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย

6.3.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ

6.3.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญา-

ตรีของ คณะ เศรษฐศาสตร์

6.3.3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

6.4 อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต

6.4.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

6.4.2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิตจากคณะ เศรษฐศาสตร์

6.5 นิสิตปัจจุบัน

6.5.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

6.5.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

6.5.3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

6.6 อาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

6.6.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

6.6.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

6.6.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิต

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ในงานวิจัยนี้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

7.1 นิสิตปัจจุบันและอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามถึงตัวอย่างทั้งหมด ในช่วงเวลาระหว่าง

1 กุมภาพันธ์ 2529 - 31 มีนาคม 2529 สามารถรวบรวมแบบสอบถามกลับมาได้ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 5 นิสิตปัจจุบัน 589 คนมีผู้ตอบแบบสอบถาม 165 คน คิดเป็นร้อยละ 28.01

แบบสอบถามชุดที่ 6 อาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี 70 คน อยู่ปฏิบัติราชการภายในประเทศ 60 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม 33 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00

7.2 บัณฑิตในตลาดแรงงานและบัณฑิตในบัณฑิตศึกษา

มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมดังนี้

- ใช้รายชื่อ ที่อยู่หรือที่ทำงานจากทำเนียบรุ่น

- คัดเลือกตัวแทนรุ่น ๆ ละ 3 - 5 คน ส่งรายการทั้งหมดให้ตรวจสอบ แก้ไข

และเพิ่มเติมรายชื่อ ที่อยู่หรือที่ทำงานที่ถูกต้อง

- ติดตามผลการตรวจสอบรายชื่อ

- ส่งแบบสอบถามหรือเจ้าหน้าที่ไปยังสถาบันการศึกษาภายในประเทศที่มีบัณฑิตศึกษา

ในสาขาที่ใกล้เคียงกับเศรษฐศาสตร์เพื่อสอบถามถึงนิสิตบัณฑิตที่เป็นบัณฑิตจากคณะฯ

- ได้รายชื่อที่ถูกต้อง ส่งแบบสอบถามชุดที่ 1 ให้ในกรณีที่ เป็นบัณฑิตในตลาดแรงงาน

ส่งแบบสอบถามชุดที่ 3 ให้ในกรณีที่ เป็นบัณฑิตในบัณฑิตศึกษา พร้อมทั้งแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้ใช้บัณฑิต หรืออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วแต่กรณี

- ติดตามแบบสอบถามกลับคืน โดยการส่งเจ้าหน้าที่ติดต่อโดยตรง หรือไปรษณีย์

หรือโทรศัพท์

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 1 มีนาคม 2529 - 31 พฤษภาคม

2529 ตัวอย่างที่รวบรวมได้เป็นดังนี้

บัณฑิตในตลาดแรงงาน 372 คน ตอบแบบสอบถาม 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.27

บัณฑิตในบัณฑิตศึกษา 48 คน ตอบแบบสอบถาม 20 คน คิดเป็นร้อยละ 41.67

7.3 ผู้ใช้บัณฑิตและอาจารย์ที่ศึกษานิสิตบัณฑิต

จากแบบสอบถามบัณฑิตในตลาดแรงงานและบัณฑิตในบัณฑิตศึกษาที่ตอบกลับมาจะได้ชื่อที่ทำงาน หมายเลขโทรศัพท์ของ ผู้บังคับบัญชาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วแต่กรณี จึงจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปพบเพื่อส่งและชี้แจงแบบสอบถามที่ 2 หรือ 4 รวมทั้งขอניתการรับแบบสอบถามกลับ ในกรณีตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ ๆ สําคัญต่อการเดินทางจะใช้การติดต่อทางไปรษณีย์

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 1 เมษายน 2529 - 31 กรกฎาคม 2529

จำนวนผู้ใช้บัณฑิตที่ตกเป็นตัวอย่าง 94 คน ตอบแบบสอบถาม 73 คน คิดเป็นร้อยละ 77.66

จำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาที่ตกเป็นตัวอย่าง 17 คนตอบแบบสอบถาม 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12

8. จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม ภายหลังจากตรวจสอบ สามารถแยกจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

8.1 บัณฑิตในตลาดแรงงานรวม 94 ราย จากที่เก็บได้ 94 ราย แยกได้ดังนี้

บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2522	จำนวน	14	ราย
บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2523	จำนวน	19	ราย
บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2524	จำนวน	13	ราย
บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2525	จำนวน	12	ราย
บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2526	จำนวน	32	ราย
บัณฑิตที่จบการศึกษาในปีการศึกษา	2527, 2528	จำนวน	4	ราย

8.2 ผู้ใช้บัณฑิต 73 ราย จากที่เก็บได้ 73 ราย

8.3 บัณฑิตในบัณฑิตศึกษารวม 17 ราย จากที่เก็บได้ 20 ราย

8.4 อาจารย์ที่ปรึกษาผลิตบัณฑิต รวม 8 ราย จากที่เก็บได้ 16 ราย

8.5 ผลิตปัจจุบัน รวม 154 ราย จากที่เก็บได้ 165 ราย

ผลิตปีที่ 1	จำนวน	41 ราย
ผลิตปีที่ 2	จำนวน	44 ราย
ผลิตปีที่ 3	จำนวน	29 ราย
ผลิตปีที่ 4	จำนวน	38 ราย
ไม่บอกชั้นปี	จำนวน	2 ราย

8.6 อาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี 33 ราย จากที่เก็บได้ 33 ราย

ผลการศึกษา-วิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่ม สามารถแสดงผลการศึกษาในแต่ละกรณีได้ดังนี้

- บทที่ 1 รายงานการวิจัยบัณฑิตในตลาดแรงงาน
- บทที่ 2 รายงานการวิจัยผู้ใช้บัณฑิต
- บทที่ 3 รายงานการวิจัยบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย
- บทที่ 4 รายงานการวิจัยอาจารย์ที่ศึกษานิเทศบัณฑิต
- บทที่ 5 รายงานการวิจัยนิสิตปัจจุบัน
- บทที่ 6 รายงานการวิจัยอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

รายงานการวิจัยบัณฑิตในตลาดแรงงาน

ในการศึกษาบัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะผู้วิจัยได้ทำการสอบถามบัณฑิตที่สอบออกไปทำงานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-2528 ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ทำ
- ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม
- ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินลักษณะของบัณฑิต

จากการสอบถามบัณฑิตในตลาดแรงงาน ได้ข้อมูลในแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ

การศึกษภูมิหลังและการประกอบอาชีพของบัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์ในตลาดแรงงาน 92 คน ได้แบ่งการศึกษาเป็น 3 ลักษณะ คือ

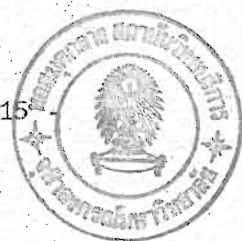
ตารางที่ 1.1.1 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามสาขาวิชาและลักษณะตัวแปรบางตัว

ตัวแปร ที่	ลักษณะตัวแปร	สาขาวิชา		
		เศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ (n = 25)	เศรษฐศาสตร์ การเงิน, การค้า (n = 44)	อื่น ๆ (n = 23)
V 4	ระดับการศึกษาในปัจจุบันสูงกว่าปริญญาตรี	16.0	9.1	8.7
V 5	เพศชาย	44.0	18.6	69.6
V 8	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	80.0	65.9	56.5
V 13	อาชีพบิดา			
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	28.0	18.2	21.7
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	12.0	34.1	-
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	44.0	29.5	43.5
V 14	มารดาประกอบอาชีพ	44.0	40.9	69.6
V 24	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับ 1 ที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในจุฬาฯ	52.0	20.5	60.9
V 27	ก. อยู่กับบิดามารดา	76.0	70.5	56.5
V 30	ข. อื่น ๆ	16.0	22.7	39.1
V 32	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	8.0	6.8	4.3
V 58	แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป	28.0	22.7	17.4
V 59	ได้งานทำภายใน 3 เดือน	56.0	43.2	21.7
V 60	อาชีพปัจจุบันของบัณฑิต			
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	16.0	36.4	30.4
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	68.0	56.8	52.2
V 61	งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	20.8	44.2	45.5
V 62	ดำรงตำแหน่ง เป็นหัวหน้า	40.0	22.7	39.1
V 64	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน			
	ก. กรุงเทพมหานคร	87.5	81.8	77.3
	ข. จังหวัดในภาคกลาง	8.3	11.4	4.5
V 71	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	40.0	47.7	30.4
V 72	จะเลือกเรียนคณะใหม่	88.0	63.6	69.6

หมายเหตุ ตัวเลขในตารางแสดงถึงจำนวนร้อยละของบัณฑิตในแต่ละสาขาที่มีลักษณะตามตัวแปร

ตารางที่ 1.1.2 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) และลักษณะตัวแปรบางตัว

ตัวแปร ที่	ลักษณะตัวแปร	คะแนนเฉลี่ย				
		2.20-2.49	2.50-2.74	2.75-2.99	3.00-3.24	3.25ขึ้นไป
V 4	ระดับการศึกษาในปริญญามหาบัณฑิต	3.1	13.0	12.5	-	25.0
V 5	เพศชาย	50.0	26.1	31.3	38.5	37.5
V 8	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	62.5	47.8	75.0	84.6	100.0
V 13	อาชีพบิดา					
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	21.9	39.1	-	15.4	33.3
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	15.6	8.7	31.3	30.8	22.2
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	34.4	30.4	50.0	38.5	33.3
V14	มารดาประกอบอาชีพ	53.1	43.5	43.8	46.2	66.7
V 24	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษา เป็นอันดับ 1	40.6	30.4	31.3	46.2	66.7
	ที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในจุฬาลงกรณ์					
V 27	ก. อยู่กับบิดามารดา	71.9	56.5	75.0	84.6	100.0
V 30	ข. อยู่กับญาติพี่น้อง	18.8	8.7	18.8	-	-
V 32	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	6.3	17.4	-	-	-
V 59	ได้งานทำภายใน 3 เดือน	53.1	56.5	62.6	69.3	55.5
V 60	อาชีพปัจจุบันของบัณฑิต					
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	28.1	47.8	18.8	23.1	22.2
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	56.3	47.8	56.3	69.2	77.8
V 61	งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	33.3	45.5	33.3	53.9	33.3
V 62	ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้า	40.6	34.8	31.3	23.1	11.1
V 64	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน					
	ก. กรุงเทพมหานคร	78.1	81.8	86.7	84.6	88.9
	ข. จังหวัดในภาคกลาง	9.4	13.6	6.7	-	10.1
V 71	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	50.0	34.8	31.3	38.5	44.4

เนื่องจากคณะเศรษฐศาสตร์มี 5 สาขาวิชา คือ เศรษฐศาสตร์ทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง เศรษฐศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์ และ เศรษฐศาสตร์พัฒนา แต่นิสิตส่วนใหญ่มักเลือกเรียน เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง รองลงมา คือ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ฉะนั้นในที่นี้จึงแยกให้เห็นเด่นชัดตามสาขาที่นิสิตนิยมเรียน

จากตารางที่ 1.1.1 จะเห็นว่าจากจำนวนตัวอย่างบัณฑิต 92 คน 44 คนเป็นบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง 25 คน เป็นบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และที่เหลือเป็นบัณฑิตสาขาอื่น ๆ ผู้ตอบส่วนใหญ่ในขณะที่ยังมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีน้อยมากและมักมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ อาชีพที่สำคัญของบิดาสำหรับบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว (44.0%) แต่สำหรับบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังมีเพียง 29.5% ที่บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัว ในขณะที่บิดามารดาจะประกอบอาชีพด้วย

จะเห็นว่า 52.0% ของบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เลือกเรียนคณะเศรษฐศาสตร์เป็นอันดับ 1 ในขณะที่เพียง 20.5% ของบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง เท่านั้นที่เลือกเรียนคณะฯ นี้เป็นอันดับ 1 ในขณะที่เรียนที่คณะฯ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา

บัณฑิตของคณะฯ ที่จบออกไป มีแต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไปน้อยมาก ประมาณ 50% ของบัณฑิตที่จบออกไปสามารถหางานทำได้ภายใน 3 เดือน และงานที่ทำมักเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน นอกจากนั้นงานที่ทำมักจะไม่ค่อยตรงกับสาขาวิชาที่เรียน มีเพียง 44.2% ของบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง เท่านั้นที่ทำงานตรงสาขาที่เรียน งานที่ทำมักอยู่ในกรุงเทพมหานครประมาณ 40.0% ของบัณฑิตไม่เคยเปลี่ยนงาน

ข้อสังเกตที่เห็นได้ชัดคือ 88.0% ของบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและ 63.6% ของบัณฑิตสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง จะเลือกเรียนคณะใหม่ หากมีโอกาสเลือกเรียนใหม่ในระดับปริญญาตรี คณะฯ ใหม่ที่บัณฑิตเศรษฐศาสตร์สนใจ เลือกคือคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รองลงมาก็คือคณะทันตแพทย

จากตารางที่ 1.1.2 เมื่อมีการแยกพิจารณาบัณฑิตตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) จะพบว่าบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 ขึ้นไปจะมีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีค่อนข้างมาก ในขณะที่สอบถาม ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงมักมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และอยู่กับบิดามารดาในขณะที่ศึกษาในจุฬาฯ ตัวอย่างเช่น 75.0% ของบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.75-2.99 และ 84.6% ของบัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00-3.24 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และอยู่กับบิดามารดา และเป็นที่แน่ชัดก็คือบัณฑิตทุกคนที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 ขึ้นไปจะอยู่ในกรุงเทพฯ และอยู่กับบิดามารดา นอกจากนี้ยังมักจะทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

บัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไปหรือต่ำกว่า 2.50 มักจะทำงานเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชนมากกว่าที่จะรับราชการหรือทำรัฐวิสาหกิจ ในขณะที่เปอร์เซ็นต์ของผู้มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50-2.74 มักจะทำงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจพอ ๆ กับผู้ที่ทำงานเป็นลูกจ้างธุรกิจ

ข้อสังเกตก็คือ จะเห็นว่าเปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมยิ่งสูงมากการจะได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้ากสบน้อย ตัวอย่างเช่น 11.1 เปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.25 ขึ้นไปได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน ในขณะที่ 40.6% ของบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.20-2.49 ได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน

จากการศึกษาพบว่า บัณฑิตที่เรียนดีมักจะมีเปอร์เซ็นต์ที่จะเลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับ 1 สูงกว่าบัณฑิตที่เรียนไม่ค่อยดีและส่วนใหญ่จะทำงานไม่ตรงกับสาขาที่เรียน

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.1-3 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบัน และลักษณะตัวแปรบางตัว

ตัวแปร ที่	ลักษณะตัวแปร	ลักษณะงาน	
		ไม่เป็นหัวหน้า	เป็นหัวหน้า
V 4	ระดับการศึกษาในปัจจุบันสูงกว่าปริญญาตรี	6.4	16.7
V 5	เพศชาย	35.5	43.3
V 8	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	69.8	63.3
V 13	อาชีพบิดา		
	ก. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	25.4	16.7
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	20.6	16.7
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	31.7	46.7
V 14	มารดาประกอบอาชีพ	52.4	43.3
	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับ 1	34.9	50.0
	ที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในจุฬาฯ		
V 27	ก. อยู่กับบิดามารดา	71.4	76.7
V 30	ข. อยู่กับญาติพี่น้อง	14.3	6.7
V 32	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	6.3	6.7
V 58	แต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป	38.6	13.3
V 59	ได้งานทำภายใน 3 เดือน	57.2	60.0
	อาชีพปัจจุบันของบัณฑิต		
	ก. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	33.3	23.3
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	65.1	43.3
V 61	งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	35.5	46.4
V 64	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน		
	ก. กรุงเทพมหานคร	88.9	67.9
	ข. จังหวัดในภาคกลาง	6.3	14.3
V 71	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	44.4	33.3

จากตารางที่ 1.1.3 พบว่า ครึ่งหนึ่งของบัณฑิตที่เป็นหัวหน้าจะเลือกเรียนคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง ในขณะที่บัณฑิตที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าจะมีเปอร์เซ็นต์เลือกเรียนคณะที่สำเร็จการศึกษาน้อยกว่า

ข้อที่น่าสนใจก็คือไม่ว่าจะเป็นหัวหน้า หรือไม่เป็นหัวหน้าส่วนใหญ่ผู้มีสำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และอยู่กับบิดามารดาในขณะที่ศึกษาในจุฬาฯ ตลอดจนงานที่ทำส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร นอกจากนั้นจะพบว่าเพียง 13.3% ของบัณฑิตที่เป็นหัวหน้าจะมีแต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป ในขณะที่ 38.6% ของบัณฑิตที่ไม่เป็นหัวหน้าจะมีแต้มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป

ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าหรือไม่เป็นหัวหน้าก็ตาม ส่วนใหญ่บัณฑิตจะทำงานทำภายใน 3 เดือนคือ 60.0% ของผู้เป็นหัวหน้า และ 57.2% ของผู้ไม่เป็นหัวหน้าได้งานทำใน 3 เดือน

สิ่งที่น่าสนใจในการสอบถามบัณฑิตก็คือ หากให้เขาเหล่านั้นมีโอกาสเลือกเรียนใหม่ในระดับปริญญาตรี 71.7% ของผู้ตอบทั้งหมดจะเลือกเรียนคณะใหม่ มีเพียง 28.3% ที่เลือกเรียนคณะเดิมแต่ก็ไม่ได้ให้เหตุผล มีเพียงรายเดียวที่ให้เหตุผลเพราะว่าเสียดายตอนเรียนไม่ได้ตั้งใจ

สำหรับผู้คิดเลือกเรียนคณะใหม่ได้แก่คณะบัญชี จุฬาฯ และบัญชีธรรมศาสตร์จากรายละเอียดในตารางที่ 1.1.4

ตารางที่ 1.1.4 ถ้ามีโอกาสเลือกเรียนใหม่ในระดับปริญญาตรี

เลือกคณะ	มหาวิทยาลัย	เหตุผล	ความถี่
คณะ เดิม	จุฬาลงกรณ์	-	25
บัญชี	จุฬาลงกรณ์	เสียชีวิตตอน เรียนไม่ตั้งใจ	1
	จุฬาลงกรณ์	หางานง่ายตลาดแรงงานมีความต้องการ	5
	จุฬาลงกรณ์	ชอบและตั้งใจจะเรียน	5
	จุฬาลงกรณ์	ตรงสายงานที่ทำในปัจจุบัน	3
	จุฬาลงกรณ์	สามารถนำไปใช้	7
	จุฬาลงกรณ์	ถนัดงานด้านบัญชี	2
	จุฬาลงกรณ์	-	3
	บัญชี	ธรรมศาสตร์	หางานง่าย
บัญชี	ธรรมศาสตร์	เรียนเวลาหลังเลิกงาน	1
	ธรรมศาสตร์	ชอบ และตั้งใจจะเรียน	1
	ธรรมศาสตร์	สามารถนำไปใช้	2
	ธรรมศาสตร์	ไม่ให้เกิดผล	1
	ธรรมศาสตร์	ตรงกับงานที่ทำในปัจจุบัน	1
	บัญชี	จุฬาฯ หรือ มธ.	สามารถนำไปใช้งาน
เศรษฐศาสตร์	จุฬาฯ หรือ มธ.	ตรงกับงานที่ทำอยู่	1
	จุฬาฯ หรือ มธ.	สนใจ	1
	ธรรมศาสตร์	หลักสูตรทันสมัย	1
สังคมสงเคราะห์	ธรรมศาสตร์	สอนให้ศึกษาด้วยตนเองมากกว่าจุฬาฯ	1
	ธรรมศาสตร์	ชอบข้อยเหลือผู้อื่น	1
นิติศาสตร์	ธรรมศาสตร์	มีโอกาสก้าวหน้ามาก	1
	ธรรมศาสตร์	อยากรู้กฎหมาย	2

ตารางที่ 1.1.4 (ต่อ)

เลือกคณะ	มหาวิทยาลัย	เหตุผล	ความถี่
รัฐศาสตร์	จุฬาลงกรณ์	มีความชำนาญทางภาษา เป็นพื้น	1
สถาปัตย์หรือวิศวะ	จุฬาลงกรณ์	ชอบ	1
วิศวะ	เกษตรศาสตร์	ได้ความรู้มาก	1
วิศวะ	จุฬาลงกรณ์	หางานง่าย	1
	จุฬาลงกรณ์	มีโอกาสดำเนินงานมาก	1
สถาปัตย์	จุฬาลงกรณ์	ชอบ	2
อักษร	จุฬาลงกรณ์	ภาษาที่มีความสำคัญ	2
	จุฬาลงกรณ์	อยากรู้เรื่องภาษาเพราะชอบ	1
	จุฬาลงกรณ์	ไม่ชอบคำนวณ	1
อักษร	ศิลปากร	ภาษาที่มีความสำคัญ	1
โบราณคดี	ศิลปากร	สนใจเป็นพิเศษ	1
ศิลปกรรม	ศิลปากร	ชอบ	1
นิเทศศาสตร์	จุฬาลงกรณ์	ชอบการโฆษณา	1
แพทยศาสตร์	จุฬาลงกรณ์	ชอบอยากเป็นหมอ	2
แพทยศาสตร์	มหิดล	ชอบอยากเป็นหมอ	1
ครุศาสตร์ (บริหารการศึกษา)	จุฬาลงกรณ์	ตรงสายงานที่ทำอยู่	1
อะไรก็ได้	จุฬาลงกรณ์	ขอให้งานง่าย	2

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ในตลาดแรงงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียน

การสอนดังนี้

ตารางที่ 1-2.1 รายวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1	MACRO ECON. THEORY	34	36.96
2	MICRO ECON. THEORY	31	33.69
3	ECON MONEY AND BANKING	17	18.48
4	ENGLISH	16	17.39
5	STAT	12	13.04
6	PUBLIC FINANCE	9	9.78
7	COST BENEFIT ANALYSIS	8	8.69
	INTER ECON.	8	8.69
	ACCOUNT	8	8.69
	THAI ECON.	8	8.69
8	RESEARCH METHOD	7	7.61
	MONETARY THEORY	7	7.61

จากตารางที่ 1.2.1 พบว่า 36.96% ของบัณฑิต และ 33.69% ของบัณฑิตให้ความสำคัญ แก่วิชาทฤษฎีมหเศรษฐกิจศาสตร์ (Macro Econ. Theory) และวิชาทฤษฎีจุลเศรษฐกิจศาสตร์ (Micro Econ. Theory) ซึ่งทั้งสองวิชานี้เป็นวิชาหัวใจของการเรียนเศรษฐกิจศาสตร์ ส่วนใหญ่ วิชาที่บัณฑิตให้ความสำคัญและคิดว่ามีประโยชน์มากที่สุดจะเป็นวิชาที่อยู่ในหมวดบังคับ ยกเว้นวิชาเลือก 2-3 วิชาที่เห็นว่ามีประโยชน์ในการปฏิบัติงาน เช่นวิชา Cost Benefit Analysis และ วิชาบัญชี เป็นต้น

ตารางที่ 1.2.2 รายวิชาที่มีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1	CIVILIZATION	17	18.48
2	NAT. SCI.	8	8.69
3	ECON. EVOLUTION	7	7.61
	MATH	7	7.61
	RURAL ECON.	7	7.61
4	COMP. ECON. SYST.	5	5.43
	COMP. ECON. HIST.	5	5.43
	MAN AND SOCIETY	5	5.43
	MAN AND RELIGION	5	5.43
5	ECON. ENVIRONMENT	4	4.35
	ปรัชญา	4	4.35
	ECONOMETRIC	4	4.35

จากตารางที่ 1.2.2 18.48% ของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในตลาดแรงงาน พบว่าวิชา Civilization เป็นวิชาที่บัณฑิตคิดว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด วิชาที่บัณฑิตคิดว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด มักเป็นวิชาที่อยู่ในหมวดของ โครงการศึกษาทั่วไป

ตารางที่ 1.2.3 รายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1	THAI ECON.	17	18.48
2	INTER ECON.	10	10.87
3	RESEARCH METHOD	9	9.78
	PUBLIC FINANCE	9	9.78
4	PRO-DEV. ASIA	7	7.61
	COMP. ECON. SYST.	7	7.61
5	ECON. DEV.	6	6.52
	MACRO ECON.	6	6.52
	COMPUTER	6	6.52
	ECON. MONEY AND BANKING	6	6.52
6	FIN. INST.	5	5.43

จากตารางที่ 1.2.3 18.48% ของบัณฑิตคิดวิชา Thai Econ. มีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด วิชาที่บัณฑิตเห็นว่าทันสมัยส่วนใหญ่มักเป็นวิชาอยู่ในหมวดวิชาบังคับเบื้องต้น หรือวิชาเลือกเฉพาะสาขา

ตารางที่ 1.2.4 รายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1	ECON. ENVIRONMENT	8	8.69
2	ECON. EVOLUTION	7	7.61
3	MACRO	5	5.43
	MICRO	5	5.43
4	FIN. INST.	4	4.35
	COMP. ECON. SYST.	4	4.35
5	MONETARY THEORY	3	3.26
	ECON. PLANNING	3	3.26
	INTER. ECON.	3	3.26
	MAN AND RELIGION	3	3.26
	COMP. ECON. HIST.	3	3.26
	ECON. DEV.	3	3.26
	ECON. OF GEOGRAPHY	3	3.26
	THAI ECON.	3	3.26
	MATH.	3	3.26
	NAT. SCI.	3	3.26

จากตารางที่ 1.2.4 พบว่าเปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่แสดงความเห็นเกี่ยวกับวิชาที่ทันสมัย น้อยที่สุดมีจำนวนน้อยมากคือไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ และวิชามักจะกระจายไปทั้งวิชาบังคับ วิชาเลือก และวิชาเลือกเฉพาะสาขา

เนื่องจากการถามรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละตารางตั้งแต่ตารางที่ 2.1 ถึง 2.4 นั้น ผู้ตอบสามารถให้คำตอบได้ทั้งหมด 3 วิชา ฉะนั้นร้อยละของผู้ตอบซึ่งหมายถึงรายวิชาที่ผู้ตอบมีความ เห็นร่วมกันทั้งหมด ดังนั้นเมื่อรวมร้อยละของแต่ละวิชาทั้งหมดจะมีค่าเกิน 100 เปอร์เซ็นต์

ข้อสังเกตที่สำคัญก็คือ ในเรื่องของเนื้อหาว่าทันสมัยมากหรือน้อย บางวิชาไม่สามารถ ตัดสินได้ เพราะวิชานั้น ๆ มีเปอร์เซ็นต์ผู้ตอบว่ามีเนื้อหาทันสมัยมาก ใกล้เคียงกับเปอร์เซ็นต์ผู้ตอบ ว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อย เช่น วิชา Macro Econ. 6.52% ของผู้ตอบเห็นว่าทันสมัยมากที่สุด แต่ 5.43 เปอร์เซ็นต์เห็นว่ามีความทันสมัยน้อยที่สุด

ตารางที่ 1.2.5 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบต่าง ๆ ขณะเป็นนิสิตปริญญาตรี

ในคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรบางตัว

ตัวแปร ที่	พฤติกรรม	สาขา ระหว่าง ประเทศ	สาขา การเงิน และ การคลัง	สาขา อื่น ๆ	GPA ต่ำกว่า 3.0	GPA สูงกว่า 3.0	ไม่เป็น หัวหน้า	เป็น หัวหน้า
<u>รูปแบบการเรียน</u>								
<u>วิชาเอก</u>								
V 79	อิสระ	40.0	34.1	47.8	116.8	68.4	33.3	50.0
V 83	จำใจเรียน	16.0	6.8	8.7	33.0	-	4.8	20.0
V 87	ร่วมมือ	44.0	43.2	34.8	125.4	90.6	42.9	40.0
V 91	พึ่งพา	20.0	34.1	21.7	80.3	29.9	27.0	26.7
V 95	แข่งขัน	20.0	22.7	26.1	53.7	71.8	19.0	30.0
<u>รูปแบบการเรียน</u>								
<u>วิชาโท</u>								
V 80	อิสระ	32.0	13.6	26.1	66.1	34.2	20.6	23.3
V 84	จำใจเรียน	8.0	9.1	13.0	30.6	-	7.9	13.3
V 88	ร่วมมือ	52.0	47.7	21.7	146.7	78.7	42.9	43.3
V 92	พึ่งพา	12.0	31.8	21.7	72.4	26.5	25.4	20.0
V 96	แข่งขัน	4.0	13.6	17.4	27.5	41.0	9.5	16.7
<u>รูปแบบการเรียน</u>								
<u>วิชาการศึกษาทั่วไป</u>								
V 81	อิสระ	28.0	11.4	34.8	74.9	18.8	17.5	33.3
V 85	จำใจเรียน	44.0	27.3	26.1	72.3	48.7	28.6	36.7
V 89	ร่วมมือ	16.0	25.0	21.7	66.2	45.3	25.4	13.3
V 93	พึ่งพา	24.0	50.0	30.4	101.7	76.0	38.1	36.7
V 97	แข่งขัน	4.0	6.8	17.4	26.2	18.8	4.8	16.7
<u>รูปแบบการเรียน</u>								
<u>วิชาเลือกเสรี</u>								
V 82	อิสระ	68.0	47.7	30.4	157.2	71.8	54.0	40.0
V 86	จำใจเรียน	12.0	6.8	21.7	46.3	-	7.9	20.0
V 90	ร่วมมือ	20.0	27.3	43.5	84.3	64.1	25.4	36.7
V 94	พึ่งพา	12.0	31.8	26.1	69.3	53.0	25.4	23.3
V 98	แข่งขัน	4.0	11.4	21.7	25.6	45.3	9.5	16.7

หมายเหตุ ในการตอบรูปแบบพฤติกรรมการเรียนของบัณฑิต ขณะเป็นนิสิตปริญญาตรีในแต่ละหมวดวิชาว่าส่วนใหญ่เป็นแบบใด เนื่องจากการตอบในแต่ละหมวดวิชาตอบได้มากกว่า 1 แบบ ผลรวมของเปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบต่าง ๆ จึงมีค่ามากกว่า 100

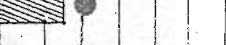

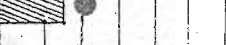
จากตารางที่ 1.2.5 ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่ มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไม่ว่าจะเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท แต่สำหรับวิชาการศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่จะเรียนแบบฟังพาด ร่องลงมาก็เป็นการเรียนแบบจำใจเรียน ในขณะที่วิชาเลือกเสรีมักจะมีรูปแบบการเรียนแบบอิสระ

ตารางที่ 1.2.6 การใช้เวลาของบัณฑิตขณะเป็นนิสิตปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวแปรที่	กิจกรรม	เฉลี่ยร้อยละ	S.D.
V 99	เข้าเรียน	50.22	21.04
V 100	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	9.10	6.21
V 101	อภิปรายปัญหาบ้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.64	3.52
V 102	ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	8.01	5.97
V 103	ร่วมกิจกรรมนิสิต	7.89	11.43
V 104	ทำงานอดิเรก	3.18	3.70
V 105	ทำงานพิเศษ	3.27	6.89
V 106	สับกลุ่มคุยกัน	7.01	6.31
V 107	ไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ	4.66	4.74
V 108	อื่น ๆ	1.79	5.57

ปกติขณะเป็นนิสิตปริญญาตรี ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเข้าเรียน (50.22%) รองลงมา ก็คือ การเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน หรือมีเวลานั้นก็ร่วมกิจกรรมนิสิต หรือสัปดาห์ละครั้ง

ตารางที่ 1.2.7 การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในด้านต่าง ๆ ขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี

ตัวแปร	การพบปะปรึกษา	น้อย ← → มาก					ความถี่		ประโยชน์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
V 109	การพบปะปรึกษาในด้านวิชาการ						3.58	1.37	4.68	1.71
V 111		การพบปะปรึกษาในด้านส่วนตัว						2.05	1.35	2.63
V 110						3.58	1.37	4.68	1.71	
V 112						2.05	1.35	2.63	1.81	

ความถี่

ประโยชน์

ในขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี นิสิตพบปะปรึกษา กับอาจารย์ด้านวิชาการค่อนข้างน้อย และเห็นว่าการพบปะนั้นให้ประโยชน์พอสมควร สำหรับการพบปะปรึกษาในด้านส่วนตัวนั้นนิสิตไม่ค่อยทำ เพราะเห็นว่า มีประโยชน์น้อยมาก

ตารางที่ 1.2.8 ร้อยละของบัณฑิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี

ฐานะการเข้าร่วม	ระดับ	ร้อยละ	S.D.
เป็นผู้นำจุฬาฯ (ULEAD)	มหาวิทยาลัย	12.9	3.37
เป็นผู้นำคณะฯ (FACLEAD)	คณะ	37.6	4.87
เป็นผู้ร่วมจุฬาฯ (UJOIN)	มหาวิทยาลัย	54.8	5.00
เป็นผู้ร่วมคณะฯ (FACJOIN)	คณะ	71.0	4.56

ตารางที่ 1.2.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ในขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี

ตัวแปร ที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	← →							$\bar{X}$	S.D.	
		ไม่เห็น ด้วย	1	2	3	4	5	6			7
V 122	ทำให้การ เรียนดีขึ้น									3.54	1.33
V 123	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ขึ้น									6.02	.95
V 124	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น									5.46	1.17
V 125	ทำให้ เรียนรู้วิธีทำงาน									5.42	1.42
V 126	ทำให้มีปัญญาในการ เรียน									3.18	1.68
V 127	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร คณะหรือมหาวิทยาลัย									2.31	1.59

ส่วนใหญ่บัณฑิตจะเข้าร่วมกิจกรรมโดยเป็นผู้ร่วมกิจกรรมระดับคณะ (71.0%) และในระดับมหาวิทยาลัย 54.8% มีเพียง 12.9% ที่ร่วมเป็นผู้นำในระดับมหาวิทยาลัย

บัณฑิตเห็นด้วยอย่างมากว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ในขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ตลอดจนทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น รู้วิธีการงาน แต่ค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยว่าทำให้การเรียนดีขึ้น

ตารางที่ 1.2.10 การรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

ตัวแปร ที่	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	มีน้อย ← → มีมาก							X̄	S.D.
		1	2	3	4	5	6	7		
V 128	มีประมวลการสอนหรือ Course Outline แจกนิสิต								5.00	1.69
V 129	เตรียมการสอนอย่างดี								4.47	1.31
V 130	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนเล่มมาเล่มมือ								4.34	1.44
V 131	เข้าสอนเล่มมาเล่มมือ								5.28	1.08
V 132	อธิบายเข้าใจได้ดี								4.34	1.14
V 133	ตรวจการบ้านให้อย่างเล่มมาเล่มมือและคืนให้อย่างรวดเร็ว								3.88	1.39
V 134	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผล การเรียนการสอน								4.08	1.49
V 135	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว								4.52	1.35
V 136	มีเวลาให้นิสิตเข้าพบ								3.99	1.49
V 137	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์								3.91	1.48
V 138	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต								3.13	1.52
V 139	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต								4.46	1.38

บ่งชี้ให้เห็นว่าอาจารย์ที่เคยสอนขณะที่เขาเป็นนิสิตนั้นมีการเข้าสอนล้นมาเต็มออดตลอดจนมีการประมวลการสอน (หรือ Course Outline) แก่กนิสิตพอสมควร แต่การอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิตมีค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 1.2.11 การรับรู้คุณลักษณะและการประเมินความสำคัญของคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีในคณะศึกษาศาสตร์

ตัวแปร ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							สภาพปัจจุบัน		ความสำคัญ	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
140, 154	เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี								5.44	1.21	6.61	.72
141, 155	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								4.94	1.33	6.35	.80
142, 156	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและ การเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ								4.90	1.48	6.69	.61
143, 157	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ								4.12	1.53	6.79	.55
144, 158	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ								5.42	1.14	5.15	1.32
145, 159	รู้จักตนเอง								4.47	1.18	5.79	1.13
146, 160	คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.45	1.28	6.25	.86
147, 161	รอบคอบ								4.76	1.09	5.82	1.06
148, 162	ไตร่ตรองเหตุผล								4.74	1.21	6.25	.87
149, 163	รับผิดชอบ								4.89	1.28	6.42	.85
150, 164	เห็นการณ์ไกล								4.45	1.41	6.12	1.01
151, 165	มีศีลธรรม								4.90	1.32	5.66	1.18
152, 166	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.08	1.42	5.76	1.15
153, 167	มีความมั่นคงทางอารมณ์								4.31	1.42	5.01	1.13

ลักษณะที่อาจารย์มี

ความสำคัญ

บัณฑิตให้ความสำคัญอย่างมาก ($\bar{X} = 6.79$) แก่คุณลักษณะของอาจารย์ที่ว่าจะต้องสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ แต่จากสภาพปัจจุบันบัณฑิตที่จบไปแล้วเห็นว่าอาจารย์ที่เคยสอนเขาขณะที่เขาเรียนระดับปริญญาตรีสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติได้เพียงปานกลาง (4.12) ความสำคัญที่เขาให้ยังอยู่ห่างไกลจากสภาพความเป็นจริงปัจจุบัน

นอกจากนี้เขายังเห็นความสำคัญว่าอาจารย์ควรเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ ตลอดจนชวนช่วยติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งคุณเล่มบัตติตั้งกล่าวข้างต้นนี้อาจารย์เศรษฐศาสตร์มีอยู่ในระดับมากพอสมควร

ตารางที่ 1.2.12 ความพึงพอใจในอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่	ความพึงพอใจ	น้อย ← → มาก							$\bar{X}$	S.D.
		1	2	3	4	5	6	7		
V. 168	การประเมินโดยตรง								4.70	1.17
	จากการคำนวณ* (QUALITY)								5.06	1.21

หมายเหตุ   คำนวณจากสูตร $\sum_{i=1}^{14} W_i X_i / \sum_{i=1}^{14} W_i$

$X_i = V 140$ ถึง $V 153$, $W_i = V 154$ ถึง $V 167$

บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีความเห็นว่าบัณฑิตที่จบจากคณะแพทยศาสตร์ สามารถทำประโยชน์ต่อสังคม มีโอกาสได้งานทำเป็นอาชีพที่มีเกียรติ และมีรายได้มาก ในขณะที่บัณฑิต เศรษฐศาสตร์จะมีคุณสมบัตินี้ในระดับพอปานกลาง

คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุดคือแพทยศาสตร์ คณะที่มีโอกาสได้งานทำมากที่สุดคือทันตแพทย์และแพทย์ สำหรับ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์ นิติศาสตร์ และรัฐศาสตร์มีโอกาได้งานทำปานกลาง

ตารางที่ 1.2.14 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่จะเลือกเรียนคณะต่าง ๆ หากมีโอกาสเลือกเรียนอีกครั้ง

ตัวแปรที่	คณะ	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	เศรษฐศาสตร์การเงินการคลัง	อื่น ๆ	รวม (row column)
1	ครุศาสตร์ (คณะเดิม)	4.8	7.4	6.3	6.3
2	ทันตแพทยศาสตร์	19.0	18.5	12.5	17.2
3	นิเทศศาสตร์	4.8	14.8	6.3	9.4
4	พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	42.9	40.7	68.8	48.4
5	แพทยศาสตร์	-	7.4	-	3.1
6	รัฐศาสตร์	4.8	-	-	1.6
7	วิศวกรรมศาสตร์	4.8	3.7	-	3.1
8	สถาปัตยกรรมศาสตร์	9.5	3.7	-	4.7
9	อักษรศาสตร์	9.5	3.7	6.3	6.3
	ร้อยละ	32.8	42.2	25.0	100
	N	21	27	16	64

หากมีโอกาสเลือกเรียนคณะต่าง ๆ อีกครั้ง ส่วนใหญ่จะเลือกเรียนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะที่บัณฑิตเลือกเรียนน้อยที่สุดคือคณะรัฐศาสตร์

ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ทำ

บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานดังนี้

ในการวิจัยคุณภาพบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ คณะผู้วิจัยได้ให้บัณฑิตทำการประเมินคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของตน ทั้งในเชิงสัมบูรณ์และในเชิงสัมพัทธ์

สำหรับการประเมินแบบสัมบูรณ์ หมายถึงการที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะนั้น ๆ มากน้อยเพียงไร โดยที่ค่าเฉลี่ยจะอยู่ที่ 4 ในขณะที่การประเมินแบบสัมพัทธ์ หมายถึงการที่ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะนั้น ๆ มากน้อยเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมงานจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ค่า 4 จะแสดงว่าคุณลักษณะทัดเทียมกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1.3.1 การประเมินคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของผู้ตอบ

ข้อย้อย ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ อยู่ในปัจจุบัน					●			5.49	.91	5.15	1.06
2	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่าง ครบถ้วน สมบูรณ์					●			5.91	.74	5.31	1.15
3	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน					●			5.98	.89	5.29	1.14
4	ความสามารถในการชักชวนและย้ํา					●			5.11	1.16	4.82	1.13
5	ความเชื่อถ้อยยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน					●			5.55	.94	5.31	.94
6	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ					●			5.03	1.32	5.13	1.12
7	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน					●			5.71	1.25	5.14	1.21
8	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน					●			5.91	1.05	5.19	1.19
9	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา					●			5.54	1.26	5.16	1.17
10	ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท					●			5.62	.94	5.32	1.15
11	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตาม กำหนด					●			5.87	.94	5.34	1.16
12	ความสามารถในการใช้ทรัพยากร (เช่น วัสดุ แรงงาน เวลา ฯลฯ) อย่างประหยัด					●			5.38	1.04	5.06	1.19

● สัมบูรณ์

■ สัมพัทธ์

บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ เห็นว่าตนมีคุณลักษณะในการทำงานที่สำคัญคือ การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกันเป็นอย่างดีในแง่ของการประเมินแบบสัมบูรณ์

สำหรับในการประเมินแบบสัมพัทธ์นั้นบัณฑิตจุฬาลงกรณ์ฯ คณะเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าตนมีคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานมากกว่าเพื่อนร่วมงานจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มากนัก เพราะสัมพัทธ์เฉลี่ย ($\bar{X}$) อยู่ระหว่าง 4.82 ถึง 5.31 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ที่ต่ำสุดคือ ความสามารถในการชักชวนและขึ้นนำ (4.82) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยสัมพัทธ์ที่สูงที่สุดคือ การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

ตารางที่ 1.3.2 แหล่งการเรียนรู้ที่ส่งผลถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบันของบัณฑิต

แหล่งที่เรียนรู้	ร้อยละ	S.D.
จากงานที่ปฏิบัติ	44.38	20.78
จากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน	16.93	15.16
จากเพื่อนร่วมงาน	8.25	7.33
จากการฝึกอบรมที่บริษัทหรือหน่วยงานสังกัดให้	7.54	8.95
จากการศึกษาระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	16.22	13.55
จากแหล่งอื่น ๆ (คือ.....)	6.68	13.89
รวม	100%	

บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความเห็นว่า ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบัน
ของตนส่วนใหญ่ได้รับจากงานที่ปฏิบัติ (44.38%) รองลงมาก็จากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน
(16.93%)

ตารางที่ 1.3.3 แหล่งการเรียนรู้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ส่งผลถึงความรู้ความสามารถในการ
ปฏิบัติงานในปัจจุบันของบัณฑิต

แหล่งความรู้	ร้อยละ	S.D.
วิชาเอก	29.77	21.23
วิชาโท (ถ้ามี)	12.35	10.08
วิชาการศึกษาทั่วไป	20.47	19.53
วิชาเลือกเสรี	21.13	17.22
การร่วมกิจกรรม	16.28	18.99
รวม	100%	

บ่งชี้เห็นว่าความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจุบันของเขาส่วนใหญ่ได้มาจาก
 วิชาเอก (29.77%) รองลงมาก็คือ วิชาเลือกเสรี (21.13%) ในขณะที่วิชาโทมีเพียง 12.35%
 เท่านั้นที่ทำให้เขามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 1.3.4 การประเมินลักษณะของงานที่บ่งชี้ปรับตัวในปัจุบันและความสำคัญของลักษณะงาน

ชื่อย่อ ที่	ลักษณะงาน	น้อย ← → มาก							สภาพปัจุบัน		ความสำคัญ	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	สภาพแวดล้อม								5.04	1.25	6.01	.98
2	ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน								5.42	1.23	6.39	.68
3	เพื่อนร่วมงาน								5.22	1.33	6.12	.92
4	ค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือน								4.49	1.31	5.74	.98
5	สวัสดิการ								4.53	1.55	5.61	1.09
6	ความมั่นคง								5.41	1.22	6.11	1.08
7	ความก้าวหน้า								4.89	1.36	6.52	.73
8	ความน่าสนใจของงาน								4.82	.56	6.41	.76

 สภาพปัจุบัน   ● ความสำคัญ

ลักษณะของงานที่บัณฑิตปฏิบัติในปัจจุบันมีผู้บังคับบัญชา และความมั่นคงพอสมควร นอกจากนั้นบัณฑิตจะให้ความสำคัญค่อนข้างมากต่องานที่มีความก้าวหน้า งานที่น่าสนใจ ตลอดจนความมั่นคงของงาน สำหรับค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือนบัณฑิตจะให้ความสำคัญปานกลาง

ตารางที่ 1.3.5 ความพึงพอใจในงานของบัณฑิต

ที่	ตัววัด	น้อย ← → มาก							X	S.D.
		1	2	3	4	5	6	7		
1	การประเมินโดยตรง					●			4.60	1.21
2	การเปรียบเทียบความก้าวหน้า เร็วกว่า-ช้ากว่า					●			4.64	1.52
3	จากการคำนวณ							●	4.99	1.36

$$\text{หมายเหตุ } \bar{X} \text{ คำนวณจาก } \frac{\sum_{i=1}^8 W_i X_i}{\sum_{i=1}^8 W_i}$$

$$X_i = \text{V264 ถึง V271}$$

$$W_i = \text{V272 ถึง V279}$$

บัณฑิตมีความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่พอสมควร ตลอดจนเห็นว่าความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของตนไม่เร็วกว่าหรือช้ากว่าบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคมดังนี้

ตารางที่ 1.4.1 พฤติกรรมการติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิชาการ

ตัวแปรที่	พฤติกรรม	สาขา ระหว่าง ประเทศ n=25	สาขา การเงิน และการ คลัง n=44	สาขา อื่น ๆ n=23	GPA ต่ำกว่า 3.0	GPA 3.0 ขึ้นไป	เป็น พนักงาน	เป็น หัวหน้า
V262	ตั้งแต่สำเร็จการศึกษา เคยเข้ารับ การอบรมสัมมนาหรือร่วมประชุมด้วย ความสมัครใจ							
	ก. ไม่เคยเลย	-	-	-	-	-	-	-
	ข. 1 ครั้ง	-	-	-	-	-	-	-
	ค. 2-3 ครั้ง	-	-	-	-	-	-	-
	ง. 4-5 ครั้ง	-	-	-	-	-	-	-
	จ. มากกว่า 5 ครั้ง (5+6)	-	-	-	-	-	-	-
V283	การติดตามอ่านหนังสือหรือวารสาร ทางวิชาการ							
	ก. ไม่เคยเลย	-	9.1	4.3	3.8	9.1	1.9	-
	ข. หลายเดือนต่อครั้ง	20.0	25.0	21.7	25.9	13.6	19.0	30.0
	ค. ประมาณเดือนละครั้ง	28.0	20.5	30.4	26.6	18.2	20.6	33.3
	ง. เดือนละหลายครั้ง (4+5+6)	52.0	45.5	43.5	43.7	59.1	52.4	36.7
V284	การติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสาร ข่าวทั่วไป							
	ก. น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง (1+2+3)	-	6.8	13.0	6.0	9.1	6.3	6.7
	ข. ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	12.0	18.2	8.7	13.9	13.6	14.3	13.3
	ค. เกือบทุกวัน	48.0	43.2	43.5	49.1	31.8	44.4	46.7
	ง. ทุกวัน	40.0	31.8	34.8	31.0	45.5	34.9	33.3

ตารางที่ 1.4.1 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	พฤติกรรม	สาขา ระหว่าง ประเทศ n=25	สาขา การเงิน และ การคลัง n=44	สาขา อื่น ๆ n=23	OGP ต่ำกว่า 3.0	CPA >3.0	เป็น พนักงาน	เป็น หัวหน้า
V285	การฟังวิทยุและดูรายการโทรทัศน์เพื่อ ติดตามข่าวสารต่าง ๆ							
	ก. น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง (1+2+3)	-	-	8.7	3.1	-	1.6	3.3
	ข. ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	4.0	9.1	4.3	8.5	-	9.5	-
	ค. เกือบทุกวัน	80.0	54.5	52.2	58.9	68.2	54.0	76.7
	ง. ทุกวัน	16.0	36.4	34.8	29.5	31.8	34.9	20.0
V286	ตั้งแต่สำเร็จการศึกษาได้เขียนบท ความแสดงความคิดเห็นหรือบทความ ทางวิชาการ							
	ก. ไม่เคยเลย	84.0	84.1	78.3	83.9	72.7	79.4	86.7
	ข. 1 เรื่อง	8.0	4.5	4.3	7.0	-	4.8	6.7
	ค. 2-3 เรื่อง	-	2.3	-	-	4.5	1.6	-
	ง. 4-5 เรื่อง	-	2.3	8.7	2.8	9.1	4.8	3.3
	จ. มากกว่า 5 เรื่อง (5+6)	8.0	6.8	8.7	6.3	13.6	9.5	3.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ส่วนใหญ่ติดตามอ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาการเดือนละ
หลายครั้ง ติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไป เกือบทุกวัน นอกจากนี้ยังฟังวิทยุ
และดูรายการโทรทัศน์เพื่อติดตามข่าวสารต่าง ๆ เกือบทุกวันเช่นกัน แต่เขียนบทความแสดง
ความคิดเห็นหรือบทความทางวิชาการแทบไม่เคยเลย

ตารางที่ 1.4.2 การประเมินคุณลักษณะของตนเอง

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำ							●	5.61	1.23	5.03	1.07
2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป							●	5.36	.95	4.99	1.03
3	ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิดหรือวิธีการที่ แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง							●	5.71	.79	5.16	1.01
4	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา							●	5.02	.94	4.84	1.06
5	ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคต ได้อย่างใกล้เคียงความจริง							●	4.91	.91	4.72	1.01
6	การรู้จักจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเองได้อย่าง ใกล้เคียงความจริง							●	5.03	1.15	4.94	1.04
7	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง							●	4.98	1.39	4.86	1.14
8	การเสียสละทรัพย์ เวลา แรงงานและสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม							●	5.14	1.04	4.94	1.18
9	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง							●	5.41	1.06	5.19	1.06
10	ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง							●	5.36	.99	5.16	1.06
11	ความมั่นคงทางอารมณ์							●	4.72	1.15	4.73	1.19
12	ความมีสติรอบคอบ							●	4.91	1.05	4.84	1.04
13	ความซื่อสัตย์สุจริต							●	6.27	.92	5.26	1.15
14	ความยุติธรรม							●	5.89	1.07	5.30	1.18

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

ตารางที่ 1.4.3 การรับรู้พฤติกรรมการทำงานของตน

ข้อย้อย ที่	พฤติกรรม	← ไม่เคยทำ → ทำเป็นประจำ							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น					●			4.98	1.19	4.91	1.00
2	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน					●			5.49	1.21	5.04	.94
3	หาวิธีป้องกันและแก้ไขข้อผิดพลาดล่วงหน้า					●			5.12	1.17	4.88	.99
4	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน					●			5.44	1.12	4.97	1.09
5	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย					●			5.34	1.11	5.00	.99
6	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม					●			5.11	1.11	4.85	1.03
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ					●			5.02	1.18	4.83	1.09
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ					●			5.07	1.03	4.84	1.04
9	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้					●			5.18	1.06	4.92	.99
10	วางแผนอนาคตของตนเอง					●			5.27	1.28	4.94	1.22
11	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว					●			5.26	.97	4.98	1.03

ตารางที่ 1.4.4 เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมบูรณ์ โดยตัวบ่งชี้ตนเองกับผู้ใช้บัณฑิต

ข้อย้อย ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							บัณฑิต		ผู้ใช้บัณฑิต	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ความรู้ความสามารถในงาน (V229)								5.49	.91	5.85	.68
2	ความรับผิดชอบในงาน (MRESA)								5.94	.68	5.73	.77
3	ความมั่นคงทางอารมณ์ (V297)								4.74	1.15	5.49	.78
4	ความเป็นผู้นำในงาน (MLEADA)								5.10	.90	5.41	.82
5	มนุษยสัมพันธ์ในงาน (MRELATEA)								5.69	.83	5.92	.73
6	ประสิทธิภาพในงาน (MEFFICA)								5.19	1.08	5.77	.75
7	การใฝ่รู้ (MPURSUEA)								5.48	.87	5.73	.71
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (MCREAT)								5.24	.76	5.50	.79
9	ความรอบคอบ (MPRUDENA)								5.30	.93	5.37	.79
10	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล (MR)								5.09	.99	5.33	.82
11	การเห็นการณ์ไกล (MFARSIGA)								5.15	.84	5.39	.66
12	การรู้จักตนเอง (MSELF A)								5.01	1.14	5.34	.75
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (V294)								5.14	1.04	5.66	.90
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง (MCONF)								5.38	.99	5.66	.93
15	ความใจกว้าง (MBRODMA)								5.33	.83	5.52	.82

บัณฑิต

ผู้ใช้บัณฑิต

จากตารางที่ 1.4.2 เกี่ยวกับคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ตนเอง

ในการศึกษาในเชิงสัมบูรณ์ปรากฏว่าบัณฑิตคิดว่าตนมีความซื่อสัตย์สุจริตสูงมาก ($\bar{X} = 6.27$) ในขณะที่ลักษณะของควมมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง เป็นสิ่งที่บัณฑิตเคียดชังค่าสัตรีมีมากพอสมควร อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาในเชิงสัมพัทธ์ ไม่ว่าจะ เป็นคุณลักษณะในด้านความใฝ่รู้เรื่องเกี่ยวกับงานหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง ความซื่อสัตย์สุจริต บัณฑิตจุฬาฯ จะมีมากกว่าเพื่อนร่วมงานในสถาบันอุดมศึกษาอื่นพอสมควร แต่ก็ไม่แตกต่างกันมากนัก

จากตารางที่ 1.4.3 ในด้านที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวบ่งชี้ตนเอง

ในการทำงานของบัณฑิตจะมีการวางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน ตลอดจนมีการตรวจสอบและติดตามผลการทำงานค่อนข้างสม่ำเสมอ นอกจากนี้บัณฑิตเคียดชังค่าสัตรียังรู้สึกที่จะพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย วางแผนอนาคตของตนเอง ค่าเฉลี่ยในเชิงสัมบูรณ์ของคุณลักษณะต่าง ๆ ข้างต้นอยู่ระหว่าง 5.02 ถึง 5.49 ยกเว้นการนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยในเชิงสัมบูรณ์เพียง 4.98

อย่างไรก็ตามพฤติกรรมต่าง ๆ ในการทำงานของบัณฑิตเคียดชังค่าสัตรี จุฬาฯ จะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า เพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มากนัก ทั้งนี้เพราะค่าเฉลี่ยในเชิงสัมพัทธ์ของพฤติกรรมในการทำงานของบัณฑิตอยู่ระหว่าง 4.83 ถึง 5.04

จากตารางที่ 1.4.4 บัณฑิตเคียดชังค่าสัตรี มีความคิดว่าตนมีความรับผิดชอบในงานค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.94$) ในขณะที่ความมั่นคงทางอารมณ์มีแค่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.74$) สำหรับคุณลักษณะในด้านอื่น ๆ เช่น การรู้จักตนเอง การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล การเห็นการณ์ไกล ความเป็นผู้นำความรู้ความสามารถในการทำงาน การใฝ่รู้ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบ มีอยู่ในระดับปานกลาง

ในด้านของผู้ใช้บัณฑิตมีความเห็นว่า บัณฑิตเคียดชังค่าสัตรีมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ($\bar{X} = 5.92$) ความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 5.85$) ตลอดจนความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 5.73$)

ดีพอสมควร

ตารางที่ 1.4.5 เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมพัทธ์ โดยตัวบัณฑิตเองกับโดยผู้ใช้บัณฑิต

ข้อย้อย ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← — มากกว่า							บัณฑิต		ผู้ใช้บัณฑิต	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ความรู้ความสามารถในงาน (V241)								5.15	1.06	5.43	1.03
2	ความรับผิดชอบในงาน (MRESPR)								5.30	1.04	5.33	.92
3	ความมั่นคงทางอารมณ์ (V311)								4.73	1.19	5.24	.98
4	ความเป็นผู้นำในงาน (MLEADR)								5.10	.90	5.32	.84
5	มนุษยสัมพันธ์ในงาน (MRELATER)								5.19	.99	5.41	1.03
6	ประสิทธิภาพในงาน (MEFFICR)								5.19	1.08	5.36	.94
7	การใฝ่รู้ (MPURSUER)								5.01	.91	5.32	.86
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (MCREATR)								4.97	.86	5.29	.91
9	ความรอบคอบ (MPRUDENR)								4.96	.87	5.20	.84
10	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล (MREASONR)								4.95	.87	5.13	.98
11	การเห็นการณ์ไกล (MFARSIGR)								4.88	.92	5.21	.78
12	การรู้จักตนเอง (MSELFR)								4.89	.98	5.11	.88
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (V30)								4.94	1.18	5.24	1.07
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง (MCONFIDR)								5.18	1.03	5.36	1.09
15	ความใจกว้าง (MVROADMR)								5.08	.89	5.27	.93

บัณฑิต

ผู้ใช้บัณฑิต

คุณภาพชีวิตในเชิงสัมพัทธ์จากการประเมินโดยตัวบ่งชี้ตนเองพบว่าตนมีความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 5.30$) มากกว่าเพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น แต่ความมั่นคงทางอารมณ์ไม่ค่อยแตกต่างจากเพื่อนร่วมงานเท่าไรนัก ($\bar{X} = 4.73$)

สำหรับผู้ใช้บ่งชี้เห็นว่าความรู้ความสามารถในงาน ความเชื่อมั่นในตนเอง มนุษยสัมพันธ์ในงานบ่งชี้ค่าสถิติมีมากกว่าบ่งชี้ที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ตารางที่ 1.4.6 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เปรียบเทียบกับคนในสังคมโดยทั่วไป

ข้อย่อยที่	ฐานะ	ต่ำกว่า ← → มากกว่า							ปัจจุบัน		10 ปี	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ทางเศรษฐกิจ	▨▨▨▨				●			4.23	.72	5.09	.84
2	ทางสังคม	▨▨▨▨				●			4.41	.79	5.13	.89

ปัจจุบัน

อีก 10 ปีข้างหน้า

บ่งชี้ค่าสถิติส่วนใหญ่เห็นว่าในปัจจุบันฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะทางสังคมของตนอยู่ในระดับปานกลาง และคิดว่าในอีก 10 ปีข้างหน้าฐานะทั้งทางด้านเศรษฐกิจและฐานะทางสังคมของตนจะดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานะทางสังคม

ตารางที่ 1.4.7 การรับรู้ชั้นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

ที่	เวลา	$\bar{X}$	S.D.
1	ปัจจุบัน (V339)	4.98	.81
2	อีก 10 ปีข้างหน้า (V342)	6.03	1.15

บัณฑิต เศรษฐศาสตร์คิดว่าในปัจจุบันตนอยู่ในระดับชั้นกึ่งกลางระดับกลาง แต่ในอีก 10 ปีข้างหน้า ตนจะอยู่ในระดับชั้นกึ่งกลางระดับสูง ซึ่งหมายความว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของเขาจะดีขึ้น

ตารางที่ 1.4.8 การรับรู้การเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทย

ที่	ผู้ได้รับการยกย่อง	น้อย ← → มาก							$\bar{X}$	S.D.
		1	2	3	4	5	6	7		
1	ผู้ตอบ (V343)								4.36	1.13
2	บัณฑิตสุภาพฯ (V344)								5.73	.88

ในสายตาของผู้ตอบเห็นว่าตนเองได้รับการยกย่องนับถือในสังคมไทยปานกลาง ($\bar{X} = 4.36$) แต่เมื่อมองโดยรวมแล้วบัณฑิตเห็นว่าบัณฑิตสุภาพฯ ได้รับการยกย่องนับถือในสังคมค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.73$) ซึ่งจะเห็นได้ว่าบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ประเมินตนเองว่าได้รับการยกย่องนับถือจากสังคมในระดับที่ต่ำกว่าบัณฑิตจากสุภาพฯ ทุก ๆ คณะรวมกัน

ตารางที่ 1.4.9 ความพึงพอใจและการให้ความสำคัญต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิต

ข้อย่อย ที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต	น้อย ← → มาก							ความพอใจ		ความสำคัญ	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	มีทรัพย์สินเงินทอง								4.11	1.27	4.28	1.91
2	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ								4.96	1.16	4.17	1.39
3	เป็นที่เคารพยกย่อง								4.60	1.22	5.37	1.14
4	มีอำนาจวาสนา								4.00	1.29	5.85	1.69
5	ประสบความสำเร็จในการทำงาน								4.39	1.41	2.79	1.59
6	มีความสุขในชีวิตครอบครัว								5.09	1.33	2.18	1.37
7	มีความสงบสุขส่วนตัว								5.19	1.23	3.47	1.90
8	ความพอใจในชีวิตทุกด้านโดยเฉลี่ย								4.62	.999	-	-

 ความพึงพอใจ   ● ความสำคัญ (อันดับน้อย = สำคัญมาก)

ทางด้านปรัชญาของการดำรงชีวิตจะเห็นว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีความพึงพอใจต่อความสุขในชีวิตครอบครัว และมีความสงบสุขส่วนตัวพอสมควร ในขณะที่การมีอำนาจวาสนามีอยู่ในระดับปานกลาง

ในด้านของความสำคัญต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิต บัณฑิต เศรษฐศาสตร์คิดว่า การมีความสุขในชีวิตครอบครัวมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือความสำเร็จในการทำงาน ส่วนการมีอำนาจวาสนามีความสำคัญน้อยมาก

ตารางที่ 1.4.10 การรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า

ข้อ้อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	น้อย ← → มาก							ความเป็นไปได้		ความน่าปรารถนา	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการทุกอย่างตามสบาย)								3.77	1.58	4.22	1.64
2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินกิจการเองบางอย่าง)								5.30	1.45	5.34	1.43
3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง)								2.19	1.19	2.12	1.31
4	สังคมระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ)								2.65	1.55	4.61	1.79
5	สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน)								4.09	1.88	1.97	1.14
6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)								3.73	1.74	1.49	.92
7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ)								4.24	1.65	6.03	1.27
8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการร่วมอยู่ด้วย)								5.13	1.40	3.84	1.79

● ความเป็นไปได้

■ ความน่าปรารถนา

สำหรับการรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปี ข้างหน้า ปงทิต เศรษฐศาสตร์คิดว่า อาจเป็นไปได้พอสมควรที่ประเทศไทยจะมี เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 5.30$) แต่การที่จะมี เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมคงเป็นไปได้น้อยมาก ($\bar{X} = 2.19$)

สำหรับความน่าปรารถนาที่ปงทิต เศรษฐศาสตร์ ปรารถนาอย่างมากคือการที่ประเทศไทย มีการเมืองระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 6.03$) และสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาสำหรับเขาก็คือ การเมือง ระบอบเผด็จการ สังคมระบบอุปถัมภ์ ตลอดจน เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางประการกับการประเมินลักษณะของบัณฑิต

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินลักษณะของบัณฑิต ได้แบ่งการศึกษาเป็น 2 ลักษณะดังนี้

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 1.5.1 เป็นการประเมินเชิงสัมบูรณ์ลักษณะบัณฑิต โดยบัณฑิตว่ามีตัวแปรผันใดบ้างที่เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิต โดยมุ่งศึกษาเฉพาะตัวบัณฑิตแต่ละรายค่าสัตรี จุฬาฯ เท่านั้น ผลการประเมินปรากฏว่า

1. ค่าเบต้าจากกลุ่มการถดถอยพหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 มีค่าต่ำสุดคือ .20 และค่าสูงสุดคือ .44 ยิ่งการใช้เวลาเข้าห้องสมุดมากเท่าไร มนุษย์สัมพันธ์ในงานของบัณฑิตก็จะยิ่งลดน้อยลง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับคุณลักษณะนี้มีน้อยมากเพราะ เบต้ามีค่าเพียง -.20 ในขณะที่เดียวกันจะพบว่าคะแนน ม.6 มีส่วนในการทำให้บัณฑิตมีมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับคุณลักษณะดังกล่าวมีในระดับปานกลาง เพราะเบต้ามีค่าเท่ากับ .44
2. หากดูในภาพรวมในบรรดาตัวแปรทั้งหมดจะเห็นว่า การที่บัณฑิตลุ่มยเป็นนิสิตได้มีโอกาสรักษาอาจารย์ในเรื่องส่วนตัวจะมีผลต่อคุณลักษณะของบัณฑิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีผลต่อการเห็นการณ์ไกล มนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การรู้จักตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ และความใจกว้าง นอกจากนั้นตัวแปรที่มีความสำคัญรองลงมาคือ คะแนน ม.6 จะเห็นว่า คะแนน ม.6 มีส่วนในการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตในด้านการมีมนุษย์สัมพันธ์ในการทำงาน การรู้จักตนเอง การเห็นการณ์ไกล ความรับผิดชอบในความใจกว้าง และการมองโลกใน 10 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 1.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินเชิงสัมพัทธ์ลักษณะบังคับโดยบังคับ (ตัวเลขในตาราง เป็นค่า เบต้าจากกลุ่มการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05

ที่	ลักษณะ	คะแนน ม. 6	เรียน แบบ พึ่งพา	เรียน แบบ แข่งขัน	ใช้เวลา เข้า เรียน	ใช้เวลา ตกชั้นหา กับเพื่อน	ใช้เวลา ร่วมกิจกรรม ผลิต	ใช้เวลา สับกลุ่ม หรือ เที่ยว	ปรึกษา อาจารย์ วิทยากร	ปรึกษา อาจารย์ ส่วนตัว	คะแนน งานหุ รายได ปี 1	ผู้มา กิจกรรม มหา
1.	ความรู้ความชำนาญในงาน (V241)									.23	.24	
2.	ความรับผิดชอบในงาน (MRESPR)									.31		
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์ (V311)							-.31		.33		
4.	ความเป็นผู้นำในงาน (MLEADR)									.32		
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน (MRELATER)	.24								.36		
6.	ประสิทธิภาพในงาน (MEFFICR)			-.27								
7.	การใฝ่รู้ (MPURSUER)		-.24							.32		
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (MCREATR)									.40		
9.	ความรอบคอบ (MPRUDENR)						-.28			.34		-.26
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล (MREASONR)			-.23					.25			
11.	การเห็นการณ์ไกล (MFARSIGR)			-.30						.42		
12.	การรู้จักตนเอง (MSELFR)			-.24						.34		-.26
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (V308)			-.34								
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง (MCONFIDR)									.33		
15.	ความใจกว้าง (MBROADMR)									.38		-.28
16.	ความซื่อสัตย์สุจริต (V313)			-.25	.41	.31				.27		
17.	ความยุติธรรม (V314)			-.25				-.40				

ตาราง 1.5.2 เป็นการประเมินเชิงสัมพัทธ์ลักษณะบัณฑิตโดยบัณฑิต ว่ามีตัวแปรผันใดบ้าง
ที่เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิต โดยมุ่งศึกษาในเชิงเปรียบเทียบตัวบัณฑิต เคาะฐค้ำาสตร์จุฬาฯ กับ
เพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ผลการประเมินปรากฏว่า

1. ค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 มีค่าต่ำสุดคือ .23
และสูงที่สุดคือ .42
2. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่บัณฑิตปรึกษา เรื่องส่วนตัวสมัยเป็นนิสิตมีส่วนในการ
กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตแทบจะทุกคุณลักษณะ ยกเว้น ประสิทธิภาพในการทำงาน การไตร่ตรอง
อย่างมีเหตุผล การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และความยุติธรรม
3. นอกจากบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว การเรียนแบบแข่งขันยังเป็นตัวแปรผันที่สำคัญ
ที่มีส่วนกำหนด ลักษณะบัณฑิตในเชิงสัมพัทธ์ และมีความสัมพันธ์ในเชิงลบทั้งสิ้น โดยเฉพาะในด้าน
ประสิทธิภาพในงาน การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล การเห็นการณ์ไกล การรู้จักตนเอง การเสียสละ
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุป การวิจัยบัณฑิตในตลาดแรงงานในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

1. ทางด้านภูมิหลังและการประกอบอาชีพของบัณฑิตในตลาดแรงงานพบว่า

ก. ไม่ว่าจะแยกบัณฑิตตามสาขาวิชาที่จบ ตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) หรือตามตำแหน่งปัจจุบัน บัณฑิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ในขณะที่ศึกษาในจุฬาฯ อยู่กับบิดามารดา และทำงานในกรุงเทพมหานคร

ข. บัณฑิตที่จบจากคณะเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกคณะเศรษฐศาสตร์เป็นอันดับ 1 (20.5% ของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง แต่ 52.0% ของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศเลือกคณะเศรษฐศาสตร์เป็นอันดับ 1) ส่วนใหญ่มักเลือกคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี อันดับ 1 และหากจะให้มีโอกาสเลือกเรียนคณะใหม่ก็ยืนยันที่จะเลือกเรียนบัญชี จุฬาฯ หรือบัญชีธรรมศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ เพราะคิดว่าหางานง่าย และสามารถนำไปใช้ได้

ค. บัณฑิตเศรษฐศาสตร์ มีไม่ถึง 50 เปอร์เซ็นต์ ของที่ล่อล่อกตามที่ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน ไม่ว่าจะพิจารณาในแง่ของสาขาวิชาที่จบ คะแนนเฉลี่ยสะสมหรือตามตามตำแหน่งงานปัจจุบันที่หา สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เป็นข้อที่น่าสงสัยว่าอาจเป็นเพราะบัณฑิตที่เศรษฐศาสตร์ที่จบออกไปประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์สามารถหางานหาได้ภายใน 3 เดือน โดยที่ไม่เลือกงาน ประกอบกับมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ จึงยินดีทำงานในกรุงเทพฯ เมื่อมีงานให้หา

ง. เปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมยิ่งสูง (3.25 ขึ้นไป) การจะได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้ากลับน้อยลง ในขณะที่เปอร์เซ็นต์ของบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ (2.20-2.49) กลับได้เป็นหัวหน้างานมากกว่า ผลที่เกิดขึ้นนี้น่าจะมีการวิเคราะห์ให้ลึกซึ้งว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ในขั้นนี้เพียงแต่อธิบายว่าเป็นเพราะปัจจัยอื่น ๆ เช่นคุณลักษณะของบัณฑิตตลอดจนพฤติกรรมในการทำงานของบัณฑิตถือว่าเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ถือว่ามีความสำคัญนอกเหนือผลการเรียนใน การที่จะเป็นเครื่องกำหนดการเป็นหัวหน้างานหรือไม่เป็นหัวหน้างานในตลาดแรงงาน

2. ทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนพบว่า

ก. วิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดคือ วิชา Macro Econ. Theory รองลงมาคือวิชา Micro Econ. Theory ในขณะที่วิชาที่มีประโยชน์น้อยที่สุดคือ วิชา Civilization นอกจากนั้นยังเห็นว่า วิชา Thai Econ. เป็นวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยที่สุด และวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดได้แก่ วิชา Econ. Environment.

ข) บัณฑิตเศรษฐศาสตร์ขณะที่เป็นนิสิตส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไม่ว่าจะเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท แต่สำหรับวิชาการศึกษาทั่วไปมักจะเรียนแบบฟังพาด นอกจากนั้นแล้วยังพบว่านิสิตใช้เวลาส่วนใหญ่ไปในการเข้าเรียน รองลงมาคือเข้าห้องสมุด แต่จะใช้เวลาพบปะปรึกษากับอาจารย์ด้านวิชาค่อนข้างน้อย

ค) ส่วนใหญ่บัณฑิตสมัยที่เป็นนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ และเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ขึ้น

ง) บัณฑิตเห็นว่าอาจารย์ที่เคยสอนเขาส่วนใหญ่เข้าสอนสม่ำเสมอ และมีการประมวลการสอนแฉกนิสิตพอสมควร นอกจากนั้นเขายังเห็นว่าอาจารย์จำเป็นต้องสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ แต่ในความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่ ความสามารถดังกล่าวของอาจารย์ยังมีเพียงระดับปานกลาง แม้กระนั้นก็ตามเขาก็มีความพึงพอใจในอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีพอสมควร

จ) บัณฑิตเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าบัณฑิตที่จบจากคณะแพทยศาสตร์สามารถทำประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด หากจะให้เขาเลือกเรียนคณะต่าง ๆ หากมีโอกาสเลือกเรียนได้อีกครั้ง เขาจะเลือกคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

3. บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความเห็นเกี่ยวกับงานที่ทำคือ

ก) บัณฑิตจะยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน และยังคงมองเห็นว่าเขามีคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานมากกว่า เพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มากนัก

ข) ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของบัณฑิตปัจจุบันมักได้รับมาจากงานที่ปฏิบัติ

ค) วิชาเอกช่วยให้บัณฑิตมีความสามารถในการปฏิบัติงาน ในขณะที่วิชาโทมีส่วนช่วยน้อยมาก

ง) บัณฑิตจะให้ความสำคัญกับงานที่มีผู้บังคับบัญชา และความมั่นคงพอสมควร สำหรับคำตอบแทนที่เป็นเงินมีน้อยมากไม่ค่อยให้ความสำคัญ

จ) ส่วนใหญ่บัณฑิตมีความพอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่พอสมควร และเห็นว่าการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของตนไม่เร็วหรือช้ากว่าบัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

4. บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคมดังนี้

ก) บัณฑิตเศรษฐศาสตร์ เชื่อว่าตนมีความซื่อสัตย์สุจริตสูง แต่โดยส่วนรวมแล้วไม่ว่าจะเป็นคุณลักษณะในการทำงานในด้านใดก็ตามบัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีคุณลักษณะแตกต่างจากเพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น แต่ความแตกต่างนี้มีไม่มากนัก และความแตกต่างนี้เป็นไปในลักษณะที่ดีกว่า

ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเชิงสัมบูรณ์หรือสัมพัทธ์บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีพฤติกรรม
ในการทำงานที่ดี คือมีค่าเฉลี่ยประมาณ 5 และยังดีกว่าเพื่อนร่วมงานจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นด้วย

ข) ทางด้านบัณฑิต เห็นว่าตนมีความรับผิดชอบในการทำงานค่อนข้างสูง ในขณะที่
ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่า บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีมนุษยสัมพันธ์ในงานตลอดจนความรู้ความสามารถ ความ
รับผิดชอบในงานดีพอสมควร

เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ บัณฑิตพบว่า
ตนมีความรับผิดชอบในงานมากกว่าเพื่อนร่วมงาน และผู้ใช้แรงงานก็มีความเห็นว่าบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
มีความรู้ความสามารถ ความเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนมนุษยสัมพันธ์ในงานมากกว่าบัณฑิตอื่น ๆ ที่
ทำงานในที่เดียวกัน

ค) บัณฑิตเศรษฐศาสตร์เห็นว่าปัจจุบันฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของตนอยู่ในระดับ
ปานกลางและอีก 10 ปีข้างหน้าฐานะดังกล่าวจะดีขึ้น นอกจากนี้ยังคิดว่าปัจจุบันตนเป็นชนชั้นกลาง
ระดับกลาง แต่อีก 10 ปีข้างหน้าตนจะดีขึ้นโดยเป็นชนชั้นกลางระดับสูง

บัณฑิตเศรษฐศาสตร์คิดว่า ตนเองได้รับการยกย่องนับถือในสังคมไทยปานกลาง
ในขณะที่บัณฑิตจุฬาฯ โดยส่วนรวมแล้ว ได้รับการยกย่องนับถือในสังคมไทยในระดับที่สูงกว่า

ง) สำหรับปรัชญาในการดำรงชีวิต บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความพอใจกับการมีความสุข
ในชีวิตครอบครัว และให้ความสำคัญต่อด้านนี้มาก ในขณะที่การมีอำนาจล้นนา เป็นเรื่องที่ไม่ให้ความสำคัญ
ปานกลางและเขาให้ความสำคัญในเรื่องนี้น้อยมาก นอกจากนั้นเขายังเห็นว่าสังคมไทยในอีก 10 ปี
ข้างหน้าอาจเป็นไปดีพอสมควรที่ไทยเราจะมีเศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย บัณฑิตปรารถนา
ที่จะเห็นประเทศไทยมีการเมืองระบอบประชาธิปไตย และไม่ปรารถนาการเมืองระบอบเผด็จการ
สังคมนิยมแบบเต็มๆ ตลอดจนเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม

5. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินในเชิงสัมบูรณ์ และใน
เชิงสัมพัทธ์ ลักษณะบัณฑิตโดยบัณฑิตจะพบว่า

ก. ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเชิงสัมบูรณ์หรือในเชิงสัมพัทธ์ การปรึกษาอาจารย์ใน
เรื่องส่วนตัว เป็นตัวแปรต้นที่กำหนดคุณลักษณะต่าง ๆ ในการทำงานของบัณฑิต แม้ว่าการปรึกษาอาจารย์
ในเรื่องส่วนตัวจะมีบทบาทในการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตหลายด้าน แต่บทบาทนี้ก็มีไม่มากนัก
เพราะค่าเบต้าส่วนมากอยู่ระหว่าง .230 และ .424

ข) แม้ว่าในการศึกษาเชิงสัมบูรณ์คะแนน ม.6 จะมีส่วนเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะต่างๆ ของบัณฑิตในการทำงาน แต่ในการศึกษาเชิงสัมพัทธ์ คะแนน ม.6 จะกำหนดคุณลักษณะในการมี มนุษยสัมพันธ์ในการทำงานเท่านั้น และค่าของเบต้าสำหรับความสัมพันธ์คู่นี้ก็มีค่อนข้างน้อยคือ .242 เท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

รายงานการวิจัยผู้ใช้บัณฑิต

ในการศึกษาสภาพการทำงานและสภาพชีวิตของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะผู้ทำวิจัยได้ทำการสอบถามผู้ใช้บัณฑิตโดยแบ่ง ลักษณะของการสอบถามเป็น 6 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ

ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิต

จากการสอบถามผู้ใช้บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ผลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต

ผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นชาย อายุตั้งแต่ 31-50 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า นอกจากนั้น 47.9 เปอร์เซ็นต์ของผู้ประเมินไม่เคยศึกษาหรืออบรมในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย มีเพียง 34.2 เปอร์เซ็นต์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 39.7 เปอร์เซ็นต์ของผู้ประเมินประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ที่เหลือประมาณ 59.6 เปอร์เซ็นต์มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วงระหว่าง 5-15 ปี 64.4 เปอร์เซ็นต์ของผู้ประเมินทำงานในภาคเอกชน และส่วนใหญ่อยู่นำตำแหน่งบริหารระดับกลาง 34.2 เปอร์เซ็นต์รู้จักบัณฑิตจุฬาฯ 1-2 ปี มีเพียง 13.7 เปอร์เซ็นต์ที่รู้จักบัณฑิตน้อยกว่า 1 ปี นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ประเมินยังมีความคุ้นเคยกับบัณฑิตอย่างดี มีเพียง 5.5 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นที่รู้จักบัณฑิตอย่างผิวเผิน (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2,1,1)

ตารางที่ 2.1.1. ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ ของผู้ตอบ
1) เพศ		
1. ชาย	48	67.6
2. หญิง	23	32.4
2) อายุ		
1. ต่ำกว่า 30 ปี	15	20.5
2. 31-40 ปี	28	38.4
3. 41-50 ปี	25	34.2
4. มากกว่า 50 ปี	5	6.9
3) การศึกษาสูงสุด		
1. ต่ำกว่าอนุปริญญา	7	9.7
2. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	5	6.9
3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	32	44.4
4. สูงกว่าปริญญาตรี	28	38.9
4) การศึกษาหรือการอบรมในวิชาชีพ		
1. ไม่เคยศึกษาหรืออบรมในวิชาชีพ	35	47.9
2. อบรมในหลักสูตรระยะสั้น	13	17.8
3. สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา	0	0
4. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี	25	34.2
5. สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง / ประกาศนียบัตรบัณฑิต	0	0
6. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	3	4.1

ตารางที่ 2.1.1 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ ของผู้ตอบ
7. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	0	0
8. ออกก่อนสำเร็จการศึกษา	2	2.7
5) ประสบการณ์ในการทำงาน		
1. น้อยกว่า 5 ปี	2	2.7
2. 5-10 ปี	21	28.8
3. 11-15 ปี	21	28.8
4. มากกว่า 15 ปี	28	39.7
6) ประเภทขององค์กร		
1. รัฐบาล	13	17.8
2. รัฐวิสาหกิจ	12	16.4
3. เอกชน	47	64.4
4. อื่น ๆ	1	1.4
7) ระดับตำแหน่งในองค์กร		
1. บริหารระดับต้น	14	19.2
2. บริหารระดับกลาง	37	50.7
3. บริหารระดับสูง	22	30.1
8) ระยะเวลาที่รู้สึกเบื่อหน่าย		
1. น้อยกว่า 1 ปี	10	13.7
2. 1-2 ปี	25	34.2
3. 3-4 ปี	21	28.8
4. มากกว่า 4 ปี	17	23.3
9) ระดับความคุ้นเคยกับบัณฑิต		
1. ดีเยี่ยม	4	5.5
2. ค่อนข้างดี	18	25.0
3. ดี	41	56.9
4. ต่ำมาก	9	12.5

จากตารางที่ 2.1.1 จะเห็นว่าผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นชาย มาจากภาคเอกชน มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป ทำงานในระดับบริการระดับกลางและมีความคุ้นเคยกับบัณฑิตอย่างดี

ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิต

ตารางที่ 2.2.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะหลักของบัณฑิตในทัศนะของผู้ประเมินระหว่างการประเมินแบบสมบูรณ์กับแบบสัมพัทธ์

เนื่องจากพื้นฐานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต้องการที่จะผลิตบัณฑิตที่มี "ความรู้ดี คุณธรรม" ตลอดจนสามารถเป็นผู้นำในสังคม ซึ่งหมายความว่าบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากจะมีความรู้ความสามารถในด้านวิชาการในการทำงานแล้ว จะต้องสามารถเป็นผู้นำในสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ มีน้ำใจกว้าง และทำงานเป็น เพื่อที่จะทราบถึงคุณลักษณะดังกล่าวของ บัณฑิตในการวิจัยคุณภาพบัณฑิต จึงได้สอบถามจากผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งในการประเมินคุณลักษณะดังกล่าวจะ แยกพิจารณาการประเมินเป็น 2 แบบคือ การประเมินแบบสมบูรณ์ และการประเมินแบบสัมพัทธ์

การประเมินแบบสมบูรณ์ หมายถึง การประเมินคุณลักษณะหลักของบัณฑิตในความคิดเห็น ของผู้ใช้ "บัณฑิตโดยไม่เปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ความกว้างของตัวควบเริ่มจาก 1 ถึง 7 ฉะนั้น 4 จะเป็นค่าเฉลี่ยทั่วไปที่อยู่ในระดับปานกลาง ค่าที่มากกว่า 4 ถือว่าดี และในทาง ตรงกันข้าม ค่าที่น้อยกว่า 4 ถือว่าไม่ดี

การประเมินแบบสัมพัทธ์ หมายถึง การประเมินคุณลักษณะหลักของบัณฑิตในความคิดเห็น ของผู้ใช้บัณฑิตโดยเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ความกว้างของคำตอบเริ่มจาก 1 ถึง 7 เช่นเดียวกัน แต่ค่าเฉลี่ย 4 หมายความว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ไม่แตกต่างหรือมีคุณลักษณะ เหมือนกับบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ค่าที่มากกว่า 4 แสดงว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะดีกว่า หรือมากกว่าผู้ร่วมงานที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

จากการประเมินแบบสมบูรณ์จะเห็นว่า บัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไป ($\bar{X} = 4$) กล่าวคือค่าเฉลี่ยทุกขณะมีค่า 5.56 สำหรับบัณฑิตของคณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าเฉลี่ย ของคุณลักษณะในแต่ละด้าน ($\bar{X}$) ระหว่าง 5.33 ถึง 5.92 บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ มีจุดเด่นคือมี มนุษยสัมพันธ์ในการทำงานเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.92$) รองลงมาคือมีความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 5.85$) และคุณลักษณะที่บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการรู้จักไตร่ตรองอย่างมี เหตุผล ($\bar{X} = 5.33$) แม้กระนั้นก็ตามค่านี้ยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไป ($\bar{X} = 4$)

สำหรับคุณลักษณะในด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน เป็นที่เชื่อถือว่าที่ระดับความ
เชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์ ค่าเฉลี่ยของบัณฑิตศึกษาค่าสตรที่มีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานจะอยู่
ระหว่าง 4.49 ถึง 7.35¹ ความรู้ความสามารถในการทำงานของบัณฑิตศึกษาค่าสตรจะอยู่
ระหว่าง 4.52 ถึง 7.18 และการรู้สึกใตตรงอย่างมีเหตุผลจะอยู่ระหว่าง 3.73 ถึง 6.93

สำหรับการประเมินแบบสัมพัทธ์ คุณลักษณะหลักของบัณฑิตจุฬาฯ มีค่าเฉลี่ยทุกคณะ 5.29
ในขณะที่บัณฑิตศึกษาค่าสตร มีค่าเฉลี่ยความรู้ความสามารถในงานเท่ากับ 5.43 และมนุษยสัมพันธ์
ในงานเท่ากับ 5.41 ซึ่งมากกว่าผู้ร่วมงานที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ คุณลักษณะที่บัณฑิต
ศึกษาค่าสตรมีค่าเฉลี่ยสัมพัทธ์ต่ำสุดได้แก่ การรู้สึกตนเอง ($\bar{X} = 5.11$) (ดูรายละเอียด
ตารางที่ 2.2.1

---

¹ คำนี้นี้ได้มาจาก $\bar{X} + 1.96 \times \text{Standard deviation}$ ซึ่งในที่นี้มีค่าเท่ากับ
 $5.92 + 1.96 \times .73$

ตารางที่ 2.2.1. เปรียบเทียบคุณลักษณะหลัก' ของบัณฑิตสุพินฯ ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์ (ประเมินแบบสัมบูรณ์ คือประเมินโดยไม่เปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น และประเมินแบบสัมพัทธ์คือประเมินโดยเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	X	S.D.	X̄	S.D.
1.	ความรู้ความชำนาญในงาน						●		5.85	.68	5.43	1.03
2.	ความรับผิดชอบในงาน						●		5.73	.77	5.33	.92
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์						●		5.49	.78	5.24	.98
4.	ความเป็นผู้นำในงาน						●		5.41	.82	5.32	.84
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน						●		5.92	.73	5.41	1.03
6.	ประสิทธิภาพในงาน						●		5.77	.75	5.36	.94
7.	การใฝ่รู้						●		5.73	.71	5.32	.86
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์						●		5.30	.79	5.29	.91
9.	ความรอบคอบ						●		5.37	.79	5.20	.84
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล						●		5.33	.82	5.13	.98
11.	การเห็นการไกล						●		5.39	.66	5.21	.78
12.	การรู้จักตนเอง						●		5.34	.75	5.11	.88
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม						●		5.66	.90	5.24	1.07
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง						●		5.66	.93	5.36	1.09
15.	การมีจิตใจกว้าง						●		5.52	.82	5.27	.93
	เฉลี่ยทุกคณะ						●		5.56	.65	5.29	.84

ประเมินแบบสัมบูรณ์ ●

ประเมินแบบสัมพัทธ์ ■

ตารางที่ 2.2.1 แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะพิจารณาคุณลักษณะหลักของบัณฑิตผู้ทำฯ เฉลี่ย
ทุกคณะหรือเฉพาะคณะเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตผู้ทำฯ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยทั่วไป กล่าวคือมี
คุณลักษณะดีหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไป สำหรับบัณฑิตเศรษฐศาสตร์คุณลักษณะที่เด่นสุดในเชิงสัมบูรณ์คือ
การมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน และคุณลักษณะที่เด่นสุดในเชิงสัมพัทธ์คือมีความรู้ความสามารถในงานมาก
กว่าผู้ร่วมงานที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

2.2.2 - เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตในทัศนะของผู้ประเมิน
ระหว่างการประชุมแบบสัมบูรณ์กับแบบสัมพัทธ์

คุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ ปรากฏว่าเมื่อพิจารณาในเชิง
สัมบูรณ์บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์อันดับกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกันมากที่สุด ($\bar{X} = 6.07$)
รองลงมาคือ มีความสัมพันธ์อันดับกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน ($\bar{X} = 5.96$) ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
($\bar{X} = 5.96$) นอกจากนี้บัณฑิตยังมีความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท ($\bar{X} = 5.84$)
คุณลักษณะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ความเป็นผู้นำในงาน ซึ่งได้แก่การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาส
ต่าง ๆ ($\bar{X} = 5.13$)

สำหรับคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ ในเชิงสัมพัทธ์ปรากฏว่า
บัณฑิตเศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์อันดับกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน ($\bar{X} = 5.44$) มากกว่าผู้ร่วมงาน
ที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ คุณลักษณะที่มีค่าสัมพัทธ์ต่ำสุดคือ การรู้จักตนเอง ซึ่งได้แก่
การรู้จักจุดเด่นและจุดอ่อนของตนได้อย่างใกล้เคียงกับความจริง ($\bar{X} = 5.07$) (ดูรายละเอียด
ตารางที่ 2.2.2)

ตารางที่ 2.2.2 เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียด ของบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์ ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์ (ประเมินแบบสัมบูรณ์คือประเมินโดยไม่เปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น และประเมินแบบสัมพัทธ์คือประเมินโดยเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า + มากกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความรู้ความสามารถในงาน											
	1.1 ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน								5.85	.68	5.43	1.03
2.	ความรับผิดชอบในงาน											
	2.1 การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสัมบูรณ์								5.92	.74	5.40	.99
	2.2 การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง								5.53	1.11	5.26	1.09
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์											
	3.1 ความมั่นคงทางอารมณ์								5.49	.78	5.23	.98
4.	ความเป็นผู้นำในงาน											
	4.1 ความสามารถในการชักชวนและชี้แนะ								5.44	.90	5.24	1.04
	4.2 ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน								5.84	.86	5.47	.88
	4.3 การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ								5.13	1.22	5.24	.97
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน											
	5.1 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน								5.96	.90	5.33	1.06
	5.2 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงาน ในระดับเดียวกัน								6.07	.87	5.44	1.09
	5.3 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา								5.87	.90	5.33	1.06
	5.4 ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท								5.84	.80	5.29	1.16

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6.	ประสิทธิภาพในงาน											
6.1	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็ว ทันตามกำหนด								5.86	.81	5.39	1.01
6.2	ความสามารถในการใช้ทรัพยากร เช่น วัสดุ แรงงาน เวลา ฯลฯ อย่างประหยัด								5.67	.83	6.33	.97
7.	การใฝ่รู้											
7.1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำ								5.81	.70	5.39	.89
7.2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป								5.64	.84	5.26	.96
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์											
8.1	ความมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการ ที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง								5.69	.91	5.40	1.01
8.2	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือ วิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา								5.56	.88	5.30	.97
8.3	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								5.26	1.17	5.14	1.16
9.	ความรอบคอบ											
9.1	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน								5.38	.98	5.21	.98
9.2	หาวิธีป้องกันและแก้ไขข้อบกพร่องไว้ล่วงหน้า								5.22	.95	5.26	.91
9.3	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน								5.43	.96	5.26	.88
9.4	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								5.36	.89	5.14	.95
9.5	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								5.36	.99	5.21	1.03

ตารางที่ 2.2.2 . (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า					สัมบูรณ์		สัมพัทธ์				
		1	2	3	4	5	6	7	X̄	S.D.	X̄	S.D.	
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล												
10.1	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้าน อย่างรอบคอบ					●			5.29	.89	5.13	1.02	
10.2	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้ วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ					●			5.27	.89	5.13	1.03	
10.3	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหา อย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและ ลำเหตุอย่างถ่องแท้					●			5.43	.91	5.13	1.00	
11.	การเห็นการณ์ไกล												
11.1	ความสามารถในการคาดคะเน เหตุการณ์อนาคตได้อย่างใกล้เคียง ความจริง					●			5.25	.78	5.14	.94	
11.2	วางแผนอนาคตของตนเอง					●			5.41	.88	5.26	.96	
11.3	ยอมเสียผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว					●			5.63	.73	5.29	.82	
12.	การรู้จักตนเอง												
12.1	การรู้จักจุดเด่นและจุดอ่อนของตนได้ อย่างใกล้เคียงความจริง					●			5.32	.81	5.07	.95	
12.2	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไร อย่างแท้จริง					●			5.36	.82	5.16	.91	

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า							ค่าสัมบูรณ์		ค่าสัมพัทธ์		
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม												
	13.1 การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงานและ สิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม								5.66	.90	5.24	1.07	
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง												
	14.1 ความเชื่อมั่นในความคิดของตน								5.63	.97	5.36	1.09	
	14.2 ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ตนเอง								5.69	.95	5.36	1.14	
15.	การมีจิตใจกว้าง								5.52	.82	5.27	.93	

● ประเมินแบบสัมบูรณ์

■ ประเมินแบบสัมพัทธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตในทัศนะของผู้ประเมินระหว่าง การประเมินแบบสัมบูรณ์และการประเมินแบบสัมพัทธ์

การศึกษาวิจัยคุณภาพบัณฑิต ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมในการทำงานของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ ว่ามีคุณลักษณะเป็นอย่างไร โดยการสอบถามผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับการนำแนวคิด วิธีการใหม่ ๆ มา แก้ไขปัญหา การวางแผนการทำงาน การแบ่งเวลาในการทำงาน ตลอดจนการวิเคราะห์ แก้ไข ปัญหา และการเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาวจากการวิจัย พบว่า

ในการประเมินแบบสัมบูรณ์ บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีค่าเฉลี่ยในคุณลักษณะพฤติกรรมระหว่าง 5.22 ถึง 5.44 ในการทำงานจะเห็นว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีการตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน อย่างดี ($\bar{X} = 5.44$) ในขณะที่มีการหาวิธีการป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้าไม่ดีเท่าคุณลักษณะอื่น ๆ เพราะคุณลักษณะของพฤติกรรมนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดถึง 5.22 แต่ค่าเฉลี่ยนี้ก็ยังคงถือว่าอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ได้

ในการประเมินแบบสัมพัทธ์จะเห็นว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีการยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว หรือเป็นคนมองการณ์ไกลได้ดีกว่าเพื่อนร่วมงาน ซึ่งจบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น เพราะค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะนี้มีค่าสูงสุดเมื่อเทียบกับคุณลักษณะอื่น ๆ คือมีค่าเฉลี่ย 5.29 (ดูรายละเอียดตารางที่ 2.2.3)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตสุฟ้าฯ คณะเศรษฐศาสตร์
ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างประเมินแบบสัมบูรณ์และประเมินแบบสัมพัทธ์
(ประเมินแบบสัมบูรณ์คือประเมินโดยไม่เปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น
และประเมินแบบสัมพัทธ์คือประเมินโดยเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← → มากกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น					●			5.26	1.17	5.14	.16
2.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน					●			5.38	.98	5.21	.98
3.	หาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า					●			5.22	.95	5.19	.92
4.	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน					●			5.44	.96	5.26	.88
5.	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย					●			5.36	.89	5.14	.95
6.	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม					●			5.36	.99	5.21	1.03
7.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ					●			5.29	.89	5.13	1.02
8.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ					●			5.27	.89	5.13	1.03
9.	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้					●			5.43	.91	5.13	1.01
10.	วางแผนอนาคตของตนเอง					●			5.41	.88	5.26	.96
11.	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว					●			5.53	.79	5.29	.82

● ประเมินแบบสัมบูรณ์
■ ประเมินแบบสัมพัทธ์

จากตารางที่ 2.2.3 จะเห็นว่าไม่ว่าจะพิจารณาในเชิงสัมบูรณ์ หรือในเชิงสัมพัทธ์ ค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมในการทำงานของบัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์จะมีค่าประมาณ 5 ซึ่งค่านี้สูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วไป ($\bar{X} = 4$) แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมในการทำงานของบัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์มีลักษณะค่อนข้างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการตรวจสอบและติดตามผลการทำงานในการศึกษารวมแบบสัมบูรณ์ และบัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์ยังมีคุณลักษณะพฤติกรรมดีกว่าบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการยอมรับเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว

2.2.4 คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการทำงานของบัณฑิตคณะเคหะรัฐศาสตร์ในทัศนะของผู้ประเมิน

ในทัศนะของผู้ประเมินมีความเห็นว่าคุณลักษณะที่จำเป็นที่สุดของบัณฑิตรัฐทศา คณะเคหะรัฐศาสตร์คือต้องมีความรับผิดชอบในการทำงานอย่างมาก คือมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 6.71 ซึ่งเป็นที่เชื่อได้ว่าที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ยของความจำเป็นที่บัณฑิตเคหะรัฐศาสตร์ต้องมีความรับผิดชอบในการทำงานนี้จะมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.42 ถึง 10.00 รองลงมาคือประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.55

ในการวิเคราะห์ในภาพรวมเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตคณะเคหะรัฐศาสตร์ ตามนิธานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มุ่งหวังให้บัณฑิตมี "ความรู้คู่คุณธรรม" นี้ จากการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ประเมินบัณฑิต หรือผู้ใช้บัณฑิตเห็นความสำคัญหรือให้ความสำคัญโดยคิดว่าคุณลักษณะทางด้านความรู้ความสามารถ ความมั่นคงทางอารมณ์ การเป็นผู้นำมีมนุษยสัมพันธ์ มีน้ำใจ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งเพราะค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะทั้งหมดอยู่ในช่วงระหว่าง 6.06 ถึง 6.71 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2.2.4)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2.4 คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการทำงานของบัณฑิตฯ คณะเศรษฐศาสตร์
ในทัศนะของผู้ประเมิน

ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							X̄	S.D.
		1	2	3	4	5	6	7		
1.	ความรู้ความสามารถในงาน						●		6.47	.65
2.	ความรับผิดชอบในงาน						●		6.71	.49
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์						●		6.17	.84
4.	ความเป็นผู้นำในงาน						●		6.16	.87
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน						●		6.49	.71
6.	ประสิทธิภาพในงาน						●		6.55	.69
7.	การใฝ่รู้						●		6.39	.78
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์						●		6.34	.85
9.	ความรอบคอบ						●		6.55	.63
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล						●		6.38	.75
11.	การเห็นการณ์ไกล						●		6.27	.85
12.	การรู้จักตนเอง						●		6.09	.92
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม						●		6.06	.98
14.	ความเชื่อมั่นตนเอง						●		6.18	.87
15.	การมีจิตใจกว้าง						●		6.16	1.08

จากตารางที่ 2.2.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ใช้บัณฑิตให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบในการทำงานของบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์ว่าเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นแล้วคุณลักษณะอื่น ๆ ตามปฏิธานของจุฬาฯ ในการผลิตบัณฑิตก็ยังคงมีความจำเป็นต่อการทำงานของบัณฑิตเช่นกัน

2.2.5 อัตราความก้าวหน้าของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ และความรู้ความสามารถของอาจารย์ จุฬาฯ ในทัศนะของผู้ประเมิน

เมื่อพิจารณาความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งการงาน เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น จะเห็นว่าบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์มีความก้าวหน้าดีพอสมควร ($\bar{X} = 5.35$) นอกจากนั้นผู้ใช้บัณฑิตยังมีความพอใจในบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ในตนเองเดียวกันผู้ใช้บัณฑิตยังมีความเห็นว่า อาจารย์ได้มีการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนให้คำแนะนำปรึกษาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในด้านการปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาล และภาคเอกชนดีพอสมควร คือมีค่าเฉลี่ยประมาณ 5.53 และ 5.52 ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตที่มาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ทำงานร่วมกัน จะพบว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะที่ดีกว่าหรือเป็นเลิศกว่า เพราะค่าเฉลี่ยของความสัมพัทธ์มีค่าระหว่าง 5.31 และ 5.24 (ดูรายละเอียดตารางที่ 2.2.5)

ตารางที่ 2.2.5 อัตราความก้าวหน้าของบัณฑิตผู้พิการ และความรู้ความสามารถของบัณฑิตและของ
อาจารย์ผู้พิการ ในทัศนะของผู้ประเมิน

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	<u>บัณฑิต</u> ความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งการงาน เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จจากสถาบันอุดม ศึกษาอื่น					●			5.35	.91	-	-
						●			5.97	.86		
1.	<u>อาจารย์</u> การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษา					●			5.53	.98	5.31	.99
						■						
2.	การให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนช่วยแก้ปัญหา ต่าง ๆ ทางด้านการปฏิบัติงานแก่หน่วยงาน ต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน					●			5.52	.86	5.24	.98
						■						

ประเมินแบบสัมบูรณ์ ●

ประเมินแบบสัมพัทธ์ ■

จากตารางที่ 2.2.5 จะเห็นว่าบัณฑิตและครูค่าสตรมีความก้าวหน้าดีพอสมควร ผู้ประเมิน
มีความพอใจในบัณฑิต นอกจากนี้อาจารย์ยังสามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนให้
คำปรึกษาแก่นักศึกษาดีพอสมควร

สรุป ในการประเมินผลคุณภาพบัณฑิต เศรษฐศาสตร์จากการสอบถามผู้ใช้บัณฑิต ปรากฏว่า ภูมิหลังของผู้ประเมินส่วนใหญ่เป็นชายอายุตั้งแต่ 31-50 ปี ทำงานในภาคเอกชน ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี ทำงานบริหารระดับกลาง นอกจากนี้ ยังมีความคุ้นเคยกับบัณฑิตเป็นอย่างดี

จากการสอบถามผู้ใช้บัณฑิต (ผู้ประเมิน) ส่วนใหญ่มีความเห็นดังนี้

1. คุณลักษณะหลักของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์จากการประเมิน แบบสัมบูรณ์มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 5.33 ถึง 5.92 บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีคุณลักษณะเด่นที่สุดคือ การมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน และจากการประเมินแบบสัมพัทธ์มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 5.11 ถึง 5.43 โดยมีลักษณะเด่นที่สุดคือ มีความรู้ความสามารถในงานสูงกว่าเพื่อนร่วมงานที่มาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

2. คุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตในทัศนะของผู้ประเมิน จากการประเมินแบบสัมบูรณ์จะพบว่าบัณฑิตมีความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกันเป็นอย่างดี รองลงมาก็คือความสัมพันธ์ดีกับผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และจากการประเมินแบบสัมพัทธ์ก็พบว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีความสัมพันธ์ดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกันดีกว่า เพื่อนร่วมงานที่จบจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในคุณลักษณะหลักหรือในรายละเอียด จะพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีคุณลักษณะใน เกณฑ์ดีพอใช้ มีคุณลักษณะลุ่มดั่งปณิธานในการผลิตบัณฑิตของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. คุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเชิงสัมบูรณ์ หรือสัมพัทธ์จะมีลักษณะค่อนข้างดี กล่าวคือ บัณฑิตรู้จักการตรวจสอบ และติดตามผลงานจากการศึกษาแบบสัมบูรณ์ และรู้จักเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว จากการศึกษแบบสัมพัทธ์

4. ความรับผิดชอบในการทำงานเป็นคุณลักษณะที่ผู้ใช้บัณฑิต ถือว่าสำคัญที่สุดต่อการทำงาน ของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ คุณสมบัติที่ถือว่าสำคัญเป็นรองลงมา ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามผู้ใช้บัณฑิต ยังเห็นว่าคุณลักษณะของบัณฑิตตามปณิธานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มุ่งหวังให้บัณฑิตมีความรู้คู่คุณธรรม เป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงานอย่างมากเช่นกัน

5. บัณฑิต เศรษฐศาสตร์มีความก้าวหน้าดีพอสมควร นอกจากนี้ผู้ใช้บัณฑิต ยังมีความพอใจในบัณฑิต และยังเห็นว่าอาจารย์ได้มีการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และให้คำปรึกษาแก่นิสิตดีพอสมควร

บทที่ 3

รายงานการวิจัยบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย

การวิจัยในส่วนนี้ จะเกี่ยวข้องกับสภาพการศึกษา การทำงาน และคุณลักษณะต่าง ๆ ของนิสิตบัณฑิต ซึ่งเป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา (Graduate Study) หรือการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี (Postgraduate Study) ของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เปิดสอนในระดับบัณฑิตศึกษาหรือสถาบันที่มีบัณฑิตวิทยาลัย (Graduate School) ซึ่งเปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์บัณฑิต เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ทั้งในสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์และแขนงวิชาอื่น ๆ เช่น สถาบันอักษรศาสตร์และบริหารธุรกิจ ในสาขาวิชาเอกต่าง ๆ เป็นต้น สถาบันต่าง ๆ ดังกล่าว อาทิ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น

ในส่วนนี้จะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของนิสิตบัณฑิต
- ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

ในการศึกษาข้อมูลที่ได้จากบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยได้ผลดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของนิสิตบัณฑิต

รายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ (Analysis) และแปลผล (Interpretation) ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 17 ชุด พอจะกล่าวในส่วนที่เป็นสาระสำคัญเป็นลำดับดังต่อไปนี้

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 17 ชุด ซึ่งได้จัดส่งไปให้บัณฑิตวิทยาลัย การศึกษาในระดับปริญญาตรี จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งปัจจุบันกำลังศึกษาต่ออยู่ในชั้นปริญญาโท หรือปริญญาโท ณ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศทั้งของรัฐและเอกชนที่เปิดสอนในระดับดังกล่าว พอจะประมวลข้อมูลในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

พบว่านิสิตบัณฑิตยศึกษานับว่ากล่าวเป็นเพศชายร้อยละ 52,9 นิสิตบัณฑิตหญิงร้อยละ 47,1 โดยถ้าจำแนกออกตามสาขาวิชาเอกที่จบ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 3 สาขาใหญ่ ๆ คือ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง และสาขาอื่น ๆ ปรากฏว่า ในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศสัดส่วนระหว่างเพศหญิงและชายอยู่ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือร้อยละ 50 แต่เมื่อหันไปพิจารณาสาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังพบว่าเป็นสัดส่วนของ นิสิตบัณฑิตชายเพียงร้อยละ 25 และนิสิตบัณฑิตหญิงร้อยละ 75 ที่แตกต่างกันอย่างมาก เช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า สาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังจะมีนิสิตหญิงนิยมเลือกเรียนมาก เนื่องจากการคาดคะเนโอกาสในการทำงานหรือประเภทของงานที่ต้องการทำเมื่อสำเร็จการศึกษา กล่าวคือ เป็นสาขาวิชาเอกที่ตรงกับงานลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเงิน เช่น ธนาคาร บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะพบว่างานด้านการเงินโดยส่วนใหญ่แล้วเพศหญิงจะชอบทำมากกว่าเพศชาย

สำหรับในสาขาอื่น ๆ นั้นส่วนมากเป็นเพศชายร้อยละ 71,43 และเพศหญิงร้อยละ 28,57 เศรษฐศาสตร์ในสาขาอื่น ๆ คือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ทฤษฎี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์พัฒนาการ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์แรงงานและแรงงานสัมพันธ์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ปริมาณวิเคราะห์ ซึ่งคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดโอกาสให้นิสิตเลือกเรียนเป็นสาขาวิชาเอก รวมทั้งสิ้น 6 สาขาวิชาและ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง เป็นสาขาวิชาเอกที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด

ทางด้านภูมิภาคของนิสิตบัณฑิตนั้นพบว่าร้อยละ 64,7 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 23,5 อยู่ในภาคกลาง และร้อยละ 5,9 อยู่ในภาคเหนือและภาคใต้ตามลำดับ ซึ่งจากสถิติของนิสิตที่สอบเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ยิ่งเมื่อพิจารณาดูตามสาขาวิชาเอกที่จบแล้วก็จะเห็นว่า สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

ตารางที่ 3.1.1 ร้อยละของนิสิตบัณฑิตจาแนกตามข้อมูลภูมิหลังและสาขาวิชา

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ		เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00
ชาย	9	52.9	3	50.00	1	25.00	5	71.43
หญิง	8	47.1	3	50.00	3	75.00	2	28.57
ภูมิลำเนา								
กรุงเทพมหานคร	11	64.7	5	83.3	3	75.00	3	42.84
ภาคกลาง	4	23.5	-	--	-	--	4	57.16
ภาคเหนือ	1	5.9	-	--	1	25.00	-	-
ภาคใต้	1	5.9	1	16.7	-	--	-	-
เชื้อชาติ								
ไทย	15	88.2	5	83.3	3	75.00	7	100.00
จีน	2	11.8	1	16.7	1	25.00	-	-
ศาสนา								
พุทธ	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00
อายุ								
ต่ำกว่า 24 ปี	2	11.8	-	--	1	25.00	1	14.28
24-29 ปี	15	88.2	6	100.00	3	75.00	6	85.72

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ		เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพสมัคร								
โลต	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00
อาชีพบิดาในขณะศึกษาระดับ - -ปริญญาตรี								
ข้าราชการ	3	17.6	1	16.66	-	-	2	28.56
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4	23.5	-	-	-	-	4	57.12
เจ้าของหรือผู้ประกอบการ ส่วนตัว	7	41.2	4	66.68	2	50.00	1	14.32
อื่น ๆ	3	17.6	1	16.66	2	50.00	-	-
อาชีพมารดาในขณะศึกษาระดับ - -ปริญญาตรี								
ทำงาน	6	35.3	-	-	1	25.00	5	71.4
ไม่ทำงาน	11	64.7	6	100.00	3	75.00	2	28.6

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เคอร์ซูลค่าสี่ระหว่างประเทศ		เคอร์ซูลค่าสี่ทางการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของครอบครัวต่อเดือนใน-								
ขณะศึกษาระดับปริญญาตรี								
4,001 - 6,000	1	5.9	1	16.66	-	-	-	-
6,001 - 10,000	6	35.5	1	16.66	1	25.00	4	57.12
10,001 - 15,000	4	23.5	2	33.32	1	25.00	1	14.28
15,001 - 25,000	4	23.5	2	33.32	1	25.00	1	14.28
25,001 - 40,000	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
ไม่ตอบ	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
ระดับการศึกษาของบิดา								
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	8	47.1	3	50.02	2	50.00	3	42.84
มัธยมศึกษา	4	23.5	2	33.32	-	-	2	28.56
ปริญญาตรี	5	29.4	1	16.66	2	50.00	2	28.56
ระดับการศึกษาของมารดา								
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	13	76.5	5	83.3	2	50.00	6	85.68
อนุปริญญา	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
ปริญญาตรี	3	17.6	1	16.7	1	25.00	1	14.32

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เศรษฐกิจระหว่างประเทศ		เศรษฐกิจการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของโรงเรียนที่ สำเร็จการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษา								
โรงเรียนรัฐบาล	10	58.8	3	50.00	2	50.00	5	71.4
โรงเรียนราษฎร์	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
สอบเทียบบุคคลภายนอก	6	35.3	3	50.00	2	50.00	1	14.28
ที่ตั้งโรงเรียนหรือสถานที่ สอบเทียบความรู้								
กรุงเทพมหานคร	16	94.1	6	100.00	3	75.00	7	100.00
ภาคตะวันออก	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
โปรแกรมการเรียนในมัธยม ปลาย								
วิทยาศาสตร์	11	64.7	3	50.00	1	25.00	7	100.00
ศิลป์ - คณิต	6	35.3	3	50.00	3	75.00	-	-

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		ค่าธรรมเนียมค่าสมัครระหว่างประเทศ		ค่าธรรมเนียมค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คะแนนสะสมเฉลี่ยเมื่อ- สำเร็จมัธยมศึกษา								
ต่ำกว่า 2.00	3	17.6	-	-	-	-	3	42.84
2.00 - 2.49	3	17.6	-	-	1	25.00	2	28.56
2.50 - 2.74	1	5.9	1	16.66	-	-	-	-
2.75 - 2.99	4	23.5	4	66.64	-	-	-	-
3.00 - 3.24	2	11.8	-	-	1	25.00	1	14.28
3.25 - 3.49	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
3.50 ขึ้นไป	3	17.6	1	16.66	1	25.00	1	14.28
จำนวนครั้งที่สอบเข้า- มหาวิทยาลัย								
1 ครั้ง	13	76.5	6	100.00	3	75.00	4	57.12
2 ครั้ง	4	23.5	-	-	1	25.00	3	42.88
ครั้งที่สอบเข้า คณะเศรษฐศาสตร์								
ครั้งที่ 1	13	76.5	6	100.00	3	75.00	4	57.12
ครั้งที่ 2	4	23.5	-	-	1	25.00	3	42.88

๒. ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เลือกคณะเครือข่ายค่าสมัคร จุฬาลงกรณ์ เป็นอันดับที่								
1	9	52.94	3	50.02	1	25.00	5	71.4
2	3	17.64	1	16.66	2	50.00	-	-
3	1	5.88	1	16.66	-	-	-	-
4	-	-	-	-	-	-	-	-
5	2	11.76	1	16.66	1	25.00	-	-
6	2	11.76	-	-	-	-	2	28.6
<u>คณะที่เลือกเป็นอันดับ 1 คือ</u>								
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย								
คณะทันตแพทยศาสตร์	1	5.88	-	-	-	-	-	14.28
คณะนิเทศศาสตร์	1	5.88	1	16.66	-	-	-	-
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	3	17.64	1	16.66	2	50.00	-	-
คณะแพทยศาสตร์	1	5.88	-	-	-	-	1	14.28
คณะเครือข่ายค่าสมัคร	7	41.18	3	49.98	1	25.00	3	42.84

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์								
คณะเศรษฐศาสตร์	—	-	-	-	-	-	-	-
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1	5.88	-	-	-	-	1	14.28
มหาวิทยาลัยมหิดล								
คณะแพทยศาสตร์	1	5.88	1	16.66	-	-	-	-
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่								
คณะแพทยศาสตร์	1	5.88	-	-	1	25.00	-	-
ไม่ตอบ	1	5.88	-	-	-	-	1	14.28
คณะศึกษาศาสตร์ศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย								
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	4	23.53	1	16.66	-	-	3	42.84
คณะเศรษฐศาสตร์	3	17.64	2	33.32	1	25.00	-	-
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1	5.88	1	16.66	-	-	-	-

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์								
คณะ เศรษฐศาสตร์	3	17.64	-	-	1	25.00	2	28.56
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1	5.88	1	16.66	-	-	-	-
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร - ศาสตร์								
คณะบริหารธุรกิจ	1	5.88	-	-	1	25.00	-	-
คณะพัฒนาการ เศรษฐกิจ	2	11.76	1	16.66	-	-	1	14.28
อื่น ๆ	2	11.76	-	-	1	25.00	1	14.28
ถ้ามีโอกาสนี้เลือกเรียนใหม่ ในระดับปริญญาตรีจะเลือก								
คณะ เดิม	7	41.18	2	33.32	2	50.00	3	42.84
คณะ ใหม่	10	58.82	4	66.68	2	50.00	4	57.16

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เครือข่ายค้ำดีระหว่างประเทศ		เครือข่ายค้ำดีการการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ถ้าเลือกคณะใหม่จะเลือก								
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย								
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	3	30.00	2	50.00	-	-	1	25.00
คณะแพทยศาสตร์	1	10.00	-	-	1	50.00	-	-
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2	20.00	-	-	1	50.00	1	25.00
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1	10.0	1	25.00	-	-	-	-
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์								
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	2	20.00	1	25.00	-	-	1	25.00
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์								
คณะวนศาสตร์	1	10.00	-	-	-	-	1	25.00

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ		เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จปริญญาตรี								
2.5 - 2.74	3	17.6	-	-	1	25.00	2	28.56
2.75- 2.99	6	35.3	4	66.64	1	25.00	1	14.28
3.00- 3.25	4	23.5	-	-	1	25.00	3	42.48
3.25 ขึ้นไป	4	23.5	2	33.32	1	25.00	1	14.28
อาชีพในขณะที่ศึกษาในบัณฑิตศึกษา								
ข้าราชการ	4	23.5	2	33.32	1	25.00	1	14.28
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
ลูกจ้างเอกชน	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	11	64.7	4	66.64	3	75.00	4	57.16
อาชีพที่อยากทำเมื่อสำเร็จการศึกษาบัณฑิตศึกษา								
งานเดิม	5	29.4	1	16.66	-	-	4	57.16
เปลี่ยนเป็นข้าราชการ	2	11.8	2	33.32	-	-	-	-

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ		เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เปลี่ยนเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	11.8	-	-	1	25.00	1	14.28
เปลี่ยนเป็นลูกจ้างเอกชน	3	17.6	1	16.66	2	50.00	-	-
เปลี่ยนเป็นเจ้าของธุรกิจ	2	11.8	2	33.32	-	-	-	-
อื่น ๆ	3	17.6	-	-	1	25.00	2	28.56
เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว								
ทั้งหมด	6	35.3	4	66.64	-	-	2	28.56
1 ปี	6	35.3	1	16.66	3	75.00	3	42.84
2 ปี	2	11.8	1	16.66	-	-	1	14.28
3 ปีขึ้นไป	3	17.6	-	-	1	25.00	2	28.56

ตารางที่ 3.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยสะสมใน ระดับบัณฑิตศึกษา								
2.00 - 2.99	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
3.00 - 3.33	4	23.5	1	16.66	2	50.00	1	14.28
3.34 - 3.66	7	41.2	4	66.64	-	-	3	42.84
3.67 - 4.00	4	27.5	1	16.66	-	-	3	42.84
ไม่ตอบ	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เป็นสาขาที่มีนิสิตบัณฑิตมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 83.3 และร้อยละ 75 สำหรับสาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง

นิสิตบัณฑิตเป็นผู้มีเชื้อชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 88.2 1.เชื้อชาติจีน ร้อยละ 11.8 สำหรับเชื้อชาติจะพบว่านิสิตบัณฑิตที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังนั้นเป็นผู้ที่มีเชื้อชาติจีนถึงร้อยละ 25 แต่ทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ และพบว่าเป็นโสดโดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 24 - 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.2

ทางด้านอาชีพของบิดามารดา เมื่อนิสิตบัณฑิตกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีนั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่บิดาเป็นเจ้าของหรือผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 23.5 ถ้าหากจะพิจารณาตามสาขาวิชาเอกก็จะพบว่าในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศนั้นบิดาเป็นเจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัวถึงร้อยละ 66.68 และร้อยละ 50 สำหรับสาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง

เมื่อหันไปพิจารณาทางด้านอาชีพมารดาของนิสิตบัณฑิตบางก็พบว่าร้อยละ 64.7 1.เป็นแม่บ้านหรือไม่ได้ทำงาน ร้อยละ 35.3 ทำงานโดยมารดาของนิสิตบัณฑิตที่จบในสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งหมดไม่ได้ทำงาน

ในส่วนของรายได้ของครอบครัวต่อเดือนในขณะที่นิสิตบัณฑิตกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีนั้น โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 6,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 น้อยที่สุดอยู่ในช่วง 4,001 - 6,000 บาทต่อเดือน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 5.9 และรายได้ที่มากที่สุดคือ 25,001 - 40,000 โดยคิดเป็นร้อยละ 5.9

ระดับการศึกษาของบิดาพบว่าร้อยละ 47.1 จบชั้นประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 29.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 23.5 จบชั้นมัธยมศึกษา และระดับการศึกษาของมารดา ก็พบว่าส่วนใหญ่จบชั้นประถมศึกษาหรือต่ำกว่าโดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.5 และถ้าหากแยกเป็นรายสาขาวิชาเอกก็พบว่าร้อยละ 83.3 มารดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าสำหรับนิสิตบัณฑิตสาขาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ร้อยละ 50 มารดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าสำหรับสาขาวิชาเอกเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง และเมื่อพิจารณาในสาขาอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันจะพบว่า ร้อยละ 85.68 มารดาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

ทางด้านประเภทของโรงเรียนที่นิสิตบัณฑิตสำเร็จการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาชั้น ร้อยละ 58.8 จบจากโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ 5.9 จบจากโรงเรียนราษฎร์ และเป็นที่น่าสนใจพบว่ามีการสอบเทียบบุคคลภายนอกถึงร้อยละ 35.3 และหากจะพิจารณาตามสาขาวิชาเอกก็พบว่า

ก็ปรากฏว่า ในสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศนั้น สัดส่วนผู้สอบเทียบบุคคลภายนอกสูงถึง ร้อยละ 50 และอยู่ในสัดส่วนที่เท่ากับกับสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง

เนื่องจากนิสิตบัณฑิตโดยส่วนใหญ่ตั้งกล่าวมาข้างต้นเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทำให้ที่ตั้งของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สอบเทียบความรู้ของนิสิตบัณฑิตนั้นอยู่ในกรุงเทพมหานครถึงร้อยละ 94.1 และเมื่อแยกตามสาขาวิชาเอกก็พบว่า ร้อยละ 100 สำหรับสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศที่ตั้งของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สอบเทียบความรู้ของนิสิตบัณฑิตอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสัดส่วนเดียวกันกับนิสิตบัณฑิตที่สำเร็จสาขาวิชาเอกอื่น ๆ แต่สำหรับนิสิตที่จบสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังนั้น ที่ตั้งของโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สอบเทียบความรู้ อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 75 และอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ถึงร้อยละ 25

สำหรับโปรแกรมการเรียนของนิสิตบัณฑิตในระดับมัธยมศึกษา พบว่าร้อยละ 64,7 เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์ และร้อยละ 35,3 เรียนโปรแกรมศิลป์-คณิต เมื่อแยกตามสาขาวิชาเอกพบว่าอยู่ในสัดส่วนที่เท่ากันสำหรับนิสิตบัณฑิตที่จบสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ แต่ต่างกันสำหรับสาขา เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังคือร้อยละ 25 เรียนโปรแกรมวิทยาศาสตร์และร้อยละ 75 เรียนโปรแกรมศิลป์-คณิต ทางด้านสาขาอื่นๆ นั้นทั้งหมดจบจากโปรแกรมสายวิทยาศาสตร์

นิสิตบัณฑิตโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 23.5 ได้คะแนนสะสมเฉลี่ยเมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาอยู่ในช่วง 2.75-2.99 โดยเฉพาะอย่างยิ่งคะแนนสะสมเฉลี่ยในช่วงดังกล่าวนี้เป็นนิสิตบัณฑิตที่จบในสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศถึงร้อยละ 66,64 และคะแนนสะสมเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 2,00 มีข้อที่น่าสังเกตว่านิสิตบัณฑิตที่จบสาขาวิชาเอกอื่น ๆ เป็นผู้ได้คะแนนสะสมเฉลี่ยดังกล่าวโดยคิดเป็นร้อยละ 42,84 และนิสิตบัณฑิตที่จบสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลังร้อยละ 25 เป็นผู้ที่ได้คะแนนสะสมเฉลี่ยเมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาตั้งแต่ 3.5 ขึ้นไป ซึ่งถ้าหากจะใช้คะแนนสะสมเฉลี่ยเมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาพื้นฐานการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของนิสิตบัณฑิต ที่จบจากคณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่แล้ว ก็จัดว่าเป็นผู้ที่มีพื้นฐานก่อนเข้าศึกษาที่ดีพอสมควร และไม่ถึงกับดีเลิศจนเกินไป แต่ก็ไม่ต้องสงสัยสำหรับการเข้าศึกษาวิชาทางด้านสังคมศาสตร์ (social Science)

ทางด้านจำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ร้อยละ 76,5 ได้สอบเพียงครั้งเดียว ร้อยละ 23,5 สอบ 2 ครั้ง และพบว่าผู้จบสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งหมดสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงครั้งเดียว สำหรับจำนวนครั้งที่สอบได้คะแนนดีมีคือ คณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ นั้น ร้อยละ 76,5 สอบได้ 1 ครั้ง และร้อยละ 23,5 สอบได้ 2 ครั้ง เช่นเดียวกับกับจำนวนครั้งที่สอบ

เข้ามหาวิทยาลัย และร้อยละ 52.94 ได้เลือกคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นอันดับ 1 ร้อยละ 11.76 เลือกเป็นอันดับ 6 อย่างไรก็ตามเมื่อแยกพิจารณาตามสาขาวิชาเอกที่สอบถึงยังคงเป็นเครื่องยืนยันว่า คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ถูกเลือกอยู่ในอันดับที่ 1 และ 2 จากนิสิตบัณฑิตส่วนใหญ่ ซึ่งยืนยันสิ่งที่ยังบอกถึงความตั้งใจจริงของนิสิตบัณฑิตที่ต้องการเข้าศึกษาที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจัดว่าเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) ในเชิงบวกของนิสิตบัณฑิตเหล่านั้นที่มีต่อการเข้ารับการศึกษาที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีกด้วย

ถ้าหากจะพิจารณาคณะที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 โดยจำแนกตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็พบว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะที่นิสิตบัณฑิต เลือกเป็นอันดับ 1 คือคณะเศรษฐศาสตร์ โดยคิดเป็นสัดส่วนที่มากที่สุดร้อยละ 41.18 รองลงมาคือ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 17.64 นอกจากนี้คณะที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 อีกคือ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ โดยคิดเป็นร้อยละของนิสิตบัณฑิต 5.88 เท่ากันทั้ง 3 คณะ

ถ้าหากจะไปพิจารณาข้อมูลคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยอื่นนอกเหนือจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่นิสิตบัณฑิตได้เลือกเป็นอันดับ 1 เมื่อตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ก็พบว่าคณะที่ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 ด้วยคือ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่คิดเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อยมากคือเพียงร้อยละ 5.88 เท่านั้นสำหรับแต่ละคณะของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่านิสิตบัณฑิตโดยส่วนใหญ่ได้ให้ความสำคัญแก่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการเลือกในลำดับที่ 1 และเป็นสิ่งที่ยังบอกถึงความเต็มใจเข้ารับการศึกษาที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มากกว่าเหตุผลประการอื่น ๆ จากการพิจารณาถึงอันดับของคณะที่ถูกเลือกเป็นประการสำคัญ

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่านิสิตบัณฑิต คือผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์บัณฑิต จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ ณ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในระดับปริญญาโท หรือระดับบัณฑิตศึกษา และจากการสำรวจก็พบว่าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 23.53 กำลังศึกษาอยู่ที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือร้อยละ 17.64 กำลังศึกษาต่ออยู่ที่คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และภาควิชาเศรษฐศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 11.76 กำลังศึกษาที่คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และสถาบันอื่น ๆ เช่น สถาบัน

บัณฑิตบริหารธุรกิจแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (GIBA) นอกจากนี้มีบัณฑิตได้กำลังคือเขาต่อที่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะ บริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในสัดส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 5,88

และเมื่อพิจารณาประเด็นของคำถามที่ว่าถ้าหากมีโอกาสเลือกเรียนใหม่ในระดับปริญญาตรี ก็พบว่าร้อยละ 58.82 จะเลือกคณะใหม่ และร้อยละ 41.18 จะเลือกคณะเดิมคือคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเมื่อแยกการพิจารณาตามรายสาขาวิชาเอกก็พบว่าในสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและสาขาอื่น ๆ นั้น สัดส่วนของนิสิตบัณฑิตที่ต้องการเลือกคณะใหม่จะ มากกว่าการเลือกคณะเดิมคือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 66.68 และร้อยละ 57.16 ตามลำดับของนิสิต บัณฑิตที่จะเลือกคณะใหม่ ตามรายสาขาวิชาเอกทั้ง 2 สาขาข้างต้น แต่นิสิตบัณฑิตที่จบสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง จะมีสัดส่วนที่เท่ากันสำหรับทั้งการเลือกคณะเดิมหรือเลือกคณะใหม่ ถ้าหากมีโอกาสได้เลือกใหม่ คือร้อยละ 50

เมื่อหันไปพิจารณาต่อนิสิตบัณฑิตที่ต้องการเลือก ถ้าหากมีโอกาสได้เลือกเรียนใหม่ใน ระดับปริญญาตรีนั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 30 จะเลือกคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย รองลงมาคือร้อยละ 20 จะเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนี้มีนิสิตบัณฑิตจะเลือกเรียน คณะแพทยศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ในสัดส่วนเดียวกันคือร้อยละ 10

ทางด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตบัณฑิตเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จาก คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นพบว่าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 35.3 มีคะแนนเฉลี่ยสะสม อยู่ในช่วง 2.75 - 2.99 และร้อยละ 23.5 เป็นผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 - 3.25 และ 3.25 ขึ้นไป เกี่ยวกับช่วงของคะแนนเฉลี่ยสะสมมีข้อที่น่าสนใจก็คือว่า นิสิตบัณฑิตโดยส่วนใหญ่ได้คะแนน เฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จปริญญาตรี เท่ากันกับคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จมัธยมปลายคืออยู่ในช่วง 2.75-2.99

ในขณะที่นิสิตบัณฑิตกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษานั้น โดยส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คือศึกษาอย่างเดียว ร้อยละ 64.7 และร้อยละ 23.5 ที่เป็นข้าราชการ และร้อยละ 5.9 เป็น พนักงานรัฐวิสาหกิจและลูกจ้างเอกชน ซึ่งได้ศึกษาไปพร้อม ๆ กันกับการประกอบอาชีพ

ทางด้านอาชีพที่อยากทำเมื่อสำเร็จการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จากการสำรวจพบว่าร้อยละ 29.4 ต้องการทำงานเดิม รองลงมาคือร้อยละ 17.6 ที่ต้องการเปลี่ยนเป็นลูกจ้างเอกชน

ในส่วนของระยะเวลาที่เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วนั้น ก็พบว่าส่วนใหญ่เข้าศึกษาต่อทันทีหรือไม่ก็ภายใน 1 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 35.3 ร้อยละ 11.8 เข้าศึกษาภายใน 2 ปี และร้อยละ 17.6 บอกว่า 3 ปีขึ้นไปจึงจะเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา

สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษานั้นโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.34 - 3.66 และร้อยละ 23.5 ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.64 - 4.00 ช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ต่ำสุดคือ 2.00 - 2.99 มีนิสิตบัณฑิตที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในช่วงดังกล่าวเพียงร้อยละ 5.9 เท่านั้น มีข้อที่น่าสังเกตว่านิสิตบัณฑิตโดยส่วนใหญ่มีผลการเรียนที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับภาควิชาเรียนในระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี เมื่อใช้ช่วงคะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นหลักในการพิจารณา ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยสะสมของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กระทำให้นิสิตบัณฑิตสำเร็จการศึกษานั้นอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมากคือ 3.00 สำหรับแต่ละสัปดาห์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้นิสิตบัณฑิตมีการขวนขวายและวิริยะอุตสาหะต่อการศึกษาในระดับนี้มากกว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรีและมัธยมศึกษา อีกทั้งการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาก็จำเป็นต้องมีการค้นคว้าที่ศึกษาในมิติที่ยากยิ่งขึ้น กล่าวคือ นิสิตบัณฑิตจะต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ลึกซึ้งกว้างไกล สามารถวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างพหุสูตรมากกว่าการศึกษาในระดับปริญญาตรี สิ่งทำให้นิสิตบัณฑิตทุกคนที่สามารถสอบผ่านเข้าศึกษาต่อได้ในระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีการพิสูจน์ความสามารถของตนเองให้ประจักษ์มากยิ่งขึ้นเพราะมีฉะนั้นแล้วโอกาสที่ถูกให้ออกจากการศึกษามีมาก (retire) ถ้าหากคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

กล่าวโดยสรุปจากการสำรวจข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของนิสิตบัณฑิตพบว่า เป็นนิสิตบัณฑิตชายร้อยละ 52.9 เป็นนิสิตบัณฑิตหญิงร้อยละ 47.1 สัดส่วนดังกล่าวนี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าความเป็นวิชาการของวิชาเศรษฐศาสตร์นั้นไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสัดส่วนในเรื่องเพศของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาในสาขานี้ หรืออาจกล่าวได้ว่าวิชาเศรษฐศาสตร์ไม่ได้ก่อให้เกิดความแตกต่างในขีดค้นของความสามารถระหว่างเพศหญิงและชาย เหมือนกับบางสาขาวิชาเช่นวิศวกรรมศาสตร์ จะพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วเกือบทุกสถาบันที่เปิดสอนในสาขานี้ จะมีผู้เข้าเรียนและผู้สำเร็จการศึกษาเป็นเพศชายเสียส่วนมาก

ทางด้านภูมิฐานะของนิสิตบัณฑิตนั้นก็พบว่าส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครโดยคิดเป็นร้อยละ 64.7 ซึ่งถ้าหากจะพิจารณาถึงนิสิตทั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเองก็จะพบว่าโดย

ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือไม่ก็จังหวัดใกล้เคียง เป็นส่วนน้อยที่จะเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่น ๆ ที่ห่างไกล และมีข้อที่น่าสังเกตอีกว่าลำดับคะแนนของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย (Entrance Examination) ของแต่ละปีนั้น คะแนนอันดับ 1 คือ คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ที่สอบได้คือผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครแทบทั้งสิ้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ว่าทำไมผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ก็ยังค้นพบอีกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจจริงที่จะเข้าศึกษา โดยพิจารณาจากการเลือกอันดับของคณะตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นหลัก ซึ่งพบว่านิสิตบัณฑิตส่วนมากได้เลือกคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นลำดับที่ 1

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 3.2.1 การใช้เวลาของบัณฑิตขณะเป็นนิสิตปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.
เข้าเรียน	52.11	18.90
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	11.47	6.17
อภิปรายปัญหาวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.6	4.21
ทำกาบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	9.17	5.01
ร่วมกิจกรรมนิสิต	6.64	6.88
ทำงานอดิเรก	3.14	3.82
ทำงานพิเศษ	9.6	6.93
สังกลุ่มคุยกัน	6.95	4.20
ไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ	4.20	4.20
อื่น ๆ	6.2	2.50

เมื่อพิจารณาถึงการใช้เวลาของนิสิตบัณฑิต ในขณะที่ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีของ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าเมื่อให้นิสิตประมาณค่าสัดส่วนของ เวลาที่ได้ ใช้ในการทำกิจกรรมประเภทต่าง ๆ นั้น นิสิตบัณฑิตได้ใช้เวลาไปเพื่อเข้าเรียนโดยคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 52.11 รองลงมาได้ใช้เวลาเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าในสัดส่วนร้อยละ 11.47 ทำการ บ้านหรืองานในวิชาที่เรียนร้อยละ 9.17 ร้อยละ 6.95 ของเวลาใช้เพื่อสับกลุ่มคุยกัน

อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับเรื่องของการใช้เวลาของนิสิตบัณฑิต ในขณะที่ เป็นนิสิตระดับปริญญา ตรีนี้มีข้อที่น่าสังเกตว่า นิสิตบัณฑิตได้ใช้เวลาเพื่อเข้าเรียนในสัดส่วนที่ไม่มาพึงประสงค์นัก ทั้งนี้ก็ เพราะว่าการจัดการศึกษาของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น อยู่ใน การศึกษาระบบ ปิดและทางด้านการเรียนการสอนก็ได้บังคับให้นิสิตทุกคนเข้าชั้นเรียน นอกจากนี้ยังได้กำหนดเกณฑ์ ขึ้นต่ำในการมีสิทธิเข้าสอบไล่คือนิสิตจะต้องเข้าชั้นเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด ในแต่ละรายวิชา แต่ทั้งนี้ในทางปฏิบัติอาจเป็นไปได้ว่า ไม่ได้มีการเข้มงวดในเรื่องการบังคับ ให้นิสิตเข้าชั้นเรียนจนถึงกับมีการเอีครายชื่อทุกคาบ (period) และเนื้อหาวิชาตลอดจนการเรียน การสอนในวิชาเศรษฐศาสตร์ก็เป็นลักษณะของการบรรยายโดยส่วนใหญ่ ไม่ได้มีการปฏิบัติการณ์ในห้อง ทดลอง ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นิสิตได้ใช้เวลาในการเข้าเรียนเพียงร้อยละ 52.11 ของเวลา ทั้งหมด

ถ้าเปรียบเทียบกับสัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปเพื่ออภิปรายปัญหาวิชาการในกลุ่มเพื่อน การ สับกลุ่มคุยกัน และการไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ มีข้อที่น่าสังเกตว่าสัดส่วนของเวลาที่นิสิตใช้ในการสับ กลุ่มคุยกันมีถึงร้อยละ 6.95 และการไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ร้อยละ 4.20 ในขณะที่สัดส่วนการใช้เวลาเพื่ออภิปรายปัญหาวิชาการในกลุ่มเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 4.65 ทำให้เมื่อพิจารณาถึงการให้ความสำคัญ ของแต่ละกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นของนิสิตแสดงว่า นิสิตให้ความสำคัญกิจกรรมในการสับกลุ่ม คุยกันในเรื่องทั่ว ๆ ไป ค่อนข้างมากเช่นเดียวกับ การไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ความจริงที่ควรละ เป็นก็คือการอภิปรายปัญหาวิชาการในกลุ่มเพื่อน น่าจะมีความสำคัญมากกว่ากิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้ การศึกษาวิชา เศรษฐศาสตร์ถ้าหากนิสิตได้มีการติดตามปัญหา เศรษฐกิจของ ประเทศที่กำลังเกิดขึ้น และดำเนินอยู่ในปัจจุบัน (current economic issue) และนำมาวิเคราะห์รวมถึงการอภิปราย ร่วมกันในกลุ่มเพื่อน ก็จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขานี้ได้มากยิ่งขึ้น ทั้งความรู้ ในเชิงทฤษฎีและความรอบรู้ในเชิงปฏิบัติหรือโลกทาง เศรษฐกิจที่เป็นจริง ปรากฏการณ์ของ ความ มีช่องว่างระหว่างการศึกษาในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ก็จะไม่เกิดขึ้นมากนัก

ตารางที่ 3.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตบัณฑิต
ในขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี

ผลที่ได้รับ	$\bar{X}$	S.D.
ทำให้การเรียนดีขึ้น	3.71	1.61
ทำให้มนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น	5.82	1.01
ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น	5.53	1.01
ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน	5.82	1.02
ทำให้มีปัญหาในการเรียน	2.94	2.04
ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย	2.53	1.94

ในส่วนของคุณความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตบัณฑิต
ในขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีนั้น จากการให้นิสิตบัณฑิตได้ประเมินพบว่า ผลที่ได้รับทำให้เรียน
รู้วิธีการทำงานได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 5.82 โดยมีค่าที่เท่ากันกับการทำให้มนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น
ซึ่งเป็นค่าที่ได้สูงที่สุดจากผลของการประเมิน รองลงมาคือทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น โดยมีค่า
เฉลี่ยจากการประเมิน 5.53

ผลที่ได้รับ 3 ประการดังกล่าวข้างต้นอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะจุดประสงค์
หลักของวุฒิสภามหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมให้นิสิตได้เข้าร่วมทำกิจกรรมก็เพราะต้องการให้
นิสิตเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน ทำงานเป็น มีใจกว้างหรือมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นผู้นำ และ
ผลการประเมินของนิสิตบัณฑิตในเรื่องดังกล่าวก็มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัยพอ
สมควร

ตารางที่ 3.2.3 การรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ของนิสิตบัณฑิต

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	มีน้อย ← → มีมาก							$\bar{X}$	S.D.
	1	2	3	4	5	6	7		
มีประมวลการสอนหรือ course outline แจกนิสิต					●			5.35	1.62
เตรียมการสอนอย่างดี					●			4.82	1.29
มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนเล่มมาเล่มมอ				●				4.35	1.50
เข้าสอนเล่มมาเล่มมอ						●		5.41	1.23
อธิบายเข้าใจได้ดี						●		5.29	.85
ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว				●				4.18	1.59
ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน						●		4.65	1.58
ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว						●		4.35	1.50
มีเวลาให้นิสิตเข้าพบ						●		4.18	1.70
ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์						●		4.24	1.79
อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต				●				3.47	1.59
รับฟังความคิดเห็นของนิสิต						●		4.65	1.66

จากการสำรวจการรับรู้พฤติกรรมการสอนของนิสิตบัณฑิตที่มีต่ออาจารย์ที่สอนในขณะ
ศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่มีประมวลการสอนหรือ course
outline แจกนิสิต ได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 5.35 พฤติกรรมของอาจารย์ที่มีการเตรียม
การสอนอย่างดีได้ค่าเฉลี่ย 4.82 ในขณะที่พฤติกรรมของอาจารย์ทางด้านกรอบมสิ่งสอน
คุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิตมีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 3.47

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยการมองภาพรวม ทางด้านการรับรู้พฤติกรรมการสอน
ของอาจารย์ของนิสิตบัณฑิต อยู่ในเกณฑ์ที่พอสมควร ซึ่งไม่สูงมากหรือต่ำจนเกินไป แต่มีข้อที่
น่าสังเกตว่า พฤติกรรมของอาจารย์ในการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิตนั้นได้ค่าเฉลี่ย
จากการประเมินต่ำสุดในบรรดาพฤติกรรมของอาจารย์ทั้งหมดที่ได้ทำการสำรวจในครั้งนี้ คือมีค่า
เพียง 3.47 ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนในปัจจุบันในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่สดว่าเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น มีการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิตน้อยมาก
โดยการเรียนการสอนได้มุ่งเน้นไปทางด้านศิลปวิทยาการต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชาเสียมากกว่า
ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลที่ว่าผู้ที่สอบผ่านเข้าไปศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้นั้นล้วนแล้วแต่
ได้รับการอบรมบ่มเพาะในเรื่องดังกล่าวจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาขึ้นมาพอสมควร อีกทั้ง
วัยก็โตพอที่จะมีความรู้สึกนึกคิดในการแยกแยะความชั่วได้แล้ว ทำให้การศึกษาในจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นหนักไปทางด้านวิชาการ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามีการละเลยความสำคัญ
ของการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมดังกล่าว ทั้งนี้อาจพิจารณาได้จากค่าเฉลี่ยจากการประเมิน
ยังไม่ต่ำมากจนใกล้ค่า 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2.4 การรับรู้และประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

คุณลักษณะ	มาก ← → น้อย							สภาพปัจจุบัน		ความสำคัญ	
	1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี								5.65	.70	6.65	.493
เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								5.24	1.20	6.41	.62
ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ								4.88	1.73	6.71	.47
สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ								3.88	1.62	6.82	.39
เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ								5.41	1.28	4.94	1.71
รู้จักตนเอง								5.00	1.17	5.71	1.36
คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.65	1.54	6.35	.61
รอบคอบ								5.41	1.00	6.12	.93
ไตร่ตรองเหตุผล								5.29	.98	6.41	.87
รับผิดชอบ								5.00	1.50	6.65	.70
เห็นการณ์ไกล								4.59	1.50	6.12	1.22
มีศีลธรรม								5.18	1.18	5.94	1.34
เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.76	1.60	5.82	1.38
มีความมั่นคงทางอารมณ์								4.94	1.25	6.35	.79

สภาพปัจจุบัน

ความสำคัญ

เกี่ยวกับการรับรู้และประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี พบว่า
คุณลักษณะของอาจารย์ทางด้านการเป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ได้ค่าเฉลี่ยจากการ
ประเมินสูงสุดในบรรดาคุณลักษณะต่าง ๆ คือ 5.65 และเป็นที่พึงพอใจสำหรับสภาพปัจจุบัน
และคุณลักษณะประการนี้ผลิตบัณฑิตได้ให้ความสำคัญโดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินคือ 6.65

ถ้าหากจะพิจารณาผลการประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ทั้งในสภาพปัจจุบันและการให้
ความสำคัญเมื่อมองโดยภาพรวม จะพบว่าคุณลักษณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นที่น่าพึงพอใจค่อนข้างมาก
ซึ่งจะสังเกตได้จากค่าเฉลี่ยจากการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่สูง แต่อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกต
ประการหนึ่งว่า คุณลักษณะของอาจารย์ทางด้านความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ
ในสภาพปัจจุบันจะได้รับค่าเฉลี่ยจากการประเมินต่ำที่สุดจากบรรดาคุณลักษณะประการอื่น ๆ อีกทั้ง
ได้ค่าที่ไม่สูงนักคือ 3.88 ในขณะที่ผลิตบัณฑิตได้ให้ความสำคัญโดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมินถึง
6.82 แสดงให้เห็นว่านิสิตต้องการให้อาจารย์มีบทบาททฤษฎีมาสู่การประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ
ให้เห็นจริงมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและต้องการให้อาจารย์มีความเป็นนักปฏิบัติมากกว่าการ
เป็นผู้รอบรู้ในเชิงทฤษฎีแต่เพียงอย่างเดียว

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2.5 การรับรู้ลักษณะของบัณฑิตจากคณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะ	มีประโยชน์ต่อสังคม							มีโอกาสได้งานทำ							มีอาชีพที่ไม่เกียรติ							มีรายได้น้อย							X̄	S.D.
	น้อย ← → มาก							น้อย ← → มาก							น้อย ← → มาก							น้อย ← → มาก								
	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	5	6	7		
ครูคำสอน																											4.26	0.94		
ทันตแพทยศาสตร์																											6.19	0.63		
นิติศาสตร์																											4.41	0.89		
นิเทศศาสตร์																											4.19	1.15		
เภสัชศาสตร์																											5.68	0.69		
พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี																											4.88	0.70		
แพทยศาสตร์																											6.82	0.29		
รัฐศาสตร์																											4.19	0.94		
วิทยาศาสตร์																											4.57	1.06		
วิศวกรรมศาสตร์																											6.16	0.44		
ศิลปกรรมศาสตร์																											3.82	1.17		
เศรษฐศาสตร์																											4.93	0.97		
สถาปัตยกรรมศาสตร์																											5.28	1.23		
สัตวแพทยศาสตร์																											5.47	1.14		
อักษรศาสตร์																											4.32	1.10		

*ค่าเฉลี่ยของลักษณะรวม = (ประโยชน์ + โอกาส + เกียรติ + รายได้) / 4

ทางด้านการศึกษาของนิสิตบัณฑิตที่มีต่อลักษณะของบัณฑิตจากคณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น นิสิตบัณฑิตให้ความเห็นว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาแพทยศาสตร์ เป็นผู้ที่มีความพร้อมต่อสังคมสูงมาก ในขณะที่เดียวกันก็มีโอกาสได้งานทำสูงรวมทั้งเป็นอาชีพที่มีเกียรติและมีรายได้สูงด้วย และในทางกลับกันบัณฑิตทางศิลปกรรมศาสตร์ ถูกพิจารณาว่ามีประโยชน์ต่อสังคมน้อยที่สุด โดยเฉพาะรวมถึงการมีโอกาได้งานทำ เกียรติ และรายได้ที่จะได้รับอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเพียงการรับรู้หรือความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น และนอกจากนิสิตบัณฑิตจะให้ความคิดเห็นต่อวิชาชีพแพทย์ในเกณฑ์ทั้ง 4 ประการที่ค่อนข้างสูงแล้ว วิชาชีพอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกับแพทยศาสตร์ เช่น ทันตแพทยศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และแม้กระทั่งวิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ก็ถูกให้ค่าประเมินโดยเฉลี่ยค่อนข้างสูงเช่นเดียวกัน เมื่อคำนึงถึงการมีประโยชน์ต่อสังคม การมีโอกาได้งานทำ เกียรติและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ ดังกล่าวแล้วข้างต้น

ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

การวิจัยในตอนนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนิสิตบัณฑิต ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนิสิตบัณฑิตเองและความคิดเห็นที่มีต่อสังคมในเรื่องต่าง ๆ สำหรับการวิเคราะห์และแปรผลข้อมูล พอจะกล่าวได้โดยสรุปเฉพาะในส่วนที่เป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3.1 การเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือประชุมวิชาการหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

การเข้ารับการอบรม สัมมนา หรือ ประชุมวิชาการ	รวม		ค่าธรรมเนียมค่าสมัครระหว่างประเทศ		ค่าธรรมเนียมค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	2	11.8	-	-	1	25.00	1	14.28
1 ครั้ง	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
2 - 3 ครั้ง	6	35.3	5	83.3	1	25.00	-	-
4 - 5 ครั้ง	4	23.5	-	-	2	50.00	2	28.56
6 - 7 ครั้ง	1	5.9	1	16.66	-	-	-	-
มากกว่า 7 ครั้ง	2	11.8	-	-	-	-	2	28.56
ไม่ตอบ	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
รวม	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00

ภายหลังจากนิสิตบัณฑิตได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าธรรมเนียมค่าสมัครที่คิดจากคณะ ค่าธรรมเนียมค่าสมัคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว ร้อยละ 35.3 บอกว่าเคยเข้าอบรมสัมมนา ประชุมวิชาการประมาณ 2-3 ครั้ง โดยแยกเป็นนิสิตบัณฑิตที่สำเร็จสาขาวิชาเอก ค่าธรรมเนียมค่าสมัครระหว่างประเทศร้อยละ 83.3 ค่าธรรมเนียมค่าสมัครการเงินและการคลังร้อยละ 25 และนิสิตบัณฑิตร้อยละ 11.8 ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวเลย นอกจากนี้ร้อยละ 23.5 บอกว่าเคยเข้าอบรมสัมมนาหรือประชุมวิชาการประมาณ 4-5 ครั้ง

ตารางที่ 3.3.2 การติดตามอ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

การอ่านหนังสือหรือวารสาร ทางวิชาการ	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	1	5.9	-	-	1	25.00	-	-
หลายเดือนต่อครั้ง	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
ประมาณเดือนละครั้ง	6	35.3	-	-	1	25.00	5	71.4
ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	4	23.5	1	16.66	2	50.00	1	14.28
เกือบทุกวัน	5	29.4	5	83.3	-	-	-	1
รวม	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00

เมื่อพิจารณาถึงการไม่ร้อยละของนิสิตบัณฑิตหลังจากสำเร็จปริญญาตรีในลักษณะอื่น ๆ เช่น การอ่านหนังสือหรือวารสารวิชาการ พบว่า นิสิตบัณฑิตร้อยละ 35.3 ได้อ่านหนังสือ หรือวารสารทางวิชาการประมาณเดือนละครั้ง ร้อยละ 23.5 ได้อ่านสัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 29.4 บอกว่าอ่านเกือบทุกวัน เมื่อแยกพิจารณาตามรายสาขาวิชา เอกที่จบพบว่า นิสิตบัณฑิตที่จบในสาขาวิชา เอกเครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ อ่านหนังสือหรือวารสารวิชาการเกือบทุกวัน โดยคิดเป็นร้อยละ 83.3 และนิสิตบัณฑิตในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ ร้อยละ 71.4 ได้อ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาการประมาณเดือนละครั้ง

ตารางที่ 3.3.3 การติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไปของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยระดับปริญญาตรี

การอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสาร ข่าวทั่วไป	รวม		เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ		เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	3	17.6	1	16.66	1	25.00	1	14.28
เกือบทุกวัน	6	35.3	3	49.98	1	25.00	2	28.56
ทุกวัน	8	47.1	2	33.32	2	50.00	4	57.12
รวม	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00

ทางการติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไปของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยพบว่าร้อยละ 47.1 อ่านทุกวัน ร้อยละ 35.3 อ่านเกือบทุกวัน และร้อยละ 17.6 อ่านประมาณสัปดาห์ละครั้ง ในส่วนนี้เมื่อพิจารณาทั้งภาพรวมของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยสาขาวิชาเอกหรือเมื่อแยกตามสาขาวิชาเอกที่จบ ก็จะพบว่านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยทุกคนทุกสาขาวิชาเอก ได้มีการติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไปอยู่เสมอ ซึ่งนับว่าเป็นพฤติกรรมที่ดีของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ที่ได้มีการติดตามข่าวสารต่าง ๆ อยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะหากมีฉะนั้นแล้ว อาจก่อให้เกิดช่องว่างทางทฤษฎีกับปฏิบัติมากยิ่งขึ้นก็ได้ ถ้านิสิตบัณฑิตวิทยาลัยไม่ได้เป็นผู้ใฝ่รู้ และเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์และข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในโลกทางเศรษฐกิจที่เป็นจริง

ตารางที่ 3.3.4 การติดตามข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์

การติดตามข่าวสาร	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หลายเดือนต่อครั้ง	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	2	11.8	1	16.66	-	-	1	14.28
เกือบทุกวัน	7	41.2	2	33.32	2	50.00	3	42.84
ทุกวัน	7	41.2	3	49.98	2	50.00	2	28.56
รวม	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00

ในส่วนของ การติดตามข่าวสารทางวิทยุและโทรทัศน์ของนิสิตปีชดนั้น พบว่านิสิตปีชด โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 41.2 ได้ติดตามข่าวสารทางวิทยุและโทรทัศน์ทุกวันหรือเกือบทุกวัน ร้อยละ 5.9 บอกว่า ได้ติดตามหลายเดือนต่อครั้ง ซึ่งเป็นเพียงกรณีของนิสิตปีชดที่จบสาขาวิชาเอกอื่น ๆ เท่านั้น และคิดเป็นร้อยละ 14.28 ของนิสิตปีชดที่จบสาขาวิชาเอกอื่น ๆ

ตารางที่ 3.3.5 การเขียนบทความทางวิชาการหรือแสดงความคิดเห็นลงในวารสารวิชาการหรือหนังสือพิมพ์

การเขียนบทความ	รวม		เครือข่ายค่าสมัครระหว่างประเทศ		เครือข่ายค่าสมัครการเงินและการคลัง		สาขาอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเลย	16	94.1	6	100.00	4	100.00	6	85.72
2 - 3 เรื่อง	1	5.9	-	-	-	-	1	14.28
รวม	17	100.00	6	100.00	4	100.00	7	100.00

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความไม่รู้ในทางวิชาการของนิสิตบัณฑิตภายหลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอีกลักษณะหนึ่งก็คือ การเขียนบทความทางวิชาการหรือการแสดงความคิดเห็นลงในวารสารวิชาการหรือหนังสือพิมพ์ พบว่าโดยส่วนใหญ่ร้อยละ 94.1 ไม่เคยเขียนเลยและร้อยละ 5.9 เคยเขียน 2-3 เรื่อง และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชาเอกที่จบก็ปรากฏว่าโดยส่วนใหญ่หรือเกือบทุกคนไม่เคยเขียน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการติดตามข่าวสารลักษณะอื่น ๆ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น การเขียนบทความหรือย่อดูคิดเห็นลงตีพิมพ์ ในหนังสือพิมพ์หรือวารสารต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องที่ยากและใช้เวลามากกว่าพฤติกรรม การสนใจข่าวสารลักษณะอื่น ๆ

ตารางที่ 3.3.6 การรับรู้คุณลักษณะของตนเอง (สัมบูรณ์) และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์)

คุณลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพ					●			5.59	.94	5.24	.90
ความสามารถที่จะเป็นนักวิจัย					●			5.24	1.39	5.35	.93
ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ					●			4.71	1.49	5.00	1.06
ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา				●				4.18	1.42	4.47	1.01
ความรับผิดชอบในการเรียน							●	5.88	1.27	5.29	1.45
การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างสมบูรณ์							●	6.18	.88	5.35	1.27
การยอมรับผลเสียที่ตนกระทำ							●	6.24	.752	5.24	1.20
ความสามารถในการชักชวนและชี้นำ							●	5.53	.72	5.06	1.09
การได้รับเลือกเป็นหัวหน้า					●			4.94	1.03	4.76	.90
การเชื่อถือและยอมรับจากเพื่อน					●			5.76	.75	5.35	1.06
ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน							●	6.24	.90	5.53	1.41
ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์							●	5.65	1.69	5.12	1.69
ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลอื่น							●	5.82	.81	5.12	1.17
ความสามารถในการทำงานได้ทันกำหนด							●	5.81	.81	5.12	1.31
ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน							●	6.06	.83	5.12	1.27

ตารางที่ 3.3.6 (ต่อ)

คุณลักษณะ	น้อย ← → มาก							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความไม่รู้ในเรื่องทั่วไป						●		5.94	.83	5.12	1.32
ความมีใจกว้างและยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น					■	●		6.12	.70	5.24	1.03
ความสามารถในการเล่นแนวคิดหรือวิธีการแก้ปัญหา					■	●		5.47	.62	4.76	1.15
ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคตได้ดี					■	●		5.06	.97	4.53	1.07
การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเอง					■	●		5.47	.80	5.00	.94
การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง					■	●		5.76	.75	5.29	.85
การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					■	●		5.18	1.29	4.65	1.37
ความเชื่อมั่นในความคิดเห็นของตนเอง					■	●		6.12	.70	5.35	.93
ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง					■	●		5.94	.66	5.29	1.10
ความมั่นคงทางอารมณ์					■	●		5.06	.75	4.82	.81
ความมีสติรอบคอบ					■	●		5.59	.87	5.06	1.03
ความซื่อสัตย์สุจริต					■	●		6.24	.90	5.35	1.58
ความยุติธรรม					■	●		6.06	.90	5.41	1.42

สัมบูรณ์ ●

สัมพัทธ์ ■

การประเมินคุณลักษณะของตนเองในด้านต่าง ๆ (โดยสัมบูรณ์) พบว่านิสิตบัณฑิตประเมินคุณลักษณะแทบทุกด้านอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยคุณลักษณะที่ประเมินว่ามีมากที่สุดคือ การยอมรับผลเสียที่ตนกระทำ ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนและความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งนิสิตบัณฑิตประเมินไว้สูงถึง 6.24 (7 เป็นมากที่สุด) ชัยนำส่ง เกิดมากคือ คุณลักษณะที่ประเมินว่าตนเองมีอยู่ค่อนข้างปานกลาง (4) คือ การได้รับเลือกเป็นหัวหน้า (4.94) ความสามารถที่จะสร้างสรรคผลงานทางวิชาการ (4.71) และความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา (4.18)

ในทำนองเดียวกัน สำหรับการประเมินโดยสัมพัทธ์ ก็พบว่าคุณลักษณะทุก ๆ ข้อ มีอยู่มากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นค่อนข้างมาก (ประมาณ 5) แต่คุณลักษณะที่เด่นกว่าที่อื่นมากที่สุดคือ ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน (5.53) และที่เด่นกว่าที่อื่นในระดับที่น้อยที่สุดคือ ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา (4.47)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3.7 การรับรู้พฤติกรรมของตนเอง (สัมบูรณ์) และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตสถาบันอื่น (สัมพัทธ์)

พฤติกรรม	ไม่เคยมั้ทำ							ทำเป็นประจำ		สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา					●	■		4.76	.90	4.82	1.02		
วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน					■	●		6.00	.61	4.94	.97		
หาวิธีป้องกันและแก้ไขไว้ล่วงหน้า					■	●		5.59	.68	4.76	.90		
ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน					■	●		5.47	.62	4.82	.88		
พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย					■	●		5.71	.77	4.94	.90		
แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม					■	●		5.65	.86	4.88	1.32		
พิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ					■	●		5.47	.87	5.12	1.17		
วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียก่อนการตัดสินใจทำหรือไม่ทำ					■	●		5.47	.87	5.06	1.14		
วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุก่อนการแก้ปัญหา					■	●		5.29	.77	4.94	1.14		
วางแผนอนาคตของตนเอง					■	●		5.82	.95	5.41	1.18		
ยอมเสียผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว					■	●		5.65	.93	4.76	1.35		

สัมบูรณ์ ●

สัมพัทธ์ ■

จากผลการประเมินการรับรู้พฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของตนเองโดยเฉพาะ (สัมบูรณ์) และโดยการเปรียบเทียบกับบัณฑิตเศรษฐศาสตร์จากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) พบว่า ในเกือบทุกพฤติกรรม บัณฑิตจะประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (5-6) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น ๆ แล้วพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในระดับที่มากกว่าผู้อื่นนัก ยกเว้นพฤติกรรมการวางแผนอนาคตของตนเอง ที่บัณฑิตยืนยันว่าพฤติกรรมนี้ตนเองมีอยู่ในระดับสูงและยังสูงกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น

ตารางที่ 3.3.8 การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน (สัมบูรณ์) และเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	5.73	.41	5.92	.56
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	5.61	.46	5.05	.60
อื่น ๆ	5.05	.40	6.01	.63

นิสิตบัณฑิตในสาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง จะประเมินความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพที่เรียนอยู่ของตนเองว่ามีมาก (5.61) แต่เมื่อเทียบกับบัณฑิตจากที่อื่นแล้วไม่ได้มากกว่ากันนัก ในขณะที่บัณฑิตในสาขาเศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง และสาขาอื่น ๆ ประเมินว่าตัวเองมีความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพที่เรียนอยู่มากกว่าบัณฑิตเศรษฐศาสตร์จากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) ค่อนข้างมาก (5.92, 6.01) และข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือบัณฑิตในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ นั้น จะประเมินความสามารถอันนี้ของตนต่ำกว่าบัณฑิตในสาขาอื่น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นจะประเมินไว้สูงกว่าบัณฑิตสาขาอื่น

ตารางที่ 3.3.9 การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน (สัมบูรณ์) และเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	5.19	.62	6.00	.44
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	5.21	.60	5.72	.56
อื่น ๆ	5.43	.60	6.32	.58

เมื่อให้นิสิตบัณฑิตประเมินความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยของตนเอง ไม่ว่าจะ เป็นนิสิตบัณฑิตสาขาใด จะประเมินตนเองในระดับที่ค่อนข้างมาก โดยนิสิตบัณฑิตในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ จะประเมินความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยของตนเองไว้สูงกว่าบัณฑิตในสาขาวิชาเอก เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง

ท่านเอง เดียวกัน เมื่อให้ประเมินความถนัดด้านที่จะเป็นนักวิจัยเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ นิสิตบัณฑิตทุก ๆ สาขา ก็ประเมินว่าตนเองมีความถนัดด้านนี้สูงกว่า และบัณฑิตในสาขาวิชาเอกอื่น ๆ จะประเมินตัวเองโดยเปรียบเทียบไว้สูงสุด

ตารางที่ 3.3.10 การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ
ในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน (สัมบูรณ์) และเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น
(สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	4.81	1.00	5.42	1.04
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	4.71	1.34	4.99	1.01
อื่น ๆ	4.96	1.24	5.31	1.10

ทางด้าน การประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ
ในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน ในแต่ละสาขาวิชาเอก พบว่าประเมินความสามารถด้านนี้ของตน
ค่อนข้างสูง และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น นิสิตบัณฑิตก็ประเมินให้ตนเองมีความสามารถ
ด้านนี้สูงกว่าในอัตราที่เพิ่มขึ้น

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3.11 การประเมินตนเอง เกี่ยวกับความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา
ในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน (สัมบูรณ์) และเมื่อเทียบกับบัณฑิตจาก
สถาบันอื่น (สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	4.24	0.49	4.30	0.21
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	4.01	0.62	4.42	0.32
อื่น ๆ	4.34	0.53	5.00	0.04

การประเมินตนเอง เกี่ยวกับความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาในสาขาที่เรียน
อยู่ในปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน นิสิตบัณฑิตทุกสาขาได้ประเมินความสามารถของตนเองในระดับปานกลางแต่
เมื่อเทียบกับบัณฑิตสถาบันอื่น ความสามารถอันนี้ก็ยังมีมากกว่า

ตารางที่ 3.3.12 การประเมินตนเอง เกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียน (สัมบูรณ์)
และเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	5.82	1.20	5.14	1.10
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	6.11	1.31	5.26	1.23
อื่น ๆ	5.49	1.00	5.10	1.01

ตารางที่ 3.3.13 การประเมินตนเองเกี่ยวกับความยุติธรรม (สัมบูรณ์) และเมื่อเทียบกับ
บัณฑิตจากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) จำแนกตามสาขาวิชาเอก

วิชาเอก	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	6.37	1.25	5.46	1.20
เศรษฐศาสตร์การเงินและการคลัง	6.08	1.30	5.00	1.83
อื่น ๆ	5.44	1.34	5.34	1.02

การประเมินตนเองเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนและความยุติธรรมของนิสิตบัณฑิต
จำแนกตามสาขาวิชาเอกและเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ก็พบว่า การประเมินให้ตนเอง
มีความสามารถอันนี้สูงมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นแล้ว ตนเองมีความสามารถ
อันนี้ค่อนข้างมากกว่าเท่านั้นเอง (5-5.5)

อย่างไรก็ตามพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการประเมินความสามารถต่าง ๆ
ทั้งในแบบสัมบูรณ์และสัมพัทธ์ ระหว่างนิสิตบัณฑิตที่จบสาขาวิชาเอกต่างๆ กัน

ตารางที่ 3.3.14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกร เรียงการสอนในระดับปริญญาตรี

พฤติกรรมต่าง ๆ	$\bar{X}$	S.D.
การพบปะปรึกษากับอาจารย์	2.85	1.07
ประโยชน์จากการพบปะปรึกษากับอาจารย์	3.73	1.08
ผลที่ได้รับจากการ เข้าร่วมกิจกรรม	5.23	1.05
ความเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่สอน ระดับปริญญาตรี	4.58	1.02
ความเห็น เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ ที่สอนระดับปริญญาตรี	4.99	1.04
การให้ความสำคัญแก่คุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ ที่สอนระดับปริญญาตรี	6.21	.55

ตารางที่ 3.3.15 จำนวนตามลักษณะของการเข้าพบอาจารย์

พฤติกรรม	$\bar{X}$	S.D.
การพบปะอาจารย์ที่ปรึกษา		
- ทางด้านวิชาการ	3.76	1.30
- ทางด้านส่วนตัว	1.94	1.39
ประโยชน์จากการพบปะ		
- ทางด้านวิชาการ	4.88	1.45
- ทางด้านส่วนตัว	2.67	2.09

เมื่อได้ถามความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิต เกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีของ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเมินผลพอสรุปได้ดังนี้

เกี่ยวกับความคิดเห็นในการพบปะปรึกษากับอาจารย์นั้น ได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมินคือ 2.85 ซึ่งน้อยมากจากค่า (scale) ทั้ง 7 ระดับที่เปิดโอกาสให้เลือกประเมิน ส่งผลให้การประเมินประโยชน์จากการพบปะปรึกษากับอาจารย์น้อยไปด้วยคือได้ค่าเฉลี่ยเพียง 3.73

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ได้ค่าประเมินโดยเฉลี่ย 5.23 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร ถึงแม้จะไม่สูงนัก นอกจากนี้ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนและ คุณลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ได้ค่าประเมินโดยเฉลี่ย 4.58 และ 4.99 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่ไม่สูงมากนัก แต่ก็ไม่ต่ำจนเกินไป อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่านิสิตบัณฑิต ได้ให้ความสำคัญแก่คุณลักษณะด้านต่าง ๆ ของอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรีค่อนข้างสูงมากคือมีค่าจากการประเมินโดยเฉลี่ย 6.21

ในส่วนของการเข้าพบอาจารย์นั้น ถ้าหากจำแนกตามลักษณะของการเข้าพบ พบว่านิสิตบัณฑิตได้ประเมินการพบปะอาจารย์ที่ปรึกษา ทางด้านวิชาการ 3.76 และได้ประโยชน์จากการพบปะทางด้านวิชาการ 4.88 ในขณะที่ผลการประเมินการพบปะอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นการส่วนตัว มีเท่ากับ 1.94 และประโยชน์ที่ได้รับในประเด็นนี้คือ 2.67

ตารางที่ 3.3.16 : ความคิดเห็นของบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการรับรู้ความสำคัญ
ของบัณฑิตคณะต่าง ๆ

บัณฑิตคณะ	$\bar{X}$	S.D.
ครุศาสตร์	4.26	.94
ทันตแพทยศาสตร์	6.19	.63
นิติศาสตร์	4.41	.89
นิเทศศาสตร์	4.19	1.15
เกษตรศาสตร์	5.68	.69
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	4.88	.70
แพทยศาสตร์	6.82	.29
รัฐศาสตร์	4.19	.94
วิทยาศาสตร์	4.57	1.06
วิศวกรรมศาสตร์	6.16	.44
ศิลปกรรมศาสตร์	3.82	1.17
เศรษฐศาสตร์	4.93	.97
สถาปัตยกรรมศาสตร์	5.28	1.23
สัตวแพทยศาสตร์	5.47	1.14
อักษรศาสตร์	4.32	1.10

สำหรับในส่วนของความคิดเห็นของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการรับรู้ความสำคัญของอาชีพของบัณฑิตที่จบจากคณะต่าง ๆ นั้น พบว่าบัณฑิตคณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านการศึกษาเป็นอันดับ 1 โดยให้ค่าประเมิน 6.82 ซึ่งเป็นค่าที่สูงมากพอสมควร รองลงมาคือทันตแพทย์ 6.19 และวิศวกรรมศาสตร์ 6.16 นอกจากนี้คือ เกษษศาสตร์ 5.68 สัตวแพทย์ศาสตร์ 5.47 สถาปัตยกรรมศาสตร์ 5.28 คณะที่มีค่าจากการประเมินต่ำสุดคือ ศิลปกรรมศาสตร์ 3.82 เป็นคณะที่บัณฑิต เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความคิดเห็นว่ามีค่าน้อยมาก

ตารางที่ 3.3.17 การรับรู้ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยทั่วไปในปีปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

ฐานะ	ต่ำกว่า ← → สูงกว่า							ปัจจุบัน		อีก 10 ปี	
	1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ทางเศรษฐกิจ								4.23	.56	5.35	.79
ทางสังคม								4.71	.47	5.53	.87

 ปัจจุบัน

 อีก 10 ปี

เกี่ยวกับการรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตบัณฑิตเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมโดยทั่วไปในปีปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า ปรากฏว่าต่างประเมินฐานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันคือ 4.23 และอีก 10 ปีข้างหน้าคือ 5.35 ในขณะที่ค่าประเมินฐานะทางสังคมในปัจจุบันคือ 4.71 และ 10 ปีข้างหน้าคือ 5.53 เมื่อพิจารณาการเปรียบเทียบกับฐานะทางเศรษฐกิจและฐานะทางสังคมของนิสิตบัณฑิตกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมไทยโดยทั่วไป นิสิตบัณฑิตไม่ได้ประเมินตนเองสูงหรือต่ำกว่าบุคคลอื่น ๆ มากนัก และสำหรับในช่วงเวลาอีก 10 ปีข้างหน้าก็ได้มีการคาดคะเนว่าจะเลื่อนสูงขึ้นกว่า เดิมเล็กน้อย

ตารางที่ 3.3.18 การรับรู้ขั้นขั้นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

เวลา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับขั้น
ปัจจุบัน	5.18	.81	ขั้นกลางระดับสูง
อีก 10 ปีข้างหน้า	6.71	1.05	ขั้นสูงระดับต่ำ

ทางด้าน การรับรู้ขั้นขั้นของนิสิตบัณฑิตในปัจจุบันและอีก 10 ปีข้างหน้า พบว่าในปัจจุบัน นิสิตบัณฑิตส่วนใหญ่ประเมินตนเองอยู่ในขั้นกลางระดับสูง โดยได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 5.18 และในอีก 10 ปีข้างหน้าได้ประเมินตนเองอยู่ในขั้นสูงระดับต่ำโดยได้ค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 6.71 จากค่าเฉลี่ยของการประเมินตนเองในลักษณะนี้ ย่อมแสดงว่านิสิตบัณฑิตได้คาดคะเนและมีความต้องการที่จะยกระดับขั้นของตนเองให้สูงขึ้นในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยจะเลื่อนขั้นขึ้น 1 ขั้น

ตารางที่ 3.3.19 การรับรู้การเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทย

ผู้ได้รับการยกย่อง	$\bar{x}$	S.D.
ผู้ตอบ	4.35	.86
บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	5.65	.79

การรับรู้การเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทยนั้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนิสิตบัณฑิต (ในที่นี้คือบัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาฯ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา ๓ สถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วข้างต้น) และบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งหมายถึง ภาพรวมของบัณฑิตจุฬาฯ โดยทั่วไป นิสิตบัณฑิตได้ประเมินตนเองต่ำกว่าบัณฑิตจุฬาฯ เล็กน้อยโดยมีค่าประเมินคือ 4.35 และค่าประเมินของบัณฑิตจุฬาฯ คือ 5.65

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3.21 การรับรู้ลักษณะสังคมไทยใน 10 ปีข้างหน้า

รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	น้อย ← → มาก							ความเป็นไปได้		ความน่าปรารถนา	
	1	2	3	4	5	6	7	X	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมทุกอย่างตามสบาย)								2.75	1.00	3.75	1.73
เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมบางอย่างและดำเนินการเองบางอย่าง)								5.37	.81	5.56	.89
เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง)								2.31	1.35	1.81	1.33
สังคมระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความล้ำมารถ)								3.06	1.73	5.25	1.69
สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน)								4.44	2.13	1.37	.62
การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)								4.12	2.19	1.12	.34
การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ)								4.44	1.63	5.94	1.57
การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการกึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย)								5.19	1.97	3.56	1.46

ความเป็นไปได้

ความน่าปรารถนา

สำหรับในส่วนของ การรับรู้ลักษณะสังคมไทยใน 10 ปีข้างหน้า นั้น นิสิตบัณฑิตได้ให้คำตอบ
ต่อรูปแบบ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

รูปแบบ เศรษฐกิจ แบบทุนนิยมเต็มตัว โดยรัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมทุกอย่างตามสบาย
นั้นมีความเป็นไปได้และความน่าปรารถนาโดยมีค่าเฉลี่ยจากการประเมิน 2.75 และ 3.75
ตามลำดับ

ระบบ เศรษฐกิจสังคมนิยมโดยรัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่างนั้น นิสิตบัณฑิตบอกว่ามีความ
เป็นไปได้เพียง 2.312 และมีความน่าปรารถนา 1.81

เมื่อพิจารณาการรับรู้ลักษณะสังคมไทยใน 10 ปีข้างหน้า ของนิสิตบัณฑิต โดยมองภาพรวม
ของความคิดเห็นจะพบว่า นิสิตบัณฑิตเชื่อว่า เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย โดยรัฐปล่อยให้
เอกชนทำกิจกรรมบางอย่างและรัฐดำเนินการบางอย่าง เป็นระบบที่มีความเป็นไปได้สูงและน่า
ปรารถนามาก ในขณะที่สังคมระบบคุณธรรมที่แบ่งปันผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ และรูปแบบ
การเมืองระบอบประชาธิปไตยที่ปกครองโดยคนส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ ซึ่งทั้ง
สองรูปแบบนี้นิสิตบัณฑิตให้ทัศนะว่ามีความน่าปรารถนามาก แต่ความเป็นไปได้อาจจะไม่ได้สอดคล้อง
กับความน่าปรารถนาเท่าใดนัก ทั้งนี้พิจารณาจากช่วงห่างของค่าเฉลี่ยจากการประเมินเป็นหลัก

สรุป

จากการศึกษาถึงลักษณะบัณฑิตจุฬาฯ ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยการนำข้อมูล
ที่ประเมินจากบัณฑิตที่กำลังอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษานั้นพบว่า จุฬาฯ ควรจะผลิตบัณฑิตที่มีความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์ การยอมเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การใฝ่รู้ รอบคอบและไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล
มีความรับผิดชอบในทุกด้าน ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้สามารถที่จะสร้างขึ้น ให้กับบัณฑิตจุฬาฯ ตั้งแต่
บัณฑิตนั้นเริ่มเข้ามาเป็นนิสิตใหม่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ด้วยความร่วมมือกันในระดับอาจารย์
ผู้สอน ระดับคณะ และในมหาวิทยาลัย ซึ่งผลที่ได้มานั้นก็คือ จุฬาฯ จะได้บัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งความรู้
และคุณธรรม

บทที่ 4

รายงานการวิจัยอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต

รายงานการวิจัยในส่วนนี้เป็นการแสดงความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิตจาก
จุฬาฯ ที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโท ณ สถาบันต่าง ๆ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้แบ่งออกเป็น
2 ตอน ด้วยกันคือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ ซึ่งหมายถึงข้อมูลภูมิหลังของอาจารย์
ที่ปรึกษาบัณฑิตจากจุฬาฯ ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ทำการประเมินคุณ
ลักษณะและความสามารถต่าง ๆ ของบัณฑิตจุฬาฯ พร้อมทั้งนำบัณฑิตจุฬาฯ เปรียบเทียบกับบัณฑิต
จากสถาบันอื่นที่ทำการศึกษาร่วมกัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้บ่งชี้ได้ว่าจะเป็นประโยชน์และนำไปเป็นแนว
ทางในการที่จะผลิตบัณฑิตจุฬาฯ ต่อไป ในส่วนนี้จะแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

ข้อมูลภูมิหลังของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 4.1.1 เป็นการแสดงถึง เพศ อายุ ตำแหน่งวิชาการ สถานที่ทำงาน ระยะเวลาในการเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษา และระยะเวลาที่รู้สึกบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 4.1.1 ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตศึกษา คณะเศรษฐศาสตร์

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
1) เพศ		
1. ชาย	7	87.5
2. หญิง	1	12.5
2) อายุ		
1. ต่ำกว่า 40 ปี	5	62.5
2. 41-50 ปี	3	37.5
3) ตำแหน่งทางวิชาการ		
1. อาจารย์	2	25.0
2. ผู้ช่วยคณาธิการ	3	37.5
3. รองคณาธิการ	2	25.0
4. คณาธิการ	-	-
5. ไม่ระบุ	1	12.5
4) ที่ทำงาน		
4.1) ภาควิชา		
ไม่ระบุ	8	100.0

ตารางที่ 4.1.1 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
4.2) คณะ		
1. นิติศาสตร์	2	25.0
2. นิเทศศาสตร์	2	25.0
3. เศรษฐศาสตร์	3	37.5
4. ไม้ระบุ	1	12.5
4.3) มหาวิทยาลัย		
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3	37.5
2. ธรรมศาสตร์	2	25.0
3. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	2	25.0
4. ไม้ระบุ	1	12.5
5) ระยะเวลาในการเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษา		
1. ต่ำกว่า 5 ปี	4	50.0
2. 6-10 ปี	2	25.0
3. มากกว่า 10 ปี	2	25.0
6) ระยะเวลาที่รัฐสังกัดสุภาพฯ		
1. ต่ำกว่า 2 ปี	7	87.5
2. มากกว่า 4 ปี	1	12.5
7) ระดับความคุ้นเคยกับบัณฑิต		
1. ผิดเพี้ยน	5	62.5
2. ค่อนข้างดี	2	25.0
3. ดีมาก	1	12.5

ตารางที่ 4.1.1 จากตารางจะพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นชายร้อยละ 87.5 และ เป็นหญิงร้อยละ 12.5 โดยอายุเฉลี่ยส่วนใหญ่จะต่ำกว่า 40 ปี และอายุระหว่าง 41-50 ปี เป็นลำดับต่อมา ในด้านตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ส่วนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์และรองศาสตราจารย์นั้น มีสัดส่วนที่เท่ากัน ในส่วนของที่ทำงานนั้นอาจารย์ทุกท่านไม่ได้ระบุภาควิชาอย่างไรก็ตามก็ได้ระบุ คณะและสถาบันที่ได้ทำการสอนอยู่ โดยสอนอยู่ที่คณะเศรษฐศาสตร์ร้อยละ 37.5 คณะนิติศาสตร์ ร้อยละ 25.0 และคณะนิเทศศาสตร์ร้อยละ 25.0 สถาบันหรือมหาวิทยาลัยที่สังกัดอยู่ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.5 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร้อยละ 25.0 และสถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ร้อยละ 25.0 โดยอาจารย์ที่ปรึกษาอีกท่านไม่ได้ระบุทั้งคณะและ สถาบันที่ทำการสอนอยู่ (ดูตารางที่ 4.1.1)

สำหรับระยะเวลาในการเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษานั้น ปรากฏว่าอาจารย์ประมาณครึ่งหนึ่ง นั้นทำงานในส่วนบัณฑิตศึกษาในระยะเวลาต่ำกว่า 5 ปี หรือร้อยละ 50 อีก 2 ท่านเป็นอาจารย์ บัณฑิตศึกษามาประมาณ 6-10 ปี และอีก 2 ท่านเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษามากกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่ แล้วอาจารย์จะมีระยะเวลาในการที่บรรจุสังกัดต่ำกว่า 2 ปี ลงไปถึงร้อยละ 87.5 มีเพียง ท่านเดียวเท่านั้นที่รู้จักบัณฑิตจากจุฬาฯ มากกว่า 4 ปี ซึ่งจากระยะเวลาเพียงสั้น ๆ นี้เองทำให้ ความรู้สึกคุ้นเคยที่อาจารย์มีต่อบัณฑิตจุฬาฯ ส่วนใหญ่นั้นจึงเป็นไปในลักษณะที่ผิวเผินเป็นส่วนมาก คือคิดเป็นร้อยละ 62.5 นอกนั้นจะรู้จักค่อนข้างดีและดีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 และร้อยละ 12.5 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.1.1)

การพิจารณาในส่วนต่อไป เป็นการศึกษาระดับการศึกษาและสถาบันที่อาจารย์ที่ปรึกษา สำเร็จการศึกษาโดยจำแนกสถาบันและระดับของการศึกษาของอาจารย์ดังตารางที่ 4.1.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.2 การสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับจากสถาบันต่าง ๆ ของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ
คณะเศรษฐศาสตร์

สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า		ประกาศนียบัตร บัณฑิตหรือ เทียบเท่า		ปริญญาโท หรือ เทียบเท่า		ปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จุฬาลงกรณ์	1	12.5	-	-	-	-	-	-
2. ธรรมศาสตร์	3	37.5	-	-	2	25.0	-	-
3. ต่างประเทศ	3	37.5	-	-	5	62.5	7	87.5
4. อื่น ๆ	1	12.5	-	-	1	12.5	1	12.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.1.2 เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของอาจารย์บัณฑิตศึกษา สถาบันการศึกษาและวุฒิที่สำเร็จก็ปรากฏว่า อาจารย์บัณฑิตศึกษาทุกท่านสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ คิดคิดเป็นร้อยละ 87.5. ในส่วนของระดับปริญญาตรีนั้น สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 12.5 จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจากต่างประเทศเป็นสัดส่วนที่เท่ากันคือร้อยละ 37.5. ในระดับปริญญาโทอาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศโดยคิดเป็นร้อยละ 62.5 และจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร้อยละ 25.0 และในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า นั้นอาจารย์บัณฑิตศึกษาสำเร็จมาจากต่างประเทศเกือบทุกคน หรือคิดเป็นร้อยละ 87.5 โดยที่อาจารย์ที่ปรึกษาอีก 1 ท่านไม่ได้ระบุสถานที่ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโทและปริญญาเอกมา

สิ่งที่ เป็นข้อสังเกตเห็นได้ชัดจากตารางนี้ก็คือ อาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิตหรืออาจารย์ที่ ทำการสอนในระดับชั้นปริญญาโทนั้นทุกท่านสำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดในระดับปริญญาเอก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์

ในส่วนนี้การพิจารณาเกิดขึ้นจากการประเมินของอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาต่อชั้นปริญญาโทบัณฑิต ทั้งนี้การพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษานั้นได้พิจารณาทั้งคุณลักษณะหลักและคุณลักษณะในรายละเอียดของตัวบัณฑิตจุฬาฯ อีกทั้งการประเมินโดยการนำคุณลักษณะของบัณฑิตจุฬาฯ เปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น การพิจารณาในส่วนต่อไปนี้จะทำการพิจารณาโดยแยกพิจารณาถึงคุณลักษณะหลักของบัณฑิตจุฬาฯ พร้อมทั้งทำการเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นเป็นลำดับแรก ลำดับต่อมาจะเป็นการพิจารณาคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตจุฬาฯ และทำการเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ลำดับที่สามจะเป็นการพิจารณาเปรียบเทียบกับคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาฯ กับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ลำดับที่สี่จะเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ประเมินถึงความจำเป็นในลักษณะต่าง ๆ ที่บัณฑิตทุกคนพึงมี และท้ายที่สุดจะเป็นการสรุประดับความพอใจในตัวบัณฑิตจุฬาฯ ของผู้ประเมิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะหลังของบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์ ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	มีมาก ← → มีน้อย							สมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสามารถในการประกอบวิชาชีพ					●			4.71	1.25	4.43	0.54
2.	ความสามารถในการวิจัย					●			4.63	1.06	4.29	0.49
3.	ความสามารถในการสร้างสรรค์					●			4.50	1.07	4.71	0.95
4.	ความสามารถในการเป็นอาจารย์					●			4.38	1.06	4.43	0.54
5.	ความรับผิดชอบในงาน					●			4.95	0.71	4.88	1.09
6.	ความเป็นผู้นำในงาน					●			4.17	0.31	4.19	0.66
7.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน					●			5.14	0.69	4.44	0.98
8.	ความรวดเร็วในการทำงาน					●			4.88	0.84	4.43	1.13
9.	การใฝ่รู้					●			4.93	0.93	4.64	0.99
10.	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					●			4.44	0.62	4.29	0.93
11.	การเห็นการณ์ไกล					●			4.50	0.81	4.72	1.00
12.	การรู้จักตนเอง					●			4.57	1.40	4.83	1.13
13.	การเสียสละ					●			4.67	0.52	4.57	1.40
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง					●			4.56	1.08	4.50	1.12
15.	ความมั่นคงทางอารมณ์					●			4.43	1.13	4.14	0.69
16.	ความมีสติ					●			4.80	0.84	4.57	1.13
17.	ความซื่อสัตย์สุจริต					●			5.50	1.07	4.71	1.38
18.	ความยุติธรรม					●			5.67	1.21	5.17	1.33

● แบบสมบูรณ์
■ แบบสัมพัทธ์

การพิจารณาในส่วนต่อไปนี้จะพิจารณาถึงคุณลักษณะหลักของบัณฑิตผู้ศึกษา ซึ่งประเมินโดยอาจารย์ที่ปรึกษาว่า ในลักษณะหลักแต่ละหัวข้อนั้น บัณฑิตผู้ศึกษา มีอยู่มากหรือน้อยเพียงไร การประเมินโดยทั่วไปนั้นระดับคุณลักษณะหลักของบัณฑิตผู้ศึกษาที่เข้าไปศึกษาต่อนั้นปรากฏว่าอยู่ในระดับที่ปานกลางค่อนข้างมาก ซึ่งอาจจะกล่าวสรุปในระดับนี้นี้ว่าคุณลักษณะหลักต่าง ๆ ของบัณฑิตผู้ศึกษานั้นอยู่ในระดับที่ดีพอสมควร ในสายตาผู้ประเมิน ดังที่แสดงถึงระดับการประเมินบัณฑิตผู้ศึกษา นั้นเป็นค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของอาจารย์ที่ปรึกษา (ค่าสัมบูรณ์) หรือถ้าพิจารณาจากกราฟ (—●—) (เส้นทึบ) ซึ่งก็จะพบว่าระดับการถูกประเมินของบัณฑิตผู้ศึกษา อยู่ที่ใด ข้อมูลจากการประเมินในคุณลักษณะหลักที่ปรากฏว่ามีคุณลักษณะประการหนึ่งของบัณฑิตผู้ศึกษา ที่ได้รับระดับการประเมินค่อนข้างน้อย นั่นคือลักษณะของความเป็นผู้นำในงาน (ค่าสัมบูรณ์เท่ากับ 4.17 อย่างไรก็ตามในลักษณะของความยุติธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตนั้น บัณฑิตผู้ศึกษา ได้รับการประเมินอยู่ในระดับสูง (ค่าสัมบูรณ์ของความซื่อสัตย์สุจริตเท่ากับ 5.50 และค่าสัมบูรณ์ของความยุติธรรมเท่ากับ 5.67

ในลำดับต่อมา เป็นการพิจารณาคุณลักษณะหลักของบัณฑิตผู้ศึกษา เปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ (พิจารณาจากตารางที่ 4.2.1 ที่แสดงโดยค่าสัมพัทธ์ ---●---) ซึ่งการประเมินโดยเปรียบเทียบนี้จะทำให้สามารถมองเห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อได้มีการนำบัณฑิตจากผู้ศึกษา ไปเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ ซึ่งจากตารางที่ 4.2.1 นี้จะพบว่าอาจารย์ผู้ประเมินได้แสดงให้เห็นถึงข้อดีบางอย่างจากลักษณะของบัณฑิตผู้ศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ซึ่งได้แก่การรัฐสักตนเอง การเห็นการณ์ไกล ความสามารถในการสร้างสรรค์ ความสามารถในการเป็นอาจารย์และความเป็นผู้นำในงาน ทั้งนี้เพราะได้มีการเปรียบเทียบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาระหว่างบัณฑิตผู้ศึกษา และบัณฑิตจากสถาบันอื่นในขั้นที่ 1 แล้ว และต่อมาได้นำข้อมูลไปเปรียบเทียบระหว่างคุณลักษณะหลักของบัณฑิตผู้ศึกษา เอง

ในส่วนที่มีความแตกต่างกันระหว่างลักษณะของบัณฑิตเองกับลักษณะเมื่อมีการเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นที่เห็นได้ชัดก็คือ ในเรื่องของมนุษยสัมพันธ์ในงาน ซึ่งทั้ง ๆ ที่ในตัวของบัณฑิตเองนั้นได้รับความพอใจจากอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสูงแล้ว แต่เมื่อมีการเปรียบเทียบกับสถาบันการศึกษาอื่นนั้นก็ทำให้พบว่า บัณฑิตผู้ศึกษา นั้นก็ไม่ได้แตกต่างจากที่อื่นเท่าใดนักทั้งนี้เพราะผู้ประเมินได้ให้ความเห็นถึงลักษณะในส่วนนี้ของบัณฑิตผู้ศึกษา ว่าอยู่ในระดับที่ปานกลาง ลักษณะอีกประการหนึ่งที่ข้อมูลที่ได้รับแสดงไว้ชัดเจนคือในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต ที่ผู้ประเมินตัวบัณฑิตเองประเมินไว้ในระดับสูงแต่เมื่อมีการนำมา เปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ นั้น บัณฑิตผู้ศึกษา กลับมีคุณลักษณะในขั้นนี้ในระดับปานกลาง เท่านั้น

อย่างไรก็ตามก็ยังมีลักษณะบางประการที่บ่งชี้ได้จากทุก ๆ สถาบันค่อนข้างใกล้เคียงกับในระดับปานกลาง ก็คือการเสียสละ และความเชื่อมั่นในตนเอง

การพิจารณาในส่วนต่อไปนี้เป็นการศึกษาถึงคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตจุฬาฯ โดยที่แสดงถึงลักษณะของบัณฑิตจุฬาฯ เองและโดยการนำบัณฑิตจุฬาฯ เปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น การพิจารณาในรายละเอียดนั้น เช่น เมื่อกล่าวถึงความรับผิดชอบในงานก็ระมัดระวังพิจารณาถึงเรื่องของการเรียน หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การยอมรับผลเสียที่เกิดขึ้น เป็นต้น หรือเมื่อพิจารณาถึงความมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ก็จะหมายถึงความสัมพันธ์กับเพื่อนนิสิต อาจารย์ และบุคคลทุกประเภท

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.2 เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า → มากกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.	ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน					●			4.71	1.25	4.43	0.54
2.	ความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน					●			4.63	1.06	4.29	0.49
3.	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน					●			4.50	1.07	4.71	0.95
4.	ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน					●			4.38	1.06	4.43	0.54
5.	ความรับผิดชอบในงาน							●				
	5.1 ความรับผิดชอบในการเรียน							●	5.38	1.06	4.86	0.90
	5.2 การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน							●	5.38	0.74	4.86	1.22
	5.3 การยอมรับผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน							●	4.43	0.98	4.86	1.22
6.	ความเป็นผู้นำในงาน											
	6.1 ความสามารถในการชักชวนและชี้นำ					●			3.86	0.37	4.29	0.95
	6.2 การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ					●			3.86	0.69	4.00	0.86
	6.3 การเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิตนักศึกษา					●			4.71	0.76	4.29	0.76
7.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน											
	7.1 ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิตนักศึกษา							●	5.29	0.76	4.50	1.05
	7.2 ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์							●	5.00	1.07	4.29	1.11
	7.3 ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท							●	4.86	0.90	4.33	1.03
8.	ความรวดเร็วในการทำงาน											
	8.1 ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด							●	4.88	0.84	4.43	1.13

● แบบสัมบูรณ์
■ แบบสัมพัทธ์

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ข้อ	ลักษณะ	น้อยกว่า ← มากกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9	การไม่รู้											
	9.1 ความไม่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน								4.88	0.99	4.86	1.22
	9.2 ความไม่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป								4.86	0.90	4.43	0.79
10	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์											
	10.1 ความเป็นใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง								4.86	0.69	4.29	1.11
	10.2 ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา								4.67	0.82	4.43	1.13
	10.3 นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								4.14	0.90	4.14	0.90
11	การเห็นการณ์ไกล											
	11.1 ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างไกลเพียงความจริง								4.14	1.07	4.57	1.27
	11.2 การวางแผนอนาคตของตนเอง								4.71	1.25	4.67	1.03
	11.3 การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								4.43	1.27	4.43	1.27
12	การรู้จักตนเอง											
	12.1 การรู้จักจุดเด่นและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างไกลเพียงความจริง								4.57	1.40	4.57	1.27
	12.2 การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง								4.57	1.40	4.83	1.17
13	การเสียสละ											
	13.1 การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงาน และสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม								4.67	0.52	4.57	1.40

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← → มากกว่า							สมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง											
	14.1 ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง								4.50	1.07	4.43	1.13
	14.2 ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง								4.63	1.19	4.57	1.13
15	ความมั่นคงทางอารมณ์								4.43	1.13	4.14	0.69
16	ความมีสติรอบคอบ								4.88	0.84	4.57	1.13
17	ความซื่อสัตย์สุจริต								5.50	1.07	4.71	1.38
18	ความยุติธรรม								5.67	1.21	5.17	1.33
19	ความมีใจกว้าง								4.75	0.42	4.21	0.64

จากตารางที่ 4.2.2 ซึ่งเป็นการแสดงลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิตสุพินา นั้นปรากฏว่าลักษณะที่ผู้ประเมินมองบัณฑิตสุพินา ว่ามีคุณลักษณะนี้มากก็ได้แก่ เรื่องของความยุติธรรมและความซื่อสัตย์ ในขณะที่ลักษณะบางประการ เช่น ความสามารถในการชักชวนหรือฮั้วและการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ นั้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ อย่างไรก็ตามตารางนี้ได้แสดงข้อมูลที่ละเอียดกว่าตารางที่ 4.2.1 ทั้งนี้เพราะในบางลักษณะหลักของตารางที่ 4.2.2 เป็นการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาเฉลี่ยเพื่อหาค่าที่ใช้ในการประเมิน ซึ่งจากตาราง 4.2.2 นี้ เมื่อพิจารณาแล้วก็จะพบว่า ลักษณะของบัณฑิตสุพินา อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำซึ่งก็แสดงว่าผู้ประเมินมองบัณฑิตสุพินา ว่ามีคุณลักษณะนี้มากพอสมควร ในการเปรียบเทียบกับรายละเอียดกับสิ่งที่ผู้ประเมิน ประเมินบัณฑิตสุพินา กับบัณฑิตจากสถาบันอื่นนั้นก็พบว่า ในเรื่องของกรยอมรับผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองนั้นผู้ประเมินเห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นแล้วบัณฑิตจาก

จุฬาฯ มีมากกว่า แม้ว่า การประเมินคุณลักษณะของตัวบัณฑิตเองจะมีอยู่ในระดับปานกลางก็ตาม และก็จะสามารถพบลักษณะแบบนี้ได้ใน เรื่องของความสามารถในการชักชวนและอำนวยการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ ความสามารถที่จะสร้างสรรคผลงานทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ปัจจุบัน ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาในสาขาที่เรียนอยู่ปัจจุบัน ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต และรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวข้างต้นนั้นผู้ประเมินมองว่าบัณฑิตจุฬาฯ นั้นมีคุณลักษณะ เช่นนั้นมากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น แม้ว่าตัวบัณฑิตเองจะได้รับการประเมินไว้ในระดับที่ต่ำกว่าก็ตาม

ในด้านความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์ ความมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการหลายแนวทาง และความซื่อสัตย์สุจริต ก็จะพบว่า การประเมินในส่วนของตัวบัณฑิตจุฬาฯ เองนั้น ผู้ประเมินแล้ดงว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะนี้ค่อนข้างมาก แต่เมื่อมีการเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นกลับปรากฏว่าบัณฑิตจากจุฬาฯ นั้นอยู่ในระดับที่ค่อนข้างจะปานกลาง

จะมีบางลักษณะที่บัณฑิตจุฬาฯ ไม่แตกต่างจากบัณฑิตจากสถาบันอื่น ไม่ว่าจะโดยการเปรียบเทียบโดยดูที่ตัวบัณฑิตเองก็คือ เรื่องของการนำแนวความคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เมื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว และการรู้จุดเด่นและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงกับความจริง

ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาฯ ทั้งจากการประเมินแบบสัมบูรณ์และสัมพัทธ์ นั้น พฤติกรรมที่น่ามาพิจารณาต่อ การนำวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาการวางแผนในการทำงานและการป้องกันปัญหา การวิเคราะห์ผลดี-ผลเสียก่อนตัดสินใจทำ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมที่น่ามาพิจารณาเหล่านี้จะทำให้ทราบได้ว่าบัณฑิตจุฬาฯ ในทัศนะของผู้ประเมินนั้น มีคุณลักษณะดังกล่าวมากหรือน้อยเพียงใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาฯ คณะเศรษฐศาสตร์ ในทัศนะของ
ผู้ประเมินระหว่างการประเมินแบบสมบูรณ์และประเมินแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	น้อยกว่า ← → มากกว่า							สมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								4.14	0.90	4.14	0.90
2	วางแผนหรือเตรียมการก่อนการทำงาน								4.57	1.13	4.43	0.98
3	หาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า								4.14	0.90	4.43	1.13
4	ตรวจสอบและติดตามผลงาน								4.63	0.52	4.29	0.76
5	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								4.57	0.79	4.14	0.38
6	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								4.63	1.06	4.43	0.93
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ								4.67	1.03	4.50	0.55
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ								4.43	1.13	4.14	0.90
9	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้								4.13	0.99	4.29	0.95
10	วางแผนอนาคตของตัวเอง								4.71	1.25	4.67	1.03
11	ยอมรับผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								4.43	1.27	4.43	1.27

● แบบสมบูรณ์

■ แบบสัมพัทธ์

ตารางที่ 4.2.3 ตารางนี้เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาฯ กับพฤติกรรมที่ผู้ประเมินนำไปเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ ซึ่งจะพบว่า พฤติกรรมที่บัณฑิตจุฬาฯ มีอยู่ในระดับที่สูงก็คือ เรื่องของการวางแผนอนาคตของตัวเอง และพฤติกรรมที่บัณฑิตจุฬาฯ มีอยู่ในระดับที่ต่ำก็คือ เรื่องของการแก้ไขปัญหาอย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้ อย่างไรก็ตาม เมื่อได้มีการเปรียบเทียบพฤติกรรมก็จะพบว่า ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันเท่าไรนักกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของบัณฑิตจุฬาฯ กับพฤติกรรมที่ได้นำไปเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น จะยกเว้นที่เห็นความแตกต่างกันได้ชัดก็คือ เรื่องของการตรวจสอบและติดตามผลงาน และการพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่อบัณฑิตจุฬาฯ ในลักษณะต่าง ๆ ดังที่ผ่านมามีข้างต้นแล้ว ในส่วนนี้จะเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยบ่งถึงพฤติกรรมหรือความสามารถที่สำเนาบัณฑิตระดับสูงกว่าปริญญาตรีควรจะมีและที่ไม่ว่าจะเป็นจะมี โดยการนำคุณลักษณะหลักบางประการมาประกอบการพิจารณา

ตารางที่ 4.2.4 การประเมินความจำเป็นความสามารถต่าง ๆ สำหรับบัณฑิตระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ที่	ความสามารถ	ไม่จำเป็น ↔ จำเป็น เลย							การประเมิน	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
1	ความสามารถในการประกอบอาชีพ								5.71	1.38
2	ความสามารถในการเป็นนักวิจัย								5.63	0.52
3	ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ								5.63	0.74
4	ความสามารถในการเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา								4.88	1.55
5	ความรู้ความสามารถในการเรียน								6.00	0.93
6	ความรับผิดชอบในการเรียน								6.25	0.89
7	ความเป็นผู้นำในการเรียน								5.13	0.64
8	ความมั่นคงทางอารมณ์								5.75	1.17
9	มนุษยสัมพันธ์ในการเรียน								5.38	1.19
10	ประสิทธิภาพในการเรียน								6.00	0.93
11	การใฝ่รู้								6.38	0.74
12	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								6.50	0.54
13	ความรอบคอบ								6.38	0.74
14	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								6.38	0.74
15	การเห็นการณ์ไกล								6.13	0.84
16	การรู้จักตนเอง								6.63	0.52
17	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								6.43	0.54
18	ความเชื่อมั่นในตนเอง								6.38	0.74
19	การมีศีลธรรม								6.86	0.38

ตารางที่ 4.2.4 ตารางนี้แสดงถึงความต้องการของผู้ประเมินที่ต้องการจะเห็นบัณฑิตที่เข้าไปศึกษาในระดับปริญญาโทมีคุณสมบัติเช่นนี้ ซึ่งแสดงออกในรูปของความจำเป็น ปรากฏว่า สิ่งที่ผู้ประเมินให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งว่าบัณฑิตทุกคนจำเป็นต้องมีความสามารถแบบนี้ก็คือ เรื่องของการมีศีลธรรม รองลงมาคือ การรู้จักตนเองและการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนความสามารถบางอย่างที่ไม่ค่อยจำเป็นในสายตาของผู้ประเมินได้แก่ ความสามารถในการเป็นอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ความเป็นผู้นำในการเรียน และมนุษยสัมพันธ์ในการเรียน

สรุป จากการศึกษาข้อมูลจากผู้ประเมินได้แสดงต่อบัณฑิตจุฬาฯ นั้นก็จะพบว่าคุณสมบัติส่วนใหญ่ใน บัณฑิตจุฬาฯ มีอยู่ค่อนข้างมาก แต่เมื่อนำไปทำการเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นแล้วปรากฏว่าระดับที่ผู้ประเมินมองบัณฑิตจากจุฬาฯ นั้นอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าลักษณะของบัณฑิตจุฬาฯ ที่ปรากฏอยู่จะมีคุณสมบัติบางประการเท่านั้นที่เห็นว่าบัณฑิตจุฬาฯ เด่นกว่ามากโดยเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ คือ เรื่องของความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง และการยอมรับผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตน

อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าสังเกตจากข้อมูลที่ได้รับมานี้ก็คือ เรื่องของระยะเวลาในที่คุ้นเคยหรือรู้จักบัณฑิตจุฬาฯ ของผู้ประเมิน จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่ผู้ประเมินรู้จักบัณฑิตจุฬาฯ นั้นมีอยู่น้อยมาก ถึงแม้ว่าจะมีระยะเวลาเป็นปีก็ตาม ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจจะเป็นความคาดหวังของผู้ประเมินมากกว่าจะเป็นข้อสรุปที่แท้จริงได้อย่างชัดเจนและถูกต้องทุกประเด็น แต่แม้ว่าข้อมูลที่ได้อาจจะเป็นในลักษณะนี้ ก็ยังทำให้สามารถนำข้อสังเกตบางอย่างไปปรับปรุงได้เพื่อให้บัณฑิตจุฬาฯ มีความสามารถที่ดียิ่งขึ้นได้ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

รายงานการวิจัยนิสิตปัจจุบัน

รายงานในส่วนนี้ เป็นผลจากการศึกษาถึง ภูมิหลัง และข้อมูลความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ของนิสิตที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในขณะนี้ ซึ่งสามารถแยกผลการศึกษาออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับพฤติกรรมและความคิดเห็นต่าง ๆ ของนิสิต

ผลการศึกษาข้อมูลในแต่ละตอนเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ

นิสิตที่ตกเป็นตัวอย่าง 154 คน เป็นชายร้อยละ 46.8 และหญิงร้อยละ 53.2 ส่วนใหญ่แล้วเป็นนิสิตในสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ และเศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร ซึ่งเมื่อแยกดูรายละเอียดภูมิหลังต่าง ๆ แล้ว ปรากฏดังข้อมูลในตาราง 5.1.1

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1.1 ภูมิหลังบางประการของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะเศรษฐศาสตร์โดยส่วนรวม

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
7	เพศ		
	ชาย	72	46.8
	หญิง	82	53.2
2	สาขา		
	ระหว่างประเทศ	21	13.9
	การเงินและการคลัง	19	12.6
	อื่น ๆ	9	6.0
	ยังไม่มีวิชาเอก	102	67.5
4	จำนวนภาคการศึกษาปกติที่ลงทะเบียนแล้ว		
	1 - 2	34	24.1
	3 - 4	43	30.5
	5 - 6	29	20.6
	7 - 8	34	24.1
	ตั้งแต่ 9 ขึ้นไป	1	0.7
5	จำนวนภาคฤดูร้อนที่ลงทะเบียน		
	ไม่เคย	124	80.5
	เคยลงตั้งแต่ 2 ภาคขึ้นไป	30	19.5
19	สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
	อยู่ด้วยกัน	130	84.0
	แยกกันอยู่	24	16.0
8	ลำดับที่การเกิด		
	1	48	32.6
	2 - 3	62	40.8
	ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป	42	27.6

ตารางที่ 5.1.1 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
9	จำนวนที่น้องรวมตัวเองด้วย		
	1 - 2	31	20.9
	3	29	19.6
	4	32	21.6
	5	26	17.6
	ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป	30	20.3
11	เชื้อชาติ		
	ไทย	130	85.5
	อื่น ๆ	22	14.5
12	ศาสนา		
	พุทธ	147	95.5
	อื่น ๆ	7	4.5
13	อายุ		
	น้อยกว่า 20	49	31.8
	20 - 21	71	46.1
	ตั้งแต่ 22 ขึ้นไป	34	22.1
20	ประเภทโรงเรียนมัธยมปลายที่สำเร็จ		
	รัฐบาล	85	55.6
	อื่น ๆ	68	44.4
21	ที่ตั้งของโรงเรียน		
	กรุงเทพมหานคร	125	88.0
	อื่น ๆ	17	12.0

ตารางที่ 5.1.1 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
22	โปรแกรมการ เรียนชั้นมัธยมปลาย		
	วิทยาศาสตร์	64	41.8
	ศิลป์-คณิต	63	42.2
	อื่น ๆ	26	17.0
23	แต้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลาย	142	
	0.00 - 2.49	39	27.0
	2.50 - 2.74	36	25.0
	2.75 - 2.99	22	15.0
	3.00 - 3.24	21	15.0
	ตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป	24	17.0
25	จำนวนครั้งที่สอบเข้าคณะที่ศึกษา	152	
	1 ครั้ง	106	70.0
	มากกว่า 1 ครั้ง	46	30.0
27	คณะที่เลือกอันดับ 1 คือ		
	แพทยศาสตร์	2	1.4
	ทันตแพทยศาสตร์	11	7.9
	วิศวกรรมศาสตร์	21	15.2
	นิเทศศาสตร์	6	4.3
	เศรษฐศาสตร์	29	20.9
	เภสัชศาสตร์	4	2.9
	พาณิชยศาสตร์	58	41.7
	นิติศาสตร์	3	2.2
	สถาปัตยกรรมศาสตร์	2	1.4
	อื่น ๆ	3	2.1

ตารางที่ 5.1.1 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
28	มหาวิทยาลัยที่เลือกเป็นอันดับ 1		
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	123	87.2
	อื่น ๆ	28	22.8
30	ผู้สนับสนุนด้านการเงิน	154	
	บิดามารดา	145	94.0
	อื่น ๆ	9	6.0
35	จำนวนชั่วโมงทำงานระหว่างเปิดภาค	154	
	ไม่ทำงานพิเศษ	148	96.0
	1-4 ชม./สัปดาห์	0	0.0
	ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป	6	4.0
37	จำนวนชั่วโมงทำงานระหว่างปิดภาค	154	
	ไม่ทำงานพิเศษ	146	95.0
	1-39 ชม./สัปดาห์	3	2.0
	ตั้งแต่ 40 ขึ้นไป	5	3.0
39	ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน	154	
	อยู่กับบิดามารดา	121	79.0
	อื่น ๆ	33	21.0

1. การศึกษาชั้นมัธยมปลาย สิ่งที่น่าสนใจก็คือกว่าครึ่งของนิสิตที่ตกเป็นตัวอย่าง (ร้อยละ 55.6) จบการศึกษามัธยมปลายจากโรงเรียนรัฐบาล และร้อยละ 88.0 จบการศึกษาจากโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตร้อยละ 41.8 และ 41.2 เป็นผู้จบโปรแกรมสายวิทยาศาสตร์และสายศิลป์-คณิต มีเพียงร้อยละ 17.0 ที่จบจากสายอื่น ๆ เช่น ศิลปภาษา อาชีวศึกษา

2. การสอบเข้า ตัวเลขที่น่าสนใจคือ ร้อยละ 30 ของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์เป็นผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยมาก่อนจะสอบเข้าศึกษาในคณะฯ ได้

นิสิตทั้งหมดร้อยละ 87.2 เลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอันดับหนึ่ง โดยที่เมื่อมองตามคณะฯ ที่เลือกแล้ว (ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยใด) มีนิสิตมากถึงร้อยละ 41.7 คือเมื่อครั้งที่เลือกคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเป็นอันดับหนึ่ง มีเพียงร้อยละ 20.9 เท่านั้นที่เลือกเศรษฐศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาร้อยละ 15.9 เลือกวิศวกรรมศาสตร์

3. ทางด้านความเป็นอยู่ปัจจุบัน นิสิตถึงร้อยละ 79.0 อาศัยอยู่กับบิดามารดา และร้อยละ 94.0 มีบิดามารดาเป็นผู้ส่งเสียทางด้านการเงิน อีกร้อยละ 6.0 มีผู้อื่นเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่านิสิตร้อยละ 4.0 ต้องทำงานพิเศษในระหว่างเปิดภาคการศึกษา และร้อยละ 5.0 ต้องทำงานพิเศษในขณะที่ปิดภาคการศึกษา

ตาราง 5.1.2 เป็นการแยกดูภูมิหลังของนิสิตในแต่ละชั้นปี เพื่อดูว่านิสิตแต่ละรุ่นมีแนวโน้มที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของภูมิหลังอย่างไรบ้าง ทั้งนี้นิสิตที่ตกเป็นตัวอย่าง 154 คน แยกเป็นชั้นปีที่ 1, 2, 3, และ 4 ร้อยละ 26.6, 28.6, 18.8 และ 24.7 ตามลำดับ อีกร้อยละ 1.3 ไม่ระบุชั้นปี ซึ่งนิสิตเหล่านี้จะตอบคำถามภูมิหลังต่าง ๆ ไม่ครบทั้ง 154 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1.2 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	รวม		ชั้นปี			
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4
6	แต้มเฉลี่ยสะสม	149		38	44	29	38
	1.5 - 2.49	48	32.2	44.7	31.8	27.6	23.7
	2.50- 2.74	32	21.5	13.2	29.5	20.7	21.1
	2.75- 2.99	27	18.1	15.8	11.4	31.0	18.4
	3.0 - 3.24	22	14.8	10.5	13.6	17.2	18.4
	มากกว่าหรือเท่ากับ 3.25	20	13.4	15.8	13.6	3.4	18.4
10	ภูมิลำเนา	152		41	44	29	38
	กรุงเทพมหานคร	112	73.7	75.6	75.0	75.9	68.4
	อื่น ๆ	40	26.3	24.4	25.0	24.1	31.6
14	อาชีพของบิดา	152		41	44	29	38
	ข้าราชการ	17	11.2	14.6	6.8	3.4	18.4
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	7.2	7.3	11.4	3.4	5.3
	พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	23	15.7	9.8	15.9	27.6	10.5
	ธุรกิจส่วนตัว	77	50.7	53.7	47.7	51.7	50.0
	อื่น ๆ	24	15.8	14.6	18.2	13.8	15.8
15	อาชีพของมารดา	151		41	44	29	37
	ข้าราชการ	13	8.6	4.9	21.4	3.4	23.5
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.3	7.3	6.0	0.0	5.4
	พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	12	7.9	9.8	4.5	13.8	5.4
	ธุรกิจส่วนตัว	35	23.2	24.4	20.5	31.0	18.9
	แม่บ้าน	75	49.7	51.2	54.5	41.4	48.6
	อื่น ๆ	11	7.3	2.4	9.2	20.3	18.1

ตารางที่ 5.1.2 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิภาค	รวม		ชั้นปี				ค่าเอฟ
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4	
16	รายได้ทุกคนในครอบครัว	145		39	43	26	37	
	6,000 หรือต่ำกว่า	23	15.9	17.9	27.9	3.8	8.1	
	6,001-10,000	24	16.1	12.8	18.6	26.9	10.8	
	10,001-15,000	22	15.2	12.8	11.8	19.2	18.9	
	15,001-25,000	35	24.1	15.4	28.3	19.2	37.8	
	สูงกว่า 25,000	41	28.3	41.0	18.6	30.8	24.3	0.06
17	ระดับการศึกษาของบิดา	149		39	44	28	38	
	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	53	35.6	23.1	45.5	42.9	31.6	
	มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	57	38.3	38.5	40.9	35.7	36.8	
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	39	26.2	38.5	13.6	21.4	31.6	0.16
18	ระดับการศึกษาของมารดา	148		40	23	27	38	
	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	72	48.5	35.0	58.1	55.6	47.4	
	มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	49	33.1	45.0	27.9	25.9	31.6	
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	27	18.2	20.0	14.0	18.5	21.1	0.44
24	จำนวนครั้งสอบเข้ามหาวิทยาลัย*	151		41	43	29	38	
	1 ครั้ง	100	66.2	80.5	53.5	55.2	73.7	
	มากกว่า 1 ครั้ง	51	33.8	29.5	46.5	44.8	26.3	0.02

ตารางที่ 5.1.2 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	รวม		ชั้นปี				ค่าเอฟ
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4	
26	อันดับการเลือกเข้าคณะที่ศึกษา	151		41	43	29	38	
	1	38	25.2	29.3	18.6	13.8	36.8	
	2	38	25.2	29.3	23.3	27.6	21.1	
	3	32	21.2	22.0	16.3	20.7	26.3	
	4	22	14.6	9.8	27.9	13.8	5.3	
	5	11	7.3	2.4	4.7	20.7	5.3	
	6	10	6.6	7.3	9.3	3.4	5.3	0.05
29	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	152		41	43	29	38	
	น้อยกว่า 1,000	28	8.4	17.1	20.5	24.1	13.2	
	1,000 - 1,999	79	52.0	53.7	52.3	55.2	47.4	
	ตั้งแต่ 2,000 ขึ้นไป	45	29.6	29.3	27.3	20.7	39.5	0.73

* α = .05

หมายเหตุ: นิสิตที่ตกเป็นตัวอย่าง 154 คน ตอบคำถามชั้นปี 152 คน แต่ตอบคำถามอื่น ๆ บางคำถาม ไม่ครบ 152 คน

1. เมื่อแยกภูมิหลังต่าง ๆ เช่น แด้มเฉลี่ยสะสม ภูมิสำเนา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาบิดามารดา อันดับการเลือกเข้าคณะเศรษฐศาสตร์ และค่าใช้จ่ายส่วนตัว พบว่าผลิตในแต่ละชั้นปีภูมิหลังเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน

2. เฉพาะภูมิหลังจำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยของแต่ละชั้นปีจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยชั้นปี 1 และชั้นปี 4 มีร้อยละของผู้สอบครั้งเดียวมากกว่าปี 2 และปี 3

3. เกี่ยวกับแด้มเฉลี่ยของผลิตแต่ละชั้นปีมีแนวโน้มให้เห็นได้ว่า ผลิตชั้นปียิ่งสูงยิ่งมีร้อยละของผู้ที่มีแด้มเฉลี่ยสะสม > 2.5 มากขึ้น อย่างไรก็ตามความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นที่สงสัยกันคือ ภูมิหลังต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อแด้มเฉลี่ยสะสมหรือไม่ ในตารางต่อไปนี้ แสดงร้อยละของผลิตที่มีภูมิหลังต่าง ๆ ในแต่ละช่วงของแด้มเฉลี่ยสะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1.3 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะเศรษฐศาสตร์ จำแนกตามแต้มเฉลี่ยสะสม

ตัวแปรที่	ภูมิหลัง	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม					ค่าเอฟ
		จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.0-3.24	≥ 3.25	
7	เพศ	151		49	32	27	23	20	
	ชาย	72	44.7	38.9	15.3	20.8	9.7	15.3	
	หญิง	79	52.3	26.6	26.6	15.2	20.3	11.4	0.09
10	ภูมิลำเนา	151		49	32	27	23	20	
	กรุงเทพมหานคร	111	73.5	31.5	22.5	17.1	15.3	13.5	
	อื่น ๆ	40	26.5	35.0	17.5	20.0	15.0	12.5	0.96
16	รายได้ของครอบครัว	144		45	31	26	22	20	
	6,000 หรือต่ำกว่า	23	16.0	26.1	21.7	26.1	21.7	4.3	
	6,001-10,000	24	16.7	16.7	45.8	16.7	8.3	12.5	
	10,001-15,000	22	15.3	27.3	13.6	18.2	22.7	18.2	
	15,001-25,000	35	24.3	37.1	11.4	14.3	17.1	20.0	
	สูงกว่า 25,000	40	27.8	40.0	20.0	17.5	10.0	12.5	0.25
17	ระดับการศึกษาของบิดา	149		49	32	26	22	20	
	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	54	36.2	25.9	27.8	18.5	13.0	14.8	
	มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	55	36.9	40.0	14.5	18.2	12.7	14.5	
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	40	26.8	32.5	22.5	15.0	20.0	10.0	0.69
18	ระดับการศึกษาของมารดา	148		48	32	27	21	20	
	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	73	49.3	31.5	24.7	19.2	11.0	13.7	
	มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	48	32.4	29.2	14.6	14.6	22.9	18.8	
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	27	18.2	40.7	25.9	22.2	7.4	3.7	0.27

ตารางที่ 5.1.3 (ต่อ)

ตัวแปรที่	ภูมิภาค	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม					ค่าเอฟ
		จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.0-3.24	≥ 3.25	
26	อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา	150		48	32	27	23	20	
	1	38	25.3	39.5	7.9	21.1	18.4	13.2	
	2	37	24.7	27.0	21.6	13.5	21.6	16.2	
	3	32	21.3	34.4	31.3	12.5	6.3	15.6	
	4	21	14.0	28.6	23.8	28.6	14.3	4.8	
	5	12	8.0	33.3	16.7	33.3	16.7	-	
	6	10	6.7	20.0	40.0	-	10.0	30.0	0.33

1. จากตาราง 5.1.3 จะเห็นได้ว่าภูมิภาคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ภาค ภูมิภาคเหนือ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาบิดามารดา และอันดับการเลือกคณะฯ ในการสอบเข้า ไม่มี ความสัมพันธ์กับแต้มเฉลี่ยสะสม

2. อย่างไรก็ตามมีข้อที่น่าสังเกตว่าในช่วงรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 6,000 บาทต่อ เดือนขึ้นไปนั้น ยิ่งรายได้ครอบครัวมากขึ้นร้อยละของนิสิตในกลุ่มนี้ที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.5 ยิ่งมากขึ้นด้วย แต่ข้อแตกต่างนี้ไม่นับว่าสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.1.4 จำนวนร้อยละของอันดับการเลือกคณะที่ศึกษาอยู่ปัจจุบันจำแนกตามสาขา

ตัวแปร ที่	อันดับการเลือก	รวม					
		จำนวน	ร้อยละ	ระหว่าง ประเทศ	การเงิน และ การคลัง	อื่น ๆ	ยังไม่มี สาขา
26	อันดับการเลือกคณะ	153		21	19	9	104
	1	39	25.5	33.3	21.1	55.6	22.1
	2	38	24.8	23.8	26.3	0.0	26.9
	3	32	20.9	14.3	26.3	33.3	20.2
	4	22	14.4	9.5	10.5	0.0	17.3
	5	12	7.8	9.5	25.0	11.1	5.8
	6	10	6.5	9.5	0.0	0.0	7.7

ตารางที่ 5.1.5 จำนวนร้อยละของอันดับการเลือกคณะที่ศึกษาปัจจุบันจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	อันดับการเลือก	รวม		ชั้นปี			
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4
26	อันดับการเลือกคณะ	151	26.2	41	43	29	38
	1	38	25.2	29.3	18.6	13.8	36.8
	2	38	25.2	29.3	23.3	27.6	21.1
	3	32	21.2	22.0	16.3	20.7	26.3
	4	22	14.6	9.8	27.9	13.8	5.3
	5	11	7.3	2.4	4.7	20.7	5.3
	6	10	6.6	7.3	9.3	3.4	5.3

ทั้งสองตารางนี้คือ 5.1.4 และ 5.1.5 แสดงให้เห็นว่านิสิตในแต่ละสาขาวิชาหรือชั้นปี มีอันดับการเลือกเข้าศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5.1.6 แต้มเฉลี่ยสะสมของนิสิตแยกตามแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรที่	แต้มเฉลี่ยสะสม	รวม		แผนการเรียน		
		จำนวน	ร้อยละ	วิทย์	ศิลป์-คณิต	อื่น ๆ
6	รวม	151		64	11	76
	1.5 - 2.49	49	32.5	35.9	18.2	31.6
	2.5 - 2.74	32	21.2	18.8	27.3	22.4
	2.75-2.99	27	17.9	18.8	27.3	15.8
	3.00-3.24	23	15.2	17.2	9.1	14.5
	มากกว่าหรือเท่ากับ 3.25	20	13.2	9.4	18.2	15.8

เคยมีข้อสงสัยว่านิสิตที่จบจากแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาที่แตกต่างกันนั้น เมื่อเข้ามาศึกษาในคณะฯ แล้วอาจมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการทดสอบทางสถิติจะเห็นได้ว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตที่มาจากแผนการเรียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.1.7 ร้อยละของประเภทกีฬาที่นิยมนักเล่นประจำ (n = 154)

อันดับที่	ประเภทกีฬา	รวม		ชั้นปี								ไม่ระบุชั้นปี
				(1)		(2)		(3)		(4)		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	รวม	154		41		44		29		38		2
1	ว่ายน้ำ	49	31.82	18	43.90	18	40.91	5	17.24	8	21.05	
2	แบดมินตัน	43	27.92	17	41.46	14	31.82	5	17.24	7	18.42	
3	ปีนป่อง	33	21.43	14	34.15	8	18.18	3	10.34	8	21.05	
4	วิ่ง	25	16.23	4	9.76	9	20.45	4	13.79	8	21.05	
5	เทนนิส	23	14.94	5	12.20	7	15.91	2	5.90	9	23.68	
6	ฟุตบอล	21	13.64	4	9.76	5	11.36	5	17.24	7	18.42	
7	บาสเกตบอล	13	8.44	5	12.20	3	6.82	-	-	5	13.16	
8	วอลเลย์บอล	13	8.44	7	17.07	4	9.09	-	-	2	5.26	
9	ตะกร้อ	8	5.19	2	4.88	3	6.82	2	6.90	1	2.63	
10	กายบริหาร	7	4.55	1	2.44	1	2.27	3	10.34	2	5.26	
11	รักบี้	4	2.60	1	2.44	1	2.27	-	-	2	5.26	
12	กระโดดเชือก	3	1.95	1	2.44	2	4.55	-	-	-	-	
13	หมากรุก	3	1.95	-	-	-	-	2	6.90	1	2.63	
14	อื่น ๆ	20	12.99	6	14.63	3	6.82	6	20.67	5	13.16	
15	ไม่มี	32	20.78	5	12.20	8	18.18	11	37.93	8	21.05	

กีฬา เป็นส่วนหนึ่งที่จะเสริมสุขภาพกายและใจให้นักเรียน พบว่านิสิตในคณะเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เล่น

กีฬา ว่ายน้ำ แบดมินตัน ปีนป่อง วิ่ง เทนนิส และฟุตบอล ซึ่งค่อนข้างจะคล้ายคลึงกันเมื่อพิจารณาเป็นรายปี

ตารางที่ 5.1.8 จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเล่นกีฬา
ของนิสิตจำแนกตามแต้มเฉลี่ยสะสม

จำนวน (ชั่วโมง)	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม				
	จำนวน	ร้อยละ	1.5- 2.49	2.5- 2.74	2.75- 2.99	3.0- 3.24	>3.25
เวลาที่ใช้เล่นกีฬา	151		49	32	27	23	20
0**	34	22.5	20.4	28.1	37.0	17.4	5.0
1-2	47	31.1	12.2	34.4	25.9	52.2	55.0
3-5	48	31.8	40.8	31.3	25.9	17.4	35.5
มากกว่า 6	22	14.6	26.5	6.3	11.1	13.0	5.0
$\bar{X}$ *			1.73	1.16	1.11	1.26	1.40
S.D.			1.08	0.92	1.05	0.92	0.68

เมื่อแยกพิจารณา พบว่าจำนวนชั่วโมงที่ใช้ในการเล่นกีฬาในแต่ละสัปดาห์มีความสัมพันธ์กับแต้มเฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือนิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันจะใช้เวลาเล่นกีฬาในแต่ละสัปดาห์ไม่เท่ากัน

ตารางที่ 5.1.9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้เวลาเล่นกีฬาของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

เวลาที่ใช้เล่นกีฬา	รวม	ชั้นปีที่			
		1	2	3	4
	152	41	44	29	38
$\bar{X}$		1.68	1.41	1.10	1.24
S.D.		0.93	0.95	1.11	0.91

* $\alpha = .05$

** $\alpha = .01$

เมื่อแยกพิจารณาเป็นชั้นปี พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีใช้เวลาเล่นกีฬาในแต่ละสัปดาห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่การกระจายของจำนวนชั่วโมงที่ใช้เล่นกีฬาในแต่ละสัปดาห์แล้วนิสิตปี 1 ใช้เวลาเล่นกีฬามากกว่าปีอื่น ๆ

ตารางที่ 5.1.10 ร้อยละของงานอดิเรกของนิสิตโดยส่วนรวม (n = 154)

อันดับที่	งานอดิเรก	รวม		1		2		ชั้นปี		3		4		ไม่ระบุ ชั้นปี
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
	รวม	514		41		44		29		38				2
1	อ่านหนังสือ - ทั่วไป	83	53.90	18	43.90	15	34.09	12	41.38	28	73.68			
	- นิตยสาร, วารสาร	3	1.95	1	2.44	1	2.27	-	-	1	2.63			
	- หนังสืออ่านเล่น	7	4.55	2	4.88	3	6.82	-	-	2	5.26			
	- หนังสือพิมพ์	5	3.25	-	-	4	9.09	-	-	1	2.63			
	- สารคดี	3	1.95	-	-	3	6.82	-	-	-	-			
	- อื่น ๆ	8	5.19	2	4.88	4	9.09	-	-	2	5.26			
2	ฟังเพลง - ดุ๊กดิ๊ก	27	17.53	9	21.95	10	22.73	4	13.79	4	10.53			
	- ดุ๊กดิ๊ก	6	3.90	1	2.44	2	4.55	-	-	3	7.89			
	- ฟังเพลง	44	28.57	13	31.71	7	15.91	10	34.48	14	36.84			
	- ฟังวิทยุ	8	5.19	2	4.88	4	9.09	1	3.45	1	2.63			
	- อื่น ๆ	3	1.95	2	4.88	1	2.27	-	-	-	-			
3	กีฬา (ทั่วไป, หมากรุก, สุนัขเกอร์, โบว์ลิ่ง)	17	11.04	7	17.07	6	13.64	3	10.34	1	2.63			
4	ศิลปะ - วาดภาพ	2	2.60	2	4.88	-	-	-	-	-	-			
	- เล่นดนตรี	14	9.09	2	4.88	1	2.27	4	13.79	7	18.42			
	- อื่น ๆ (ประดิษฐ์ดอกไม้)	1	0.65	1	2.44	-	-	-	-	-	-			
5	ทำงานบ้าน (ทั่วไป, ตางจาน, ซักผ้า)	8	5.19	3	7.32	3	6.82	-	-	2	5.26			
6	สะสม - แลตมป์	11	7.14	2	4.88	4	9.09	-	-	5	13.16			
	- อื่น ๆ	4	2.60	-	-	1	2.27	-	-	3	7.89			
7	ท่องเที่ยว	9	5.84	4	9.76	1	2.27	1	3.45	3	7.89			
8	เลี้ยงสัตว์	13	8.44	2	4.88	2	4.55	2	6.90	7	18.42			
9	ปลูกต้นไม้	8	5.19	2	4.88	1	2.27	-	-	5	13.16			
10	นอน	5	3.25	2	4.88	1	2.27	-	-	2	5.26			
11	shopping	4	2.60	-	-	-	-	1	3.45	3	7.89			
12	ดูขบ	4	2.60	1	2.44	2	4.55	-	-	1	2.63			
13	อื่น ๆ	17	11.04	5	12.20	6	13.64	4	13.79	2	5.26			

* นิสิตคนหนึ่งตอบได้หลายคำตอบ

ในด้านงานอดิเรก พบว่านิสิตที่ครั้งใช้เวลาว่างอ่านหนังสือ รองลงมาฟังเพลงร้อยละ 29 และดูทีวีร้อยละ 18 ซึ่งพบว่านิสิตแต่ละชั้นปีใช้เวลาว่างไปกับงานอดิเรกไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.1.11 จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ในการทำงานอดิเรก จำแนกตามเต็มเฉลี่ยสะสม คิดเป็นร้อยละ

จำนวน (ชั่วโมง)	รวม		เต็มเฉลี่ยสะสม				
	จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.00-3.24	>3.25
เวลาที่ใช้ในงานอดิเรก	151		49	32	27	23	20
0	37	24.5	30.6	15.6	29.6	26.1	15.0
1-10	68	45.0	42.9	43.8	33.3	56.5	55.0
11-20	24	15.9	8.2	25.0	18.5	17.4	15.0
มากกว่า 21	22	14.6	18.4	15.6	18.5	-	15.0
$\bar{X}$			1.14	1.41	1.26	0.91	1.30
S.D.			1.06	0.95	1.10	0.67	0.92

จากการพิจารณา เวลาที่ใช้ในงานอดิเรกแต่ละสัปดาห์ พบว่าไม่มีผลกระทบต่อเต็มเฉลี่ยสะสมของนิสิตเลย

ตารางที่ 5.1.12 จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ทำงานอดิเรกจำแนกตามชั้นปี

จำนวนชั่วโมงที่ทำงานอดิเรก	รวม	ชั้นปีที่			
		1	2	3	4
	152	41	44	29	38
$\bar{X}$		1.12	1.16	1.00	1.45
S.D.		0.95	0.89	1.13	0.89

เมื่อแยกพิจารณา เป็นชั้นปีก็พบว่าไม่มีความแตกต่างในการใช้เวลาทำงานอดิเรกของนิสิตในแต่ละ

ชั้นปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ในการสอบถามความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะฯ นั้น จะแยกออกเป็น การสอบถามเกี่ยวกับรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรว่า รายวิชาใดมีประโยชน์มากที่สุด รายวิชาใด มีประโยชน์น้อยที่สุด รายวิชาใดมีเนื้อหาทันสมัยที่สุด และรายวิชาใดที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด ซึ่งปรากฏผลดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2.1 รายวิชาที่ผลิตออกมาเป็นประโยชน์มากที่สุด จำแนกตามกลุ่มวิชาและชั้นปี

กลุ่มวิชา/ชั้นปี	1			2			3			4		
	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่
1. การศึกษาทั่วไป												
1.1 วิชาบังคับ	1	FEI, II	16	1	ภาษาอังกฤษ	10	1	Mathematics	2	1	EAP reading	4
	2	FE	8	2	Mathematics	5	2	EAP writing		2	Econ Statistics	3
	3	Natural science	7	3	EAP reading			ภาษาอังกฤษ	1	3	Math I	3
	4	Math	5		EAP writing					4	Math II	2
	5	Civilization	3		Econ Stat, Tech I	3				5	Civil, EAP writing	1
	6	Soc.	2	4	Tech II	2						
	7	Math, II	1	5	Natural science	1						
1.2 วิชาเลือก 15 หน่วยกิต	1	หลักการบริหาร	3	1	General Psychology	3	1	Personal Management	4	1	Personal Manage	
	2	General Psychology	2	2	Account		2	Intro to Business			Fortran	2
	3	Intro to Business	1		Intro. to Law	2		Fortran	2	2	Intro to PR,	
				3	Intro. to PR, ปรัชญาการค้า	1	3	Account	1		Account	1
3 สาขา	1	Our Environment	1	1	Rural Thai Social	1						
9 หน่วยกิต	-	-	-	1	Labour Economics	1				1	Cost Benefit Analy	5
										2	Business Econ.	3
										3	Health Econ, Labour Econ, Agri Econ, Copol Program	1
2. วิชาพื้นฐาน	1	Micro Econ. Theory	12	1	Macro Econ. Theory	13	1	Micro, Macro Theory	8	1	Micro Econ, Theory	18
	2	Macro Econ. Theory	11	2	Money & banking	8	2	Prin I,II		2	Macro Econ, Theory	14
	3	Prin. of Econ I	11	3	Thai Economic	7		Money & Banking		3	Econometrics	9
	4	Prin. of Econ II	6	4	Econ Development	6		Pub Finance	3	4	Prin I,II, Thai Economy	3
	5	Econ. Evolution	3	5	Pub Finance	5	3	Inter Econ, Research Method, Econometrics		5	Money & Bank, Inter Econ.	2
	6	เศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ	2	6	Prin. Eiple II	3		Thai Economic Com Econ System	4	6	Comp. Econ System	1
	7	Com Econ. System	1	7	Inter Econ, Com Econ Syst, Macro and Micro Analysis	1		Econ. Development	1			
3. สาขาการคลัง	-	-	-	-	-	-	1	Fin. Inst. Mang.	2	1	Pub Enterprise, Monetary	2
										2	Fin. Inst. Mang	1
4. สาขาแรงงานสัมพันธ์	-	-	-	-	-	-	1	Indust Psychology	2	1	Indust Relation	1
							2	Labour Legislation	1			
5. สาขาพัฒนาการ	-	-	-	-	-	-	1	Econ Planing Econ tech Change	1			
6. สาขาระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-				1	Inter Finance	2
										2	Inter Trade	2
										3	Inter Investment	
7. สาขาบริหารวิเคราะห์	-	-	-	-	-	-				1	Operation Research	1

ตารางที่ 5.2.2 รายวิชาที่ผลิตตอบว่ามีประโยชน์ที่สุด จำแนกตามกลุ่มวิชาและชั้นปี

กลุ่มวิชา/ชั้นปี	อันดับที่	1		2		3		4				
		รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่			
1. การศึกษาทั่วไป												
1.1 วิชาบังคับ	1	Civilization	20	1	Civilization	22	1	Civilization	4	1	Soc & Culture	10
	2	Soc & Culture	12	2	Soc & Culture	11	2	Nat Science	3	2	Civil, Nat Science	7
	3	Natural science	5	3	Nat Science	8	3	Tech I, Econ Stat, Soc & Culture	2	3	Tech I, Tech II, EAP	2
	4	Math II	5	4	Math I, Math II Econ Statistic	2	4	Tech II, Math II	1	4	Mathematics	1
	5	Math I	4	5	EAP, Stat Econ. Man & Social	1						
	6	Tech	1									
1.2 วิชาเลือก 15 หน่วยกิต	1	Pop. Stud, Public Admn.	2	1	สังคมวิทยา, รัฐวิทยา	3	1	Intro: to PR	1	1	Pop. Stud.	5
	2	Intro to PR	1	2	Intro to PR	2		Intro to Pol.Sci.	1	2	Environ.Econ.	4
	3			3	ปรัชญา	1				3	Intro to Law, Urban Economics	1
3 สาขา	1	Prin of Anthro	7	1	Prod Prom Science	5	1	Prin of Anthro	5	1	Prin of Anthro	9
	2	Prod.Prom Science	1	2	Man & Religion	1	2	Prod Prom Science	4	2	Prod Prom Science	2
							3	Rural Thai Social	1	3	Rural Thai Social	1
9 หน่วยกิต				1	Business Econ.	1	1	Education Econ.	1	1	Agricul Econ.	5
										2	Education Econ.	2
										3	Econ.of Transport	1
2. วิชาพื้นฐาน	1	Econ Evolution	2	1	Econ Evolution	5	1	Econ Evolution	3	1	Econ Dev.	3
	2	Macro, Micro Theory Prin I	1	2	Econometrics	2	2	Pop Dev Asia, Econ Dev, Prin I, Prin II	1	2	Econ Evolution Econometrics Pop Dev Asia	2 2 2
				3	Thai Econ, Micro, Comp Econ System Econ Dev.	1						
3. สาขาระหว่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	Inter Trade Policy	2
4. สาขาพัฒนาการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	Regional Economics	2

รายวิชาที่มีประโยชน์ที่สุด 3 อันดับแรกสำหรับนิสิตแต่ละปี ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน

- นิสิตปี 1 ให้ FE I, II เป็นอันดับแรก รองลงมาเป็น Micro Theory และ Macro Theory
นิสิตปี 2 ให้ วิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็น Macro Theory และ Money&Bank
นิสิตปี 3 ให้ Micro theory, Macro theory และ Personal Management ตามลำดับ
นิสิตปี 4 ให้ Micro theory, Macro theory และ Econometrics ตามลำดับ
ซึ่งเป็นที่น่าสนใจว่าวิชาเหล่านี้อยู่ในกลุ่มวิชาพื้นฐานและวิชาบังคับ ซึ่งอยู่ในหมวดการศึกษาทั่วไป

รายวิชาที่มีประโยชน์น้อยที่สุด 3 อันดับแรกตามความเห็นของนิสิตในแต่ละชั้นปีก็คล้ายคลึงกันเช่นกันคือ

- นิสิตปี 1 ให้ Civilization เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ Social and culture และ Principle of anthropology
นิสิตปี 2 ให้ Civilization เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ Social and culture และ Natural science
นิสิตปี 3 ให้ Principle of anthropology, Civilization และ Product Promotion science ตามลำดับ
นิสิตปี 4 ให้ Social and culture, Principle of anthropology, Civilization และ National science ตามลำดับ
ซึ่งทุก ๆ วิชาอยู่ในการศึกษาทั่วไปทั้งสิ้น

ตารางที่ 5.2.3 รายวิชาที่ผลิตออกมาเป็นหน่วยมากที่สุด ศึกษาคตามกลุ่มวิชาและชั้นปี

กลุ่มวิชา/ชั้นปี	จำนวน ที่	1		2		3		4				
		รายวิชา	ความ ถี่	รายวิชา	ความ ถี่	รายวิชา	ความ ถี่	รายวิชา	ความ ถี่			
1. การศึกษาทั่วไป												
1.1 วิชาบังคับ												
	1	FEI, FE II	10	1	EAP reading	1	Civilization	1	1	Math, EAP reading		
	2	FE	9		EAP writing	4	Tech II	1		EAP writing		
	3	Nat Science	7	2	Tech English	3						
	4	Math I, Tech Eng.	2	3	English	2						
	5	Math II, Math. Civil, Tech I	1	4	Stat. for Econ. Econ Stat, Nat Sci, Tech Eng.	1						
1.2 วิชาเลือก												
15 หน่วยกิต	1	Pub Admin	2	1	Intro to pol. Sci.	1	1	Personal Manage	2	1	Agri Economic	
	2	Intro. to PR, Gen Psychology	1		Intro to PR. Fortran Program	1	2	A/C, Pub Admin. Intro to PR	2	2	Econ Environment Personal Manage,	
		Intro. to Law	1		Intro to Law	1			1	Econ Development		
3 สาขา	1	Prod Prom Science	3				1	Prod Prom Science			Econometrics	
	2	Our Environment	1					Govt. & Political in Thailand	1			
9 หน่วยกิต										1	Cost Benefit Analysis	
											4	
											2	Bus. Econ.
2. วิชาพื้นฐาน												
	1	Prin I	6	1	Thai Economy	18	1	Thai Economy	9	1	Comp Econ System	
	2	Prin II	4	2	Pub Fin, Money & Banking	10	2	Com.Econ.System	7	2	Thai Econ.	
	3	Micro, Macro Theory	1	3	Macro Econ. Theory	5	3	Macro Econ. Theory	3	3	Pro Dev Asia Pub. Finance	
				4	Comp. Econ. System	4	4	Micro, Banking Research Method, Inter Econ.	1	4	Money & Banking Research Paper, Econ Development	
											1	Econometrics
3. สาขาระหว่างประเทศ												
								1	Inter. Investment	1	1	Intro Invest Econ
											2	Inter Trade Policy
											3	Inter Trade Theory
4. สาขาพัฒนาการ												
								1	Econ Tech. Change	1	1	Special Topic
									Reading Econ Dev.	1		Development in
5. สาขาการคลัง									Fin. Inst. Monage.	1	1	Fin Ined Mänge
6. สาขาบริหารวิเทศาพ											1	Operation
											2	Research II
											2	Pervation: Research I
7. สาขาจิตวิทยา												
								1	Indust Psychology	2		

ตารางที่ 5.2.4 รายวิชาที่ผลิตตอบว่าทันสมัยน้อยที่สุด จำแนกตามกลุ่มวิชาและชั้นปี

กลุ่มวิชา/ชั้นปี	1			2			3			4		
	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่	อันดับที่	รายวิชา	ความถี่
1. การศึกษาทั่วไป												
1.1 วิชาบังคับ	1	Civilization	16	1	Civilization	15	1	Civilisation	4	1	Civil. Nat..	
	2	Soc & Culture	8	2	Sec & Culture	5	2	EAP reading,	1		Science	5
	3	Mathematics	3	3	Nat. Science			Nat Sci.		2	Tecn I, Matn,	4
	4	Nat Sci..Tech..			Math I,						Soc & Culture	
		FE II			Math II	1					ภาษาอังกฤษ	3
		Matn I, Math II	1									
1.2 วิชาเลือก												
จาก 3 สาขา	1	Prin.of Anthro.	2	1	Prin. of Anthro.	5						
				2	Gov & Policy .							
					in Thailand,							
					Prod. Prom. Science	1						
15 หน่วยกิต	1	หลักการบริหาร,		1	Pub. Admin.					1	Intro. to PR.	5
		ประชากรศาสตร์			สังคมวิทยา	2				2	Environ Econ.	4
		สำหรับนักศึกษา	1	2	ปรัชญา, วิชาทั้งหมด					3	Agri. Econ,	
					ใน 15 หน่วยกิต	1					Pub. Admin.	2
9 หน่วยกิต				1	Com. Econ. History	2						
2. วิชาพื้นฐาน	1	Econ. Evolution	5	1	Econ. Evolution	7	1	Econ. Evolution	5	1	Money & Banking	6
	2	Prin of Economics		2	Comp. Econ. System	4	2	Inter Econ,		2	Micro, Macro,	
		I, II	1	3	Micro, Macro, Theory			Money & Banking			Inter Econ,	
					Prin of Economics			Econ Dev, Micro	2		Econ. Evolution	
					I, II	1	3	Econometrics,			Econ Dev.	3
								Prin I, II	1	3	Pub Finance	
											Econo, Research	
											Method	1
3. สาขาระหว่างประเทศ										1	Inter Trade	
											Theory	3
										2	Growth of Inter	
											Econ.	1

วิชาที่ทันสมัยมากที่สุด 3 อันดับแรกตามความเห็นนิสิตแต่ละชั้นปี เป็นดังนี้

- นิสิตปี 1 ให้ FEI, FEO และ Natural Science ตามลำดับ
- นิสิตปี 2 ให้ Thai Economy, Public Finance, และ Money and Bank ตามลำดับ
- นิสิตปี 3 ให้ Thai Economy, Comparative economic system และ Macro theory ตามลำดับ
- นิสิตปี 4 ให้ Comparative economic system, Thai Economy และ Econ, Inter Investment

ซึ่งความเห็นค่อนข้างแตกต่างกัน โดยนิสิตปี 1 จะให้วิชาภาษาอังกฤษมีเนื้อหาทันสมัยที่สุด แต่สำหรับนิสิตในชั้นปี 2, 3, 4 แล้ววิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยที่สุดจะอยู่ในกลุ่มวิชาพื้นฐานเหมือนกัน

สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยที่สุด ตามความเห็นนิสิตแต่ละชั้นปี แยกได้ดังนี้

- นิสิตปี 1 ให้อันดับแรกเป็น Civilization รองลงมาคือ Social and culture และ Econ, Evolution
- นิสิตปี 2 ให้อันดับแรกเป็น Civilization รองลงมาคือ Econ. Evolution, Social and Culture และ Principle of anthropology
- นิสิตปี 3 ให้เป็น Econ. Evolution และ Civilization ตามลำดับ
- นิสิตปี 4 ให้เป็น Money and Bank, Civilization, Natural science และ Introduction to Public Relation ตามลำดับ

ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลุ่มวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นวิชาที่ทันสมัยน้อยที่สุดในอันดับแรก ๆ เกือบทั้งสิ้น

นอกจากหลักสูตรของคณะฯ แล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนกำหนดคุณภาพของบัณฑิตที่จบจากคณะฯ ไปอีกเช่น รูปแบบการเรียนของนิสิต ซึ่งจากการสอบถามนิสิตปัจจุบันว่าตนเองมีรูปแบบการเรียนอย่างไรบ้าง สามารถแยกความเห็นออกได้ดังนี้

ตารางที่ 5.2.5 จำนวนร้อยละของนิติบุคคลที่ผิดกฎการเวียนแบบต่าง ๆ จำแนกตามสาขา ชั้นปี และแต้มเฉลี่ยสะสม

ส่วนปร ที่	รูปแบบการเวียน	สาขา				ชั้นปี				แต้มเฉลี่ยสะสม				
		INTER	FINANCE	OTHERS	NO-MAJOR	1	2	3	4	1.5- 2.49	2.5- 2.74	2.75- 2.9	3.0- 3.24	>3.25
	รูปแบบการเวียนวิชาเอก													
44	1. อีลัระ													
	1.1 อีลัระ	57.1	42.1	44.4	38.1	39.0	38.6	48.3	42.1	44.9	31.3	37.0	43.5	55.0
	1.3 ไม่อีลัระ	42.9	57.9	55.6	61.9	61.0	61.4	51.7	57.9	55.1	68.8	63.0	56.5	45.0
48	2. คำใจเรียน													
	2.1 คำใจเรียน	24.3	5.3	0.0	5.7	7.3	6.8	0.0	10.5	8.2	9.4	7.4	4.3	0.0
	2.2 ไม่คำใจเรียน	85.7	94.7	100.0	94.3	92.7	92.2	100.0	89.5	91.8	90.6	92.4	95.7	100.0
52	3. รวมมือ													
	3.1 ให้ความร่วมมือ	23.8	26.3	66.7	26.7	19.5	36.4	31.0	28.9	24.5	31.3	40.3	26.1	20.0
	3.2 ไม่ให้ความร่วมมือ	76.2	73.7	33.3	73.3	80.5	63.6	69.0	71.1	75.5	68.8	59.3	73.9	80.0
56	4. ฟังพ													
	4.1 ฟังพ	14.3	26.3	22.2	14.3	14.6	11.4	20.7	21.1	8.2	18.8	25.9	22.0	20.0
	4.2 ไม่ฟังพ	85.7	73.7	77.8	85.7	75.4	88.6	79.3	78.9	91.8	81.3	74.1	87.0	75.0
60	5. แข่งขัน													
	5.1 แข่งขัน	23.8	5.3	11.1	14.3	14.6	15.9	6.9	15.8	12.2	15.6	7.4	21.7	20.0
	5.2 ไม่แข่งขัน	76.2	94.7	88.9	85.7	85.4	84.1	93.1	84.2	87.8	84.4	92.6	78.3	80.0
45	รูปแบบการเวียนวิชาโท													
	1. อีลัระ	**				**								
	1.1 อีลัระ	66.7	63.2	66.7	27.6	17.1	27.3	55.2	63.2	38.8	34.4	44.4	34.8	50.0
	1.2 ไม่อีลัระ	33.3	36.8	33.3	72.4	82.9	72.7	44.8	36.8	61.2	65.6	55.6	65.2	50.0
49	2. คำใจเรียน													
	2.1 คำใจเรียน	9.5	5.3	0.0	3.8	2.4	6.8	3.4	5.3	4.1	3.1	7.4	4.3	5.0
	2.2 ไม่คำใจเรียน	90.5	94.7	100.0	96.2	97.6	93.2	96.6	94.7	95.9	96.9	92.6	95.7	95.0
53	3. รวมมือ													
	3.1 ให้ความร่วมมือ	23.8	21.1	33.3	30.0	14.6	22.7	31.0	21.1	22.4	25.0	25.9	17.4	15.0
	3.2 ไม่ให้ความร่วมมือ	76.2	78.9	66.7	80.0	85.4	77.3	69.0	78.9	77.6	75.0	74.1	82.6	85.0
57	4. ฟังพ													
	4.1 ฟังพ	19.0	15.8	22.2	11.4	4.9	18.2	13.8	18.4	10.2	15.6	11.1	17.4	20.0
	4.2 ไม่ฟังพ	81.0	84.2	77.8	88.6	95.1	81.8	86.2	81.6	89.8	84.4	88.9	82.6	80.0
61	5. แข่งขัน													
	5.1 แข่งขัน	9.5	0.0	0.0	8.6	7.3	6.8	13.8	2.6	2.0	12.5	7.4	4.3	10.0
	5.2 ไม่แข่งขัน	90.5	100.0	100.0	91.4	92.7	93.2	86.2	97.4	98.0	87.5	92.6	95.7	90.0
46	รูปแบบการเวียนวิชาการศึกษาทั่วไป													
	1. อีลัระ													
	1.1 อีลัระ	14.3	21.1	44.4	21.0	19.5	18.2	34.5	15.8	14.3	28.1	22.2	17.4	30.0
	1.2 ไม่อีลัระ	85.7	78.9	55.6	79.0	80.5	81.8	65.5	84.2	85.7	71.9	77.8	82.6	70.0
50	2. คำใจเรียน													
	2.1 คำใจเรียน	33.3	36.8	22.2	27.6	26.8	31.8	24.1	34.2	28.6	37.5	22.2	21.7	35.0
	2.2 ไม่คำใจเรียน	66.7	63.2	77.8	72.4	73.2	68.2	75.9	65.8	71.4	62.5	77.8	78.3	65.0
54	3. รวมมือ													
	3.1 ให้ความร่วมมือ	32.1	21.1	44.4	21.0	31.7	15.9	20.7	31.6	30.6	28.1	25.9	13.0	20.0
	3.2 ไม่ให้ความร่วมมือ	61.9	78.9	55.6	79.0	68.3	84.1	79.3	68.4	69.4	71.9	74.1	87.0	80.0
58	4. ฟังพ													
	4.1 ฟังพ	28.6	21.1	33.3	23.8	12.2	36.4	24.1	26.3	16.3	21.9	29.6	39.1	30.0
	4.2 ไม่ฟังพ	71.4	78.9	66.7	76.2	87.8	63.6	75.9	73.7	83.7	78.1	70.4	60.9	70.0
62	5. แข่งขัน													
	5.1 แข่งขัน	14.3	5.3	0.0	9.5	9.8	6.3	10.3	7.9	10.2	9.4	11.1	4.3	10.0
	5.2 ไม่แข่งขัน	85.7	94.7	100.0	90.5	90.2	93.2	89.7	92.1	89.8	90.6	88.9	95.7	90.0
47	รูปแบบการเวียนวิชาเลือกเสรี													
	1. อีลัระ					*								
	1.1 อีลัระ	57.1	31.6	77.8	42.9	36.6	36.4	72.4	44.7	44.9	56.3	48.1	43.5	35.0
	1.2 ไม่อีลัระ	42.9	68.4	22.2	57.1	63.4	63.6	27.6	55.3	55.1	43.8	51.9	56.5	65.0
51	2. คำใจเรียน													
	2.1 คำใจเรียน	4.8	21.1	0.0	12.4	17.1	13.6	3.4	10.5	10.2	6.3	14.8	17.4	15.0
	2.2 ไม่คำใจเรียน	95.2	78.9	100.0	87.6	82.9	86.4	96.6	89.5	89.8	93.8	85.2	82.6	85.0
55	3. รวมมือ													
	3.1 ให้ความร่วมมือ	23.8	21.1	33.3	23.8	29.3	25.0	17.2	23.7	20.4	31.3	25.9	13.0	30.0
	3.2 ไม่ให้ความร่วมมือ	76.2	78.9	66.7	76.2	70.7	75.0	82.8	76.3	79.6	68.8	74.1	87.0	70.0
59	4. ฟังพ													
	4.1 ฟังพ	14.3	21.1	22.2	11.4	9.8	18.2	6.9	18.4	10.2	12.5	11.1	21.7	20.0
	4.2 ไม่ฟังพ	85.7	78.9	77.8	88.6	90.2	81.8	93.1	81.6	89.8	87.5	88.9	78.3	80.0
63	5. แข่งขัน													
	5.1 แข่งขัน	23.8	15.8	0.0	10.5	9.8	11.4	10.3	15.8	8.2	12.5	11.1	13.0	20.0
	5.2 ไม่แข่งขัน	76.2	84.2	100.0	89.5	90.2	88.6	89.7	84.2	91.8	87.5	88.9	87.0	80.0

* α = .05
** α = .01

1. รูปแบบการเรียนวิชาเอก จากการทดลองจะพบได้ว่า เมื่อแยกพิจารณา เป็นสาขา
ชั้นปี หรือแต้มเฉลี่ยสะสมแล้วไม่ได้ทำให้รูปแบบการเรียนวิชาเอกแตกต่างกันเลย

การเรียนอิสระ เมื่อแยกออกพิจารณาตามสาขา ชั้นปี และแต้มเฉลี่ยสะสม ส่วนใหญ่
นิสิตจะมีความเห็นว่าตนเองเรียนไม่อิสระ ยกเว้นนิสิตในสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและ
นิสิตที่มีแต้มเฉลี่ย > 3.25 ที่เห็นว่าตนเอง เรียนแบบอิสระมากกว่าไม่อิสระ

การเรียนจำใจเรียน นิสิตส่วนใหญ่จะเห็นว่าตนเองไม่ได้เรียนแบบจำใจเรียน

การเรียนร่วมมือ นิสิตส่วนใหญ่จะเห็นว่าตนเองเรียนแบบไม่ให้ความร่วมมือ ยกเว้น
นิสิตในสาขาวิชาอื่น ๆ นอกจากเศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศและเศรษฐศาสตร์การเงินและการ
ธนาคาร ที่เห็นว่าตนเองเรียนแบบร่วมมือมากกว่าไม่ร่วมมือ อย่างไรก็ตามความแตกต่างกันนี้ไม่มี
นัยสำคัญ

การเรียนแบบพึ่งพา นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองไม่ได้เรียนแบบพึ่งพา

การเรียนแบบแข่งขัน ก็เช่นกันนิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองไม่ได้เรียนแบบแข่งขัน

2. รูปแบบการเรียนวิชาโท มีข้อที่น่าสนใจ เกิดหลายประการดังนี้

การเรียนแบบอิสระ เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าพฤติกรรมการเรียนแบบอิสระ มีความ
สัมพันธ์กับสาขาของนิสิต และมีความสัมพันธ์กับชั้นปีอย่างมีนัยสำคัญ

การเรียนแบบอื่น ๆ นิสิตส่วนใหญ่ยังคงมีความเห็นว่าตนเองไม่ได้เรียน แบบจำใจเรียน
หรือร่วมมือ หรือพึ่งพา หรือแข่งขัน

3. รูปแบบการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไป นิสิตส่วนใหญ่จะมีความเห็นว่าตนเองไม่ได้เขียน
แบบใดแบบหนึ่งเลย

4. รูปแบบการเรียนวิชาเลือกเสรี

การเรียนแบบอิสระ จะพบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าตนเองไม่ได้เรียนแบบอิสระ
ยกเว้นความเห็นของนิสิตในสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐศาสตร์อื่น ๆ แต่ความแตกต่าง
นี้ยังไม่มีความนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นปีจะพบว่านิสิตในชั้นปีต่างกันจะเรียนวิชาเลือกเสรี
แบบอิสระหรือไม่อิสระจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การเรียนแบบอื่น ๆ ส่วนใหญ่นิสิตจะมีความเห็นว่าตนเองไม่ได้เรียนแบบจำใจเรียน
หรือร่วมมือหรือพึ่งพา หรือแข่งขัน

ตารางที่ 5.2.6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่ใช้เวลาทำกิจกรรมประเภทต่าง ๆ จำแนกตามสาขา ชั้นปี และเต็มเฉลี่ยสะสม

ตัวแปร ที่	กิจกรรม	รวม ร้อยละ	สาขา		
			Inter	Finance	No-Major
64	เข้าเรียน	35.97	32.25	50.00	27.50
65	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	11.71	7.32	12.50	17.50
66	อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.69	6.27	3.00	4.00
67	ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	5.70	5.96	7.50	3.50
68	ร่วมกิจกรรมนิสิต	4.83	5.93	3.50	4.50
69	ทำงานอดิเรก	5.40	6.60	4.00	5.00
70	ทำงานพิเศษ	2.28	2.65	1.00	3.00
71	สับกลุ่มคุยกัน	13.49	14.80	7.50	17.50
72	ไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ	7.25	8.27	5.50	7.50
73	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	8.69	9.93	5.50	10.00

ตัวแปร ที่	กิจกรรม	รวม ร้อยละ	ชั้นปี	
			3	4
64	เข้าเรียน*	35.97	22.25	46.25
65	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	11.71	12.32	11.25
66	อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.69	5.93	3.75
67	ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	5.70	4.29	6.75
68	ร่วมกิจกรรมนิสิต	4.83	6.27	3.75
69	ทำงานอดิเรก	5.40	6.60	4.50
70	ทำงานพิเศษ	2.28	2.65	2.00
71	สับกลุ่มคุยกัน	13.49	21.47	7.50
72	ไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ	7.26	8.27	6.50
73	อื่น ๆ (โปรดระบุ)	8.69	9.93	7.75

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 5.2.6 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	กิจกรรม	รวม ร้อยละ	GPAX			
			1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	>3.00
64	การเข้าชั้นเรียน	35.97	25.88	30.00	45.00	50.00
65	เข้าห้องสมุด	11.71	5.98	17.50	15.00	5.00
66	อภิปราย	4.69	7.40	3.50	4.00	3.00
67	ทำการบ้าน	5.70	7.94	3.00	6.50	5.00
68	ทำกิจกรรม	4.83	7.40	4.00	4.50	2.00
69	งานอดิเรก	5.40	7.40	5.00	4.00	5.00
70	ทำงานพิเศษ	2.28	3.48	2.00	2.00	1.00
71	สับกลุ่มคุยกัน	7.26	7.40	7.50	5.50	10.00
72	ท่องเที่ยว	7.26	7.40	7.50	5.50	10.00
73	อื่น ๆ	8.69	9.90	7.50	8.50	9.00

เมื่อแยกว่านิสิตใช้เวลาทำกิจกรรมอะไรบ้างปรากฏผลดังในตารางที่ 5.2.6 ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- เมื่อพิจารณา 3 อันดับแรก จะพบว่านิสิตใช้เวลาเข้าเรียนมากที่สุดถึงร้อยละ 35.97 รองลงมาเป็นการสับกลุ่มคุยกันร้อยละ 13.49 และเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้าร้อยละ 11.71
- เมื่อแยกพิจารณา เป็นสาขาวิชาจะพบว่าการใช้เวลาของนิสิตไม่แตกต่างกัน
- เมื่อแยกพิจารณาตามชั้นปี ปรากฏว่านิสิตปี 1 และปี 2 ไม่ตอบคำถามข้อนี้เลย สำหรับนิสิตปี 3 และปี 4 จะเห็นได้ว่าการเข้าเรียนจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนิสิตปี 3 ใช้เวลาร้อยละ 22.25 เข้าเรียน แต่นิสิตปี 4 ใช้เวลาร้อยละ 46.25 เข้าเรียน ส่วนการใช้เวลาประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ของนิสิตทั้ง 2 ปีนี้ไม่แตกต่างกัน
- ทำนองเดียวกัน พบว่านิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้เวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ได้แตกต่างกันเลย

ตารางที่ 5.2.7 ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตในการเปลี่ยนแปลงความประพฤติ
แยกตามชั้นปี

ตัวแปร	การเปลี่ยนแปลง	รวม ร้อยละ	ชั้นปี			
			1	2	3	4
MCHCHANG (V208-237)/30	การเปลี่ยนแปลงลักษณะของนิสิต	4.87	4.95	4.78	4.70	5.03
MDEVCHANG (V238-255)/18	การเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการ	5.06	5.03	5.11	5.11	5.00
MBECHAN (V256-V266)/11	การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม	5.07	4.98	5.04	5.11	5.15
MPROATT 1 (V2090216)/8	การมีส่วนร่วมความสนใจและทัศนคติ ต่อสังคม	4.92	5.10	4.84	4.52	5.29
MTHINK 1 (V217-220)/4	การเปลี่ยนแปลงด้านความคิด	4.94	4.91	4.80	4.74	5.29
MEXPRES 1 (V221+222)/2	การเปลี่ยนแปลงด้านการแสดงออก	4.88	4.98	4.69	4.66	5.17
MCOMPARE 1 (V223-225)/3	การเปลี่ยนแปลงด้านการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบปัญหาและความแตกต่าง	5.00	5.01	4.84	4.86	5.28
MINSIGHT (V226-236)/5	การเปลี่ยนแปลงด้านความเข้าใจใน สิ่งต่าง ๆ	4.77	4.83	4.71	4.75	4.77
MLEAD 1 (V232-234)/3	การเปลี่ยนแปลงด้านความเป็นผู้นำ	4.55	4.55	4.57	4.62	4.48
MRELATE 1 (V235-237)/3	การเปลี่ยนแปลงด้านความสัมพันธ์และ การติดต่อกับผู้อื่น	4.99	5.15	4.89	4.86	5.04

ตารางที่ 5.2.7 (ต่อ)

ตัวแปร	การเปลี่ยนแปลง	รวม ร้อยละ	ขั้นปี			
			1	2	3	4
MPURSUE 1 (V238-239)/2	การเปลี่ยนแปลงด้านการชักชวน ผู้นำ เหนือมิลิต	5.09	4.98	5.19	5.04	5.14
MBROADM 1 (V240+260)/2	การเปลี่ยนแปลงด้านการทำจิตใจ ให้กว้าง	5.23	5.10	5.30	5.15	5.35
MCREAT 1 (V240-242+256)/4	การเปลี่ยนแปลงด้านความสร้างสรรค์	4.95	4.85	5.05	.94	4.95
MFRASIG 1 (V243+265+266)/ 3	การเปลี่ยนแปลงด้านการมองการณ์ ไกล	5.11	4.13	5.08	5.16	5.08
MREASON 1 (V262+264)/3	การเปลี่ยนแปลงด้านความมีเหตุผล	4.99	4.84	4.98	5.10	5.10
MPRUDENT 1 (V257-261)/5	การเปลี่ยนแปลงด้านความรอบคอบ	5.06	5.01	5.03	5.07	5.16
MSELE 1 (V244+245)/2	การเปลี่ยนแปลงด้านความขึ้นกับตัวเอง	5.08	5.28	4.98	5.28	4.83
MRESP 1 (V231+246-248 +261)/5	การเปลี่ยนแปลงทางความเคารพ	5.04	5.00	5.09	5.02	5.04
MCONFID 1 (V250+251)/2	การเปลี่ยนแปลงด้านความเชื่อมั่น	5.17	5.29	5.00	5.35	5.12

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความประพฤตินในด้านต่าง ๆ แล้วจะพบว่าความเห็นของนิสิตใน
คณะฯ ต่อความประพฤติของนิสิตเองไม่ได้มีความแตกต่างกันเลย ไม่ว่านิสิตจะอยู่ในขั้นปีใด ยกเว้นพฤติกรรม
การมีส่วนร่วม ความสนใจ และทัศนคติที่มีต่อสังคมเท่านั้นที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการเปลี่ยน
แปลงของพฤติกรรมของนิสิตขั้นปีต่าง ๆ

ตารางที่ 5.2.8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่มีพฤติกรรมต่าง ๆ จำแนกตามสาขา

ตัวแปร	พฤติกรรม	รวม ร้อยละ	สาขา			
			Inter.	Money & Bank	Others	No-Major
MCHCHANG	การเปลี่ยนแปลงลักษณะ ของนิสิต	4.87	5.05	4.97	4.90	4.82
MDEVCHAN	การเปลี่ยนแปลงทาง พัฒนาการ	5.06	5.10	5.03	4.91	5.07
MBEVCHAN	การเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม	5.07	5.19	5.32	5.04	5.00
MPROATT1	การมีส่วนร่วม ความสนใจ และทัศนคติต่อสังคม	4.92	5.02	4.86	5.14	4.90
MTHINK1	การเปลี่ยนแปลงทางความคิด	4.95	5.14	5.45	4.89	4.82
MEXPRES1	การเปลี่ยนแปลงทางการ แสดงออก	4.89	5.02	5.11	5.00	4.81
MCOMPRES1	การเปลี่ยนแปลงทางการ วิเคราะห์และเปรียบเทียบ ปัญหาและความแตกต่าง	5.00	5.10	5.40	5.25	4.88
MINSIGHT	การเปลี่ยนแปลงทางด้าน ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ	4.77	5.04	4.71	4.62	4.73
MLEAD1	การเปลี่ยนแปลงทางความ เป็นผู้นำ	4.55	4.95	4.32	4.37	4.53
MRELATE1	การเปลี่ยนแปลงทางด้าน ความสัมพันธ์และการติดต่อ กับผู้อื่น	4.98	5.19	5.05	4.89	4.94
MPURSUE1	การเปลี่ยนแปลงด้านการชัก ชวนและขี้นำเพื่อนนิสิต	5.10	5.16	5.21	4.61	5.11

ตารางที่ 5.2.8 ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่มีพฤติกรรมต่าง ๆ จำแนกตามสาขา

ตัวแปร	พฤติกรรม	รวม ร้อยละ	สาขา			
			Inter	Money & Bank	Others	No- Major
MBROADM1	การเปลี่ยนแปลงด้านกร ทำจิตใจให้กว้าง	5.23	5.29	5.58	5.11	5.16
MCREAT1	การเปลี่ยนแปลงด้าน ความสร้างสรรค์	4.96	5.01	4.86	4.89	4.97
MFARSIG1	การเปลี่ยนแปลงด้าน การมองการณ์ไกล	5.10	5.19	5.18	4.78	5.10
MREASON1	การเปลี่ยนแปลงทาง ความมีเหตุผล	5.00	5.02	5.39	5.15	4.91
MPRUDEN1	การเปลี่ยนแปลงทาง ความรอบคอบ	5.06	5.23	5.22	5.09	5.00
MSELF1	การเปลี่ยนแปลงด้าน ความขึ้นกับตัวเอง	5.08	4.84	5.00	4.89	5.15
MRESP	การเปลี่ยนแปลงทาง ความเคารพ	5.04	5.05	5.08	5.02	5.03
MCONFID1	การเปลี่ยนแปลงทาง ความเชื่อมั่น	5.18	5.21	5.21	5.06	5.18

เช่นเดียวกัน เมื่อแยกพิจารณาความเห็นของนิสิตสาขาต่าง ๆ ต่อความประพฤติของตนเอง ก็พบว่า
ไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด

ตารางที่ 5.2.9 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในคณะตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ชื่อย่อ ที่	ด้าน	น้อย ← → มาก							ส่วนรวม	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
196	1	เนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร								4.45	1.38
197	2	กิจกรรมการเรียนการสอน								3.94	1.27
198	3	กิจกรรมนอกหลักสูตร								3.41	1.37
199	4	ห้องเรียน								4.01	1.33
200	5	ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ								3.32	1.39
201	6	สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ								2.78	1.40
202	7	ตำราเรียน								4.19	1.33
203	8	ห้องสมุด								3.87	1.67
204	9	อาจารย์								4.54	1.33
205	10	เพื่อนนิสิต								5.09	1.39
206	11	บรรยากาศทางวิชาการ								3.95	1.28

นอกจากที่กล่าวมาแล้วว่าหลักสูตร เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาบัณฑิตของ คณะฯ ปัจจัยที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามความเห็นของนิสิตแล้ว พบว่ากระบวนการเรียนการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่นิสิตมีความพึงพอใจในระดับต่ำ และเพื่อนนิสิตซึ่งนิสิตมีความพึงพอใจในระดับสูงค่อนข้างมาก

ตารางที่ 5.2.10 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในคณะตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ด้าน	1		2		3		4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
196	1	เนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ใน หลักสูตร**	5.00	1.12	4.75	1.18	3.75	1.46	3.97	1.48	0.00
197	2	กิจกรรมการเรียนการสอน**	4.41	1.34	4.02	1.09	3.54	1.10	3.55	1.33	0.00
198	3	กิจกรรมนอกหลักสูตร**	3.88	1.38	3.52	1.28	3.25	1.32	2.84	1.33	0.00
199	4	ห้องเรียน	4.17	1.16	4.05	1.26	3.75	1.35	3.95	1.58	0.62
200	5	ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ	3.46	1.25	3.68	1.34	2.07	1.39	2.97	1.55	0.08
201	6	สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ**	3.33	1.38	3.02	1.41	2.57	1.43	2.08	1.12	0.00
202	7	ตำราเรียน**	4.59	1.28	4.64	1.06	3.64	1.25	3.55	1.33	0.00
203	8	ห้องสมุด**	4.59	1.38	3.91	1.55	4.00	1.74	2.86	1.64	0.00
204	9	อาจารย์	4.78	1.28	4.68	1.27	4.46	1.04	4.11	1.57	0.11
205	10	เพื่อนนิสิต	5.22	2.44	5.16	1.35	4.57	1.35	5.24	1.38	0.18
206	11	บรรยากาศทางวิชาการ**	4.46	1.05	4.02	1.15	3.61	1.37	3.78	1.45	0.00

** $\alpha = .01$

เมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจในการเรียนการสอนของนิสิตแต่ละชั้นปี จะพบว่าความพึงพอใจหลายอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนิสิตแต่ละชั้นปี เช่น ความพึงพอใจในเนื้อหาของรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนอกหลักสูตร สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ตำราเรียน ห้องสมุด และบรรยากาศทางวิชาการ ซึ่งที่น่าสนใจก็คือนิสิตที่อยู่ในชั้นปีสูง ๆ จะมีความพึงพอใจเหล่านี้ลดลง

ตารางที่ 5.2.11 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	มีน้อย ← → มีมาก							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
93	1	มีประมวลการสอนแจก									4.29	1.67
94	2	เตรียมการสอนอย่างดี									4.72	1.22
95	3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอน สม่ำเสมอ									4.35	1.27
96	4	เข้าสอนสม่ำเสมอ									5.28	1.27
97	5	อธิบายเข้าใจได้ดี									4.57	1.23
98	6	ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่าง รวดเร็ว									3.44	1.46
99	7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผล การเรียนการสอน									4.07	1.54
100	8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว									3.89	1.51
101	9	มีเวลาให้เข้าพบ									3.80	1.57
102	10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์									4.09	1.31
103	11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต									3.17	1.52
104	12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต									4.16	1.54

พฤติกรรมการสอนก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ซึ่งพบว่าตามความเห็นของนิสิตแล้วพฤติกรรมการสอนต่าง ๆ มีอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่น่าสนใจก็คือพฤติกรรมที่มากที่สุดคืออาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์เข้าสอนสม่ำเสมอ ส่วนพฤติกรรมที่มีน้อยที่สุดคือการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต

ตารางที่ 5.2.12 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปรที่	ข้อย่อยที่	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$		
93	1	มีประมวลการสอนแจก	3.79	1.58	4.60	1.77	4.45	1.70	4.30	1.58	0.16
94	2	เตรียมการสอนอย่างดี	4.98	1.25	4.77	1.16	4.72	1.07	4.32	1.32	0.11
95	3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ	4.41	1.22	4.61	1.30	4.25	1.17	4.00	1.34	0.17
96	4	เข้าสอนสม่ำเสมอ	5.20	1.36	5.57	1.28	4.93	1.16	5.32	1.23	0.20
97	5	อธิบายเข้าใจได้ดี	4.61	1.16	4.59	1.28	4.34	1.29	4.61	1.24	0.80
98	6	ตรวจการบ้านให้ตัวอย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว	3.68	2.23	3.55	1.30	3.28	1.79	3.16	1.59	0.37
99	7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน	3.72	1.34	4.25	1.59	4.14	1.69	4.19	1.54	0.40
100	8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว	3.03	1.53	3.07	1.49	3.76	1.33	3.79	1.53	0.03
101	9	มีเวลาให้เข้าพบ	3.98	1.39	3.36	1.77	4.07	1.31	3.92	1.67	0.18
102	10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.85	1.20	4.48	1.41	4.00	1.41	3.95	1.21	0.13
103	11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต	2.93	1.49	3.55	1.62	3.03	1.50	3.11	1.45	0.26
104	12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต	4.49	1.33	4.11	1.67	4.00	1.39	4.00	1.76	0.47

* $\alpha = .05$

เมื่อแยกดูว่าความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์จะแตกต่างกันหรือไม่ในแต่ละชั้นปี ก็พบว่า ส่วนใหญ่แล้วความคิดเห็นนิสิตแต่ละชั้นปีจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เว้นแต่ความเห็นในเรื่องการประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว ความเห็นของนิสิตปี 1, 2 จะเห็นว่าพฤติกรรมการประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว มีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าความคิดเห็นของนิสิตปี 3, 4 ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าขนาดของชั้นเรียนในปี 3, 4 เล็กเท่าใน ปี 1, 2

ตารางที่ 5.2.13 ลักษณะของอาจารย์ตามความเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							รวม	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
105	1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							5.56	1.05
106	2	เป็นนักวิเคราะห์ที่จริงจัง	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							5.07	1.13
107	3	ชวนช่วยติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ของความรู้ใหม่ ๆ	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							5.31	1.13
108	4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.65	1.46
109	5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							5.30	1.08
110	6	รู้จักตนเอง	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.50	1.31
111	7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.44	1.39
112	8	รอบคอบ	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.76	1.17
113	9	ไตร่ตรองเหตุผล	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.83	1.21
114	10	รับผิดชอบ	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.98	1.21
115	11	เห็นการณ์ไกล	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.51	1.86
116	12	มีศีลธรรม	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.78	1.13
117	13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.08	1.36
118	14	มีความเข้มแข็งทางอารมณ์	[Bar chart showing high frequency at 5 and 6]							4.29	1.33

ในด้านลักษณะของอาจารย์ในคณะฯ นั้น จะพบว่านิสิตมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง
ทั้งสิ้น แต่ข้อที่น่าสนใจ เกิดก็คือการประเมินลักษณะของการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
มีความเห็นอยู่ในระดับต่ำกว่าลักษณะอื่น ๆ

ตารางที่ 5.2.14 ลักษณะของอาจารย์ตามความเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ชื่อย่อ ที่	ลักษณะ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ค่า เอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
105	1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	5.68	0.88	5.55	1.13	5.52	0.95	5.45	1.25	0.79
106	2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	5.02	1.08	5.30	1.02	4.90	1.14	4.95	1.29	0.41
107	3	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและ การเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ	5.32	1.08	5.57	1.02	5.14	1.06	5.11	1.33	0.24
108	4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การ ปฏิบัติ**	4.71	1.33	5.02	1.20	4.76	1.27	4.03	1.82	0.02
109	5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.39	0.83	5.37	1.11	5.24	1.09	5.57	1.30	0.68
110	6	รู้จักตนเอง	4.39	1.46	4.74	1.26	4.32	0.94	4.47	1.45	0.52
111	7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.22	1.26	4.79	2.34	4.31	1.17	4.32	2.69	0.23
112	8	รอบคอบ	4.56	1.29	4.91	0.97	4.64	1.16	4.89	2.27	0.46
113	9	ไตร่ตรองเหตุผล	4.83	1.20	5.02	2.01	4.59	1.02	4.76	1.53	0.50
114	10	รับผิดชอบ	5.27	1.12	5.05	1.25	4.83	1.00	4.68	1.36	0.16
115	11	เห็นการณ์ไกล	4.71	1.08	4.56	1.10	4.52	1.25	4.21	2.66	0.37
116	12	มีศีลธรรม	4.83	1.22	5.07	0.99	4.45	0.99	4.63	2.26	0.11
117	13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	3.95	1.55	4.35	1.36	3.79	1.35	3.87	1.09	0.27
118	14	มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.68	1.31	4.37	1.20	3.86	1.41	4.08	1.38	0.05

* $\alpha = .05$

เพื่อให้เห็นว่าชั้นปีของนิสิตมีส่วนทำให้ความเห็นแตกต่างกันหรือไม่ จะพบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เว้นแต่ความเห็นที่ว่าอาจารย์มีลักษณะที่สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ เท่านั้นที่แต่ละชั้นปีมีความเห็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2.15 ความสำคัญของลักษณะการเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย
ตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	สำคัญ ← → สำคัญ น้อย มาก							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
119	1	การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	///	///	///	///	///	///	///	///	6.43	0.94
120	2	ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	///	///	///	///	///	///	///	///	5.80	1.15
121	3	การชวนช่วยติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ	///	///	///	///	///	///	///	///	6.36	0.88
122	4	ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	///	///	///	///	///	///	///	///	6.23	1.12
123	5	ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	///	///	///	///	///	///	///	///	5.24	1.46
124	6	การรู้จักตนเอง	///	///	///	///	///	///	///	///	5.66	1.29
125	7	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	///	///	///	///	///	///	///	///	5.98	1.08
126	8	ความรอบคอบ	///	///	///	///	///	///	///	///	5.96	1.15
127	9	การไตร่ตรองเหตุผล	///	///	///	///	///	///	///	///	6.18	1.04
128	10	ความรับผิดชอบ	///	///	///	///	///	///	///	///	6.31	1.05
129	11	การเห็นการณ์ไกล	///	///	///	///	///	///	///	///	5.80	1.22
130	12	การมีศีลธรรม	///	///	///	///	///	///	///	///	5.79	1.31
131	13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	///	///	///	///	///	///	///	///	5.78	1.28
132	14	ความมั่นคงทางอารมณ์	///	///	///	///	///	///	///	///	6.17	1.16

ในด้านความสำคัญของลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์ จะพบว่านิสิตให้ความสำคัญกับทุกลักษณะมีความสำคัญค่อนข้างมาก (> 5.50) ที่น่าสนใจก็คือลักษณะของความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการที่นิสิตเห็นว่ามีความสำคัญที่สุด (5.24)

ตารางที่ 5.2.16 ความสำคัญของลักษณะการเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย
ตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
119	1	การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดี	6.61	0.67	6.20	1.23	6.31	1.11	6.61	0.55	0.12
120	2	ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	5.95	0.92	5.64	1.40	5.57	1.23	6.00	0.99	0.28
121	3	การชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงของความ รู้ใหม่ ๆ	6.56	0.59	6.18	1.13	6.28	1.07	6.47	0.60	0.19
122	4	ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎี มาสู่การปฏิบัติ	6.49	0.71	6.00	1.38	6.14	1.22	6.29	1.09	0.24
123	5	ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.41	1.26	5.45	1.27	5.17	1.42	4.84	1.84	0.28
124	6	การรู้จักตนเอง	5.90	1.11	5.66	1.29	5.28	1.31	5.74	1.41	0.24
125	7	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	6.12	0.93	5.91	1.24	5.79	1.21	6.08	0.94	0.56
126	8	ความรอบคอบ	6.29	0.81	6.00	1.31	5.55	1.27	5.92	1.10	0.07
127	9	การไตร่ตรองเหตุผล	6.56	0.67	6.12	1.22	5.72	1.13	6.24	0.97	0.01
188	10	ความรับผิดชอบ	6.68	0.69	6.21	1.21	5.86	1.30	6.42	0.86	0.01
129	11	การเห็นการณ์ไกล	5.85	1.15	5.79	1.32	5.72	1.19	5.84	1.24	0.97
130	12	การมีศีลธรรม	5.93	1.42	5.98	1.19	5.38	1.40	5.79	1.26	0.25
131	13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5.85	1.09	6.07	1.35	5.45	1.85	5.65	1.34	0.21
132	14	ความมั่นคงทางอารมณ์	6.59	0.71	6.19	1.21	5.90	1.21	5.97	1.35	0.04

* $\alpha = .05$

** $\alpha = .01$

ซึ่งเมื่อแยกพิจารณาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อความสำคัญของลักษณะต่าง ๆ เป็นรายชั้นปี พบว่าความคิดเห็นของแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกันเป็นจำนวนมาก ยกเว้นลักษณะการไตร่ตรองเหตุผลความรับผิดชอบ และความมั่นคงทางอารมณ์ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความคิดเห็นนิสิตแต่ละชั้นปี

หลังจากที่พิจารณาถึงพฤติกรรมการสอนและลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์แล้ว จะเป็นการพิจารณาโดยรวบยอดอีกที่ว่าคุณภาพการสอนของอาจารย์ในคณะเศรษฐศาสตร์เป็นอย่างไรบ้าง ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5.2.17 เปรียบเทียบดัชนีคุณภาพการสอนของอาจารย์ (TQUALIND) ตามความคิดเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี และสาขา

ภูมิหลังของนิสิต	$\bar{X}$	S.D.
ชั้นปีที่		
1	4.87	0.77
2	4.99	0.71
3	4.62	0.68
4	4.68	2.05

$$F = 0.2241$$

สาขา	$\bar{X}$	S.D.
INTERNAT	4.76	0.57
FINANCE	4.66	2.33
OTHERS	4.63	0.81
NO-MAJOR	4.88	0.75

$$F = 0.6407$$

ผลการคำนวณจะเห็นได้ว่าดัชนีคุณภาพการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับสูงกว่าปานกลาง ซึ่งเมื่อแยกพิจารณาความคเห็นอันนี้ของนิสิตเป็นรายชั้นปี หรือสาขา แล้ว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจารย์ในคณะเศรษฐศาสตร์ไม่ว่าจะสอนในปีใด หรือสาขาใด จะมีคุณภาพที่ใกล้เคียงกัน คือประมาณ 4.6-4.7

เมื่อสอบถามถึงระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีขึ้นมา เพื่อเป็นที่ปรึกษาและดูแลนิสิตในด้านต่าง ๆ ซึ่งปรากฏผลในภาพรวมหรือแยกพิจารณาเป็นสาขาวิชา ดังข้อมูลในตารางที่ 5.2.18 และ 5.2.19 ดังนี้

ตารางที่ 5.2.18 การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในตำแหน่งวิชาการและตำแหน่งส่วนตัวโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	การพบปะปรึกษา	ไม่เคยมัก ← → ทำเป็นประจำ							ความบ่อย ของการ พบปะ		ประโยชน์		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
74,76	1	การพบปะปรึกษาในตำแหน่งวิชาการ	▨			●					3.40	1.45	4.66	1.79
75,77	2	การพบปะปรึกษาในตำแหน่งส่วนตัว	▨		●						2.01	1.52	2.83	1.98

▨ ความบ่อยของการพบปะ

● ประโยชน์ของการพบปะ

นิสิตเห็นว่าประโยชน์ของการพบปะอาจารย์เพื่อปรึกษาปัญหาวิชาการมากกว่าการพบปะเพื่อปรึกษาปัญหาส่วนตัว ดังนั้นการเข้าพบเพื่อปรึกษาปัญหาวิชาการจึงมากกว่าการเข้าพบเพื่อปรึกษาปัญหาส่วนตัว อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นประโยชน์หรือความถี่ของการเข้าปรึกษาในด้านใด ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำทั้งสิ้น และเมื่อแยกพิจารณา เป็นสาขาวิชาแล้ว ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันชัดเจนนอกจากนิสิตในสาขา เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศที่เข้าพบเพื่อปรึกษาปัญหาวิชาการบ่อยกว่านิสิตในสาขาอื่น แต่มองเห็นว่าประโยชน์จากการเข้าพบมีต่ำกว่าความเห็นของนิสิตกลุ่มอื่น

ในแง่กิจกรรมซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการพัฒนาให้บัณฑิตของคณะฯ จบออกไปอย่างมีคุณภาพ ก็สามารถมองเห็นข้อสรุปที่น่าสนใจหลาย ๆ อย่างดังข้อมูลที่จะแสดงในตารางที่ 5.2.20-5.2.22

ตารางที่ 5.2.20 คำร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

การเข้าร่วมกิจกรรม	ร้อยละ
เป็นผู้นำ ระดับมหาวิทยาลัย (ULEAD)	10.7
เป็นผู้นำ ระดับคณะ (FACLEAD)	20.8
เป็นผู้ร่วม ระดับมหาวิทยาลัย (UJOIN)	56.4
เป็นผู้ร่วม ระดับคณะ (FACJOIN)	59.5

นิสิตกว่าครึ่ง เข้าร่วมกิจกรรมทั้งในระดับคณะฯ หรือระดับมหาวิทยาลัย โดยที่ร้อยละ 20.8 เข้าร่วมในฐานะผู้นำระดับคณะฯ และร้อยละ 10.7 เข้าร่วมในฐานะผู้นำระดับมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2.21 ความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	ไม่เห็น ← → เห็น ด้วย ด้วย							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
87	1	ทำให้การ เรียนดีขึ้น			●						3.19	1.35
88	2	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น						●			5.72	1.16
89	3	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น						●			5.36	1.22
90	4	ทำให้มีการ เรียนรู้วิธีการทำงาน						●			5.65	1.26
91	5	ทำให้มีปัญหา ในการ เรียน			●						3.85	1.46
92	6	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร คณะหรือมหาวิทยาลัย			●						2.91	1.60

จากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับต่าง ๆ เมื่อพิจารณาความเห็นนิสิตในแง่ของผลจากการเข้าร่วมกิจกรรม ปรากฏว่า นิสิตไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่า กิจกรรมทำให้การ เรียนดีขึ้น และมีความเห็นเป็นกลางในข้อที่ว่า กิจกรรมทำให้มีปัญหา ในการ เรียน และไม่เห็นด้วยว่า กิจกรรมทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร คณะหรือมหาวิทยาลัย แต่คงเห็นด้วยว่าทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ได้เรียนรู้วิธีการทำงานและมีความเป็นผู้นำมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2.22 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนิสิต จำแนกตามสาขา

ตัวแปร ที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม สาขา	รวม		← →							$\bar{X}$	
		จำนวน	ร้อยละ	ไม่เห็นด้วย ← → เห็นด้วย								
				1	2	3	4	5	6	7		
87	ผลการเรียนดีขึ้น	140										
	ระหว่างประเทศ	18	12.86									3.39
	การเงินและการคลัง	19	13.57									2.84
	อื่น ๆ	9	6.43									3.33
	ไม่มีสาขา	94	67.14									3.20
88	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น	147										
	ระหว่างประเทศ	20	13.61									5.95
	การเงินและการคลัง	19	12.93									5.74
	อื่น ๆ	9	6.12									5.67
	ไม่มีสาขา	99	67.35									5.68
89	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น	143										
	ระหว่างประเทศ	19	13.29									5.74
	การเงินและการคลัง	19	13.29									5.37
	อื่น ๆ	9	6.29									5.44
	ไม่มีสาขา	96	67.13									5.28
90	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น	147										
	ระหว่างประเทศ	20	13.61									5.65
	การเงินและการคลัง	19	12.93									5.53
	อื่น ๆ	9	6.12									5.56
	ไม่มีสาขา	99	67.35									5.69
91	ทำให้มีปัญหาในการเรียน	140										
	ระหว่างประเทศ	18	12.86									3.83
	การเงินและการคลัง	19	13.57									3.94
	อื่น ๆ	9	6.43									4.11
	ไม่มีสาขา	94	67.14									2.55
92	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร คณะหรือมหาวิทยาลัย											
	ระหว่างประเทศ	18	12.86									2.83
	การเงินและการคลัง	19	13.57									5.21
	อื่น ๆ	9	6.43									3.55
	ไม่มีสาขา	94	67.14									2.80

ความเห็นที่นิสิตมีต่อผลต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเมื่อแยกพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่าไม่ต่างกัน

ตารางที่ 5.2.24 แสดงการตัดสินใจเลือกคณะใหม่จำแนกตามชั้นปี

การตัดสินใจ	รวม		ชั้นปี			
	จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4
รวม	148		41	41	28	38
ไม่เลือกใหม่	100	67.6	73.17	63.41	64.29	68.42
เลือกใหม่	48	32.4	26.83	36.59	35.71	31.58

ตารางที่ 5.2.25 แสดงการตัดสินใจเลือกคณะใหม่จำแนกตามแต้มเฉลี่ยสะสม

การตัดสินใจ	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม				
	จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.0-3.24	>3.25
รวม	147		47	30	27	23	20
ไม่เลือกใหม่	98	66.7	61.70	56.67	70.37	54.55	75.0
เลือกใหม่	49	33.0	38.30	43.33	29.63	45.45	25.0

ในการสอบถามว่าถ้ามีโอกาสจะเลือกคณะฯ ใหม่เขาจะเลือกหรือไม่ พบว่านิสิตส่วนใหญ่คือประมาณร้อยละ 67 จะไม่เลือกคณะฯ ใหม่ ซึ่งเมื่อแยกพิจารณาตามชั้นปี หรือแต้มเฉลี่ยสะสมก็พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความเห็นอันนี้

อย่างไรก็ดีเป็นที่น่าสังเกตว่า ร้อยละของผู้ที่จะเลือกใหม่ในนิสิตปี 1 จะต่ำกว่าในนิสิตปีอื่น ๆ

ตารางที่ 5.2.26 ร้อยละของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ที่จะเลือกเรียนคณะต่าง ๆ หากมีโอกาสจำแนกตามชั้นปี

ข้อ ที่	คณะ	รวม		ชั้นปี			
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4
1	คณะเศรษฐศาสตร์ (คณะเดิม มหาวิทยาลัยอื่น)	6	12.50	9.1	13.3	10.0	1.27
2	คณะอื่น ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	32	66.67	72.7	73.3	77.0	50.0
3	คณะอื่นในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ	10	20.83	18.2	13.3	20.0	33.3
	รวม	48	-	11	15	10	12

เมื่อสอบถามในบรรดาผู้ที่ต้องการจะเลือกใหม่แล้ว พบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.67 ยังคงต้องการเลือกเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่เป็นคณะอื่นที่ไม่ใช่เศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 12.50 ต้องการเรียนเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยอื่น แต่มีจำนวนถึงร้อยละ 20.83 ที่ต้องการเปลี่ยนทั้งคณะฯ และมหาวิทยาลัย ความเห็นของผู้ต้องการเลือกใหม่แตกต่างกันไป แต่พอแสดงข้อสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ที่ต้องการเปลี่ยนไปเรียนคณะอื่นในจุฬาฯ เป็นเพราะความพึงพอใจในคณะใหม่มากกว่าสาเหตุอื่น
2. ผู้ที่ต้องการเปลี่ยนไปเรียนเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยอื่น เป็นเพราะต้องการเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษ และคิดว่าที่ใหม่มีหลักสูตรที่เปิดกว้างทางความคิด ช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติ เป็นและมีความสำคัญต่อส่วนรวมมากขึ้น
3. ผู้ที่ต้องการเปลี่ยนไปเรียนคณะอื่นในมหาวิทยาลัยอื่น เป็นเพราะชอบในสาขาวิชาและคิดว่าหลักสูตรการเรียนการสอน และการใช้ชีวิตในที่ใหม่มีคุณค่ากว่าที่เดิม

ตารางที่ 5.2.27 แสดงคณะใหม่ที่เลือก แยกตามโปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คณะ	แผนการเรียน			รวม
	วิทย์-คณิต	ศิลป์-คณิต	อื่น ๆ	
คณะครูค้ำยัน	-	-	1	1
			(3.85)	(2.04)
คณะนิเทศศาสตร์	2	1	2	5
(วารสารศาสตร์)	(11.11)	(20.00)	(7.69)	(10.20)
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	3	2	14	19
	(16.67)	(40.00)	(53.85)	(38.78)
คณะแพทยศาสตร์	1	2	-	3
	(5.56)	(40.00)		(6.12)
คณะรัฐศาสตร์	1	-	-	1
	(5.56)			(2.04)
คณะวิศวกรรมศาสตร์	4	-	3	7
	(22.22)		(11.54)	(14.29)
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	1	-	-	1
	(5.56)			(2.04)
คณะอักษรศาสตร์	-	-	3	3
			(11.54)	(6.12)
คณะเศรษฐศาสตร์	5	-	1	6
	(27.78)		(3.85)	(12.25)
คณะโบราณคดี	-	-	1	1
			(3.85)	(2.04)
คณะรัฐประศาสนศาสตร์	1	-	1	2
	(5.56)		(3.85)	(4.08)
	18	5	26	49
	(36.73)	(10.20)	(53.06)	(100.00)

เนื่องจากนิสิตในคณะเศรษฐศาสตร์ จบชั้นมัธยมปลายจากโปรแกรมการเรียนหลายโปรแกรม จึงต้องการดูว่า ในบรรดาผู้ที่ต้องการเลือกใหม่นั้น โปรแกรมการเรียนมัธยมปลายมีอิทธิพลต่อคณะหรือสาขาวิชาที่เลือกใหม่หรือไม่ ซึ่งผลปรากฏออกมาว่าไม่มี

ตารางที่ 5.2.28 แสดงมหาวิทยาลัยใหม่ ที่เลือก แยกตามแผนการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

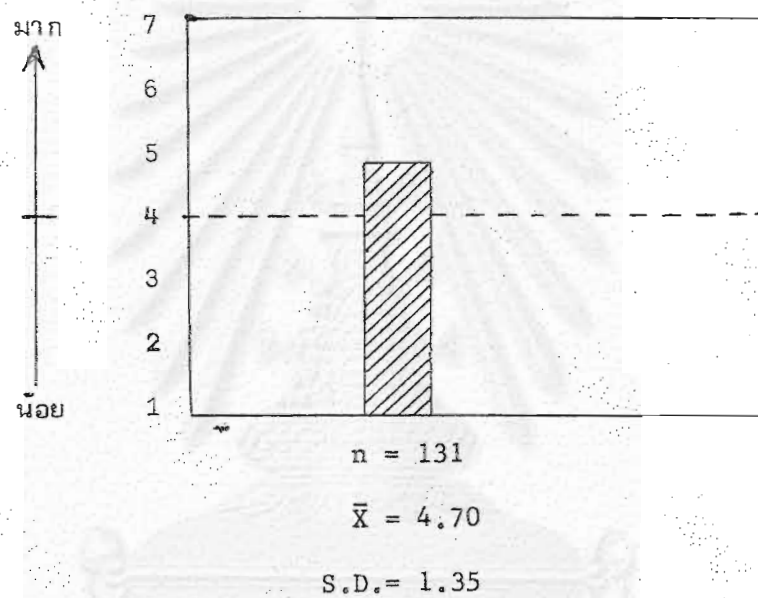
แผนการเรียน มหาวิทยาลัยอันดับ	วิทย์-คณิต	ศิลป์-คณิต	อื่น ๆ
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	11 61.11 0.1039	3 60.00 0.0401
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	6 33.33 0.3139	2 40.00 0.3419	5 19.23 0.5222
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1 5.56 0.0958	- - -	1 3.85 0.0035
มหาวิทยาลัยศิลปากร	- -	- -	1 3.85 0.4152

ในทำนองเดียวกันก็พบว่า โปรแกรมการเรียนมัธยมปลายไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยใหม่อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5.2.29 ความถนัดหรือความสนใจต่อสาขาวิชาที่ศึกษาตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวมและ
จำแนกตามสาขา (V207)

ตรงกับความถนัดหรือความสนใจ

โดยส่วนรวมแล้วนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์มีความคิดว่า วิชาเศรษฐศาสตร์ตรงกับความถนัดหรือ
ความสนใจของตนมากพอสมควร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

การศึกษาในตอนที 3 นี้ ก็เพื่อที่จะพิจารณาถึงทัศนคติต่าง ๆ ของนิสิต ไม่ว่าจะเกี่ยวกับตัวเอง พัฒนาการของตัวเอง พฤติกรรม คุณลักษณะต่าง ๆ การรับรู้ฐานะของตนเองทั้งในด้าน เศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงอิทธิพลของการเข้าร่วมกิจกรรมและสัมฤทธิ์ผลของการ เรียนที่มีต่อการรับรู้ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของตนเองทั้ง ในปัจจุบันและอนาคต

ตารางที่ 5.3.1 การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อยที่	ลักษณะ	น้อยลง ← → มากขึ้น							ส่วนรวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
208	1	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่					●				5.06	0.96
209	2	ความชอบในสาขาวิชาที่ตนเรียน					●				5.04	1.27
210	3	การมองเห็นความสำคัญของสาขาวิชาที่เรียนอยู่					●				5.30	1.07
211	4	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่มีเกียรติ					●				4.96	1.26
212	5	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม					●				5.29	1.16
213	6	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่น่าสนใจ					●				5.26	1.25
214	7	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เหมาะสมกับความสามารถของตน					●				4.64	1.32
215	8	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่ทำให้มีรายได้				●					4.14	1.31
216	9	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน				●					4.74	1.29
217	10	ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ					●				4.94	1.30
218	11	ความสามารถในการคิดอย่างลึกซึ้ง					●				4.94	1.11
219	12	ความสามารถในการคิดอย่างกว้างไกล					●				5.01	1.12

ตารางที่ 5.3.1 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อย่อยที่	ลักษณะ	น้อยลง ← → มากขึ้น							ส่วนรวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
220	13	ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์									4.91	1.14
221	14	ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้สึก นึกคิดให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างถูกต้อง									4.82	1.06
222	15	ความสามารถในการยืนยันความคิดของตน									4.96	1.04
223	16	ความสามารถในการเข้าใจทัศนคติที่แตกต่างกัน									5.02	0.98
224	17	ความสามารถในการวิเคราะห์และวิจารณ์ ทัศนคติต่าง ๆ									5.06	1.06
225	18	ความสามารถในการเปรียบเทียบทัศนคติ ที่แตกต่างกัน									4.91	1.10
226	19	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ									4.60	1.16
227	20	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทางสังคม									5.12	1.12
228	21	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจของผู้อื่น									4.98	1.15
229	22	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจของตนเอง									5.06	1.16
230	23	ความเข้าใจในธรรมชาติของคำลัสนา									4.05	1.38
231	24	ความรับผิดชอบในการเรียน									4.92	1.32
232	25	ความสามารถในการชักชวนและชักนำเพื่อนนิสิต									4.71	1.13
233	26	กรได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ									4.08	1.51
234	27	ความเชื่อที่ยอมรับจากเพื่อนนิสิต									4.86	1.18
235	28	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิต									5.26	1.18
236	29	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์									4.70	1.47
237	30	ความสามารถติดต่อกับบุคคลทุกประเภท									4.99	1.17

จากการสอบถามนิสิตว่านับแต่เข้ามา เป็นนิสิตใหม่ ๆ ตัวเองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากขึ้นหรือน้อยลง พบข้อสรุปที่น่าสนใจคือ นิสิตเชื่อว่าตนเองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ยกเว้น การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่มีรายได้ดีและการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ ทั้งนี้มีความเห็นว่าไม่ได้มากขึ้นหรือน้อยลง

ตารางที่ 5.3.2 การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ชั้นปี 1		ชั้นปี 2		ชั้นปี 3		ชั้นปี 4	
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
208	1	ความรู้และความ สามารถที่จะประกอบ อาชีพในสาขาวิชา ที่ตนเรียนอยู่	5.02	0.79	5.02	1.00	4.90	1.23	5.26	0.76
209	2	ความชอบในสาขาวิชา ที่ตนเรียนอยู่	5.29	1.12	4.89	1.06	4.59	1.70	5.26	1.20
210	3	การมองเห็นความ สำคัญของสาขาวิชา ที่เรียนอยู่	5.38	1.00	5.32	0.98	4.86	1.30	5.50	1.03
211	4	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่เป็น สาขาที่มีเกียรติ	5.02	1.25	4.89	1.20	4.72	1.49	5.16	1.19
212	5	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่เป็น สาขาที่สามารถทำ ประโยชน์ให้กับสังคม	5.29	1.18	5.34	1.01	4.93	1.33	5.55	1.16
213	6	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่น่าสนใจ	5.39	1.20	5.16	1.14	4.76	1.46	5.58	1.18

ตารางที่ 5.3.2 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ชื่อย่อ ที่	ลักษณะ	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		อันดับที่ 4	
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	X	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
214	7	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่เหมาะสม สมกับความสามารถ ของตน	4.95	1.16	4.39	1.33	4.34	1.52	4.83	1.25
215	8	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่ทำให้ มีรายได้ดี	4.51	1.14	4.02	1.45	3.79	1.26	4.13	1.30
216	9	การมองเห็นว่าสาขา วิชาที่เรียนอยู่มีความ ก้าวหน้าในชีวิต การงาน*	4.85	1.22	4.73	1.32	4.17	1.39	5.08	1.19
217	10	ความสามารถในการ คิดอย่างเป็นระบบ*	4.80	1.34	4.73	1.26	4.76	1.40	5.42	1.15
218	11	ความสามารถในการ คิดอย่างลึกซึ้ง	4.93	0.90	4.77	1.29	4.72	1.06	5.26	1.11
219	12	ความสามารถในการ คิดอย่างกว้างไกล	4.93	1.06	4.86	1.29	4.82	1.04	5.37	1.02
220	13	ความสามารถในการ คิดอย่างสร้างสรรค์	5.00	1.05	4.84	1.31	4.65	1.11	5.10	1.08
221	14	ความสามารถในการ แสดงออกซึ่งความรู้ สัณนิษคิดให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้อย่างถูกต้อง	4.90	0.83	4.64	1.22	4.59	1.15	5.08	0.10

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 5.3.2 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ขั้นที่ 1		ขั้นที่ 2		ขั้นที่ 3		ขั้นที่ 4	
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
222	15	ความสามารถในการ ยืนยันความคิดของตน	5.05	0.83	4.75	1.20	4.72	1.16	5.26	0.89
223	16	ความสามารถในการ เข้าใจทัศนคติที่แตกต่าง ต่างกัน	5.12	0.87	4.93	1.02	4.79	1.05	5.21	0.98
224	17	ความสามารถในการ วิเคราะห์และ วิจารณ์ทัศนคติต่างๆ*	5.00	1.05	4.84	1.08	4.93	1.19	5.47	0.86
225	18	ความสามารถในการ เปรียบเทียบกับทัศนคติ แตกต่างกัน	4.90	0.94	4.72	1.11	4.86	1.50	5.16	0.87
226	19	ความเข้าใจใน ปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ	4.54	0.95	4.48	1.39	4.59	1.12	4.81	1.13
227	20	ความเข้าใจใน ปรากฏการณ์ทางสังคม	5.14	1.04	5.02	1.37	5.00	1.19	5.29	0.80
228	21	ความเข้าใจในชีวิต และจิตใจของผู้อื่น	5.10	0.89	4.93	1.35	5.03	1.27	4.89	1.13
229	22	ความเข้าใจในชีวิต และจิตใจของตนเอง	5.22	1.01	5.10	1.34	5.00	1.36	4.95	0.96
230	23	ความเข้าใจธรรมชาติ ของคำลัณา	4.15	1.08	4.02	1.62	4.12	1.55	3.92	1.28

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 5.3.2 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ขั้นที่ 1		ขั้นที่ 2		ขั้นที่ 3		ขั้นที่ 4	
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
231	24	ความรับผิดชอบในการเรียน	5.00	1.24	4.95	1.38	4.72	1.46	4.95	1.29
232	25	ความสามารถในการชักชวนและชักนำเพื่อนนิสิต	4.63	0.86	4.79	1.21	4.76	1.40	4.66	1.12
233	26	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ	4.15	1.24	3.95	1.68	4.27	1.67	4.00	1.51
234	27	ความเชื่อใจยอมรับจากเพื่อนนิสิต	4.88	0.93	4.93	1.45	4.83	1.63	4.79	1.12
235	28	ความสัมพันธ์ขั้นต้นกับเพื่อนนิสิต	4.44	0.92	5.12	1.35	5.07	1.16	5.17	1.28
236	29	ความสัมพันธ์ขั้นต้นกับอาจารย์	4.95	1.20	4.57	1.56	4.52	1.76	4.79	1.40
237	30	ความสามารถติดต่อกับบุคคลทุกประเภท	5.05	1.07	4.98	1.21	5.00	1.22	4.97	1.24

เมื่อแยกพิจารณา เป็นขั้นๆ พบว่านิสิตแต่ละชั้นปีมองการเปลี่ยนแปลงของตนเองไม่แตกต่างกัน ยกเว้น การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่น่าสนใจ การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการงานและความสามารถในการวิเคราะห์และวิจารณ์ที่คณะต่าง ๆ ที่นิสิตปี 4 คาดหวังว่าตนเองมีการเปลี่ยนแปลงในด้านนี้มากกว่านิสิตปีอื่น ๆ

ตารางที่ 5.3.3 พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อ ย่อย ที่	พัฒนาการด้านต่าง ๆ	น้อยลง ← → มากขึ้น							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
238	1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน					●				5.05	1.22
239	2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป					●				5.14	1.17
240	3	ความสนใจกว้าง ยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกัน หลาย ๆ แนวทาง					●				5.36	1.06
241	4	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา					●				4.93	1.09
242	5	ความสามารถที่จะสร้างสัรค์ผลงานทางวิชาการ ในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน					●				4.64	1.10
243	6	ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคตได้อย่าง ใกล้เคียงความจริง					●				4.75	1.05
244	7	การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียง ความจริง					●				5.09	1.06
245	8	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง					●				5.05	1.15
246	9	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด					●				5.01	1.06
247	10	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์					●				5.15	1.15
248	11	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากกรกระทำของตน					●				5.23	1.05
249	12	การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงานและสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม					●				4.91	1.25
250	13	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง					●				5.23	1.13
251	14	ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง					●				5.12	1.22
252	15	ความมั่นคงทางอารมณ์					●				4.98	1.15
253	16	ความมีสติรอบคอบ					●				5.00	1.10
254	17	ความซื่อสัตย์สุจริต					●				5.29	1.23
255	18	ความยุติธรรม					●				5.20	1.21

จากการสอบถามนิสิตว่านับแต่เข้ามาเป็นนิสิตตัวเองได้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ มากขึ้นหรือน้อยลง พบข้อสรุปที่น่าสนใจคือ พัฒนาการในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ยกเว้นพัฒนาการในความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในปัจจุบันและความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคตได้อย่างใกล้เคียงที่นิสิตมีความเห็นว่าความสามารถของตนเอง ในสองด้านนี้ไม่ได้มากขึ้นหรือน้อยลง

ตารางที่ 5.3.4 พัฒนาการของนิสิตด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปรที่	ข้อ ย่อย ที่	พัฒนาการ ด้านต่าง ๆ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
238	1	ความเข้าใจในเรื่อง เกี่ยวกับการเรียน	4.95	1.30	5.11	1.28	5.00	1.24	5.08	1.10	0.93
239	2	ความเข้าใจในเรื่อง ทั่วไป	5.02	1.21	5.27	1.21	5.07	1.30	5.18	1.04	0.78
240	3	ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นหรือ วิธีการที่แตกต่างกับ หลาย ๆ แนวทาง	5.27	1.14	5.52	1.02	5.18	1.07	5.42	1.03	0.54
241	4	ความสามารถใน การเสนอแนวคิด หรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา	4.90	1.10	4.95	1.12	4.92	1.07	4.05	1.11	0.97
242	5	ความสามารถที่จะ สร้างสรรค์ผลงาน ทางวิชาการใน สาขาวิชาที่เรียน อยู่ในปัจจุบัน	4.63	1.02	4.73	1.19	4.5926	1.34	4.5526	0.9211	0.91

ตารางที่ 5.3.4 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อ ข้อ ที่	พัฒนาการ ด้านต่าง ๆ	ข้อ 1		ข้อ 2		ข้อ 3		ข้อ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
243	6	ความสามารถ ในการคาด คะเนเหตุ การณ์อนาคต ได้อย่างใกล้ เคียงความจริง	4.76	1.11	4.82	2.04	5.0	1.00	4.50	1.03	0.28
244	7	การรู้จักตนเอง และจุดอ่อน ของตนเองได้ อย่างใกล้เคียง ความจริง	5.27	0.92	4.97	1.19	5.30	1.07	4.89	1.06	0.27
245	8	การรู้ว่าตนเอง ต้องการอะไร อย่างแท้จริง	5.29	1.10	4.98	1.25	5.26	1.43	4.76	0.82	0.16
246	9	ความสามารถ ในการทำงาน ได้รวดเร็วทัน ตามกำหนด	4.98	0.8800	5.07	1.06	4.96	1.45	5.03	0.97	0.97
247	10	การทำหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย อย่างครบถ้วน สมบูรณ์	5.07	1.01	5.20	1.17	5.41	1.25	4.97	1.22	0.48

ตารางที่ 5.3.4 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อ ย่อย ที่	พัฒนาการ ด้านต่าง ๆ	ข้อ 1		ข้อ 2		ข้อ 3		ข้อ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
248	11	การยอมรับผลเสีย ที่เกิดจากการ กระทำของตน	5.12	1.08	5.40	1.06	5.15	1.13	5.21	0.99	0.61
249	12	การเสียสละ ทรัพย์สิน เวลา แรงงานและสิ่ง อื่น ๆ เพื่อประ โยชน์ของส่วนรวม	4.78	1.13	4.98	1.36	5.22	1.42	4.76	1.17	0.44
250	13	ความเชื่อมั่นใน ความคิดของ ตนเอง	5.32	0.9338	5.05	1.28	5.44	1.37	5.18	0.98	0.49
251	14	ความเชื่อมั่นใน ความสามารถ ของตนเอง	5.27	0.95	4.95	1.29	5.26	1.46	5.05	1.27	0.61
252	15	ความมั่นคงทาง อารมณ์	4.93	0.98	4.93	1.26	4.93	1.33	5.11	1.13	0.89
253	16	ความพึงพอใจรอบคอบ	4.98	0.91	5.14	1.17	4.96	1.26	4.89	1.13	0.79
254	17	ความซื่อสัตย์สุจริต	5.24	1.22	5.48	1.11	5.07	1.47	5.29	1.23	0.60
255	18	ความยุติธรรม	5.10	1.14	5.34	1.31	5.19	1.33	5.18	1.16	0.83

เมื่อแยกพิจารณาพัฒนาการต่าง ๆ ตามขั้นปี พบว่าไม่มีความแตกต่างทรงความเห็นทางด้านพัฒนาการ
ของตนเองระหว่างนิสิตแต่ละชั้นปี

ตารางที่ 5.3.5 การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อ ย่อย	พฤติกรรม	← ทำน้อยลง → ทำมากขึ้น							รวม			
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.		
256	1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิด ผลดียิ่งขึ้น					●					4.87	1.06
257	2	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน					●					5.14	1.01
258	3	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า					●					5.07	0.99
259	4	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน					●					5.11	1.06
260	5	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย					●					5.09	1.01
261	6	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม					●					4.90	1.16
262	7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณาข้อมูล ในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ					●					4.95	1.08
263	8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้วิเคราะห์และ ประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ					●					5.08	1.09
264	9	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อ เข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้					●					5.01	1.04
265	10	วางแผนอนาคตของตนเอง					●					5.40	1.10
266	11	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อประโยชน์ ที่ดีกว่าในระยะยาว					●					5.16	1.11

ตารางที่ 5.3.6 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปรที่	ข้อ ย่อย ที่	พฤติกรรม	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
256	1	นำแนวคิดหรือวิธี การใหม่ ๆ มาแก้ ปัญหาเพื่อให้เกิด ผลดียิ่งขึ้น	4.63	0.10	4.93	1.18	5.07	1.04	4.89	1.01	0.37
257	2	วางแผนหรือเตรียม การก่อนทำงาน	5.15	1.09	5.00	1.14	5.19	0.96	5.26	0.83	0.70
258	3	หาวิธีป้องกันและ แก้ไขปัญหาไว้ ล่วงหน้า	5.12	1.05	5.09	1.12	5.00	0.92	5.03	0.85	0.88
259	4	ตรวจสอบและติดตาม ผลการทำงาน	4.98	1.08	5.15	1.18	5.19	5.14	5.16	0.89	0.82
260	5	พิจารณาความเห็น ของทุกฝ่าย	4.93	0.91	5.07	1.15	5.11	1.05	5.29	0.96	0.47
261	6	แบ่งเวลาในการ ทำงานอย่าง เหมาะสม	4.88	1.27	4.82	1.08	4.85	1.20	5.05	1.16	0.82
262	7	ก่อนที่จะตัดสินใจ ทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูล ในทุก ๆ ด้าน อย่างรอบคอบ	4.80	0.98	4.93	1.13	5.00	1.18	5.08	1.10	0.72

ตารางที่ 5.3.6 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อ ย่อย ที่	พฤติกรรม	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ค่าเอฟ
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
263	8	ก่อนที่จะตัดสินใจ ทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และ ประเมินผลดี- ผลเสียที่จะเกิด ขึ้นอย่างรอบคอบ	4.95	1.00	4.95	1.08	5.19	1.27	5.08	1.12	0.80
264	9	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ ปัญหาอย่าง ละเอียดเพื่อ เข้าใจปัญหาและ สาเหตุอย่าง ถ่องแท้	4.76	0.86	5.07	1.11	5.11	1.15	5.13	1.07	0.35
265	10	วางแผนอนาคต ของตนเอง	5.44	0.92	5.34	1.16	5.41	1.25	5.42	1.18	0.98
266	11	ยอมเสียสละผล ประโยชน์เฉพาะ หน้า เพื่อประ โยชน์ที่ดีกว่าใน ระยะยาว	5.20	0.87	5.07	1.26	5.07	1.24	5.32	1.12	0.75

ในด้านความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมต่าง ๆ ของนิสิต ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อไปนั้น นิสิตได้ประเมินตนเองว่านับแต่เข้ามาศึกษาในคณะฯ พวกเขามีพฤติกรรมเหล่านี้มากขึ้นพอสมควร (ดังตาราง 5.3.5) และเมื่อแยกพิจารณาความเห็นของนิสิตแต่ละปีแล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างผลการประเมินตนเองของนิสิตแต่ละปี (ตาราง 5.3.6)

ตารางที่ 5.3.7 พัฒนาการของลักษณะของนิสิตตามปีเรียน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามความคิดเห็นของนิสิต โดยส่วนรวม

ข้อที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							รวม	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
1	V208								5.06	0.96
2	MPROATT								4.92	0.99
3	MTHINK								4.95	1.03
4	MEXPRES								4.89	0.97
5	MCOMPRES								5.00	0.94
6	MINSIGH								4.77	0.94
7	MLEAD								4.55	1.09
8	MRESP								5.04	0.87
9	V252								4.98	1.16
10	MRELATE								4.98	1.06
11	MPURSUE								5.10	1.13
12	MCREAT								4.96	0.87
13	MPRUDEN								5.06	0.85
14	MREASON								5.00	0.97
15	MFARSIG								5.10	0.81
16	MSELF								5.08	1.00
17	V249								4.91	1.26
18	MCONFID								5.18	1.14
19	MBROADM								5.23	0.90
20	V254								5.29	1.23
21	V255								5.20	1.21

เมื่อพิจารณาคุณลักษณะของนิสิตตามปีเรียนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว พบว่านิสิตของคุณ

ประเมินว่าตนเองมีพฤติกรรมเหล่านี้เพิ่มขึ้นพอสมควร

ตารางที่ 5.3.8 พัฒนาการของลักษณะของนิสิตตามปณิธานจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามความคิดเห็น
ของนิสิต จำแนกตามชั้นปี

ข้อที่	ลักษณะ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		ค่าเอฟ
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	V208	5.02	0.79	5.02	1.07	4.90	1.23	5.26	0.76	0.45
2	MPROATT*	5.10	0.90	4.84	0.90	4.52	1.28	5.13	0.89	0.05
3	MTHINK	4.91	0.94	4.80	1.10	4.74	1.07	5.29	0.96	0.10
4	MEXPRES	4.98	0.72	4.69	1.14	4.66	1.09	5.17	0.84	0.07
5	MCOMPARE	5.01	0.85	4.84	0.96	4.86	1.16	5.28	0.81	0.16
6	MINSIGH	4.83	0.73	4.71	1.22	4.75	1.05	4.77	0.71	0.96
7	MLEAD	4.55	0.85	4.57	1.24	4.62	1.27	4.48	1.04	0.97
8	MRESP	5.00	0.85	5.09	0.88	5.02	1.02	5.04	0.81	0.97
9	V252	4.93	0.98	4.93	1.26	4.93	1.23	5.11	1.13	0.89
10	MRELATE	5.15	0.90	4.89	1.16	4.86	1.16	5.04	1.06	0.63
11	MPURSUE	4.99	1.20	5.19	1.20	5.04	1.20	5.13	0.98	0.85
12	MCREATX	4.85	0.95	5.05	0.98	4.94	0.88	4.95	0.70	0.78
13	MPRUDEN	5.01	0.88	5.03	0.96	5.07	0.92	5.16	0.67	0.88
14	MREASON	4.84	0.82	4.98	1.07	5.10	1.10	5.10	1.02	0.62
15	MFARSIG	5.13	0.60	5.08	0.93	5.16	1.00	5.08	0.75	0.97
16	MSELF	5.28	0.92	4.98	1.10	5.28	1.11	4.83	0.86	0.14
17	V249	4.78	1.13	4.98	1.36	5.22	1.42	4.76	1.17	0.44
18	MCONFIN	5.29	0.93	5.00	1.24	5.35	1.37	5.12	1.07	0.53
19	MBROADM	5.10	0.88	5.30	0.92	5.15	0.94	5.36	0.89	0.56
20	V254	5.24	1.22	5.98	1.11	5.07	1.47	5.20	1.33	0.60
21	V255	5.10	1.14	5.34	1.31	5.19	1.33	5.18	1.16	0.83

* significance < .05

เมื่อแยกพิจารณาผลการประเมินพัฒนาการของคุณลักษณะนิสิตตามปณิธานของมหาวิทยาลัยแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่ผลการประเมินไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ลักษณะ MPROATT เท่านั้นที่นิสิตแต่ละปีประเมินพัฒนาการของตนเองไว้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนิสิตปี 4 ประเมินพัฒนาการด้านนี้ของตนเองสูงที่สุด รองลงมาเป็นนิสิต ปี 1 ปี 2 และปี 3 ตามลำดับ (MPROATT คือค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ V209-V216)

การประเมินอีกด้านหนึ่งซึ่งสำคัญคือ การประเมินฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เมื่อเทียบกับสังคมที่แวดล้อมตัว ทั้งในปัจจุบันและอนาคต จะช่วยให้สามารถมองเห็นถึงความมั่นใจในชีวิตของตนเองของนิสิตได้ ซึ่งมีผลการประเมินที่น่าสนใจดังปรากฏในตาราง 5.3.9-5.3.11

ตารางที่ 5.3.9 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนนิสิตในคณะ

ที่	ฐานะสาขา	ต่ำกว่า ← → สูงกว่า							ปัจจุบัน	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
1	ทางเศรษฐกิจ				●				4.03	1.10
2	ทางสังคม				●				4.20	0.97

ตารางที่ 5.3.10 ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตเมื่อเทียบกับเพื่อนคิดเป็นร้อยละ

	ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อน	ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อน
ต่ำกว่า	18.8	11.4
เท่ากัน	55.0	59.1
สูงกว่า	26.2	29.5

นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ประเมินว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับเพื่อนนิสิต ที่นำสังเกตคือ นิสิตประเมินว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าเพื่อนนิสิตเล็กน้อย (ตารางที่ 5.3.9)

ซึ่งเมื่อพิจารณาตารางที่ 5.3.10 แล้วจะพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 55.0 และ 59.1 มีความเห็นว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมใกล้เคียงกับเพื่อน ซึ่งมีข้อมูลที่สามารถอธิบายข้อสังเกตในตาราง 5.3.9 ได้ก็คือ นิสิตกลุ่มที่คิดว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าเพื่อนนิสิตด้วยกันมีจำนวนสูงถึงร้อยละ 26.2 และ 29.5 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่คิดว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าเพื่อน ๆ

ตารางที่ 5.3.11 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เมื่อเปรียบเทียบกับคนในสังคม โดยทั่วไป

ที่	ฐานะ	ต่ำกว่า ← → สูงกว่า							ปัจจุบัน		10ปีข้างหน้า	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ทางเศรษฐกิจ (V269, V272)								4.18	1.05	4.95	1.00
2	ทางสังคม (V270, V273)								4.24	1.07	4.99	1.11

 ปัจจุบัน

 อีก 10 ปีข้างหน้า

เมื่อประเมินฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเองเปรียบเทียบกับสังคมทั่วไป นิสิตจะประเมินว่าตนเองอยู่ในระดับที่สูงกว่าเล็กน้อย และเมื่อเวลา 10 ปีผ่านไป นิสิตคาดการณ์ว่าตนเองจะอยู่ในระดับที่สูงมากขึ้นไปอีก

ตารางที่ 5.3.12 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานะภาพของนิสิตในสังคมโดยทั่วไปในปัจจุบันและ
อีก 10 ปีข้างหน้าคิดเป็นร้อยละ

แนะแนวสถานะภาพ	ปัจจุบัน	อีก 10 ปีข้างหน้า
ฐานะทางเศรษฐกิจ		
ต่ำกว่า	15.4	6.8
เท่ากัน	52.3	23.6
สูงกว่า	32.2	69.6
ฐานะทางสังคม		
ต่ำกว่า	13.4	8.8
เท่ากัน	51.7	22.3
สูงกว่า	34.9	68.9
สถานะภาพ		
ต่ำกว่า	20.8	9.5
เท่ากัน	37.6	16.9
สูงกว่า	41.6	73.6

ในทำนองเดียวกับการประเมินฐานะของตนเองเทียบกับเพื่อนนิสิต เมื่อให้ประเมินตนเองเทียบกับสังคมทั่วไป นิสิตก็ประเมินผลออกมาในลักษณะเดียวกัน แต่กลุ่มที่ประเมินว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าคนทั่วไป ยังมีมากขึ้นเป็นร้อยละ 32.2 และ 34.9 ตามลำดับ ยิ่งเมื่อให้ประเมินในอีก 10 ปีข้างหน้ากลุ่มที่ประเมินว่าตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงกว่าคนทั่วไปก็จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 69.6 และ 68.9 ตามลำดับ และกลุ่มที่ประเมินว่าตนเองมีสถานะภาพสูงกว่าผู้อื่นในปัจจุบันร้อยละ 41.6 ก็จะเพิ่มเป็นร้อยละ 73.6 สำหรับผู้ที่คิดว่าตนเองจะมีสถานะภาพสูงกว่าคนทั่วไปในอีก 10 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 5.3.13 การรับรู้ชั้นชั้นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

การรับรู้ชั้นชั้น	ปัจจุบัน		10 ปีข้างหน้า	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
โดยส่วนรวม	2.17	0.59	2.68	0.57
ความหมาย	ชั้นกลาง	ระดับสูง	ชั้นสูง	ระดับกลาง

ในแง่ของชนชั้น ค่อนข้างจะให้ผลที่น่าสังเกตว่านิสิตยังคงถือว่าตนเองอยู่ใน ชั้นกลางระดับสูงและเมื่อเวลาผ่านไป 10 ปีนิสิตก็คาดว่าตนเองจะอยู่ในชนชั้นที่สูงขึ้นเป็นชั้นสูงระดับกลาง

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.14 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของนิสิต ในระดับผู้นิยามมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้นิยามระดับมหาวิทยาลัย		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็นผู้นิยาม	เป็นผู้นิยาม	
ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		133	26	
ต่ำกว่า	28	18.8	89.3	10.7	
เท่ากัน	82	55.0	89.0	11.0	
สูงกว่า	39	26.2	89.7	10.3	0.99
ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		233	26	
ต่ำกว่า	17	11.4	94.1	5.9	
เท่ากัน	88	59.1	90.9	9.1	
สูงกว่า	44	29.5	84.1	15.9	0.37
ฐานะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป	149		133	16	
ต่ำกว่า	23	15.4	95.7	4.3	
เท่ากัน	78	52.3	85.9	14.1	
สูงกว่า	48	32.2	92.7	8.3	0.33
ฐานะทางสังคมโดยทั่วไป	149		133	16	
ต่ำกว่า	20	13.4	95.0	5.0	
เท่ากัน	77	51.7	88.3	11.7	
สูงกว่า	52	34.9	88.5	11.5	0.67
ฐานะทางเศรษฐกิจอีก 10 ปีข้างหน้า*	148		132	16	
ต่ำกว่า	10	6.8	100.0	0.0	
เท่ากัน	35	23.6	100.0	0.0	
สูงกว่า	103	69.6	84.5	15.5	0.02

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 5.3.14 (ต่อ)

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้ในระดับมหาวิทยาลัย		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางสังคมอีก 10 ปีข้างหน้า	148		132	26	
ต่ำกว่า	13	8.8	92.3	7.7	
เท่ากัน	33	22.3	90.9	9.1	
สูงกว่า	102	68.9	88.2	11.8	0.85
สถานภาพของตนเองอีก 10 ปีข้างหน้า	148		132	16	
ต่ำกว่า	14	9.5	92.9	7.1	
เท่ากัน	25	16.9	100.0	0.0	
สูงกว่า	109	73.6	86.2	13.8	0.22
สถานภาพของตนเอง	149		133	16	
ต่ำกว่า	31	20.8	93.5	6.5	
เท่ากัน	56	37.6	91.1	8.9	
สูงกว่า	62	41.6	85.5	14.5	0.42

ในอีกด้านหนึ่งนั้น ควรจะพิจารณาว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมและเป็นผู้ดำเนินชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย ได้นั้นมีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมเป็นปัจจัยผลักดันอยู่หรือไม่ ก็ปรากฏผลการทดลองว่า ฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทั้ง โดยเปรียบเทียบกับเพื่อนนิสิตและสังคมทั่วไป ตามที่นิสิตได้ประเมินตนเองนั้นไม่ได้มีส่วนร่วมสัมพันธ์กับการเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัยเลย

แต่ที่น่าสังเกตมากก็คือ นิสิตที่ประเมินว่าในอีก 10 ปีข้างหน้าตนเองจะมีฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำกว่าหรือเท่ากับผู้อื่นมีร้อยละ 100 ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย แต่ร้อยละ 15.5 ของผู้ที่ประเมินว่าตนเองจะมีฐานะทาง เศรษฐกิจสูงกว่าผู้อื่นในอีก 10 ปีข้างหน้านั้น เป็นผู้ดำเนินชีวิตในระดับมหาวิทยาลัย กล่าวได้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมระดับผู้นำมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อการประเมินฐานะทาง เศรษฐกิจของตนเองในอีก 10 ปีข้างหน้าอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5.3.15 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของนิสิต ในระดับผู้มาคณะคิดเป็นร้อยละ

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้มาระดับคณะ		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		118	31	
ต่ำกว่า	28	18.8	82.1	17.9	
เท่ากัน	82	55.0	78.0	22.0	
สูงกว่า	39	26.2	79.5	20.5	0.90
ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		118	31	
ต่ำกว่า	17	11.4	82.4	17.6	
เท่ากัน	88	59.1	78.4	21.6	
สูงกว่า	44	29.5	79.5	20.5	0.93
ฐานะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป	149		118	31	
ต่ำกว่า	23	15.4	78.3	21.7	
เท่ากัน	78	52.3	78.2	21.8	
สูงกว่า	48	32.2	81.3	18.8	0.91
ฐานะทางสังคมโดยทั่วไป	149		118	31	
ต่ำกว่า	20	13.4	80.0	20.0	
เท่ากัน	77	51.7	76.6	23.4	
สูงกว่า	52	34.9	82.7	17.3	0.70
ฐานะทางเศรษฐกิจอีก 10 ปีข้างหน้า*	148		117	31	
ต่ำกว่า	10	6.8	100.0	0.0	
เท่ากัน	35	23.6	65.7	34.3	
สูงกว่า	103	69.9	81.6	18.4	0.03

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 5.3.15 (ต่อ)

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้มีระดับคณะ		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางสังคมอีก 10 ปีข้างหน้า	148		117	31	
ต่ำกว่า	13	8.8	92.3	7.7	
เท่ากัน	33	22.3	66.7	33.3	
สูงกว่า	102	68.9	81.4	18.6	0.09
สถานภาพของตนเอง	149		118	31	
ต่ำกว่า	31	20.8	80.6	19.4	
เท่ากัน	56	37.6	78.6	21.4	
สูงกว่า	62	41.6	79.0	21.0	0.97
สถานภาพของตนเองอีก 10 ปีข้างหน้า*	148		117	31	
ต่ำกว่า	14	9.5	92.9	7.1	
เท่ากัน	25	16.9	60.0	40.0	
สูงกว่า	109	73.6	81.7	18.3	0.23

* $\alpha = .05$

ในทำนองเดียวกัน พบว่าผู้ที่ร่วมกิจกรรมเป็นผู้มีในระดับคณะฯ นั้นไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการประเมินฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเองในปัจจุบัน ไม่ว่าจะโดยเปรียบเทียบกับเพื่อนสนิทหรือคนทั่วไป

สิ่งที่น่าสังเกตมากที่สุดเช่นกันคือ ร้อยละ 100 ของผู้ที่ประเมินว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า ตนเองจะมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าผู้อื่นไม่ได้ มีแม้แต่คนเดียวที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับผู้นำคณะ ร้อยละ 34.3 ของผู้ประเมินว่าตนเองจะมีฐานะเท่ากับผู้อื่น และร้อยละ 18.4 ของผู้ประเมินว่าตนเองจะมีฐานะทางเศรษฐกิจในอีก 10 ปีข้างหน้าสูงกว่าผู้อื่นเป็นผู้ร่วมกิจกรรมระดับผู้นำคณะ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมระดับผู้นำคณะมีอิทธิพลต่อการประเมินฐานะทางเศรษฐกิจในอนาคตโดยทำนองเดียวกัน การร่วมหรือไม่ร่วมกิจกรรมในระดับผู้นำคณะก็มีอิทธิพลต่อการประเมินสถานภาพของตนเองในอีก 10 ปีข้างหน้า อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 5.3.16 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของนิสิต ในระดับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย
คิดเป็นร้อยละ

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรม มหาวิทยาลัย		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		65	84	
ต่ำกว่า	28	18.8	53.6	46.4	
เท่ากัน	82	55.0	40.2	59.8	
สูงกว่า	39	26.2	43.6	56.4	0.47
ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อนนิสิต	149		65	84	
ต่ำกว่า	17	11.4	52.9	47.1	
เท่ากัน	88	59.1	42.0	58.0	
สูงกว่า	44	29.5	43.2	56.8	0.71
ฐานะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป	149		65	84	
ต่ำกว่า	23	15.4	52.2	47.8	
เท่ากัน	78	52.3	41.0	59.0	
สูงกว่า	48	32.2	43.8	56.3	0.63
ฐานะทางสังคมโดยทั่วไป	149		65	84	
ต่ำกว่า	20	13.4	60.0	40.0	
เท่ากัน	77	51.7	41.6	58.4	
สูงกว่า	52	34.9	40.4	59.6	0.28
ฐานะทางเศรษฐกิจอีก 10 ปีข้างหน้า	148		64	84	
ต่ำกว่า	10	6.8	40.0	60.0	
เท่ากัน	35	23.6	48.6	51.4	
สูงกว่า	103	69.6	41.7	58.3	0.76

ตารางที่ 5.3.16 (ต่อ)

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรม ระดับมหาวิทยาลัย		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางสังคมอีก 10 ปีข้างหน้า	148		64	84	
ต่ำกว่า	13	8.8	61.5	38.5	
เท่ากัน	33	22.3	42.4	57.6	
สูงกว่า	102	68.9	41.2	58.8	0.37
สถานภาพของตนเอง	149		65	84	
ต่ำกว่า	31	20.8	54.8	45.2	
เท่ากัน	56	37.6	41.1	58.9	
สูงกว่า	62	41.6	40.3	59.7	0.37
สถานภาพของตนเองอีก 10 ปีข้างหน้า	148		64	84	
ต่ำกว่า	14	9.5	57.1	42.9	
เท่ากัน	25	16.9	48.0	52.0	
สูงกว่า	109	73.6	40.4	59.6	0.43

สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัยในฐานะสมาชิกนั้นไม่มีผลแตกต่างต่อการประเมิน
ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของตนเอง ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ตารางที่ 5.3.17 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของนิสิตในระดับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของคณะ
คิดเป็นร้อยละ

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรม ระดับคณะ		ค่า เอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อน	149		61	88	
ต่ำกว่า	28	18.8	42.9	57.1	
เท่ากัน	82	55.0	39.0	61.0	
สูงกว่า	39	26.2	43.6	56.4	0.87
ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อน	149		61	88	
ต่ำกว่า	17	11.4	41.2	58.8	
เท่ากัน	88	59.1	38.6	61.4	
สูงกว่า	44	29.5	45.5	54.5	0.75
ฐานะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป	149		61	88	
ต่ำกว่า	23	15.4	39.1	60.9	
เท่ากัน	78	52.3	41.0	59.0	
สูงกว่า	48	32.2	41.7	58.3	0.98
ฐานะทางสังคมโดยทั่วไป	149		61	88	
ต่ำกว่า	20	13.4	55.0	45.0	
เท่ากัน	77	51.7	35.1	64.9	
สูงกว่า	52	34.9	44.2	55.8	0.23
ฐานะทางเศรษฐกิจอีก 10 ปีข้างหน้า	148		60	88	
ต่ำกว่า	10	6.8	20.0	80.0	
เท่ากัน	35	23.6	51.4	48.6	
สูงกว่า	103	69.6	38.8	61.2	0.17

ตารางที่ 5.3.17 (ต่อ)

ฐานะและสถานภาพ	รวม		การเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมระดับคณะ		ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	ไม่เป็น	เป็น	
ฐานะทางสังคมอีก 10 ปีข้างหน้า	148		60	88	
ต่ำกว่า	13	8.8	46.2	53.8	
เท่ากัน	33	22.3	48.5	51.5	
สูงกว่า	102	68.9	37.3	62.7	0.47
สถานภาพของตนเอง	149		61	88	
ต่ำกว่า	31	20.8	41.9	58.1	
เท่ากัน	56	37.6	37.5	62.5	
สูงกว่า	62	41.6	43.5	56.5	0.79
สถานภาพของตนเองอีก 10 ปีข้างหน้า	148		60	88	
ต่ำกว่า	14	9.5	42.9	57.1	
เท่ากัน	25	16.9	52.0	48.0	
สูงกว่า	109	73.6	37.6	62.4	0.41

โดยทำนองเดียวกับตาราง 5.3.16 ข้อมูลในตาราง 5.3.17 ก็แสดงให้เห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมระดับคณะในฐานะสมาชิกหรือไม่นั้น ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างใด ๆ ในการประเมินฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และสถานภาพของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ตารางที่ 5.3.18 ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคมและสถานภาพของนิสิตตามระดับของแต้มเฉลี่ยสะสมคิดเป็นร้อยละ

ฐานะและสถานภาพ	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม					ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.0-3.24	≥0.35	
ฐานะทางเศรษฐกิจเทียบกับเพื่อนนิสิต	146		47	32	25	22	20	
ต่ำกว่า	28	19.2	28.6	35.7	14.3	14.3	7.1	
เท่ากัน	82	56.2	34.1	15.9	19.5	14.6	15.9	
สูงกว่า	36	24.7	30.6	25.0	13.9	16.7	13.9	0.64
ฐานะทางสังคมเทียบกับเพื่อนนิสิต	146		47	32	25	22	20	
ต่ำกว่า	17	11.6	23.5	35.3	11.8	23.5	5.9	
เท่ากัน	88	60.3	33.0	19.3	19.3	14.8	13.6	
สูงกว่า	41	28.1	34.1	22.0	14.6	12.2	17.1	0.76
ฐานะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป	146		47	32	25	22	20	
ต่ำกว่า	23	15.8	26.1	43.5	4.3	21.7	4.3	
เท่ากัน	78	53.4	28.2	16.7	21.8	15.4	27.9	
สูงกว่า	45	30.8	42.2	20.0	15.6	11.1	11.1	0.05
ฐานะทางสังคมโดยทั่วไป	146		47	32	25	22	20	
ต่ำกว่า	20	13.7	30.0	35.0	0.0	25.0	20.0	
เท่ากัน	77	52.7	29.9	19.5	20.8	14.3	15.6	
สูงกว่า	49	33.6	36.7	20.4	18.4	12.2	12.2	0.39
ฐานะทางเศรษฐกิจอีก 10 ปีข้างหน้า	145		47	32	25	21	20	
ต่ำกว่า	10	6.9	40.0	20.0	0.0	40.0	0.0	
เท่ากัน	35	24.1	34.3	22.9	22.9	8.6	11.4	
สูงกว่า	100	69.0	31.0	22.0	17.0	14.0	16.0	0.27

ตารางที่ 5.3.18 (ต่อ)

สถานะและสถานภาพ	รวม		แต้มเฉลี่ยสะสม					ค่าเอฟ
	จำนวน	ร้อยละ	1.5-2.49	2.5-2.74	2.75-2.99	3.0-3.24	≥3.25	
ฐานะทางสังคมอีก 10 ปีข้างหน้า	145		47	32	25	21	20	
ต่ำกว่า	13	9.0	46.2	15.4	7.7	30.8	0.0	
เท่ากัน	33	22.8	33.3	21.2	24.2	9.1	12.1	
สูงกว่า	99	68.3	30.3	23.2	16.2	14.1	16.2	0.41
สถานภาพของตนเอง	146							
ต่ำกว่า	31	21.2	22.6	32.3	9.7	29.0	6.5	
เท่ากัน	56	38.4	30.4	16.1	21.4	14.3	17.9	
สูงกว่า	59	40.4	39.0	22.0	16.9	8.5	13.6	0.09
สถานภาพของตนเองอีก 10 ปีข้างหน้า	145		47	32	25	21	20	
ต่ำกว่า	14	9.7	50.0	14.3	7.1	28.6	0.0	
เท่ากัน	25	17.2	36.0	16.0	20.0	22.0	16.0	
สูงกว่า	106	73.1	29.2	24.5	17.9	23.2	15.1	0.42

เพื่อพิจารณาว่าความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนนั้นจะส่งอย่างไรบ้าง ก็พบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่ได้มีอิทธิพลใด ๆ ต่อการประเมินฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม และสถานภาพของตนเองเลยทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ตารางที่ 5.3.19 ความพึงพอใจต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต	น้อย ← → มาก							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
279	1	ชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้าน									5.26	1.31
280	2	ชีวิตการเป็นนิสิต									5.23	1.19
281	3	การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ									5.29	1.10
282	4	การเป็นที่ยกย่อง									4.97	1.10
283	5	ฐานะทางเศรษฐกิจ									4.62	1.42
284	6	ความล้มเหลวส่วนตัว									5.01	1.45

จากการประเมินความพึงพอใจต่อสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของนิสิต พบว่านิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ มีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้าน ชีวิตการเป็นนิสิต การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ และ ความล้มเหลวส่วนตัวอยู่ในระดับที่ค่อนข้างมาก แต่สิ่งที่น่าสนใจ เกิดคือ นิสิตมีความพึงพอใจต่อการได้รับการยกย่องในระดับที่ต่ำกว่า (แต่ก็ยังคงมาก คือ 4.97) และที่สำคัญคือ ความพึงพอใจในฐานะทางเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับมากพอควรเท่านั้นเอง

ตารางที่ 5.3.20 ความพึงพอใจต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ความพึงพอใจต่าง ๆ	ชั้นปี								ค่าเอฟ
			1		2		3		4		
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
279	1	ชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้าน	5.41	1.14	5.14	1.36	5.12	1.61	5.32	1.28	0.73
280	2	ชีวิตการเป็นนิสิต	5.37	1.04	5.26	1.31	5.04	1.34	5.16	1.13	6.72
281	3	การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ	5.44	0.98	5.35	1.11	5.15	1.22	5.13	1.14	0.57
282	4	การเป็นที่ยกย่อง	5.27	1.03	5.05	1.09	4.77	1.21	4.68	1.07	0.08
283	5	ฐานะทาง เศรษฐกิจ	4.98	1.29	4.67	1.38	4.31	1.54	4.34	1.48	0.15
284	6	ความสงบสุขส่วนตัว	5.25	1.21	4.98	1.47	4.81	1.86	4.92	1.40	0.63

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.21 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต แต้มเฉลี่ยสะสม	รวม		น้อย ← → มาก							$\bar{X}$	ค่าเอฟ	
		จำนวน	ร้อยละ	1	2	3	4	5	6	7			
283	ฐานะทางเศรษฐกิจ	147											0.47
	1.5-2.49	48	32.7									5.33	
	2.5-2.74	32	22.8									4.31	
	2.75-2.99	25	17.0									4.80	
	3.0-3.24	22	15.0									4.27	
	≥ 3.25	20	13.6									4.40	
284	ความสงบสุขส่วนตัว	146											0.61
	1.5-2.49	47	32.2									5.08	
	2.5-2.74	32	21.9									4.81	
	2.75-2.99	25	17.1									4.88	
	3.0-3.24	22	15.1									5.36	
	≥ 3.25	20	13.7									4.80	

เมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจต่อชีวิตในด้านต่าง ๆ ของนิสิตแต่ละชั้นปีก็พบว่านิสิตในแต่ละปีมีความพึงพอใจต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิตในระดับที่ไม่แตกต่างกัน (ตาราง 5.3.20) และในทำนองเดียวกันเมื่อแยกดูว่าแต้มเฉลี่ยสะสมจะส่งผลต่อความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิตของนิสิตหรือไม่ก็พบว่า นิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันไม่ได้มีความพึงพอใจต่าง ๆ แตกต่างกันเลย (ตาราง 5.3.21)

ตารางที่ 5.3.22 อันดับความต้องการความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในอนาคตตามความเห็นของนิสิต
โดยส่วนรวม

ตัวแปร ที่	ข้อ ที่	ผลสำเร็จในอนาคต	อันดับ							รวม	
			←			→				←	→
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
285	1	มีทรัพย์สินเงินทอง								3.89	1.78
286	2	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ								4.10	1.51
287	3	เป็นที่เคารพยกย่อง								5.03	1.54
288	4	มีอำนาจวาสนา								5.52	2.92
289	5	ประสบความสำเร็จในการทำงาน								2.99	2.83
290	6	มีความสุขในชีวิตครอบครัว								2.67	1.98
291	7	มีความสงบสุขส่วนตัว								3.85	2.02

ความต้องการความสำเร็จในชีวิตในด้านต่าง ๆ ของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ จะมีระดับที่แตกต่างกัน โดยพบว่านิสิตต้องการความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ใน 3 ลำดับแรกดังนี้

1. มีความสุขในชีวิตครอบครัว
2. ประสบความสำเร็จในการทำงาน
3. มีความสงบสุขส่วนตัว

สำหรับการมีอำนาจวาสนา และเป็นที่เคารพยกย่องนั้น เป็นที่ต้องการของนิสิตในคณะเศรษฐศาสตร์ น้อยมาก

ตารางที่ 5.3.23 ระดับความต้องการความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในอนาคตตามความเห็นของนิสิต
จำแนกตามชั้นปี

ตัวแปร ที่	ข้อ ย่อย ที่	ผลสำเร็จในอนาคต	ชั้นปีที่								ค่าเอฟ
			1		2		3		4		
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
285	1	มีทรัพย์สินเงินทอง	4.29	1.68	3.45	2.03	3.81	1.60	3.97	1.68	0.19
286	2	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ	4.05	1.43	4.14	1.82	3.77	1.24	4.34	1.42	0.52
287	3	เป็นที่เคารพยกย่อง	5.17	1.50	4.69	1.58	5.19	1.52	5.13	1.56	0.42
288	4	มีอำนาจวาสนา	5.78	2.01	5.15	1.85	5.92	2.08	5.32	1.78	0.28
289	5	ประสบความสำเ็จ ในการทำงาน	3.02	1.93	3.23	2.99	3.00	1.79	2.71	1.61	0.65
290	6	มีความสุขในชีวิต ครอบครัว	2.46	1.75	3.00	2.20	2.62	1.83	2.66	2.08	0.66
291	7	มีความสงบสุขส่วนตัว	3.78	1.92	4.26	2.11	3.04	1.75	3.97	2.07	6.10

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.24 อันดับความต้องการความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ในอนาคตตามความเห็นของนิสิต

จำแนกตามแต้มเฉลี่ยสะสม

ข้อ ย่อย ที่	ผลสำเร็จในอนาคต	แต้มเฉลี่ยสะสม										ค่าเอฟ
		1.5-2.49		2.50-2.74		2.75-2.99		3.0-3.24		>3.25		
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	มีทรัพย์สินเงินทอง**	4.06	2.00	3.63	1.60	4.68	2.65	3.68	3.62	2.90	1.29	0.117
2	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ	3.98	1.39	3.81	1.67	3.80	2.50	4.57	1.25	4.65	1.66	0.128
3	เป็นที่เคารพยกย่อง	4.98	1.47	4.65	1.66	5.28	1.34	4.86	2.73	5.60	1.54	0.238
4	มีอำนาจวาสนา	5.57	2.01	5.50	2.06	6.00	1.38	5.45	2.62	5.00	1.92	0.543
5	ประสบความสำเร็จในการทำงาน	3.33	2.05	3.03	1.84	2.45	1.36	3.27	2.03	2.65	1.50	0.300
6	มีความสุขในชีวิตครอบครัว	3.02	2.25	2.78	2.03	2.96	1.06	2.82	1.99	2.60	2.09	0.300
7	มีความสุขปล่อยส่วนตน	4.00	2.01	3.56	2.09	3.84	2.06	3.65	2.86	4.70	1.84	0.099

** $\alpha = .01$

เมื่อแยกพิจารณาความต้องการความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามชั้นปีและตามแต้มเฉลี่ยสะสมแล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างในลำดับความต้องการของนิสิตแต่ละชั้นปี และไม่มีความแตกต่างในลำดับความต้องการของนิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมต่างกัน ยกเว้น ความต้องการมีทรัพย์สินเงินทองที่นิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสม 1.5-2.49 และ 2.75-2.99 จะจัดให้อยู่ในลำดับหลัง ๆ มากกว่ากลุ่มที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมอื่น ๆ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างแต้มเฉลี่ยสะสมและอันดับความต้องการกา มีทรัพย์สินเงินทองมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5.3.25 การรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ข้อ้อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม ภาวะเมือง	น้อย ← → มาก							ความเป็น ไปได้		ความน่า ปรารถนา	
		1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชน ทำกิจการทุกอย่างตามสบาย) (V292, V300)								3.85	1.54	4.33	1.62
2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ เอกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินการ เองบางอย่าง) (V293, V301)							5.12	1.25	5.28	1.16	
3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของ กิจการทุกอย่าง) (V294, V302)							3.04	1.47	2.95	1.60	
4	สังคมระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่ บุคคลตามความสามารถ) (V295, V303)							3.52	1.54	4.91	1.60	
5	สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคล ตามเส้นสายที่เกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน) (V296, V304)							4.49	1.57	2.83	1.70	
6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุม อำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด) (V297, V305)							3.83	1.72	2.30	1.66	
7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคน ส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ) (V298, V306)							4.39	1.62	5.62	1.52	
8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จ การรวมอยู่ด้วย) (V299, V307)							4.61	1.42	3.79	1.51	

 ความเป็นไปได้

 ความน่าปรารถนา

ในด้าน การรับรู้ลักษณะสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า ทั้งในแง่ของความเป็นไปได้และความน่าปรารถนา ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในสังคมอนาคตที่ผลิตมีอยู่ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผลิตคณะเศรษฐศาสตร์ มีความปรารถนาในการเมืองระบอบประชาธิปไตยเป็นอันดับแรก รองลงมาคือระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย และระบบคุณธรรม ตามลำดับ และจะเห็นได้ว่า มีเพียงระบบสังคมนิยมประชาธิปไตยที่ผลิตเห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงสุด รองลงมาคือ การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย และสังคมระบอบอุปถัมภ์ ใ้งใน 2 ประการหลังผลิตมีความปรารถนาน้อยมาก

ตารางที่ 5.3.26 การรับรู้ความเป็นไปได้ของลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของผลิตจำแนกตามชั้นปี

ตัวแปรย่อยที่	ชื่อ	รูปแบบเศรษฐกิจสังคม การเมือง	ชั้นปี								ค่าเฉลี่ย
			1		2		3		4		
			$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
292	1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว	3.98	1.41	3.98	1.69	3.59	1.72	3.68	1.38	0.63
293	2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย	5.12	1.21	4.93	1.37	5.52	1.19	5.03	1.22	0.28
294	3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม	3.12	1.58	3.00	1.59	3.00	1.24	2.89	1.31	0.92
295	4	สังคมระบบคุณธรรม	3.44	1.42	3.71	1.73	3.59	1.65	3.29	1.41	0.65
296	5	สังคมระบอบอุปถัมภ์	4.51	1.49	4.19	1.66	5.00	1.41	4.42	1.65	0.22
297	6	การเมืองระบอบเผด็จการ	3.71	1.71	3.79	1.99	4.15	1.59	3.87	1.55	0.77
298	7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย	4.68	1.37	4.45	1.80	4.32	1.81	4.00	1.52	0.31
299	8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการกึ่งประชาธิปไตย	4.73	1.10	4.38	1.58	4.63	1.55	4.63	1.50	0.72

ตารางที่ 5.3.27 การรับรู้ความเป็นไปได้ในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามแต่มติละเล่น

ตัวแปรที่	ข้อ ย่อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	แต่มติละเล่น										ค่าเฉลี่ย
			1.5-2.49		2.5-2.74		2.75-2.99		3.0-3.24		≥3.25		
			X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.	
292	1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการทุกอย่างตามสบาย)	4.09	1.44	3.78	1.70	3.64	1.66	3.74	1.45	3.85	1.63	0.79
293	2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินการเองบางอย่าง)	5.19	1.21	5.25	1.32	5.04	1.27	5.22	1.09	4.70	1.49	0.57
294	3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง)	3.28	1.50	2.94	1.50	2.64	2.44	3.35	2.34	2.70	1.34	0.28
295	4	สังคมนิยมแบบประชาธิปไตย (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ)	3.79	1.61	3.84	1.53	3.40	1.35	2.88	1.34	3.35	1.73	0.09
296	5	สังคมนิยมแบบปัทมิก (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน)	4.21	1.55	4.69	1.20	4.68	2.44	4.17	1.92	4.75	1.86	0.43
297	6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)	3.60	1.67	4.34	1.64	3.56	1.73	3.88	1.59	4.05	2.09	0.34
298	7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก มีหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ)	4.89	1.18	4.44	1.66	4.08	2.00	3.74	1.76	4.35	1.57	0.05
299	8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตย แต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย)	4.57	2.36	4.84	1.53	4.56	1.36	4.36	1.64	4.60	1.35	0.75

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การรับรู้ลักษณะสังคมไทยของนิสิตแต่ละชั้นปีไม่มีความแตกต่างกัน (ตาราง 5.3.26) และในทำนองเดียวกันก็พบว่าแต้มเฉลี่ยสะสมของนิสิตไม่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้าของนิสิตเช่นกัน (ตาราง 5.3.27)

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับพฤติกรรมและความคิดเห็นของนิสิต
ในตอนนนี้มีความสัมพันธ์ที่น่าสนใจหลายประการดังแสดงในตาราง 5.4.1-5.4.14 ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับพฤติกรรมการเรียนของนิสิต

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	พฤติกรรมการเรียน	สัมประสิทธิ์	ระดับเกิด	จำนวน พี่น้อง	ระดับการศึกษา ของบิดา	อันดับการเลือก คณะปัจจุบัน	ค่าใช้จ่าย ส่วนตัว	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนเปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปิดภาค
1.	การเรียนวิชาเอกอย่างอิสระ (V44)	-0.54							
2.	การเรียนวิชาโทอย่างอิสระ (V45)	-0.57							
3.	การเรียนวิชาทั่วไปอย่างจำใจ (V50)			0.43	1.10	0.44			
4.	การเรียนวิชาเลือกเสรีอย่างจำใจ (V51)				0.35			-0.67	0.97
5.	การเรียนวิชาเอกอย่างร่วมมือ (V52)		0.52						
6.	การเรียนวิชาโทอย่างร่วมมือ (V53)			0.59					
7.	การเรียนวิชาเลือกเสรีอย่างร่วมมือ (V55)						-0.61		
8.	การเรียนวิชาเอกแบบพึ่งพา (V56)	0.57							
9.	การเรียนวิชาทั่วไปอย่างพึ่งพา (V58)	0.58							
10.	การเรียนวิชาโทอย่างแข่งขัน (V61)				-0.60				

สิ่งที่น่าสังเกตในตารางที่ 5.4.1 ก็คือ นิสิตในชั้นปียิ่งสูงจะยิ่งมีผลทำให้มีการเรียนวิชาเอกอย่างอิสระน้อยลง และนิสิตที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมยิ่งสูงก็ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเรียนแบบพึ่งพามากขึ้นทั้งในกลุ่มวิชาเอกและวิชาทั่วไป

ตารางที่ 5.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการใช้ เวลาของนิสิต

(ตัวเลขในตารางเป็นค่า เบต้าจากถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	รายละเอียดของการใช้เวลา	อันดับเกิด	ระดับการศึกษาของบิดา	แต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลาย	จำนวนครั้งของการล่องเข้ามหาวิทยาลัย	อันดับการเลือกคณะปัจจุบัน	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษตอนเปิดภาค	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษตอนปิดภาค
1.	เข้าชั้นเรียน (V64)			0.62					
2.	อธิปรายวิชาการ (V66)							0.98	-0.77
3.	ทำการบ้าน (V67)		0.77		0.23	0.42	-1.22	0.76	
4.	ทำงานพิเศษ (V70)			-0.61				0.45	
5.	ทำกิจกรรมอื่น ๆ (V73)	-0.40			0.65				

เกี่ยวกับการใช้เวลาของนิสิตซึ่งน่าจะส่งผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนและคุณภาพของนิสิต

มีข้อที่น่าสนใจหลายประการคือ จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษตอนเปิดภาคจะส่งผลในทางบวกต่อรายละเอียดของ เวลาที่นิสิตใช้

ในการอธิปรายวิชาการ ทำการบ้าน และงานพิเศษ ส่วนแต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลายยิ่งสูงจะยิ่งมีผลให้นิสิตใช้เวลา เข้าชั้นเรียนมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการพบอาจารย์ที่ปรึกษา

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ลักษณะการพบอาจารย์ที่ปรึกษา	จำนวน พหุคูณ	ระดับการศึกษา ของมารดา	อันดับการเลือกคณะ ปัจจุบัน
1.	การพบอาจารย์เพื่อปรึกษาทางวิชาการ (V74)		-0.77	
2.	ประโยชน์จากการปรึกษาวิชาการ (V76)	0.76		
3.	ค่าเฉลี่ยการพบอาจารย์ที่ปรึกษา (VMCOUNCEL)			0.54
4.	ค่าเฉลี่ยประโยชน์จากการพบอาจารย์ที่ปรึกษา (VMBENEFIT)	0.59		

ตัวแปรต้นที่น่าสนใจประการหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทในอีกหลาย ๆ เรื่องที่จะกล่าวถึงหลังจากนี้คือ ระดับการศึกษาของมารดา ซึ่งในที่นี้ส่งผลในแง่ลบต่อความบ่อยของการที่นิสิตเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนจำนวนพหุคูณอย่างมากจะทำให้นิสิตเห็นประโยชน์จากการพบอาจารย์เพื่อปรึกษาปัญหาต่าง ๆ และปัญหาทางวิชาการมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 5.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการทำกิจกรรมของนิสิต

(ตัวเลขในตาราง เป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่นำปัจจัยทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ลักษณะการทำกิจกรรม	จำนวนครั้งการ ศึกษาภาค ฤดูร้อน	แต้มเฉลี่ย สะสม	รายได้ของ ครอบครัว	ระดับการ ศึกษาของ มารดา	แต้มเฉลี่ยใน ระดับมัธยม ปลาย	อันดับการเลือก คณะปัจจุบัน	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปีถัดมา
1.	การเข้าร่วมกิจกรรม (V78)							
2.	เป็นกรรมการนิสิตระดับคณะ (V80)		0.62					
3.	เป็นกรรมการชมรมระดับคณะ (V82)	0.53						
4.	เป็นสมาชิกชมรมระดับมหาวิทยาลัย (V83)				-0.52			
5.	เป็นสมาชิกชมรมระดับคณะ (V84)				-0.52			
6.	ผู้สนใจกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัย (V85)				-0.54	0.54		
7.	ผู้สนใจกิจกรรมระดับคณะ (V86)							-0.60
8.	ผลการร่วมกิจกรรมการเขียนดีเอ็นเอ (V87)				-0.70		-0.75	
9.	ผลการร่วมกิจกรรม-มนุษย์สัมพันธ์ดีเอ็นเอ (V88)					0.53		
10.	ผลการร่วมกิจกรรม-ขัดแย้งกับผู้บริหาร (V92)			0.53				
11.	ประโยชน์การร่วมกิจกรรมทุก ๆ ด้าน (VMSTUACT)				-0.63	0.48		

บทบาทของการศึกษาของมารดาเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นในตารางนี้ การศึกษาของแม่จะส่งผลในแง่ลบต่อการทำกิจกรรมในระดับต่าง ๆ ของนิสิต รวมทั้งส่งผลทางลบต่อความเห็นในเรื่องผลของการเข้าร่วมกิจกรรม แต่ในทางตรงกันข้ามแต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลายส่งผลในด้านบวก

ตารางที่ 5.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับทัศนคติของนิสิตต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

(ตัวเลขนี้นตารางเป็นค่า เบต้าจากกลุ่มการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	พฤติกรรมของอาจารย์	อันดับการเกิด	จำนวนพี่น้อง	รายได้ของครอบครัว	ระดับการศึกษาของบิดา	ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษตอนเปิดภาค
1.	มีประมวลการสอนแจก (V93)					-0.61	-0.65		
2.	มีการเตรียมการสอน (V94)					-0.54			
3.	เข้าสอนสม่ำเสมอ (V96)	0.52							
4.	อธิบายให้เข้าใจได้ดี (V97)			-0.54					
5.	มีหลักการวัดและประเมินผล (V99)					-0.53			
6.	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว (V100)				-0.89		0.62		
7.	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต. (V103)			-0.60					
8.	รับฟังความคิดเห็นนิสิต (V104)			-0.65					
9.	มีความรู้ในวิชาที่สอนดี (V105)		0.60						
10.	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ (V107)						-0.48	-0.51	
11.	สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (V108)						-0.71		
12.	รู้จักตนเอง (V111)		0.58						
13.	คิดริเริ่มสร้างสรรค์ (V113)						-0.54		

ตารางที่ 5.4.5 ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับทัศนคติของนิสิตต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (ต่อ)

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	พฤติกรรมของอาจารย์	อันดับการเกิด	จำนวนพี่น้อง	รายได้ของครอบครัว	ระดับการศึกษาของบิดา	ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ค่าใช่จ่ายส่วนตัว	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษตอนเปิดภาค
14.	ไตร่ตรองเหตุผล (V113)		0.65						
15.	รับผิดชอบ (V114)			-0.54					
16.	เห็นการณ์ไกล (V115)					-0.53			
17.	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (V117)			-0.73					
18.	มีความมั่นคงทางอารมณ์ (V118)				-0.78				
19.	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ (VMTBEHAV)					-0.63			
20.	ค่าเฉลี่ยลักษณะของอาจารย์ (VMTOHARAC)		0.60						

อีกครั้งหนึ่งที่ตัวแปรระดับการศึกษาของมารดาจะส่งผลให้นิสิตประเมินความดีของพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์มีน้อยลง และเช่นเดียวกันรายได้ครอบครัวยิ่งมากนิสิตก็จะประเมินความดีพฤติกรรมความรับผิดชอบและการเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรำน้อยลง

ตารางที่ 5.4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับทัศนคติของนิสิตต่อลักษณะที่คิดว่าอาจารย์ควรมี

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ลักษณะของอาจารย์	จำนวนครั้งการศึกษาภาคฤดูร้อน	ระดับการศึกษาของบิดา	ระดับการศึกษาของมารดา	แต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลาย	จำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว
1.	ควรมีความรู้ดีในวิชาที่สอน (V119)			-0.53	0.44		
2.	ควรรู้จักตนเอง (V124)				0.52		
3.	ควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (V125)			-0.60			
4.	ควรมีการไตร่ตรอง เหตุผล (V127)	0.66			1.03		
5.	ควรมีความรับผิดชอบ (V128)	0.70			0.95		
6.	ควรมองการณ์ไกล (V129)	0.48	-0.58			-0.55	
7.	ควรมีความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (V131)						-0.55
8.	ความสำคัญเฉลี่ยของลักษณะอาจารย์ (VMTCHAIMP)	0.64			0.93		

ในตารางนี้ เป็นการพิจารณาถึงลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์ในอุดมคติของนิสิตควรมีมากในระดับใด มีข้อน่าสังเกตดังนี้

1. ตัวแปรระดับการศึกษาของมารดายังคงส่งผลให้นิสิตประเมินให้ลักษณะที่ว่าอาจารย์ควรมีความรู้ดีและความความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีน้อยลง
2. แต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลายและจำนวนครั้งในการศึกษาภาคฤดูร้อนจะส่งผลในแง่บวกต่อระดับของลักษณะหลาย ๆ ประการที่นิสิตคิดว่าอาจารย์ควรมี

ตารางที่ 5.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการรับรู้ลักษณะของการเรียนในคณะต่าง ๆ

(ตัวเลขในตาราง เป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05).

ที่	การรับรู้ลักษณะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ	ชั้นปี	แต้มเฉลี่ย ละส้ม	อันดับ การเกิด	จำนวน พี่น้อง	รายได้ของ ครอบครัว	แต้มเฉลี่ย ในระดับ มัธยมปลาย	อันดับการ เลือกคณะ ปัจจุบัน	ค่าใช้จ่าย ส่วนตัว	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนเปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปิดภาค
1.	คณะครุศาสตร์ - อาชีพฝึกอบรม (V138)	-0.62									
2.	- ฝรายได้ (V139)								-0.70		
3.	คณะนิติศาสตร์ - มีประโยชน์ต่อสังคม (V144)			0.77			0.39		0.70		
4.	- มีโอกาสได้งานทำ (V145)			1.10	-0.94	-0.51					
	คณะนิเทศศาสตร์										
5.	- อาชีพฝึกอบรม (V150)				0.53						
	คณะ เกสซ์ศาสตร์										
6.	- มีโอกาสได้งานทำ (V153)				0.59						
7.	- อาชีพฝึกอบรม (V154)								-0.62		
8.	- ฝรายได้ (V155)				0.98	0.60					
	คณะแพทยศาสตร์										
9.	- มีประโยชน์ต่อสังคม (V160)									-0.70	
10.	- อาชีพฝึกอบรม (V162)		-0.48							-0.89	
	คณะรัฐศาสตร์										
11.	- ฝรายได้ (V167)					-0.53					

ตารางที่ 5.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการรับรู้ลักษณะของการเรียนในคณะต่าง ๆ (ต่อ)

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากผลการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	การรับรู้ลักษณะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ	ชั้นปี	แต่มีเฉลี่ย ละสม	อันดับ การเกิด	จำนวน พี่น้อง	รายได้ของ ครอบครัว	แต่มีเฉลี่ย ในระดับ มัธยมปลาย	อันดับ การเลือกคณะ ปัจจุบัน	ค่าใช้จ่าย ส่วนตัว	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนเปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปิดภาค
	คณะศึกษาศาสตร์										
12.	- มีโอกาสทำงาน (V169)					-0.52					
13.	- มีรายได้ (V171)					-0.54					
	คณะวิศวกรรมศาสตร์										
14.	- มีรายได้ (V175)		-0.57								
	คณะศิลปกรรมศาสตร์										
15.	- มีโอกาสได้งานทำ (V177)			0.54		-0.53					
16.	- มีรายได้ (V179)					-0.53					
	คณะเศรษฐศาสตร์										
17.	- มีโอกาสได้งานทำ (V181)										0.65
18.	- มีรายได้ (V183)										0.65
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์										
19.	- มีรายได้ (V187)					-0.60					
	คณะสัตวแพทยศาสตร์										
20.	- มีรายได้ (V191)				0.58						

ตารางที่ 5.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการรับรู้ลักษณะของการเรียนในคณะต่าง ๆ (ต่อ)

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากผลการพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	การรับรู้ลักษณะสาขาวิชาชีพต่าง ๆ	ชั้นปี	แต้มเฉลี่ย สะสม	อันดับ การเกิด	จำนวน พี่น้อง	รายได้ของ ครอบครัว	แต้มเฉลี่ย ในระดับ มัธยมปลาย	อันดับการ เลือกคณะ ปัจจุบัน	ค่าใช้จ่าย ส่วนตัว	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนเปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปิดภาค
21.	คณะอักษรศาสตร์ - ฝึกโอกาสได้งานทำ (V193)							0.71			
22.	- อาชีพที่มีเกียรติ (V194)					-0.58					
23.	ค่าเฉลี่ยการรับรู้ลักษณะวิชาชีพคณะนิติศาสตร์ (VMLAWCHAR)			0.69							
24.	ค่าเฉลี่ยรับรู้ลักษณะวิชาชีพคณะเภสัชศาสตร์ (VMPHARMA)				0.61						
25.	ค่าเฉลี่ยการรับรู้ลักษณะวิชาชีพคณะครุศาสตร์ (VMEDCHAR)								-0.73.		
26.	ค่าเฉลี่ยการรับรู้ลักษณะวิชาชีพคณะศิลปกรรมศาสตร์ (VMFINEART)			0.52							
27.	ค่าเฉลี่ยรับรู้ลักษณะวิชาชีพคณะเศรษฐศาสตร์ (VMECON)										0.57

ตัวแปรหลาย ๆ ตัวส่งผลให้ผลิตประเมินการรับรู้ลักษณะของการเรียนในคณะต่าง ๆ ในหลายรูปแบบ แต่มีข้อนำส่ง เกิด ดังนี้

1. รายได้ของครอบครัวนิสิต ยิ่งสูงจะมีผลให้ผลิตรับรู้ลักษณะต่าง ๆ ของวิชาชีพต่าง ๆ ต่ำลง
2. สิ่งที่สำคัญ ๆ สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์คือ จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษในฤดูร้อนเป็นตัวแปรที่ทำให้ผลิตรับรู้ว่าผู้จบจากคณะฯ มีโอกาสได้งานทำมากขึ้น มีรายได้มากขึ้น และจะทำให้สามารถรับรู้ลักษณะโดยรวมของวิชาชีพเศรษฐศาสตร์ได้ดีขึ้น

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับความพึงพอใจในขณะตนเองในด้านต่าง ๆ ของนิสิต
(ตัวเลขในตาราง เป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ความพึงพอใจ	ชั้นปี	ระดับการศึกษา ของมารดา	แต้มเฉลี่ยระดับ มัธยมปลาย	จำนวนครั้งสอบ เข้ามหาวิทยาลัย	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ตอนปิดภาค
1.	กิจกรรมการเรียนการสอน (V197)	-0.58				
2.	ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ (V200)					0.58
3.	สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ (V201)	-0.70				
4.	ตำราเรียน (V202)		0.54		-0.53	
5.	ห้องสมุด (V203)			0.64		
6.	ตัวอาจารย์ (V204)			0.65		
7.	วิชาเศรษฐศาสตร์ตรงกับความ ถนัดหรือความสนใจที่มีอยู่ (V207)					0.62

นิสิตในชั้นปีที่สูงจะยิ่งมีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนและสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะฯ น้อยลง

แต่อีกเช่นกัน จำนวนชั่วโมงที่นิสิตทำงานพิเศษในตอนปิดภาคจะทำให้ความพึงพอใจในห้องปฏิบัติการและ เครื่องมือมีมากขึ้น และมี

× ความเห็นที่ว่าวิชา เศรษฐศาสตร์ตรงกับความถนัด และความสนใจของตนเองมากขึ้น

ตารางที่ 5.4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิต

(ตัวเลขในตาราง เป็นค่า เบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ	จำนวนครั้ง ในการศึกษา ภาคฤดูร้อน	อันดับการ เกิด	จำนวนที่ นั่ง	รายได้ของ ครอบครัว	ระดับการ ศึกษาของ มารดา	แต้มเฉลี่ยใน ระดับ มัธยมปลาย	จำนวนครั้ง ที่สอบเข้า มหาวิทยาลัย	อันดับการ เลือกคณะ ปัจจุบัน	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่าง เปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่างปิดภาค
1.	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขา วิชาที่เรียนอยู่ (V208)		0.57					-0.56			
2.	ความชอบในสาขาวิชาที่เรียน (V209)										0.69
3.	การมองเห็นว่าสาขาที่เรียนน่าสนใจ (V213)										0.62
4.	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เหมาะสมกับ ความสามารถของตน (V214)										0.66
5.	ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ (V217)										0.54
6.	ความสามารถในการคิดอย่างลึกซึ้ง (V218)						0.46				0.87
7.	ความสามารถในการคิดอย่างกว้างไกล (V219)	0.34									0.79
8.	ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ (V220)						0.68				
9.	ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้สึก นึกคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถูกต้อง (V221)										0.61
10.	ความสามารถในการเข้าใจทัศนคติที่แตกต่างกัน (V223)		0.63								
11.	ความสามารถในการวิเคราะห์วิจารณ์ ทัศนคติต่าง ๆ (V224)	-0.54					-0.39				0.76

ตารางที่ 5.4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิต (ต่อ)

(ตัวเลขในตาราง เป็นค่าเบต้าจากถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ	จำนวนครั้ง ในการศึกษา ภาคฤดูร้อน	อันดับ การเกิด	จำนวน พี่น้อง	รายได้ของ ครอบครัว	ระดับ การศึกษา ของมารดา	แต้มเฉลี่ยใน ระดับ มัธยมปลาย	จำนวนครั้ง ที่สอบเข้า มหาวิทยาลัย	อันดับการ เลือกคณะ ปัจจุบัน	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่างเปิดภาค	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่างปิดภาค
12.	ความสามารถในการเปรียบเทียบทัศนคติที่แตกต่าง กัน (V225)							-0.61			
13.	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติ (V226)			0.59							
14.	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจผู้อื่น (V228)		0.61								
15.	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจตนเอง (V229)			0.70							
16.	ความรับผิดชอบในการเรียน (V231)			0.53							
17.	ความสามารถในการยืดหยุ่นขึ้นน้ำเพื่อนนิสิต (V232)				-0.76			-0.46			
18.	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิต (V234)						0.56				
19.	ความไม่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน (V238)				-0.62						
20.	ความไม่รู้ในเรื่องทั่วไป (V239)				-0.62						
21.	ความฉีกกว้าง (V240)				-0.70						
22.	ความสามารถในการเล่นแนวคิดหรือวิธีการ ใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา (V241)		0.71						-0.50		
23.	ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ อนาคต (V243)				-0.47						0.67
24.	การรู้จุดเด่นและจุดอ่อนของตนเอง (V245)			0.70							

ตารางที่ 5.4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนิสิต (ต่อ)

(ตัวเลขในตารางเป็นค่า เบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ	จำนวนครั้ง ในการศึกษา ภาคฤดูร้อน	อันดับ การเกิด	จำนวน พี่น้อง	รายได้ของ ครอบครัว	ระดับ การศึกษา ของมารดา	แต้มเฉลี่ย ในระดับ มัธยมปลาย	จำนวนครั้ง ที่สอบเข้า มหาวิทยาลัย	อันดับการ เลือกคณะ ปัจจุบัน	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่าง เปิดภาค เรียน	จำนวนชั่วโมง ทำงานพิเศษ ระหว่างปิดภาค เรียน
25.	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไร (V243)	0.58		0.58							
26.	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้สมบูรณ์ (V247)				-0.70						0.40
27.	ความมั่นคงทางอารมณ์ (V252)										0.56
28.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาให้เกิด ผลดี (V256)					-0.63					
29.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน (V257)				-0.54						
30.	พิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ (V262)								-0.53		
31.	ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงลักษณะของ นิสิต (V MCHCHANG)										0.61
32.	ค่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการ (V MDEVCHANG)		0.58								

เมื่อนำพฤติกรรมต่าง ๆ 30 พฤติกรรมของนิสิตมาให้ นิสิตพิจารณาว่ามีความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ พบข้อสังเกตที่น่าสนใจมากคือ

1. รายได้ของครอบครัวนิสิตจะส่งผลในแง่ต่อการประเมินความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของนิสิตเอง นั่นคือรายได้ยิ่งสูง ยิ่งคิดว่าพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างของตนเอง เปลี่ยนแปลงน้อยลง
  2. ในทางตรงกันข้าม ส่วนนอกรั้วโรงเรียนทำงานพิเศษตอนปิดภาคจะส่งผลในแง่บวก นั่นคือ นิสิตที่ทำงานพิเศษตอนปิดภาคยิ่งมากก็ยิ่งมีความเห็นว่าตนเองมีพฤติกรรมหลาย ๆ อย่าง เปลี่ยนแปลงมากขึ้น
- รายละเอียดของพฤติกรรมที่กล่าวอยู่ในตารางที่ 5.4.9

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับทรงคั่นะ เกี่ยวกับฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมของตนเอง
(ตัวเลขในตาราง เป็นค่า เบต้าจากถดถอยพหุคูณที่นิยลค่าลัษยทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ทรงคั่นะ	จำนวนครั้งของการศึกษาภาคฤดูร้อน	แต้มเฉลี่ยล่ล่ล่ม	ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษระหว่างเปิดภาค
1.	ฐานะทาง เศรษฐกิจ เมื่อเทียบกับเพื่อนนิสิต (V267)			0.57	-0.55
2.	ฐานะทางสังคมเมื่อเทียบกับคนทั่วไป (V270)		-0.54		
3.	ฐานะทางชนชั้นของตัวเอง (V271)	-0.57			
4.	ฐานะทาง เศรษฐกิจของตัวเองอีก 10 ปีข้างหน้า (V272)		-0.59		
5.	ฐานะทางสังคมของตัวเองอีก 10 ปีข้างหน้า (V273)	-0.58	-0.82		
6.	ฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมของตัวเองอีก 10 ปี ข้างหน้า (V MSES 10)	-0.50	-0.79		

สิ่งที่น่าสนใจคือ

1. นิสิตที่เรียนภาคฤดูร้อนมาก ๆ ก็ีจะมีความเห็นว่ฐานะทางชนชั้นของตัวเอง ฐานะทางสังคมของตนในอนาคต และฐานะทาง เศรษฐกิจสังคมของตัวเองในอนาคต อยู่ในระดับที่ต่ำลง
2. นิสิตยังมีแต้มเฉลี่ยสูงจะประเมินว่ตนเองมีฐานะทางสังคมเมื่อเทียบกับคนทั่วไปซึ่งต่ำลง และคิดว่าในอนาคต ฐานะทาง เศรษฐกิจ สังคมของตัวเองก็ีจะยิ่งต่ำลง ในประเด็นนี้ที่น่าสนใจว่อาจเป็นไปได้ว่ฐานะทางสังคมของนิสิต เป็นตัวที่ท่ทำให้นิสิตเกิดความพยายามในการศึกษา แต้มเฉลี่ยล่ล่ล่มจึงสูง

ตารางที่ 5.4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับงานอดิเรกของนิสิต

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	งานอดิเรก	รายได้ของครอบครัว	จำนวนชั่วโมงทำงานพิเศษระหว่างปิดภาค
1.	จำนวนงานอดิเรก (V277)	2 -0.62	
2.	จำนวนชั่วโมงงานอดิเรก (V278)		0.67

พบว่า รายได้ของครอบครัวยิ่งมากนิสิตจะมีงานอดิเรกน้อยลง

ตารางที่ 5.4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับความสำเร็จและความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิต

(ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .05)

ที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต	จำนวนครั้งการศึกษาภาคฤดูร้อน	แต้มเฉลี่ยสะสม	ระดับการศึกษาของบิดา	แต้มเฉลี่ยในระดับมัธยมปลาย	จำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย	อันดับเลือกคณะปัจจุบัน
1.	ความพอใจชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้าน (V279)			0.65			0.51
2.	ความพอใจที่จะเป็นที่ยกย่อง (V282)	-0.73					
3.	ความพอใจในความสงบสุขส่วนตัว (V284)			0.56			
4.	ความต้องการมีทรัพย์สินเงินทอง (V285)		0.57				
5.	ความต้องการเป็นที่เคารพยกย่อง (V287)					-0.64	
6.	ความต้องการมีความสุขในชีวิตครอบครัว (V290)				-0.57		

ข้อที่น่าสนใจจากตารางนี้คือ

1. ผู้ที่ศึกษาภาคฤดูร้อนมาก ๆ จะมีความพึงพอใจที่จะได้รับการยกย่องน้อยลง
2. ผู้ที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมสูง จะมีความต้องการทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น
3. ระดับการศึกษาของบิดาจะส่งผลทางบวกต่อความพอใจชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้านและความสงบสุขส่วนตัว

ตารางที่ 5.4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางประการกับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า (ตัวเลขในตารางเป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05.)

ที่	ระดับความคิดเห็น	ระดับการศึกษา ของบิดา	อันดับการเลือกคณะ ปัจจุบัน	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว
1.	ความน่าจะเป็นเศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (V292)	0.59		
2.	ความน่าจะเป็นเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (V294)	0.63	0.47	
3.	ความน่าจะเป็นการเมืองระบบเผด็จการ (V297)		0.49	0.46

ตารางที่ 5.4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับทรศณะที่มีต่อรูปแบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในอีก 10 ปีข้างหน้า (ตัวเลขในตาราง เป็นค่าเบต้าจากสมการถดถอยพหุคูณที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05)

ที่	ความเห็นว่าดี-ไม่ดีต่อ	ขึ้นปี	อันดับการเกิด	ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวนชั่วโมงการทำงานพิเศษตอนเปิดภาค
1.	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (V300)				-0.52
2.	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (V301)			-0.62	
3.	สังคมระบบคุณธรรม (V303)	0.76			
4.	สังคมระบบอุปถัมภ์ (V304)		-0.56		
5.	การเมืองระบอบเผด็จการ (V305)			0.72	

ตารางที่ 5.4.13 - 5.4.14 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าจะเป็นและทรศณะที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองไทยในอนาคต ซึ่งจะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามก็ตีพบว่า

1. ระดับการศึกษาของบิดาที่สูง ยิ่งทำให้ผลิตประเมินเศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัวและเศรษฐกิจระบบสังคมนิยมมีความน่าจะเป็นสูงขึ้น แต่มีความชอบในระบบสังคมนิยมประชาธิปไตยน้อยลงและชอบการเมืองระบอบเผด็จการมากขึ้น
2. ผลิตในชั้นปีที่สูง ยิ่งมีความเห็นว่าระบบคุณธรรมเป็นสิ่งที่

สรุป ผลการวิจัยนิสิตปัจจุบัน คณะเศรษฐศาสตร์ มีหลาย ๆ สิ่งที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถแยก
เป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ก. ภูมิหลังของนิสิต

- 1) การศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพบว่านิสิตที่จบสายวิทย์และสายศิลป์
คณิต นั้นมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือ เกือบครึ่งของนิสิตในคณะ ซึ่งพบว่านิสิตเหล่านี้ไม่ว่าจะจบจาก
สายใด จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ใกล้เคียงกัน
- 2) มีข้อเสนอแนะว่านิสิตเพียงร้อยละ 12 เท่านั้นที่จบชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียน
ในต่างจังหวัด ซึ่งอาจกล่าวได้ว่านิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นคนกรุงเทพฯ ซึ่งในจุดนี้ไม่ว่า
จะสอดคล้องกับหลักการกระจายโอกาสในการศึกษาหรือไม่ คณะฯ มีนโยบายที่จะผลิตบัณฑิตให้แก่
สังคมในส่วนอื่นนอกจากกรุงเทพฯ หรือไม่
- 3) ในด้านกาสอบเข้านั้น จะพบได้ว่าร้อยละ 87.5 ของนิสิตได้เลือกจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เป็นอันดับหนึ่ง และร้อยละ 20.9 เลือกคณะฯ เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่
ของนิสิตมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้ามาศึกษาในจุฬาฯ และมีเพียงส่วนน้อยที่ตั้งเป้าหมายจะมาศึกษาในคณะฯ
โดยตรง

ข. หลักสูตร

- 1) รายวิชาที่มีประโยชน์และทันสมัยมากที่สุด พบว่าส่วนใหญ่เป็นวิชาภาษาอังกฤษ
คือ FEI, II และเป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ที่คณะฯ ให้อ่าน เช่น Micro Econ. Theory, Macro. Econ
Theory, Econometrics, Thai Economy และ Comparative Economic System
- 2) รายวิชาที่มีประโยชน์และทันสมัยน้อยที่สุด พบว่าส่วนใหญ่เป็นวิชาในการศึกษา
ทั่วไป คือ Civilization, Social and Culture, Principle Anthropology, Natural
Science, Product Promotion Science และ Natural Science มีเพียง
วิชาเดียวที่เป็นวิชาของคณะฯ คือ Economics Evolution

ความเห็นเหล่านี้สอดคล้องกันไม่ว่าจะเป็นนิสิตปีใด ดังนั้น สิ่งน่าจะเป็นความเห็น
ที่มีค่าแก่การนำมาพิจารณาถึง เสริมรายวิชาที่ทันสมัยและมีประโยชน์มาก และปรับปรุงรายวิชาที่มี
ประโยชน์และทันสมัยน้อย

ค. กระบวนการเรียนการสอน

1) ในด้านการใช้เวลาของนิสิต ตามที่เคยมีการตั้งข้อสงสัย เกิดกันไว้ว่าคนเรียนดี มักจะใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนมากกว่าผู้อื่น ก็พบว่าระหว่างนิสิตกลุ่มที่มี GPA ต่าง ๆ กันไม่ได้ มีการใช้เวลาที่ต่างกันเลย ดังนั้นน่าจะจะเป็นปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต

2) โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตใช้เวลาเข้าเรียนร้อยละ 35.97 เข้าห้องสมุด อภิปราย ปัญหาวิชาการ และทำการบ้านหรืองานที่เรียนร้อยละ 11.71, 4.69 และ 5.70 ตามลำดับ รวมแล้วนิสิตของคณะฯ ใช้เวลาไปกับการศึกษาเล่าเรียนถึงร้อยละ 58.07 นอกจากนี้ยังพบด้วยว่า นิสิตที่จบมัธยมปลายด้วยคะแนนสูง ๆ มักจะเข้าชั้นเรียนมากกว่าผู้อื่น

3) นิสิตมีความเห็นว่าอาจารย์ของคณะฯ อบรมสั่งสอนคุณธรรมแก่นิสิตน้อย และ ยังประเมินอีกด้วยว่า อาจารย์มีคุณลักษณะต่าง ๆ ของการเป็นอาจารย์อยู่ในระดับที่สูงมาก ยกเว้น ลักษณะการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมซึ่งมีในระดับปานกลาง

4) นิสิตในชั้นปีที่สูงขึ้นจะมีความพึงพอใจในการเรียนการสอนของคณะฯ ในหลาย ๆ ด้านน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหารายวิชา ตำราเรียน ห้องสมุด บรรยากาศทางวิชาการ สถานที่ฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ และกิจกรรมนอกหลักสูตร นอกจากนี้แล้วนิสิตปีที่ 4 ยังมีความเห็นว่าอาจารย์ สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้น้อยกว่าความเห็นของนิสิตปีอื่น ๆ ซึ่งน่าจะเป็นดัชนีที่ชี้ให้เห็นได้ว่าการที่นิสิตใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนในคณะมากปีขึ้นกลับยังมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในหลาย ๆ ด้านน้อยลง

5) นิสิตกว่าครึ่ง เข้าร่วมกิจกรรม และเมื่อพิจารณาผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้นำ ระดับคณะฯ หรือผู้นำระดับมหาวิทยาลัยแล้ว จะเห็นได้ว่านิสิตกลุ่มนี้จะมีความมั่นใจในอนาคตของตนเอง มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากพบว่าในร้อยละของนิสิตกลุ่มนี้ที่เชื่อว่าฐานะทางเศรษฐกิจสังคมในอนาคตของตนเองจะสูงกว่าผู้อื่น มีอยู่สูงกว่านิสิตกลุ่มอื่น ซึ่งไม่ได้ร่วมอยู่ในฐานะผู้นำระดับคณะฯ หรือผู้นำระดับมหาวิทยาลัย :

6) ผู้ที่เรียนภาคฤดูร้อนมาก ๆ จะประเมินฐานะทางชนชั้นของตนเองต่ำกว่าผู้อื่น และผู้ที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมสูงจะมีความต้องการในทรัพย์สินเงินทองมากกว่ากลุ่มอื่น ใน 2 ประเด็น นี้อาจจะไว้ให้มีการศึกษาต่อไปถึงมูลเหตุที่อยู่เบื้องหลัง

7) ระบบอาจารย์ที่ปรึกษานั้น จะเห็นได้ว่านิสิตเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่าที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรึกษาปัญหาส่วนตัวน้อยกว่าปัญหาวิชาการ ในประเด็นนี้จะได้เห็นว่าระบบอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปัญหาก็คือทุก ๆ ฝ่ายเข้าใจบทบาทที่แท้จริงของตนเองในระบบอาจารย์ที่ปรึกษาหรือยัง

8) นิสิตได้แสดงความคิดเห็นว่า นับตั้งแต่เข้ามาศึกษาในคณะฯ พวกเขามีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากกว่าปานกลางเล็กน้อย นิสิตประเมินว่าวิชา เศรษฐศาสตร์นั้นตรงกับความถนัดและความสนใจของตนเองในระดับที่มากพอสมควร ซึ่งเมื่อรวมกับการประเมินการรับรู้ลักษณะวิชาชีพ เศรษฐศาสตร์ของนิสิต ซึ่งให้อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ทำให้เกิดคำถามว่าผลการประเมินในระดับนี้เป็นที่น่าพอใจหรือยังสำหรับผู้ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาบัณฑิตทุก ๆ คน

ง. ปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต มีอีกหลาย ๆ ปัจจัยที่นอกเหนือการควบคุมได้ แต่ก็ยังมีบางปัจจัยที่อยู่ในวิสัยที่น่าจะควบคุมได้ ดังข้อสรุปต่อไปนี้

1) ระดับการศึกษาของมารดา เป็นที่น่าสังเกตเป็นอย่างมากกว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลทางลบต่อชีวิตนิสิตในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการใช้ประโยชน์จากระบบอาจารย์ที่ปรึกษา การขาดผลที่จะได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม และแม้แต่การประเมินพฤติกรรม การล่อนในหลาย ๆ ด้านของอาจารย์ก็ต่ำลงด้วยปัจจัยนี้

2) รายได้ของครอบครัวนิสิตก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลในทางลบต่อการประเมินลักษณะและพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างของอาจารย์ และแม้แต่การประเมินความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของตัวนิสิตเอง ก็ต่ำลงในกลุ่มที่มีรายได้ครอบครัวสูง นอกจากนี้แล้วยังมีผลให้ประเมินการรับรู้วิชาชีพ เศรษฐศาสตร์ในระดับที่ต่ำลงอีกด้วย

3) การทำงานพิเศษของนิสิตเป็นปัจจัยที่ได้กล่าวมาแล้วว่าอยู่ในวิสัยที่เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากจำนวนชั่วโมงงานพิเศษที่นิสิตทำโดยเฉพาะในตอนปิดภาคเรียนนั้น จะส่งผลทางบวกต่อนิสิตในแง่การมองเห็นโอกาสหางาน มีรายได้ดี และยังรับรู้วิชาชีพ เศรษฐศาสตร์ได้มากขึ้น มีความพึงพอใจในห้วงปฏิบัติการ เครื่องมือของคณะฯ และยังประเมินว่าพฤติกรรม (ในด้านดี) ของตนเอง เปลี่ยนไปมากขึ้น

นอกจากนี้ นิสิตกลุ่มที่ทำงานพิเศษตอนปิดภาคยิ่งมาก ก็จะต้องมองเห็นว่าวิชา เศรษฐศาสตร์ตรงกับความถนัดและความสนใจของตนเองมากขึ้น ในประเด็นนี้น่าสนใจว่าการทำงานพิเศษตอนปิดภาคนั้น น่าจะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนอกหลักสูตร เช่นการฝึกงาน หรือไม่

อย่างไรก็ดี ข้อสรุปและความคิดเห็นที่กล่าวมาทั้งหมดในบทนี้ จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ต่อไป

บทที่ 6

รายงานการวิจัยอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

การวิจัยในบทนี้ เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่าง ๆ ของอาจารย์ปัจจุบันของ คณะเศรษฐศาสตร์ ที่กำลังสอนในระดับปริญญาตรี เนื้อหาที่ทำการวิเคราะห์จะพิจารณาภูมิหลังต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ ประสบการณ์ และเป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของคณะฯ และลักษณะพฤติกรรมต่าง ๆ ของนิสิตในคณะฯ เพื่อจะประเมินความคิดเห็นของอาจารย์เข้าด้วยกัน และพิจารณาถึงปัจจัยที่เป็นมูลเหตุเบื้องหลังความคิดเห็นเหล่านั้น

รายงานการวิจัยในส่วนนี้จะแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ตอบ
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ตอบ

เพื่อเป็นการแสดงข้อมูลที่เก็บจากอาจารย์ปัจจุบันที่อยู่ปฏิบัติราชการภายในประเทศ ในระหว่างทำการสำรวจ ตัวอย่างที่ได้ 33 คน เป็นชาย 17 คน จากอาจารย์ชายในขณะนั้น 34 และหญิง 16 คน จากอาจารย์หญิงในขณะนั้น 26 คน โดยมีอาจารย์ 3 ใน 33 คนดำรง ตำแหน่งบริหารอยู่ด้วยในขณะที่ยังตอบแบบสอบถามนี้

ในด้านตำแหน่งวิชาการนั้น ตัวอย่างในกลุ่มนี้แยกเป็นอาจารย์ 8 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 15 คน รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ 10 คน ซึ่งเมื่อแยกตัวอย่างออกตามวุฒิการศึกษา สูงสุดประกอบด้วยวุฒิปริญญาตรี 3 คน ปริญญาโท 18 คน และปริญญาเอก 12 คน

รายละเอียดอื่น ๆ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 6.1.1 เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมของอาจารย์ ในคณะเศรษฐศาสตร์ ก่อนที่จะเข้าสู่ตอนที่ 2 ซึ่งเป็นความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะความล้ำมารถต่าง ๆ ของนิสิต

ตารางที่ 6.1.1 ร้อยละของอาจารย์ จำแนกตามภูมิหลังและตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวแปร	ภูมิหลัง	รวม		V ₃ ตำแหน่งทางวิชาการ		
		จำนวน	ร้อยละ	อ.	ผศ.	รศ. และค.
V ₁	เพศ	33		8	15	10
	ก. ชาย	17	51.5	62.5	60.0	30.0
	ข. หญิง	16	48.5	37.5	40.0	70.0
V ₂	อายุ	33		8	15	10
	ก. น้อยกว่า 30	3	9.1	37.5		
	ข. 31 - 40	20	60.6	62.5	66.7	50.0
	ค. 41 - 50	9	27.3		26.7	50.0
	ง. 51 - 60	1	3.0		6.7	
V ₆	สถานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี	33		8	15	10
	ก. สุพีฯ	18	54.5	25.0	53.3	80.0
	ข. ต่างประเทศ	6	18.2	12.5	26.7	10.0
	ค. อื่น ๆ	7	27.3	62.5	20.0	10.0
V ₁₂	สถานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโท	30		6	14	10
	ก. สุพีฯ	5	16.7	16.7	21.4	10.0
	ข. ต่างประเทศ	20	66.7	50.0	64.3	80.0
	ค. อื่น ๆ	5	16.7	33.3	14.3	10.0
V ₁₅	สถานที่สำเร็จการศึกษาปริญญาเอก	12		3	4	5
	ก. ต่างประเทศ	12	100.0			

ตารางที่ 6.1.1 (ต่อ)

ตัวแปร	ภูมิภาค	รวม		V ₃ ตำแหน่งทางวิชาการ		
		จำนวน	ร้อยละ	อ.	ผศ.	รศ.และค.
V ₁₈	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ผู้พิฯ**	33		8	15	10
	ก. 1-6 ปี	9	27.3	87.5	6.7	10.0
	ข. 7-14 ปี	15	45.5	12.5	60.0	50.0
	ค. 15-22 ปี	8	24.2		33.3	30.0
	ง. 23 ปีขึ้นไป	1	3.0			10.0
	ระดับขั้นที่เลื่อน	33		8	15	10
V ₁₉	ปีที่ 1	18	54.5	50.0	53.3	60.0
V ₂₁	ปีที่ 2	20	60.0	62.5	60.0	60.0
V ₂₃	ปีที่ 3	22	66.7	12.5	80.0	90.0**
V ₂₀	ปีที่ 4	20	60.6	50.0	60.0	70.0
V ₂₄	บัณฑิตศึกษา	7	21.2	37.5	20.0	10.0
V ₂₅	เคยทำงานอื่นก่อนเป็นอาจารย์ผู้พิฯ	18	54.5	5	6	6
V ₂₆	ก. ลูกจ้างบริษัทเอกชน	5	15.2	25.0	13.3	10.0
	ข. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	3.0	-	-	10.0
	ค. ข้าราชการ	8	24.2	62.5	6.7	20.0*
	ง. สอนในสถานศึกษาอื่น	5	15.2	12.5	20.0	10.0
	จ. อื่น ๆ	5	15.2	12.5	13.3	20.0
V ₃₅	ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบริหาร	5	15.2	-	13.3	30.0

* α = .05

** α = .01

ข้อสรุปที่น่าสนใจเกี่ยวกับบางประการ ที่ได้จากตารางนี้มีดังต่อไปนี้

1. ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ที่ตกเป็นตัวอย่าง 33 คน ซึ่งแยกเป็นอาจารย์ชาย 17 คน (51.5%) และอาจารย์หญิง 16 คน (48.5%) พบว่าอาจารย์ที่เป็นหญิงมีแนวโน้มที่จะมีตำแหน่งวิชาการสูงกว่าอาจารย์ชาย อย่างไรก็ตามความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญ
2. เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างอายุ พบว่ากว่าครึ่งคือ 60.6% ของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีอายุ 31-40 ปี รองลงมา 27.3% มีอายุ 41-50 ปี
3. ในตำแหน่งทางวิชาการนั้นพบว่ามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่เป็นอาจารย์ผู้พิพากษา กล่าวคือยิ่งมีเวลาเป็นอาจารย์มากก็ยิ่งมีตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญที่ระดับ 99% ของความเชื่อมั่นและเป็นข้อเท็จจริงที่ค่อนข้างจะยอมรับกันโดยทั่วไป
4. อีกสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ การศึกษาถึงตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ที่สอนนิสิตปีต่าง ๆ ซึ่งปรากฏว่าสำหรับผู้ที่ตำแหน่งวิชาการเป็นอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ แต่กรณีนี้มีโอกาสสอนนิสิตปี 1, 2 และ 4 และบัณฑิตศึกษา ในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกัน แต่สำหรับการสอนนิสิตปีที่ 3 แล้วกลับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% กล่าวคือ ผู้ที่มีตำแหน่งวิชาการเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ถึง 80% และผู้ที่เป็นรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ 90% สอนนิสิตปี 3 ด้วย ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ที่มีเพียง 12.5% เท่านั้นที่สอนนิสิตปี 3
5. สิ่งสุดท้ายที่ได้จากตารางที่ 6.1.1 คือ ข้อค้นพบว่าเมื่อแยกกลุ่มผู้ที่เป็นอาจารย์ผู้ที่เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ที่เป็นรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ออกมาพิจารณาแล้วพบว่าสัดส่วนของผู้เคยประกอบอาชีพข้าราชการมาก่อน เป็นอาจารย์นั้น ในกลุ่มของผู้ที่เป็นอาจารย์มีสูงถึง 62.5% ซึ่งสูงกว่าสัดส่วนในกลุ่มผู้ช่วยศาสตราจารย์ และกลุ่มรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

เนื้อหาของความคิดเห็นที่ประเมินได้ในตอนนี้คือ ทักษะของอาจารย์ภายในคณะฯ ที่มีต่อ บัณฑิตต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนการสอนของคณะฯ บัณฑิตเหล่านี้คือ หลักสูตรทั้งใน ด้านของ โครงสร้าง และความเหมาะสมของสาระ ตัวอาจารย์เพื่อพิจารณาในด้านของลักษณะที่อาจารย์ เป็นอยู่และที่ควรจะเป็นและในด้านของพฤติกรรมการสอนต่าง ๆ ของอาจารย์ว่า เอื้ออำนวยต่อการ พัฒนาคุณภาพของนิสิตหรือไม่ ลู่ทิศทางคือในด้านของตัวนิสิตเองก็จะพิจารณาถึงพฤติกรรมการเรียน ซึ่งจะส่งผลในด้านความเป็นผู้รู้วิชาอาชีพของตนและในแง่ของกิจกรรมว่ามีบทบาทต่อการเรียน การสอนในระดับใดตามความคิดของอาจารย์ผู้สอนซึ่งเผ้าดูลูกศิษย์ของตนเองอยู่

ตารางที่ 6.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา

ตัวแปร	ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	สัดส่วน		รวม	
			น้อยเกินไป	มากเกินไป	$\bar{X}$	S.D.
V ₃₆	1	หมวดวิชา เอก			4.00	0.78
V ₃₇	2	หมวดวิชา โท			3.62	1.07
V ₃₈	3	หมวดวิชา ตรี			2.72	1.17
V ₃₉	4	หมวดวิชา การศึกษาทั่วไป			4.63	1.25
V ₄₀	5	หมวดวิชา เล็กเล็กร			4.33	1.45

ตารางที่ 6.2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิต จำแนกตามสถานภาพ
บางประการของอาจารย์

ตัวแปร	ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	ตำแหน่งทาง วิชาการ			ระยะเวลาการ เป็นอาจารย์จุฬาฯ		
			อ.	ผศ.	รศ. และ ค.	1-6	7-14	15ปี ขึ้นไป
V ₃₆	1	หมวดวิชา เอก	4.38	3.69	4.10	4.50	3.86	3.78
V ₃₇	2	หมวดวิชา โท	3.71	3.25	4.00	3.57	3.90	3.00
V ₃₈	3	หมวดวิชา ฮีฟ	2.67	2.40	3.11	2.50	2.91	2.63
V ₃₉	4	หมวดวิชา การศึกษาทั่วไป	3.86	5.08	4.60	3.86	4.71	5.11
V ₄₀	5	หมวดวิชา เลือกเสรี	4.29	4.39	4.30	3.86	5.07	3.56

สถาบันวิทยบริการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตนั้น โดยเฉลี่ยแล้วอาจารย์ใน
คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นว่าหมวดวิชาเอก โท และวิชาเลือกเสรี มีจำนวนหน่วยกิตที่
พอเหมาะแล้ว หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปมีจำนวนหน่วยกิตที่มากไปนิดหน่อย แต่ที่น่าสนใจคือความ
เห็นที่ว่าสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาฮีฟซึ่งเป็นหมวดวิชาที่สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบ
อาชีพได้โดยตรงนั้นค่อนข้างจะน้อยเกินไป และเมื่อแยกพิจารณา เป็นกลุ่มของตำแหน่งทางวิชาการ
หรือแม้แต่ระยะเวลาที่สอนในจุฬาฯ แล้วก็ตาม ผลสรุปที่ได้รับยังคงเหมือนกันทุกกลุ่มคือสัดส่วนของ
หมวดวิชาฮีฟนั้นน้อยเกินไป

ตารางที่ 6.2.3 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาระในหลักสูตรปริญญาตรี

ตัวแปร	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							รวม		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	
V ₄₁	1	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการทำงานและ ส่วนตัว									4.52	1.12
V ₄₂	2	ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์									4.50	1.41
V ₄₃	3	ตรงกับความต้องการของสังคม									4.32	1.38

ตารางที่ 6.2.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสภาระของหลักสูตรปริญญาตรี
จำแนกตามสถานภาพบางประการ

ตัวแปร	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ตำแหน่งทาง วิชาการ			ระยะเวลาการ เป็นอาจารย์ผู้ฝึกฯ		
			อ.	ผค.	รค. และ ค.	1-6	7-14	15 ปี ขึ้นไป
V ₄₁	1	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการทำงาน และส่วนตัว	4.25	4.40	4.90	4.78	4.40	4.44
V ₄₂	2	ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	4.63	4.71	4.10	5.22	4.00	4.56
V ₄₃	3	ตรงกับความต้องการของสังคม	5.13	4.00	4.10	5.50	3.79	4.11*

* $\alpha = .05$

ในด้านที่เกี่ยวกับสาระในหลักสูตรปริญญาตรี ไม่ว่าจะในแง่ของประโยชน์ ความทันสมัย หรือความต้องการของสังคม อาจารย์ในคณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นว่าหลักสูตรของคณะฯ ๙๙ อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมค่อนข้างมาก

ซึ่ง เมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มของตำแหน่งวิชาการแล้วความคิดเห็นอันนี้ไม่มีความแตกต่างกันแต่อย่างใด แต่ในแง่ของระยะเวลาการเป็นอาจารย์ผู้พิฯ แล้วพบว่าความเห็นในแง่ที่ว่าหลักสูตรตรงกับความต้องการของสังคมหรือไม่ กลุ่มอาจารย์ที่สอนมาแล้ว 1-6 ปีมีความเห็นว่าตรงกับความต้องการของสังคมค่อนข้างมาก (5.5) ซึ่งมากกว่าอาจารย์กลุ่มที่สอนมาแล้ว 7-14 ปีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 95%

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะฯ

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	พฤติกรรมการสอน	มีน้อย ← → มีมาก							รวม	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
44	1	มีประมวลการสอน หรือ Course Outline แจกนิสิต								4.13	1.33
45	2	เตรียมการสอนอย่างดี								3.59	1.09
46	3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการ สอนสม่ำเสมอ								3.73	1.17
47	4	เข้าสอนสม่ำเสมอ								4.50	1.28
48	5	อธิบายเข้าใจได้ดี								4.47	0.94
49	6	ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้ อย่างรวดเร็ว								3.83	1.17
50	7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการ ประเมินผลการเรียนการสอน								3.67	1.35
51	8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว								4.19	1.38
52	9	มีเวลาให้เข้าพบ								3.60	1.38
53	10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.13	1.22
54	11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต								3.17	1.42
55	12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต								4.43	1.19

ตารางที่ 6.2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะ จำแนกตามระยะเวลา
การเป็นอาจารย์

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	พฤติกรรมการสอน	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์			
			1-6	7-14	15-22	22 ขึ้นไป
44	1	มีประมวลการสอน หรือ Course outline แจกนิสิต	4.43	4.43	3.50	3.00
45	2	เตรียมการสอนอย่างดี	3.86	3.69	3.25	3.00
46	3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการ สอนสม่ำเสมอ	4.00	3.93	3.38	2.00
47	4	เข้าสอนสม่ำเสมอ	4.86	4.71	3.75	5.00
48	5	อธิบายเข้าใจได้ดี	4.43	4.57	4.25	5.00
49	6	ตรวจการบ้านให้สม่ำเสมอและคืนให้ อย่างรวดเร็ว	4.43	3.92	3.00	5.00
50	7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมิน ผลการเรียนการสอน	4.43	3.71	3.00	3.00
51	8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว	4.63	4.29	3.63	4.00
52	9	มีเวลาให้เข้าพบ	4.14	3.71	2.75	5.00
53	10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.71	4.14	3.75	3.00
54	11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต	4.57	2.79	2.75	2.00*
55	12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต	4.86	4.71	3.63	4.00

* $\alpha = .05$

** $\alpha = .01$

พฤติกรรมการณ์สอนของอาจารย์นั้น ผลจากการประเมินโดยอาจารย์ในคณะ
เศรษฐศาสตร์เอง ได้ผลว่าพฤติกรรมการณ์สอนในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (3.5-4.5)
แต่สิ่งที่น่าสนใจเกิดอย่างหนึ่งคือ พฤติกรรมการณ์อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมให้แก่ภักษิตนั้นได้รับ
การประเมินว่าต่ำเกินไป (3.17)

เพื่อให้ผลการประเมินเด่นชัดขึ้น ได้แยกผลการประเมินออกเป็นกลุ่มตามระยะเวลา
การเป็นอาจารย์ผู้พิฯ ซึ่งให้ผลสรุปว่าการประเมินของอาจารย์กลุ่มต่าง ๆ นั้น เกือบทุกพฤติกรรม
ไม่มีความแตกต่างกัน เว้นแต่พฤติกรรมการณ์อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมเท่านั้นที่พบว่า กลุ่ม
อาจารย์ที่ทำการสอนมา 1-6 ปีประเมินว่ามีการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมให้แก่ภักษิตในระดับ
ค่อนข้างมาก ซึ่งมากกว่ากลุ่มอาจารย์ที่สอนมา 7-14 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 95%

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะและความสำคัญ

ตัวแปร ที่	ชื่อย่อ ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							ลักษณะที่มี		ความสำคัญ	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
56	1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี						6	7	5.10	0.98	6.25	0.84
57	2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์						6	7	4.74	1.29	5.84	0.85
58	3	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ						6	7	4.71	1.35	6.13	0.87
59	4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ						6	7	4.32	1.11	6.19	0.86
60	5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ						6	7	4.58	1.23	5.59	0.95
61	6	รู้จักตนเอง						6	7	4.07	1.32	5.59	1.01
62	7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์						6	7	4.32	1.25	5.78	1.01
63	8	รอบคอบ						6	7	4.23	1.18	5.66	1.04
64	9	ไตร่ตรองเหตุผล						6	7	4.42	1.15	5.88	1.01
65	10	รับผิดชอบ						6	7	3.94	1.41	6.28	0.99
66	11	เห็นการณ์ไกล						6	7	4.19	1.35	5.66	1.04
67	12	มีศีลธรรม						6	7	4.61	1.28	6.00	1.05
68	13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม						6	7	3.77	1.41	5.94	0.91
69	14	มีความมั่นคงทางอารมณ์						6	7	4.43	1.10	5.41	1.10

ลักษณะที่มี

ความสำคัญ

ตารางที่ 6.2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ในคณะ จำแนกตามระยะเวลาการเป็นอาจารย์

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์			
			1-6	7-14	15-22	22 ขึ้นไป
56	1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	5.38	4.93	5.25	4.00
57	2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	5.25	4.57	4.75	3.00
58	3	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ	5.38	4.43	4.75	3.00
59	4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	4.88	4.35	3.88	3.00
60	5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.38	4.36	4.38	3.00
61	6	รู้จักตนเอง	5.13	4.07	2.88	5.00**
62	7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์	5.13	4.21	4.00	2.00
63	8	รอบคอบ	4.75	4.21	3.63	5.00
64	9	ไตร่ตรองเหตุผล	5.00	4.43	3.75	5.00
65	10	รับผิดชอบ	4.88	4.21	2.50	4.00**
66	11	เห็นการณ์ไกล	4.88	4.29	3.38	4.00
67	12	มีศีลธรรม	5.50	4.71	3.63	4.00
68	13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.75	3.86	2.57	3.00
69	14	มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.88	4.54	3.88	4.00

* $\alpha = .05$

** $\alpha = .01$

ตารางที่ 6.2.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของความสำเร็จในลักษณะของอาจารย์ จำแนกตามสถานภาพ
อาจารย์บางประการ

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	อ.	ผศ.	รศ. และ ค.	วุฒิ ปริญญา เอก	ระยะเวลา เป็น อาจารย์ มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป	ปัจจุบัน ดำรง ตำแหน่ง บริหาร
70	1	การเป็นผู้มีความรู้ในวิชา ที่สอนเป็นอย่างดี	5.88	6.07	6.80*	6.09	6.33	6.80
71	2	ความเป็นนักวิเคราะห์ วิจารณ์	5.75	5.86	5.90	5.55	5.56	5.40
72	3	การชวนขยายติดตามความ เคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ของความรู้ใหม่ ๆ	5.88	6.07	6.40	5.82	6.33	6.00
73	4	ความสามารถที่จะเชื่อมโยง มาสู่การปฏิบัติ	6.13	6.14	6.30	6.00	6.22	5.80
74	5	ความเป็นที่เชื่อถือในวง วิชาการ	5.50	5.43	5.90	5.46	5.33	5.00
75	6	การรู้จักตนเอง	5.75	5.57	5.50	5.09	5.67	5.00
76	7	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	6.00	5.43	6.10	5.64	5.78	5.40
77	8	ความรอบคอบ	5.88	5.29	6.00	5.55	5.78	5.40
78	9	การไตร่ตรองเหตุผล	5.88	5.71	6.00	5.64	5.89	6.40

* $\alpha = .05$

ตารางที่ 6.2.9 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ชื่อย่อ ที่	ลักษณะ	อ.	ผค.	ร.ค. และ ค.	วุฒิ ปริญญา เอก	ระยะ เวลา เป็น อาจารย์ ≥ 15 ปี	ปัจจุบัน ดำรง ตำแหน่ง บริหาร
79	10	ความรับผิดชอบ	6.00	6.00	6.90	6.27	6.78	5.40
80	11	การเห็นการณ์ไกล	5.88	5.43	5.80	5.46	5.67	5.20
81	12	การมีศีลธรรม	6.13	5.79	6.20	6.00	6.33	5.20
82	13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	6.00	5.79	6.10	5.82	6.11	5.60
83	14	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.88	5.00	6.00	5.27	5.78	4.80

เกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะฯ และความสำคัญของลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์นั้น ผลการประเมินปรากฏว่า ได้ให้ความสำคัญของ ลักษณะต่าง ๆ สูงมาก (5.41-6.25) ในขณะที่เดียวกันก็ประเมินว่า ลักษณะเหล่านี้มีอยู่ในอาจารย์ของคณะฯ ในระดับที่ต่ำกว่าความสำคัญในทุก ๆ ลักษณะ (3.77-5.10)

เมื่อแยกดูว่าผู้ที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์แตกต่างกัน ก็นั้น ประเมินเกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ ของอาจารย์แตกต่างกันอย่างไรบ้าง ก็พบว่าอาจารย์กลุ่มที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์ 1-6 ปี ประเมินว่าอาจารย์ในคณะฯ ศรัทธาค่าลัทธิ รู้สึกตนเองสูงกว่าอาจารย์กลุ่มที่เป็นอาจารย์มาแล้ว 15-22 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99%

ในทำนองเดียวกัน กลุ่มที่เป็นอาจารย์มาแล้ว 1-6 ปี และกลุ่ม 7-14 ปีก็ประเมินว่าอาจารย์ในคณะฯ มีความรับผิดชอบสูงกว่าการประเมินของกลุ่มที่เป็นอาจารย์มาแล้ว 15-22 ปี ที่ระดับนัยสำคัญ 99% อีกเช่นกัน

สำหรับลักษณะอื่น ๆ ของการเป็นอาจารย์ก็ยังคงพบว่า กลุ่มเป็นอาจารย์มา 1-6 ปีประเมินให้อาจารย์ในคณะฯ เป็นผู้ที่มีศีลธรรม และเป็นผู้ที่เสียสละเพื่อส่วนรวมสูงกว่าที่กลุ่มเป็นอาจารย์มา 15-22 ปี ได้ประเมินไว้ ทั้งนี้เป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับ 95%

สำหรับการแยกกลุ่มตามตำแหน่งวิชาการก็พบว่า กลุ่มที่เป็นรองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ประเมินว่าอาจารย์ในคณะฯ ศรัทธาค่าลัทธิ เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดีในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ได้ประเมินไว้ ด้วยระดับนัยสำคัญ 95%

ตารางที่ 6.2.10 ความสัมพันธ์ระหว่างความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ลักษณะของอาจารย์ในคณะฯ และความสำคัญของลักษณะต่าง ๆ กับตำแหน่งทางวิชาการ แสดงในรูปของค่า เบต้าที่มีนัยสำคัญ (95%)

ตัวแปรตาม	พฤติกรรม ลักษณะและความสำคัญของลักษณะ พฤติกรรมการสอน	ค่า เบต้าที่มีนัยสำคัญของตัวแปร อิสระตำแหน่งวิชาการ
V 47	พฤติกรรมของอาจารย์ การเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ	- .78
V 61	ลักษณะของอาจารย์ในคณะ รู้จักตนเอง	- .88
V 67	มีศีลธรรม	- .86
V 68	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความสำคัญของลักษณะอาจารย์ในคณะฯ	- .88
V 70	การเป็นผู้มีวิชาความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	.91
V 71	การเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	.78
V 77	ความรอบคอบ	.84

ตารางที่ 6.2.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความเห็นของอาจารย์ที่มีต่อลักษณะของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์
และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กับอายุของอาจารย์ผู้ตอบ แสดงในรูปของค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญ (95%)

ตัวแปรตาม	ลักษณะของนิสิต ความสามารถที่จำเป็น	ค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญของตัวแปรอิสระ อายุของอาจารย์ผู้ตอบ
V 187	ลักษณะของนิสิตปี 4 มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้ สื่อนึกคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้	.88
V 217	มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	.81
V 239	ความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียน การใฝ่รู้	-.77
V 241	ความรอบคอบ	-.90
V 244	การรู้จักตนเอง	-.88
V 245	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	-.82

จากผลการประเมินในตอนต้นที่ 1 จะเห็นว่าตำแหน่งวิชาการและระยะเวลาสอน
ในคณะฯ มีความสัมพันธ์กันดังนั้นในการประเมินในตารางที่ 6.2.4-6.2.9 ซึ่งเห็นได้ว่ามีหลาย ๆ
กรณีที่ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีระยะเวลาสอนต่างกันจะมีความคิดเห็นที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ
ผลการทดสอบสัมภาระถดถอยในตารางที่ 6.2.10 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งวิชาการยิ่งสูงขึ้น
ยิ่งมีความคิดเห็นว่าจำนวนอาจารย์ที่มีพฤติกรรมการเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอมีน้อยลง จำนวนอาจารย์
ที่มีลักษณะการรู้จักตนเอง ลักษณะมีศีลธรรม ลักษณะของผู้เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมีน้อยลง
แต่ในอีกด้านหนึ่งนั้น ยิ่งเป็นผู้ที่มีตำแหน่งวิชาการสูงขึ้นก็จะให้ความสำคัญต่อลักษณะของอาจารย์
ดังนี้สูงขึ้น คือ การเป็นผู้มีวิชาความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ และ
ความรอบคอบ

ส่วนในแง่ของการประเมินนิสิต อายุของอาจารย์จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติการมองลักษณะ
ของนิสิตปีที่ 4 และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับปริญญาตรี กล่าวคือ

อายุของอาจารย์ยิ่งมากก็จะได้เห็นว่านิสิตปีที่ 4 มีความสามารถในการแสดงออกซึ่งความ
รู้สึกนึกคิดให้ผู้อื่นเข้าใจได้มากขึ้น และเห็นว่านิสิตปีที่ 4 เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในความสามารถของ
ตนเองมากขึ้น

แต่ในอีกด้านหนึ่งนั้น อายุของอาจารย์ยิ่งมากจะได้ประเมินให้การใฝ่รู้ ความรอบคอบ
การรู้จักตนเอง และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมนั้นมีความจำเป็นต่อการเรียนในระดับ
ปริญญาตรีน้อยลง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2.12 แบบการสอนที่อาจารย์ใช้สอนในระดับปริญญาตรี

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	แบบการสอน	น้อย ← f → มาก							รวม	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.
84	1	สอนแบบบรรยาย								6.06	0.67
85	2	สอนแบบอภิปราย								4.29	1.72
86	3	สอนแบบล้าริต								2.81	1.47
87	4	สอนทฤษฎีควบกับฝึกปฏิบัติ								4.16	1.67
88	5	สอนแบบโครงการ								2.90	1.75
89	6	สอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย								2.97	1.72
90	7	สอนแบบให้ศึกษา เป็นรายบุคคล								2.74	1.90
91	8	สอนแบบให้ฝึกปฏิบัติ เองในห้องทดลอง								1.74	1.29
92	9	สอนแบบให้ฝึกปฏิบัติ เองในภาคสนาม								2.26	1.53
93	10	สอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง เกมล์หรือกิจกรรม								3.03	1.74
94	11	สอนโดยอาศัย เครื่องช่วยสอน เช่น เทป โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ เป็นหลัก								2.74	1.75

แบบการสอนที่ใช้ในคณะ ศึกษาศาสตร์ พบว่าส่วนใหญ่ใช้การสอนแบบบรรยายมากกว่าแบบอื่น
ใช้การสอนแบบอภิปรายและแบบทฤษฎีควบกับฝึกปฏิบัติในระดับปานกลาง และการสอนแบบอื่น ๆ
มีน้อยเกินไป

ตารางที่ 6.2.13 เปรียบเทียบร้อยละรูปแบบของพฤติกรรมการเรียนที่อาจารย์ต้องการให้เรียน¹⁾ และรูปแบบที่ผลิตเรียน¹⁾

รูปแบบของการเรียน	รวม		ร้อยละ				
	ความต้องการ	การรับรู้	100 0	75 25	50 50	25 75	0 100
รวม	33	33					
1. แบบอิสระ	66.7	18.2					
2. แบบคำใจเรียน	3.0	48.5					
3. แบบร่วมมือ	69.7	27.3					
4. แบบพึ่งพา	12.1	75.8					
5. การแข่งขัน	24.2	15.2					

รูปแบบของการเรียน	อายุ ≤ 40		อายุ > 40		วุฒิปริญญาเอก		ผู้บริหาร	
	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้
รวม	23	23	10	10	12	12	5	5
1. แบบอิสระ	65.2	21.7	70.0	10.0	66.7	25.0	80.0	20.0
2. แบบคำใจเรียน	4.4	34.8	-	80.0	8.3	50.0	-	20.0
3. แบบร่วมมือ	65.2	26.1	80.0	20.0	83.3	33.3	80.0	40.0
4. แบบพึ่งพา	8.7	78.3	20.0	70.0	25.0	75.0	-	100.0
5. แบบแข่งขัน	26.1	17.4	20.0	10.0	25.0	25.0	20.0	-

1) ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 6.2.13 (ต่อ)

รูปแบบของการเรียน	อาจารย์		ผศ.		รศ.และค.	
	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้
1. แบบอิสระ	62.5	25.0	80.0	26.7	50.0	-
2. แบบจำใจเรียน	-	37.5	6.7	46.7	-	60.0
3. แบบร่วมมือ	75.0	37.5	60.0	26.7	80.0	20.0
4. แบบพึ่งพา	12.5	75.0	13.3	73.3	10.0	80.0
5. แบบแข่งขัน	37.5	37.5	20.0	13.3	20.0	-
1) ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ						

พฤติกรรมการเรียนที่ผลิตคณะเศรษฐศาสตร์ใช้จะพบว่าร้อยละ 75.8 ของอาจารย์ ประเมินว่าผลิตเรียนแบบพึ่งพา ร้อยละ 48.5 ประเมินว่าเรียนแบบจำใจเรียน ในขณะที่ร้อยละ 69.7 ของอาจารย์ต้องการให้ผลิตเรียนแบบร่วมมือและร้อยละ 66.7 ต้องการให้เรียนแบบอิสระ ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการเรียนที่เป็นจริงนั้นไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ควรจะเป็น

เมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มอายุ ≤ 40 ปี, >40 ปี ตามวุฒิปริญญาเอก ตามความเป็นผู้บริหาร หรือตามตำแหน่งวิชาการ ก็ยังคงให้ผลสรุปที่ตรงกัน กล่าวคือ ประเมินว่า ผลิตเรียนแบบพึ่งพาและแบบจำใจเรียนเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่มีความต้องการให้ผลิตเรียนแบบอิสระและแบบร่วมมือ

ตารางที่ 6.2.14 เปรียบเทียบความบ่อยของการพบปะปรึกษาหารือและประโยชน์ที่ได้รับ

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	การพบปะปรึกษา	น้อย ← → มาก							ความบ่อย ของการ พบปะ		ประโยชน์		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
105	1	การพบปะปรึกษาในด้านวิชาการ	▨				●				4.47	1.22	5.56	1.11
106	2	การพบปะปรึกษาในด้านส่วนตัว	▨					●			3.06	1.74	4.91	1.38

ความบ่อยของการพบปะ

ประโยชน์ของการพบปะ

ตารางที่ 6.2.15 เปรียบเทียบความบ่อยของการพบปะปรึกษาหารือกับประโยชน์ที่ได้รับ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	การพบปะปรึกษา	อ.		ผศ.		รศ.และค.	
			การพบปะ	ประโยชน์	การพบปะ	ประโยชน์	การพบปะ	ประโยชน์
105	1	การพบปะปรึกษาในด้าน วิชาการ	5.00	5.88	4.29	5.36	4.30	5.60
106	2	การพบปะปรึกษาในด้าน ส่วนตัว	3.63	5.25	2.71	4.64	3.10	5.00

ในด้านเกี่ยวกับระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นได้ว่าอาจารย์ในคณะ ประเมินให้นิสิต
 เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าพบ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าพบ
 เพื่อปรึกษาปัญหาทางวิชาการหรือปัญหาล้วนตัวก็ตาม

จากความเห็นนี้เมื่อแยกดูการประเมินแยกตามตำแหน่งวิชาการก็ยังคงให้ข้อสรุปเช่นเดียวกัน
 อย่างไรก็ตามผลการประเมินได้แสดงให้เห็นว่า นิสิตเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรึกษา
 ปัญหาวิชาการมากกว่าปัญหาล้วนตัว และประโยชน์จากการเข้าพบอาจารย์เพื่อปรึกษาปัญหาวิชาการ
 ก็มากกว่าประโยชน์จากการเข้าพบด้วยปัญหาล้วนตัวเช่นกัน

ตารางที่ 6.2.16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่นิสิตได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วม กิจกรรมนิสิต	ไม่เห็น ← เห็นด้วย							อาจารย์ ในคณะ		ผู้บริหาร	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
109	1	ทำให้การเรียนดีขึ้น								4.16	1.16	4.00	0.00
110	2	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น								5.88	0.94	6.00	1.41
111	3	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น								5.69	1.03	5.40	1.34
112	4	ทำให้เรียนรู้วิธีทำงาน								5.84	0.99	5.60	1.52
113	5	ทำให้มีปัญหในการเรียน								4.38	1.43	4.20	0.84
114	6	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะ หรือมหาวิทยาลัย								2.97	1.47	2.20	1.10

- ความคิดเห็นของอาจารย์
- ความคิดเห็นเฉพาะผู้บริหาร

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมโดยเฉลี่ยแล้ว อาจารย์ยังคง
ประเมินว่าไม่ว่าจะสิ่งผลไม่ว่าจะทางบวกหรือทางลบต่อการเรียน แต่เห็นด้วยว่ากิจกรรมจะช่วย
ให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ขึ้น เป็นผู้นำมากขึ้น และช่วยให้นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้วิธีการ
ทำงาน โดยไม่ทำให้เกิดความขัดแย้งกับผู้บริหารไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารระดับคณะฯ หรือระดับ
มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิต

ในตอนนี้เป็น การสอบถามถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนิสิตนับตั้งแต่ปี 1 ถึงปีสุดท้าย
ศึกษาว่าในทัศนะของอาจารย์ความสามารถด้านใดบ้างที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนิสิตที่จะจบไปเป็น
บัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์ และมีการประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่คณะฯ ที่ผลิตออกไปว่าอยู่
ในระดับใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิตปี 1 และปีสุดท้าย

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	น้อย ← → มาก							นิสิตปี 1		นิสิตปี 4		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
115	1	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่	██████████				●				4.03	1.67	5.13	0.94
116	2	ความชอบในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่	██████████				●				4.15	1.25	4.80	1.06
117	3	การมองเห็นความสำคัญของสาขาวิชาที่เรียนอยู่	██████████				●				4.27	1.10	5.00	1.02
118	4	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่มีเกียรติ	██████████				●				4.12	1.02	4.88	1.19
119	5	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม	██████████				●				4.49	1.06	5.19	1.09
120	6	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่น่าสนใจ	██████████				●				4.27	0.84	4.91	0.96
121	7	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เหมาะสมกับความสามารถของตน	██████████				●				4.21	0.93	4.81	0.90
122	8	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่ทำให้มีรายได้ดี	██████████				●				3.76	1.20	4.41	1.13
123	9	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการงาน	██████████				●				4.00	1.06	4.81	0.69
124	10	ความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ	██████████				●				3.85	1.20	4.91	1.20

ตารางที่ 6.3.1 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							ผลตัดที่ 1		ผลตัดที่ 4	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
125	11	ความสามารถในการคิดอย่างลึกซึ้ง								3.94	1.27	4.47	1.08
126	12	ความสามารถในการคิดอย่างกว้างไกล								4.09	1.38	4.63	1.16
127	13	ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์								4.06	1.35	4.44	1.19
128	14	ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างถูกต้อง								4.06	1.14	4.75	1.05
129	15	ความสามารถในการยืนยันความคิดของตน								3.97	1.31	4.84	0.84
130	16	ความสามารถในการเข้าใจทัศนคติที่แตกต่างกัน								4.12	1.29	4.81	0.81
131	17	ความสามารถในการวิเคราะห์และวิจารณ์ทัศนคติต่าง ๆ								4.00	1.37	4.84	0.92
132	18	ความสามารถในการเปรียบเทียบทัศนคติที่แตกต่างกัน								4.09	1.33	4.81	0.90
1.33	19	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ								3.94	1.44	4.78	1.24
1.34	20	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทางสังคม								4.39	1.22	5.09	0.86
135	21	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจของผู้อื่น								4.18	1.26	4.94	0.98
136	22	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจของตนเอง								4.33	1.14	5.00	1.02

ตารางที่ 6.3.1 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							นิสิตปี 1		นิสิตปี 4	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
137	23	ความเข้าใจในธรรมชาติของคำสอน								3.55	1.37	4.03	1.20
138	24	ความรับผิดชอบในการเรียน								4.18	1.19	4.71	1.24
139	25	ความสามารถในการชักชวนและ ชี้แนะเพื่อนนิสิต								3.91	1.04	4.75	1.11
140	26	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาส ต่าง ๆ								3.75	1.16	4.41	0.98
141	27	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิต								3.81	0.93	4.48	0.85
142	28	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิต								4.66	1.00	4.90	1.01
143	29	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์								4.38	1.04	4.88	1.07
144	30	ความสามารถติดต่อกับบุคคลทุก ประเภท								4.06	1.08	5.03	0.86

นิสิตชั้นปีที่ 1

นิสิตชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 6.3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิตปี 1 และปีสุดท้าย
ตามปณิธานของมหาวิทยาลัย

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							นิสิตปี 1		นิสิตปี 4	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
145	1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน								4.21	1.32	4.81	1.33
146	2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป								4.30	1.31	4.81	1.06
147	3	ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิด หรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง								4.39	1.09	4.84	0.92
148	4	ความสามารถในการเล่นนอกรูปแบบหรือ วิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา								3.88	0.96	4.78	1.13
149	5	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงาน ทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ใน ปัจจุบัน								3.58	1.15	4.56	1.19
150	6	ความสามารถในการคาดคะเน เหตุการณ์อนาคตได้อย่างใกล้เคียง ความจริง								3.52	1.15	4.47	1.11
151	7	การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเอง ได้อย่างใกล้เคียงความจริง								3.69	1.23	4.78	1.01
152	8	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่าง แท้จริง								3.61	1.09	4.58	1.09
153	9	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็ว ทันตามกำหนด								4.09	1.39	4.84	0.88
154	10	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์								4.15	1.37	4.75	0.92
155	11	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการ กระทำของตน								4.06	1.13	4.75	0.95

ตารางที่ 6.3.2 (ต่อ)

ตัวแปร ที่	ข้อบ่ง ชี้	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							นิสิตปี 1		นิสิตปี 4	
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
156	12	การเสียสละทรัพย์ เวลา แรงงาน และสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของ ส่วนรวม								4.03	1.21	4.50	1.08
157	13	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง								4.18	1.19	4.97	0.97
158	14	ความเชื่อมั่นในความสามารถของ ตนเอง								4.12	1.14	4.97	1.00
159	15	ความมั่นคงทางอารมณ์								4.15	1.00	4.69	0.97
160	16	ความมีสติรอบคอบ								4.12	1.15	4.66	0.97
161	17	ความซื่อสัตย์สุจริต								4.49	1.15	4.66	1.00
162	18	ความยุติธรรม								4.30	0.95	4.75	0.98

นิสิตปี 1

นิสิตปี 4

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้ายตามปณิธานของมหาวิทยาลัย

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	← มีน้อย → มีมาก							นิสิตปีที่ 1		นิสิตปีที่ 4		
			1	2	3	4	5	6	7	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
163	1	การนำแนวความคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น	▨				●				3.78	1.13	4.84	1.17
164	2	การวางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน	▨				●				3.72	1.20	4.94	1.05
165	3	การหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาล่วงหน้า	▨				●				3.53	1.16	4.63	0.87
166	4	การตรวจสอบและติดตามผลการเรียนและการทำงาน	▨				●				4.13	1.29	4.88	0.98
167	5	การพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย	▨				●				3.84	0.99	4.66	1.04
168	6	การแบ่งเวลาในการเรียนและการทำงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	▨				●				4.16	1.02	4.81	1.00
169	7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ	▨				●				3.87	1.06	4.69	1.09
170	8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ	▨				●				3.88	1.13	4.66	1.15
171	9	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์อย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้	▨				●				3.91	1.20	4.59	1.10
172	10	การวางแผนอนาคตของตนเอง	▨				●				4.03	0.97	5.03	0.97
173	11	การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว	▨				●				3.91	1.03	4.63	1.01

▨ นิสิตปี 1

● นิสิตปี 4

ตารางที่ 6.3.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 4 คำแนก
เป็นลักษณะใหญ่ ๆ

ลำดับ ที่	ลักษณะ	มีน้อย ← → มีมาก							ปีที่ 1 $\bar{x}$	ปีที่ 4 $\bar{x}$	
		1	2	3	4	5	6	7			
1	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตน เรียนอยู่ V115**	▨			●					4.00	5.13
2	ทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน MPROATT**	▨			●					4.16	4.85
3	ความสามารถในการคิด MTHINK**	▨			●					3.92	4.60
4	ความสามารถในการแสดงออก MEXPRES**	▨			●					4.02	4.80
5	ความสามารถในการเข้าใจ MCOMPRES**	▨			●					4.05	4.83
6	ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ MINSIGN**	▨			●					4.08	4.77
7	ความสามารถในการเป็นผู้นำ MLEAD**	▨			●					3.81	4.53
8	ความรับผิดชอบ MRESP**	▨			●					4.11	4.79
9	ความมั่นคงทางอารมณ์ V159**	▨			●					4.09	4.69
10	มนุษยสัมพันธ์ MRELATE**	▨			●					4.40	4.94
11	การใฝ่รู้ MPURSUE**	▨			●					4.27	4.81
12	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ MCREAT**	▨			●					3.75	4.73
13	ความถี่ติดต่อคบ VI60**	▨			●					4.09	4.66
14	ความรอบคอบ MPRUDEN**	▨			●					3.88	4.78
15	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล MREASON**	▨			●					3.90	4.63
16	การเห็นการณ์ไกล MFARSIG**	▨			●					3.82	4.71
17	การรู้จักตนเอง MSELF**	▨			●					3.63	4.69
18	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม V156*	▨			●					4.00	4.50
19	ความเชื่อมั่นในตนเอง MCONFID**	▨			●					4.16	4.97
20	ความมีใจกว้าง MBROADM**	▨			●					4.09	4.75
21	ความซื่อสัตย์สุจริต V161	▨			●					4.44	4.66
22	ความยุติธรรม V162**	▨			●					4.25	4.75

▨ นิสิตปี 1 * $\alpha = .05$
● นิสิตปี 4 ** $\alpha = .01$

ในลักษณะด้านต่าง ๆ ของนิสิตตามความเห็นของอาจารย์นั้น เมื่อแรกเข้ามาเป็นนิสิตปี 1 ของคณะ พบว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง จนกระทั่งเป็นนิสิตปี 4 โดยเฉลี่ยแล้วได้รับการประเมินว่าคุณลักษณะทุก ๆ ประการได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นระดับค่อนข้างดี

ซึ่งเมื่อนำคุณลักษณะทั้งหมดมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกันเป็นลักษณะ 22 ประการใหญ่ ๆ แล้ว จะพบว่าลักษณะแทบทุกประการได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ๆ ที่ระดับความเชื่อมั่น 99% เว้นแต่ลักษณะการเสียดสีเพื่อประโยชน์ส่วนรวมซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงที่ระดับนัยสำคัญ 95% และลักษณะของผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งอาจารย์ได้ประเมินว่าการเปลี่ยนแปลงด้านนี้ของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ไม่มีนัยสำคัญเลยหลังจาก 4 ปี ในคณะเศรษฐศาสตร์ได้ผ่านไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.3.6 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถนิสัยในด้านต่าง
จำแนกตามลักษณะภาพของอาจารย์บางประการ

ตัวแปร ที่	ข้อย่อย ที่	ความสามารถ	อ.	ผศ.	รศ. และ ค.	วุฒิ ปริญญา เอก	ระยะ เวลา สอน มาก กว่า 15 ปี	ผู้บริหาร
233	1	ความรู้ความสามารถ ในการเรียน	5.50	5.80	5.60	5.75	6.00	6.00
234	2	ความรับผิดชอบในการเรียน	6.25	6.07	6.30	6.25	6.44	6.20
235	3	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.88	5.40	4.70	5.00	5.67	4.80
236	4	ความเป็นผู้นำในกิจกรรม การเรียน	5.38	4.87	4.50	4.67	5.11	4.40
237	5	มนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนิสิต และอาจารย์	5.75	5.47	5.33	5.17	5.78	4.80
238	8	ประสิทธิภาพในการเรียน	6.00	5.73	5.70	5.42	5.78	5.60
239	7	การใฝ่รู้	6.25	6.00	6.12	5.75	6.11	6.60
240	8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	5.75	8.80	5.70	5.42	6.00	5.80
241	9	ความรอบคอบ	6.00	5.40	5.60	5.50	5.89	5.60
242	10	การไตร่ตรองอย่างมี เหตุผล	5.88	5.60	5.90	5.50	6.11	6.00
243	11	การเห็นการณ์ไกล	5.75	5.60	5.50	5.25	5.89	5.60
244	12	การรู้จักตนเอง	6.00	5.40	5.60	5.33	5.89	5.60
245	13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	6.13	5.13	5.70	5.33	6.00	8.40
246	14	ความเชื่อมั่นในตนเอง	6.00	5.67	5.70	5.92	6.00	8.40
247	15	การมีศีลธรรม	6.38	5.47	5.60	5.58	6.56	4.80

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความสามารถในด้านต่าง ๆ ของนิสิตแล้ว อาจารย์ได้ประเมินว่า ความสามารถทุก ๆ ด้านค่อนข้างจะจำเป็นมากที่นิสิตจะต้องมี ที่น่าสังเกตก็คือความสามารถ ด้านการมีความรับผิดชอบในการเรียนและการไฟรู้ ได้รับการประเมินให้มีความจำเป็นสูงที่สุดและ รองลงมา และความสามารถที่จะเป็นผู้เ้าในกิจกรรมการเรียนได้รับการประเมินให้มีความ จำเป็นต่ำสุด (แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่มากกว่าปานกลาง)

เมื่อแยกกลุ่มอาจารย์ตามตำแหน่งวิชาการ วุฒิ ระยะเวลาสอน และความเป็นผู้บริหาร ไม่พบว่ามีความแตกต่างใด ๆ ในความเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถนิสิตในด้านต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.3.7 ความพึงพอใจในนิสิตลูกพี่ ที่สอน จำแนกตามสถานภาพบางประการของอาจารย์

ตัวแปร	ตำแหน่งทางวิชาการ							
	รวม		อาจารย์		ผศ.		รศ.และ ค.	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความพึงพอใจ								
V 248	4.58	1.03	5.17	0.98	4.73	0.79	4.00	1.12

ตัวแปร	ระยะเวลาสอน				สถานภาพอื่น ๆ			
	< 15 ปี		≥ 15 ปี		วุฒิปริญญาเอก		ผู้บริหาร	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ความพึงพอใจ								
V 248	4.75	1.07	4.00	0.63	4.36	1.12	4.00	1.41

เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว ๆ อาจารย์มีความพึงพอใจในนิสิตที่สอนในระดับสูงกว่าปานกลางเล็กน้อย (4.58) ซึ่งเมื่อพิจารณาความเห็นของอาจารย์กลุ่มต่างๆ แยกออกตามตำแหน่งวิชาการ แยกตามระยะเวลาสอน พบว่ามีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ กลุ่มที่มีตำแหน่งอาจารย์ จะมีความพึงพอใจเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มผู้ช่วยค้ำอัตราจารย์ และกลุ่มผู้ช่วยค้ำอัตราจารย์มีความพึงพอใจเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มรองค้ำอัตราจารย์และค้ำอัตราจารย์ ในทำนองเดียวกันกลุ่มอาจารย์ที่สอนน้อยกว่า 15 ปี จะมีความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มที่สอนมา 15 ปีขึ้นไป ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ตำแหน่งวิชาการยิ่งต่ำความพึงพอใจเฉลี่ยยิ่งสูง และระยะเวลาการสอนยิ่งต่ำความพึงพอใจเฉลี่ยยิ่งสูง อย่างไรก็ตามความแตกต่างทั้งสองประการนี้ไม่มีนัยสำคัญ

สรุป ความคิดเห็นโดยรวม ๆ ของอาจารย์เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
ในระดับปริญญาตรีแยกออกได้เป็น

1. หลักสูตร

1.1 พบว่าตามโครงสร้างของหลักสูตรแล้วน่าจะมีการลดจำนวนหน่วยกิตของวิชา
การศึกษาทั่วไปลง เพราะมีอยู่ค่อนข้างมากไป เพื่อนำไปเพิ่มให้กับสาขาวิชาชีพ ซึ่งอาจารย์มี
ความเห็นว่ามีอยู่น้อยเกินไป แต่ปัญหาก็คือควรจะลดวิชาการศึกษาทั่วไปลงในระดับใดสิ่งจะไม่
กระทบวัตถุประสงค์ประสงค์ของวิชาในหมวดนี้ ซึ่งต้องการให้ผลิตได้รู้จักกับสาขาวิชาชีพอื่น ๆ นอกจาก
สาขาของตนเพื่อจะได้มีทัศนคติที่กว้างไกลขึ้น

1.2 ในด้านเนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรของคณะ ฝุดอยู่ในเกณฑ์ดี
ทั้งในแง่ความมีประโยชน์ ทันสมัย และตรงกับความต้องการของสังคม อย่างไรก็ตามนี่เป็นความ
เห็นของอาจารย์ผู้สอนน่าจะได้อ่านไปตรวจสอบลอบความคิดเห็นอันนี้ของบัณฑิตจากคณะ เศรษฐศาสตร์
อีกทีหนึ่ง

2. อาจารย์

2.1 พฤติกรรมการสอนทุก ๆ แบบของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง (3.5-4.5)
ทั้ง ๆ ที่พฤติกรรมเหล่านี้จะมีได้สูงกว่านี้ก็จะส่งผลดีต่อคุณภาพของผลิตและบัณฑิตจากคณะฯ
ตัวอย่างอันหนึ่งที่ชัดเจนก็คือพฤติกรรมการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมซึ่งได้รับการประเมิน
ให้อยู่ในระดับที่ต่ำไป จึงอาจเป็นข้อสงสัยสำคัญที่ทำให้คุณสมบัตินั้นเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตของ
ผลิตไม่ได้พียงเท่านั้นเลยตลอดเวลา 4 ปีในคณะฯ ตามความเห็นของอาจารย์ดังจะพบได้ต่อไปในตอน
ที่ 3

2.2 คุณลักษณะของอาจารย์ ซึ่งมีอยู่ต่ำกว่าความสำคัญนั้น ก็น่าจะได้รับการปรับปรุง
ให้อยู่ในระดับใกล้เคียงกัน กล่าวคือเมื่อเห็นว่าลักษณะหนึ่ง ๆ มีความสำคัญ ๆ มากระดับใดก็ควร
มีการปรับปรุงให้ตนเองมีลักษณะนั้น ๆ ให้มากเท่านั้น

2.3 สิ่งที่น่าสังเกตก็คือ อาจารย์ที่สอนมานาน้อยปี มักประเมินความเป็นไปต่าง ๆ
เช่น ลักษณะบางประการของอาจารย์ พฤติกรรมการอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรม ในระดับ
ที่ต่ำกว่าอาจารย์ที่สอนมานาน ๆ ปี ในขณะที่เดียวกันผู้มีตำแหน่งวิชาการสูงมักประเมินความสำคัญ
ของลักษณะต่าง ๆ ในระดับที่สูงกว่า ซึ่งเราได้อธิบายมาแล้วว่า ระยะเวลาสอนและตำแหน่ง
วิชาการมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่าผู้ที่มีตำแหน่งวิชาการสูงจะสอนมานานจึงตั้ง

เกณฑ์เกี่ยวกับความสามารถของลักษณะต่าง ๆ ไว้อย่างสูง ดังนั้นเมื่อนำมาประเมินลักษณะหรือพฤติกรรมที่เป็นอยู่จึงได้ในระดับต่ำกว่าผู้ที่สอนมานานน้อยกว่า

2.4) ในที่คณะของอาจารย์แล้วพฤติกรรมการเรียนที่เป็นอยู่ผลิตจะเรียนแบบฟังพาทและแบบจำใจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสิ่งที่อาจารย์ต้องการคือเรียนแบบอิสระและร่วมมือซึ่งอาจเป็นอุปสรรคอันหนึ่งต่อระบบการเรียนการสอนในคณะฯ

คำถามก็คือ เป็นเพราะเหตุใด เราจะแก้ไขปรับปรุงได้ไหม

เราอาจตอบปัญหาข้อนี้ได้ด้วยการย้อนกลับไปมองพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ว่า เอื้ออำนวยต่อแบบการเรียนที่อาจารย์ต้องการหรือไม่

เราจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วอาจารย์ในคณะฯ เศรษฐศาสตร์จะยึดการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก เป็นไปได้หรือไม่ว่าการสอนแบบบรรยายเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ผลิตต้องเรียนแบบฟังพาทอาจารย์และเพื่อน ๆ โดยตลอด และในที่สุดก็จำใจเรียนไม่ใส่ใจในเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนดีขึ้น คือนิสิตหันมาเรียนแบบอิสระและร่วมมือมากขึ้น แบบการสอนที่ใช้ก็ควรเป็นแบบที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนแบบนี้ด้วย อาจมีการนำแบบการสอนอื่น ๆ มาใช้ เช่น แบบลำธิต แบบโครงการ แบบแบ่งกลุ่มย่อย แบบศึกษาเป็นรายบุคคล แบบใช้กรณีตัวอย่างหรือกิจกรรม และแบบที่นำสื่อการสอนใหม่ ๆ มาใช้ ซึ่งเป็นแบบที่อาจารย์ในคณะฯ ยังใช้น้อยอยู่ การสอนแบบต่าง ๆ นี้จะช่วยจูงใจให้นิสิตเกิดความพยายามที่จะคิดแบบสร้างสรรค์และลุ่มกล้านต่อการเรียนยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากอาจารย์จะพยายามนำแบบการสอนอื่น ๆ มาใช้แล้ว ทางคณะฯ อาจต้องเตรียมสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ให้พร้อมสำหรับารสอนแบบต่าง ๆ นี้เช่น ห้องเรียน เครื่องฉายแผ่นใส และคอมพิวเตอร์

3. นิสิต

3.1 นิสิตยังใช้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยไปกว่าประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เป็นไปได้หรือไม่ว่ายังคงมีช่องว่างระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิต เช่น อาจารย์มีเวลาให้น้อยไป นิสิตเองเข้าพบอาจารย์เฉพาะเวลาที่ต้องการลายเซ็นเท่านั้น ซึ่งน่าจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์กันเองระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาและนิสิตขึ้นมา อย่างไรก็ตามความเห็นในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาได้อีกแง่หนึ่งจากความคิดเห็นของนิสิตปัจจุบันหรืออดีตที่ลบบไปแล้ว

3.2 กิจกรรม ความเห็นในด้านนี้ของอาจารย์สามารถแยกเป็น 2 ลักษณะ

ลักษณะแรกคือ ความเห็นที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน คือ ข้อที่เห็นด้วยว่ากิจกรรมทำให้มีมนุษยสัมพันธ์

ดีขึ้น ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น และทำให้เรียนรู้งานมากขึ้น ซึ่งเห็นได้ชัดว่ากิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพและอีกข้อคือไม่เห็นด้วยว่ากิจกรรมทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะและมหาวิทยาลัย อีกลักษณะหนึ่งคือความเห็นที่ไม่ชัดเจนเป็นการประเมินออกมากลาง ๆ ไม่สามารถสรุปได้ว่ากิจกรรมทำให้การเรียนดีขึ้นหรือไม่ ทำให้มีปัญหาในการเรียนหรือไม่ (ประมาณ 4) ความเห็นในลักษณะนี้เป็นไปได้หรือไม่ว่ายังขาดข้อมูลประกอบการตัดสินใจให้ชัดเจน กล่าวคือ กิจกรรมจะทำให้การเรียนดีขึ้นหรือไม่อาจอยู่ที่ลักษณะของกิจกรรม เช่น ถ้าเป็นกิจกรรมเชิงวิชาการอาจารย์ก็อาจเห็นด้วยว่าทำให้การเรียนดีขึ้น และกิจกรรมจะทำให้มีปัญหาในการเรียนหรือไม่ ก็อาจขึ้นกับปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น ระดับของการเข้าร่วมกิจกรรม (ผู้นำ กรรมการ สมาชิก) หรือความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรม (กิจกรรมเดียว ตำแหน่งเดียว หรือหลายกิจกรรม หลายตำแหน่ง) ซึ่งในประเด็นนี้ น่าจะมีการศึกษาต่อไป

4. การประเมินผล

4.1 มีสิ่งที่น่าสนใจ เกิดบางประการจากการประเมินความเห็นของอาจารย์ที่มีต่อนิสิต นั่นคือคุณลักษณะทุก ๆ ประการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เว้นแต่ความซื่อสัตย์สุจริตเท่านั้น ที่การเรียนการสอนในคณะฯ ไม่ได้ช่วยพัฒนาคุณลักษณะนี้ของนิสิตเลย ซึ่งก็สอดคล้องกับข้อสรุปในตอนที่ 2 ที่บอกว่าอาจารย์อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมให้แก่นิสิตน้อยเกินไป ดังนั้นคงจะไม่ผิดถ้าจะกล่าวว่าอาจารย์ควรจะใช้กระบวนการเรียนการสอนอบรมในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริตให้มากขึ้น เพราะคุณลักษณะนี้เป็นข้อที่สำคัญ มากสำหรับความเป็นบัณฑิตซึ่งจะออกไปมีส่วนรับผิดชอบสังคมต่อไป

4.2 ในด้านกรเรียนก็คงเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับความเป็นจริงที่ว่า นิสิตควรมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และใฝ่รู้ไว้ก่อนจึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ความสามารถด้านอื่น ๆ ก็ยังคงจำเป็น

4.3 ในด้านความพึงพอใจที่อาจารย์มีต่อนิสิตนั้น เนื่องจากอาจารย์มองเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนได้พัฒนานิสิตไปเกือบทุก ๆ ด้าน ดังนั้นจึงสอดคล้องกับที่อาจารย์จะพึงพอใจนิสิตในระดับหนึ่ง ส่วนข้อที่ว่าตำแหน่งวิชาการยังสูงความพึงพอใจยิ่งต่ำลง หรือระยะเวลาเรียนยิ่งมากความพึงพอใจยิ่งต่ำลง ถึงแม้จะเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญ แต่ก็ที่น่าจะกล่าวได้ว่าสอดคล้องกับข้อเสนอนี้ในตอนที่ 2 ของบทนี้ ที่ว่าอาจารย์ยังมีตำแหน่งวิชาการสูงหรือมีระยะเวลาเรียนนาน จะมีความคาดหวังในสิ่งต่าง ๆ เช่น คุณลักษณะที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในนิสิตนั้นสูงกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งวิชาการต่ำกว่าหรือเรียนมาน้อยกว่า

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในส่วนสุดท้ายของรายงานฉบับนี้ เป็นผลสรุปรวมจากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 6 กลุ่มอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในที่นี้จะแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. บทสรุป
2. ข้อเสนอแนะ

รายละเอียดในแต่ละตอนเป็นดังนี้

1. บทสรุป แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 ภูมิหลังบางประการของนิสิตและบัณฑิต

จากตารางที่ I จะเห็นได้ว่าภูมิหลังบางประการเป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก กล่าวคือ ภูมิลำเนาเดิมของนิสิตและบัณฑิตจะเห็นได้ว่า ในกลุ่มของบัณฑิตนั้น มีภูมิลำเนาเดิมเป็นคนกรุงเทพฯ มหานครประมาณร้อยละ 64.7 และ 67.4 ในขณะที่ภูมิลำเนาเดิมของนิสิตปัจจุบันเป็นร้อยละ 73.7 แสดงให้เห็นว่านิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ฯ มีแนวโน้มที่จะเป็นคนกรุงเทพฯ มากขึ้น

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ อาชีพของบิดา ในขณะที่บัณฑิตเป็นนิสิตปริญญาตรีนั้น จะเห็นได้ว่ามีอยู่ร้อยละ 41.2 และ 37.0 ที่เป็นเจ้าของกิจการหรือมีธุรกิจส่วนตัว ซึ่งเมื่อถึงนิสิตปัจจุบันจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50.7 ที่มีบิดาเป็น เจ้าของกิจการหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว ในทางกลับกันจะเห็นได้ว่าร้อยละของนิสิตปัจจุบันที่มีบิดาเป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และร้อยละของนิสิตที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่นนั้นลดลงจากกรณีของบัณฑิต

ประเด็นอื่นที่น่าสนใจ คือ อาชีพของมารดา ซึ่งจะเห็นได้ว่าร้อยละนิสิตปัจจุบัน ที่มีมารดาที่ทำงานด้วยนั้นมากกว่าร้อยละของบัณฑิตที่มีมารดาทำงานด้วย ซึ่งเราได้พบว่ามารดาที่ทำงานด้วยนั้นสัมพันธ์กับระดับการศึกษา และการศึกษาของมารดาที่สูงก็จะยิ่งส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนทัศนคติต่าง ๆ ที่มีต่อการเรียนการสอนของคณะ

ตารางที่ I ภูมิหลังบางประการของนิสิตปัจจุบัน ปักัดในปักัดวิทยาลัยและปักัดในตลาดแรงงาน

ภูมิหลัง	นิสิตปัจจุบัน		ปักัดในปักัดวิทยาลัย		ปักัดในตลาดแรงงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ						
- ชาย	72	46.8	9	52.9	35	38.0
- หญิง	82	53.2	8	47.1	57	62.0
2. ภูมิสำเนาเดิม						
- กรุงเทพมหานคร	112	73.7	11	64.7	62	67.4
- อื่น ๆ	40	26.3	6	35.3	30	32.6
3. อาชีพบิดาในขณะที่ศึกษาระดับปริญญาตรี						
- ข้าราชการ-รัฐวิสาหกิจ	28	18.4	7	41.1	20	21.7
- พนักงานลูกจ้างเอกชน	23	15.1	0	0.0	18	19.6
- เจ้าของหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	77	50.7	7	41.2	34	37.0
- อื่น ๆ	24	15.8	3	17.6	20	21.7
4. อาชีพมารดาในขณะที่ศึกษาระดับปริญญาตรี						
- ทำงาน	65	43.0	6	35.3	45	48.9
- ไม่ได้ทำงาน	86	57.0	11	64.7	47	51.1

1.2 หลักสูตร กิจกรรม และการเรียนการสอน ตามความเห็นของอาจารย์ปัจจุบัน
นิสิต และบัณฑิต สามารถแบ่งพิจารณาได้หลาย ๆ กรณีดังนี้

ตารางที่ II ค่าเฉลี่ยร้อยละของการใช้เวลาของนิสิตปัจจุบัน บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยและบัณฑิต
ในตลาดแรงงานขณะที่เป็นนิสิต

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ยร้อยละการใช้เวลาของ		
	นิสิตปัจจุบัน	บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย	บัณฑิตในตลาดแรงงาน
1. เข้าเรียน	35.97	52.11	50.22
2. เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	11.71	11.47	9.10
3. อภิปรายปัญหาทางวิชาการ ในกลุ่มเพื่อน	4.69	4.65	4.64
4. ทำการบ้านหรืองานใน วิชาที่เรียน	5.70	9.17	8.01
5. ร่วมกิจกรรมนิสิต	4.83	6.64	7.89
6. ทำงานอดิเรก	5.40	3.14	3.18
7. ทำงานพิเศษ	2.28	.96	3.27
8. สืบกลุ่มคุยกัน	13.49	6.95	7.01
9. เกี่ยวตามที่ต่าง ๆ	7.26	4.20	4.66
10. อื่น ๆ	8.69	.62	1.79

ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าโครงสร้างการใช้เวลาของบัณฑิตในขณะที่เป็นนิสิตนั้น
แตกต่างกับการใช้เวลาของนิสิตปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด การใช้เวลาของบัณฑิตนั้นเข้าเรียนมากกว่า
ร้อยละ 50 ในขณะที่นิสิตปัจจุบันเข้าเรียนเพียงร้อยละ 35.97 และในทำนองเดียวกันบัณฑิต
ใช้เวลาทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียนประมาณร้อยละ 9.17 และ 8.01 แต่นิสิตปัจจุบันใช้
เวลาทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียนเพียงร้อยละ 5.70

ในสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้ว ถ้าจะตั้งคำถามว่า เวลาที่นิสิตใช้ในการเรียนและทำการบ้าน น้อยลงนั้นหายไปไหน คำตอบในประเด็นนี้จะไม่เป็นที่น่าสนใจอะไรนัก ถ้าเวลานั้นถูกใช้ไปใน กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คือ เข้าห้องสมุด อภิปรายปัญหาทางวิชาการ แต่กลับพบว่าการใช้เวลาใน 2 กรณีดังกล่าวไม่ค่อจะเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก แต่เวลาของนิสิตจะถูกใช้มากขึ้น ในการสักร่วมคุยกัน เทียวไปในที่ต่าง ๆ และอื่น ๆ ซึ่งคงจะไม่ใช้กิจกรรมที่เป็นประโยชน์เท่าใดนัก ดังจะเห็นได้ว่าบัณฑิตเคยใช้เวลาสักร่วมคุยกันเพียงร้อยละ 7 โดยประมาณ แต่นิสิตปัจจุบันใช้ ร้อยละ 13.49 บัณฑิตเคยใช้เวลาเทียวไปตามที่ต่าง ๆ ร้อยละ 4.20 และ 4.66 แต่นิสิตใช้ ร้อยละ 7.26 และการใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่น ๆ นั้น บัณฑิตเคยใช้เพียงประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น ในขณะที่นิสิตปัจจุบันใช้มากถึงร้อยละ 8.69 นอกจากนี้แล้วข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่านิสิตปัจจุบัน ใช้เวลาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยลงกว่าที่บัณฑิตเคยใช้

จากสิ่งทีพบนี้จะเป็นประเด็นที่สำคัญมากอันหนึ่งต่อคุณภาพของนิสิตปัจจุบันที่จะเป็น บัณฑิตต่อไปในอนาคต

ตารางที่ III ร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปัจจุบัน บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย และบัณฑิตในตลาดแรงงาน

ฐานะการเข้าร่วม	นิสิตปัจจุบัน	บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย	บัณฑิตในตลาดแรงงาน
เป็นผู้ในระดับมหาวิทยาลัย	10.7	-	12.9
เป็นผู้ในระดับคณะ	20.8	-	37.6
เป็นผู้ร่วมระดับมหาวิทยาลัย	56.4	-	54.8
เป็นผู้ร่วมระดับคณะ	59.5	-	71.0

ในงานวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 กลุ่มที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรม ในฐานะผู้ในระดับคณะหรือผู้ในระดับมหาวิทยาลัยนั้น มีอิทธิพลต่อการประเมินอนาคตของฐานะ ทางเศรษฐกิจ สังคม และชนชั้นของตนเองในทางบวก นอกจากนี้แล้วประสบการณ์และประโยชน์ ที่ได้จากการร่วมกิจกรรมก็มีอยู่มากมาย เช่น มนุษย์สัมพันธ์ดีขึ้น มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ช่วยให้ เรียนรู้วิธีการทำงาน และยังเป็นประโยชน์ต่อการทำงานภายหลังจากจบเป็นบัณฑิตแล้วอีกด้วย

จากข้อมูลที่มีอยู่จะพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ลดลง
อย่างเห็นได้ชัดในฐานะของผู้ในระดับคณะ และผู้ร่วมระดับคณะ ในขณะที่ในระดับมหาวิทยาลัยแล้ว
ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ซึ่งแสดงให้เห็นว่านิสิตปัจจุบันของคณะฯ เข้าร่วมกิจกรรมน้อยลงจาก
ร้อยละ 71.0 เป็นร้อยละ 59.5 และเป็นผู้นำกิจกรรมในระดับคณะลดลงจากร้อยละ 37.6
เหลือเพียงร้อยละ 20.8

เราอาจกล่าวได้ว่านิสิตปัจจุบันละทิ้งโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพของความเป็นปภัสิต
เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะร่วมกิจกรรมน้อยลง ซึ่งข้อสรุปอันนี้สอดคล้องกับข้อมูลการใช้เวลาของนิสิต
ในตารางที่ II ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

ตารางที่ IV รายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยและมีประโยชน์ ตามความเห็นของนิสิตปัจจุบัน นิสิตบัณฑิต และบัณฑิตในตลาดแรงงาน

ความเห็นของ	อันดับ	ทันสมัยมากที่สุด	ทันสมัยน้อยที่สุด	ประโยชน์มากที่สุด	ประโยชน์น้อยที่สุด
นิสิตปัจจุบัน	1	Thai Economy	Civilization	Micro & Macro Theory	Civilization
	2	Comp.Econ.Syst.	Econ.Evolution	FE I,II	Social & Culture
	3	FE I,II	Social & Culture	Princ.I,II	Natural Science
นิสิตบัณฑิต	1	Thai Economy	Micro & Macro Theory	Micro & Macro Theory	Civilization
	2	Econometrics	Civilization	Econometrics	Environment Econ.
	3	Research Method	Natural Science	Econ.Statistics	Natural Science
บัณฑิตในตลาดแรงงาน	1	Thai Economy	Environment Econ.	Micro & Macro Theory	Civilization
	2	Inter.Econ.	Econ.Evolution	Econ.Money & Bank	Nat. Science
	3	Research Method	Micro & Macro Theory	English	Econ.Evolution
	4	Public Finance			Rural Econ.

ในตารางนี้ข้อสังเกตก็คือ วิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด และมีประโยชน์มากที่สุด มักจะเป็นวิชาของคณะเศรษฐศาสตร์และภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด และมีประโยชน์น้อยที่สุดคือ วิชาในกลุ่มการศึกษาทั่วไป ยกเว้น Economic Evolution และ Environmental Economics ที่เป็นวิชาของคณะฯ

ประการสุดท้ายที่น่าสนใจก็คือ ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เลือก Micro & Macro Economics Theory เป็นวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด แต่ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบัณฑิตถือว่าวิชาทั้ง 2 วิชานี้มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด

ตารางที่ V การพบปะปรึกษาอาจารย์ในด้านวิชาการและส่วนตัว ตามความเห็นของนิสิตปัจจุบัน บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย และบัณฑิตในตลาดแรงงาน

(1 = น้อย ← | → 7 = มาก)

การพบปะปรึกษาอาจารย์	นิสิตปัจจุบัน	บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย	บัณฑิตในตลาดแรงงาน
1. ด้านวิชาการ			
- ความถี่	3.40	3.76	3.58
- ประโยชน์	4.66	4.88	4.68
2. ด้านส่วนตัว			
- ความถี่	2.01	1.94	2.05
- ประโยชน์	2.83	2.67	2.63

ในประเด็นเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาจะเห็นได้ว่า ความถี่ในการเข้าพบอาจารย์ เพื่อปรึกษาปัญหาวิชาการนั้นบัณฑิตมีมากกว่านิสิตปัจจุบัน แต่นิสิตปัจจุบันและบัณฑิตในตลาดแรงงาน ประเมินประโยชน์ที่จะได้รับไว้ต่ำกว่าบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย

ในด้านปัญหาส่วนตัวนั้น ความถี่ในการเข้าพบปรึกษาอาจารย์ค่อนข้างใกล้เคียงกัน แต่กลุ่มบัณฑิตประเมินประโยชน์ที่จะได้รับต่ำกว่านิสิตปัจจุบัน

ตารางที่ VI ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะฯ ตามความเห็นของอาจารย์ปัจจุบัน
นิสิตปัจจุบัน และบัณฑิต

(1 = มีน้อย ← | → 7 = มีมาก)

พฤติกรรมการสอน	ตามความเห็นของ			
	อาจารย์	นิสิต	บัณฑิตใน บัณฑิตวิทยาลัย	บัณฑิตใน ตลาดแรงงาน
1. มีประมวลการสอนหรือ Course Outline แจกนิสิต	4.13	4.29	5.35	5.00
2. เตรียมการสอนอย่างดี	3.59	4.72	4.82	4.47
3. มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสาร ประกอบการสอนสม่ำเสมอ	3.73	4.35	4.35	4.34
4. เข้าสอนสม่ำเสมอ	4.50	5.28	5.41	5.28
5. อธิบายให้เข้าใจได้ดี	4.47	4.57	5.29	4.34
6. ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอ และคืนให้อย่างรวดเร็ว	3.83	3.44	4.18	3.88
7. ใช้หลักการวัดและประเมินผล มาทำการประเมินผลการเรียน การสอน	3.67	4.07	4.65	4.08
8. ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว	4.19	3.39	4.35	4.52
9. มีเวลาให้นิสิตเข้าพบ	3.60	3.80	4.18	3.99
10. ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	4.13	4.09	4.24	3.91
11. อบรมสั่งสอนคุณธรรมและ ศีลธรรมแก่นิสิต	3.17	3.17	3.47	3.13
12. รับฟังความคิดเห็นของนิสิต	4.43	4.16	4.65	4.45

ตารางที่ VII ค่าเฉลี่ยลักษณะที่มีของอาจารย์ในคณะฯ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ปัจจุบันนิสิตปัจจุบัน และบัณฑิต

(1 = น้อย ← | → 7 = มาก)

ลักษณะ	ลักษณะที่มี				ความสำคัญ			
	อาจารย์	นิสิต	นิสิต บัณฑิต	บัณฑิตใน ตลาดแรงงาน	อาจารย์	นิสิต	นิสิต บัณฑิต	บัณฑิตใน ตลาดแรงงาน
1. เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	5.10	5.56	5.65	5.44	6.25	6.43	6.65	6.61
2. เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	4.74	5.07	5.24	4.94	5.84	5.80	6.41	6.35
3. ขวนขวายติดตามความเคลื่อนไหวและ การเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ	4.71	5.31	4.88	4.90	6.13	6.36	6.71	6.69
4. สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	4.32	4.65	3.88	4.12	6.19	6.23	6.82	6.79
5. เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	4.58	5.40	5.41	5.42	5.59	5.24	4.94	5.15
6. รู้จักตนเอง	4.07	4.50	5.00	4.47	5.59	5.66	5.71	5.79
7. คิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.32	4.44	4.65	4.45	5.78	5.98	6.35	6.25
8. รอบคอบ	4.23	4.76	5.41	4.76	5.66	5.96	6.12	5.82
9. ไตร่ตรองเหตุผล	4.42	4.83	5.29	4.74	5.88	6.18	6.41	6.25
10. รับผิดชอบ	3.94	4.98	5.00	4.89	6.28	6.31	6.65	6.42
11. เห็นการณ์ไกล	4.19	4.51	4.59	4.45	5.66	5.80	6.12	6.12
12. มีศีลธรรม	4.61	4.78	5.18	4.90	6.00	5.79	5.94	5.66
13. เสียสละเพื่อประโยชน์รวม	3.77	4.08	4.76	4.08	5.94	5.78	5.82	5.76
14. มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.43	4.29	4.94	4.31	5.41	6.17	6.35	6.01

สำหรับตัวอาจารย์เองนั้น ในด้านของพฤติกรรมดังกล่าวไว้ในตารางที่ VI จะเห็นข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ บัณฑิตไม่ว่าจะอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัยหรือตลาดแรงงานได้ประเมินระดับของพฤติกรรมต่าง ๆ ของอาจารย์ไว้ในอัตราที่สูงกว่าการประเมินของอาจารย์เองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในเรื่องนี้อาจคิดได้ 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรก บัณฑิตมองเห็นพฤติกรรมของอาจารย์ในแง่ของความพึงพอใจสูงกว่าที่อาจารย์คิด ประเด็นที่ 2 นั้นควรมองไปพร้อม ๆ กับการประเมินพฤติกรรมของอาจารย์โดยนิสิตปัจจุบัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอาจารย์และนิสิตปัจจุบันประเมินพฤติกรรมไว้ไม่แตกต่างกันนัก เป็นไปได้หรือไม่ว่าพฤติกรรมของอาจารย์ในช่วงที่บัณฑิตรุ่น 2522 - 2526 ยังเป็นนิสิตอยู่นั้นได้ต่ำลง เมื่อถึงระยะเวลาที่ทำการสำรวจนี้

ทางด้านคุณลักษณะของอาจารย์นั้น เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่แล้วจะเห็นได้ว่านิสิตปัจจุบันและบัณฑิตทั้งสองกลุ่มประเมินลักษณะที่อาจารย์มีอยู่ไว้ในระดับที่สูงกว่าที่อาจารย์ประเมินตนเอง ยกเว้นลักษณะความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัตินั้น อาจารย์ประเมินว่าตนเองมีลักษณะ เช่นนี้อยู่มากกว่าที่บัณฑิตในตลาดแรงงานเห็น และความมั่นคงทางอารมณ์ที่อาจารย์ประเมินว่าตนเองมีคุณสมบัติข้อนี้อยู่มากกว่าที่นิสิตและบัณฑิตในตลาดแรงงานเห็น

อีกด้านหนึ่งคือ การให้ความสำคัญต่อลักษณะต่าง ๆ นั้น นิสิตและบัณฑิตจะให้ความสำคัญต่อลักษณะแทบทุกลักษณะมากกว่าที่อาจารย์ปัจจุบันให้ เว้นแต่ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ความมีศีลธรรม และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนร่วมเท่านั้นที่อาจารย์คิดว่าสำคัญมากกว่าที่นิสิตและบัณฑิตคิด

1.3 คุณภาพของนิสิตและบัณฑิตตามการรับรู้ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากการแยกพิจารณาคุณลักษณะของบัณฑิตทั้งที่อยู่ในบัณฑิตวิทยาลัยและตลาดแรงงาน จะเห็นได้ว่า บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาจะประเมินนิสิตบัณฑิตไว้ในอัตราที่ต่ำกว่าที่บัณฑิตประเมินตัวเองไม่ว่าจะเป็นการประเมินเฉพาะตัวบัณฑิตเอง (สัมบูรณ์) หรือประเมินโดยเปรียบเทียบกับบัณฑิตสาขาเศรษฐศาสตร์จากสถาบันอื่น (สัมพัทธ์) ดังตารางที่ VIII

สำหรับการประเมินคุณลักษณะของบัณฑิตในตลาดแรงงานนั้นยังไม่มีประเด็นที่เด่นชัด เนื่องจากบางประเด็นบัณฑิตประเมินตนเองไว้สูงกว่าที่ผู้ใช้บัณฑิตประเมิน และในบางประเด็นบัณฑิตก็ประเมินไว้ต่ำกว่า

ตารางที่ VIII ค่าเฉลี่ยลักษณะที่บัณฑิตในบัณฑิตศึกษามี ตามความเห็นของตัวบัณฑิตเองและ
อาจารย์ที่ศึกษานิเทศบัณฑิต

(1 = น้อย ← ————— → 7 = มาก)

ข้อย่อยที่	ลักษณะ	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		บัณฑิต	อาจารย์	บัณฑิต	อาจารย์
1.	ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพล่าชา ที่เรียนอยู่	5.59	4.71	5.24	4.43
2.	ความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในล่าชา ที่เรียนอยู่	5.24	4.63	5.35	4.29
3.	ความสามารถที่จะสร้าง สรรค์ผลงานวิชาการ	4.71	4.50	5.00	4.71
4.	ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับ อุดมศึกษา	4.18	4.38	4.47	4.43
5.	ความรับผิดชอบในการเรียน	5.88	5.38	5.29	4.86
6.	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย อย่างครบถ้วนสมบูรณ์	6.18	5.38	5.35	4.86
7.	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการ กระทำของตน	6.24	4.43	5.24	4.86
8.	ความสามารถในการชักชวนผู้อื่น	5.53	3.86	5.06	4.29
9.	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ	4.94	3.86	4.76	4.00
10.	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิตนักศึกษา	5.76	4.71	5.35	4.29
11.	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิตนักศึกษา	6.24	5.29	5.53	4.50
12.	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์	5.65	5.00	5.12	4.29
13.	ความสามารถในการติดต่อกับบุคคล ทุกประเภท	5.82	4.86	5.12	4.33
14.	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็ว ทันตามกำหนด	5.82	4.88	5.12	4.43

ตารางที่ VIII (ต่อ)

ข้อย่อยที่	ลักษณะ	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		บัณฑิต	อาจารย์	บัณฑิต	อาจารย์
15.	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน.	6.06	4.88	5.12	4.86
16.	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป	5.94	4.86	5.12	4.43
17.	ความมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือ วิธีการที่แตกต่างกัน	6.12	4.86	5.24	4.29
18.	ความล้ามารถในการเล่นแนวคิดหรือ วิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา	5.47	4.67	4.76	4.43
19.	ความล้ามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ อนาคตอย่างไกล เคียงความจริง	5.06	4.14	4.53	4.57
20.	การรู้จักเด่น จุดอ่อนของตนเองได้อย่าง ไกล เคียงความจริง	5.47	4.57	5.00	4.57
21.	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง	5.76	4.57	5.29	4.83
22.	การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงาน และสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม	5.18	4.67	4.65	4.57
23.	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง	6.12	4.50	5.35	4.43
24.	ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง	5.94	4.63	5.29	4.57
25.	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.06	4.43	4.82	4.14
26.	ความมีสติรอบคอบ	5.59	4.88	5.06	4.57
27.	ความซื่อสัตย์สุจริต	6.24	5.50	5.35	4.71
28.	ความยุติธรรม	6.06	5.67	5.41	5.17

ตารางที่ IX ค่าเฉลี่ยลักษณะที่บ่งชี้ในตลาดแรงงานมี ตามความเห็นของตัวบ่งชี้เอง และผู้ใช้บ่งชี้

(1 = น้อย ← | → 7 = มาก)

ข้อย่อที่	ลักษณะ	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		บ่งชี้	ผู้ใช้บ่งชี้	บ่งชี้	ผู้ใช้บ่งชี้
1.	ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่ รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน	5.49	5.85	5.15	5.43
2.	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วน สมบูรณ์	5.91	5.73	5.31	5.33
3.	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน	5.98	5.49	5.29	5.24
4.	ความสามารถในการชักชวนผู้อื่น	5.11	5.41	4.82	5.32
5.	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	5.55	5.92	5.31	5.41
6.	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ	5.03	5.77	5.13	5.36
7.	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน	5.71	5.73	5.14	5.32
8.	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน	5.91	5.50	5.19	5.29
9.	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา	5.54	5.37	5.16	5.20
10.	ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท	5.62	5.33	5.32	5.13
11.	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทัน ตามกำหนด	5.87	5.39	5.34	5.21
12.	ความสามารถในการใช้ทรัพยากร เช่น วัสดุ แรงงาน อย่างประหยัด	5.38	5.34	5.06	5.11
13.	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำ	5.61	5.66	5.03	5.24
14.	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป	5.36	5.66	4.99	5.36
15.	ความมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการ ที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง	5.71	5.52	5.16	5.27
16.	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธี การใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา	5.02	5.56	4.84	5.29

ตารางที่ X ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมที่บันทึกในบันทึกศึกษามีตามความเห็นของตัวบันทึกเองและ
อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบันทึก

(1 = น้อย ← | → = มาก)

ข้อย่อยที่	พฤติกรรม	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		บันทึก	อาจารย์	บันทึก	อาจารย์
1.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้ เกิดผลดียิ่งขึ้น	4.76	4.14	4.82	4.14
2.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน	6.00	4.57	4.94	4.43
3.	หาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า	5.59	4.14	4.76	4.43
4.	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน	5.47	4.63	4.82	4.29
5.	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย	5.71	4.57	4.94	4.14
6.	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม	5.65	4.63	4.88	4.43
7.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณา ข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ	5.47	4.67	5.12	4.50
8.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรได้วิเคราะห์และ ประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ	5.47	4.43	5.06	4.14
9.	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้	5.29	4.13	4.95	4.29
10.	วางแผนอนาคตของตนเอง	5.82	4.71	5.41	4.67
11.	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว	5.65	4.43	4.76	4.43

เมื่อพิจารณาในด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ควรจะมีจะเห็นได้อีกเช่นกัน ว่าการประเมินพฤติกรรม
ของบันทึกในบันทึกวิทยาลัยโดยสัมบูรณ์และสัมพัทธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาจะประเมินไว้ต่ำกว่าที่บันทึก
ประเมินตนเอง

ตารางที่ XI ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการทำงานที่บัณฑิตในตลาดแรงงานมี ตามความเห็นของ
ตัวบัณฑิตเองและผู้ใช้บัณฑิต

(1 = น้อย ← | → 7 = มาก)

ข้อย่อยที่	พฤติกรรม	สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		บัณฑิต	ผู้ใช้บัณฑิต	บัณฑิต	ผู้ใช้บัณฑิต
1.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้ เกิดผลดียิ่งขึ้น	4.98	5.26	4.91	5.14
2.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน	5.49	5.38	5.04	5.21
3.	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า	5.12	5.22	4.88	5.19
4.	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน	5.44	5.44	4.97	5.26
5.	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย	5.34	5.36	5.00	5.24
6.	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม	5.11	5.36	4.85	5.21
7.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้พิจารณา ข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ	5.02	5.29	4.83	5.13
8.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรได้วิเคราะห์และ ประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ	5.07	5.27	4.84	5.13
9.	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้	5.18	5.43	4.92	5.13
10.	วางแผนอนาคตของตนเอง	5.27	5.41	4.94	5.26
11.	ยอมเสียผลประโยชน์ระยะสั้นเฉพาะหน้าเพื่อ ผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว	5.28	5.53	4.98	5.29

สำหรับบัณฑิตในตลาดแรงงานแล้วผลจะออกมาในทางตรงกันข้าม นั่นคือ ผู้ใช้บัณฑิตจะ
ประเมินว่าบัณฑิตในตลาดแรงงานมีพฤติกรรมที่ควรจะมีในระดับที่สูงกว่าการประเมินของบัณฑิตเอง
ทั้งในแง่การประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์ ยกเว้น พฤติกรรมการวางแผนหรือเตรียมการก่อน
ทำงานที่บัณฑิตประเมินว่าตนเองมีการวางแผนและเตรียมงานในอัตราที่สูงกว่าที่ผู้ใช้บัณฑิตเห็น
แต่อย่างไรก็ตามโดยเปรียบเทียบแล้ว (สัมพัทธ์) บัณฑิตของคณะเศรษฐศาสตร์ ยังมีพฤติกรรมอันนี้
อยู่ในระดับที่สูงกว่าบัณฑิต เศรษฐศาสตร์จากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ มี

ตารางที่ XII ค่าเฉลี่ยความเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมที่นิสิตปัจจุบันมี ตามความเห็นของ
นิสิตปัจจุบันและอาจารย์ปัจจุบัน

(1 = น้อย ← | → 7 = มาก)

ข้อย่อยที่	พฤติกรรม	ความเปลี่ยนแปลง ของตัวนิสิตเอง	พฤติกรรมของนิสิตตามความ เห็นของอาจารย์เมื่อนิสิตอยู่	
			ปี 1	ปี 4
1.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ ปัญหาเพื่อให้ เกิดผลดียิ่งขึ้น	4.87	3.78	4.84
2.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน	5.14	3.72	4.94
3.	หาวิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ล่วงหน้า	5.07	3.53	4.63
4.	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน	5.11	4.13	4.88
5.	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย	5.09	3.84	4.66
6.	แบ่งเวลาในการเรียนและการทำงาน ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	4.90	4.16	4.81
7.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้ พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่าง รอบคอบ	4.95	3.87	4.69
8.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรได้วิเคราะห์ และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้น อย่างรอบคอบ	5.03	3.88	4.66
9.	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหา อย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหา และสาเหตุอย่างถ่องแท้	5.01	3.91	4.59
10.	วางแผนอนาคตตนเอง	5.40	4.03	5.03
11.	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว	5.16	3.91	4.63

ในด้านของนิสิตนั้น ตัวนิสิตปัจจุบันเองก็มองว่าตนเองมีความก้าวหน้าในพฤติกรรมอันพึงจะมีเหล่านี้ในอัตราที่ค่อนข้างมาก (ประมาณ 5) และในสายตาของอาจารย์เอง ก็เห็นว่านิสิตปี 4 มีพฤติกรรมต่าง ๆ มากกว่านิสิตปี 1 ซึ่งสอดคล้องกันกับความเห็นของตัวนิสิตเอง

ตารางที่ XIII ความก้าวหน้าของบัณฑิตและความพึงพอใจในตัวบัณฑิต ตามความเห็นของผู้ใช้บัณฑิตและอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตบัณฑิต

(1 = น้อย ← ————— → 7 = มาก)

ลักษณะ	$\bar{X}$	S.D.
บัณฑิตในตลาดแรงงานในทัศนะของผู้ใช้บัณฑิต		
1. ความก้าวหน้าในตำแหน่งงานเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น ๆ	5.35	.91
2. ความพึงพอใจในตัวบัณฑิต	5.97	.86
บัณฑิตในบัณฑิตศึกษาในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษา		
1. ความก้าวหน้าในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น	4.83	1.68
2. ความพึงพอใจในตัวบัณฑิต	5.29	1.85

จากสายตาของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต แล้วจะเห็นได้ว่าบัณฑิตของคณะ มีความก้าวหน้าในการเรียนสูงกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น เล็กน้อย และมีความพึงพอใจค่อนข้างมาก ในขณะที่ผู้ใช้บัณฑิตเห็นว่าบัณฑิตคณะเศรษฐศาสตร์ มีความก้าวหน้าในตำแหน่งงานค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับบัณฑิตสถาบันอื่น และมีความพึงพอใจมาก

ข้อน่าสังเกตก็คือ ความก้าวหน้าของบัณฑิตเมื่ออยู่ในตลาดแรงงานจะสูงกว่าความก้าวหน้าของบัณฑิตในบัณฑิตศึกษา และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตจะมีมากกว่าความพึงพอใจของอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตในบัณฑิตศึกษา

2. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญที่ได้จากงานวิจัยนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ตอนคือ ในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน ตัวนิสิตเอง และอาจารย์

2.1 หลักสูตร ในด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของคณะ เศรษฐศาสตร์ สามารถกล่าวได้เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

โครงสร้างของหลักสูตร : จากแบบประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ปัจจุบัน จะพบว่า อาจารย์มีความเห็นว่า เนื้อหาในส่วนที่เป็นวิชาชีพที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน มีน้อยเกินไป และวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปมีมากเกินไป ดังนั้นน่าจะมีการปรับโครงสร้างของหลักสูตรใหม่ ซึ่งในประเด็นนี้จะสอดคล้องกับข้อมูลทางด้าน เนื้อหารายวิชา และการใช้ประโยชน์ต่อไป

เนื้อหารายวิชา : จะเห็นได้ว่านิสิตและบัณฑิตมีความเห็นค่อนข้างจะสอดคล้องกัน นั่นคือ วิชาที่ทันสมัยน้อยที่สุด และมีประโยชน์น้อยที่สุด มักเป็นวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปทั้งหลาย มีเพียงไม่กี่วิชาที่อยู่ในคณะ เศรษฐศาสตร์ คือ Economics Evolution และ Environmental Economics ดังนั้น น่าจะปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชาเหล่านี้ นอกจากนี้แล้ว จะพบว่า Micro Economics Theory และ Macro Economics Theory นั้น ถูกเลือกให้เป็น วิชาที่มีประโยชน์มากที่สุดจากความเห็นของนิสิตปัจจุบันและบัณฑิตทั้ง 2 กลุ่ม แต่บัณฑิตกลับเห็นว่า เนื้อหาใน 2 รายวิชานี้ไม่ทันสมัย ในประเด็นนี้จึงน่าจะมีการพิจารณา เนื้อหา 2 รายวิชาที่ว่า มีจุดใดจะต้องปรับปรุงหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการใช้งานของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาต่อไป

การใช้ประโยชน์ : จากการสอบถามบัณฑิตในตลาดแรงงาน พบว่า บัณฑิตนำความรู้ ที่ได้จากการศึกษาในระดับปริญญาตรีเพียงร้อยละ 16.22 ของความรู้ความสามารถที่ใช้ปฏิบัติงาน อยู่ในปัจจุบันและในความรู้ที่ได้จากกีฬา นั้น มาจากกีฬาเอกร้อยละ 29.77 วิชาโทรร้อยละ 12.35 นั้น คือกล่าวโดยประมาณว่าร้อยละ 42 ของความรู้จากกีฬา ที่นำไปใช้ประโยชน์มาจากคณะ เศรษฐศาสตร์ ซึ่งน่าจะมากกว่านี้ ซึ่งอาจทำได้โดยการปรับปรุงโครงสร้าง โดยเพิ่ม วิชาเฉพาะแผนกให้มากกว่า 18 หน่วยกิต หรือเพิ่มวิชาพื้นฐานให้มากกว่า 54 หน่วยกิต

นอกจากนี้ ยังพบอีกว่าความพึงพอใจของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีต่อบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย และการประเมินความก้าวหน้าต่ำกว่าที่ผู้ใช้บัณฑิตประเมินให้บัณฑิตในตลาดแรงงาน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า

บันทึกของเรายังขาดคุณสมบัติความเป็นนักวิชาการบางประการ เช่น ความสามารถที่จะใช้ประโยชน์ จากวิชาที่เรียน การเป็นนักวิจัย การเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ฯลฯ

2.2 การเรียนการสอนในลุ่มที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน มีสิ่งสมควรกล่าวถึงอยู่ 2 ประเด็น ดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอน : จากผลการศึกษาในบทที่ 5 และ 6 จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนของนิสิตไม่สอดคล้องกับที่อาจารย์ต้องการให้เป็น ซึ่งในลุ่มหนึ่งแล้วน่าจะเกี่ยวข้อง กับรูปแบบการสอนที่ใช้การบรรยายเป็นหลัก

สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ : อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการสอนในรูปแบบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การบรรยาย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายแผ่นใส นอกจากนี้การฝึกงานหรือทำงาน พิเศษตอนปิดภาคก็จะมีประโยชน์ ทั้งในแง่ของการมีรายได้พิเศษและการเพิ่มทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เศรษฐศาสตร์

2.3 ตัวนิสิตเอง มีประเด็นสำคัญที่น่าจะต้องกล่าวถึง 3 ประเด็น คือ

การใช้เวลาเรียน : ตามโครงสร้างการใช้เวลา ซึ่งเห็นได้ว่านิสิตปัจจุบัน ใช้เวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนน้อยลงโดยเฉพาะในด้านการเข้าชั้นเรียน และการทำการบ้าน ใน 2 กรณีนี้ เราได้พบแล้วว่าเวลาที่ใช้ในการเข้าชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ดังนั้น ประเด็นที่น่าสนใจ คือ การทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน ซึ่งในประเด็นนี้ น่าจะมีการ ควบคุมให้นิสิตใช้เวลาในส่วนนี้ให้มากขึ้น เช่น การให้งานหรือการบ้าน

การร่วมกิจกรรม : เช่นเดียวกับกับการเรียน เราได้พบว่านิสิตใช้เวลาไปกับ กิจกรรมน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลตามตาราง III ที่แสดงให้เห็นว่านิสิตร่วมกิจกรรมใน ระดับคณะน้อยลง ในข้อนี้ ทางคณะน่าจะให้การสนับสนุนกิจกรรมในระดับคณะให้มากขึ้น ทั้งในแง่ ความสะดวกและงบประมาณ และเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนซึ่งนิสิตเข้าห้องเรียนน้อยลง กิจกรรมส่วนหนึ่งควรเป็นกิจกรรมวิชาการ เพื่อเพิ่มบรรยากาศทางวิชาการภายในคณะฯ แต่ควร คำนึงอยู่เสมอว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตแต่ละคนควรมีขอบเขต เพราะการเข้าร่วมกิจกรรม มากเกินไปอาจส่งผลทางลบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตก็ได้

การเป็นผู้นำและความมั่นใจ : ข้อนี้เป็นจุดด้อยอันหนึ่งของบันทึกของเรา ซึ่งได้รับมอบหมายให้เขียนำนาในงานน้อยกว่าคุณสมบัติอื่น ๆ และจากความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ทุกกลุ่มจะตอบปัญหาหน้าในลักษณะเดียวกัน คือ กิจกรรมจะช่วยให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ดังนั้น การสนับสนุนกิจกรรมจะช่วยเสริมประโยชน์ในด้านนี้อีกส่วนหนึ่ง นอกจากนี้แล้ว ประสบการณ์ที่ได้ จากกิจกรรมยังมีส่วนในความรู้ความสามารถที่ใช้ปฏิบัติงานของบัณฑิตในตลาดแรงงานถึงร้อยละ 16.28 อีกด้วย

นอกจากนี้แล้ว การที่นิสิตได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำกิจกรรมในระดับคณะและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยังสามารถทำให้นิสิตมีความมั่นใจในอนาคตของตนเองมากขึ้น

2.4 อาจารย์ นอกจากการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน และพฤติกรรม นิสิตแล้ว อาจารย์เองก็มีส่วนที่น่าสนใจอยู่ไม่น้อย เช่น

ความเห็นของอาจารย์เองที่ว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอนน้อย มีอุปกรณ์การสอน และเอกสารประกอบการสอนน้อย ไม่ค่อยตรวจการบ้านให้นิสิตเท่าที่ควร หรือตรวจแล้วแต่ไม่ ส่งคืน ไม่ค่อยใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน ไม่ค่อยมี เวลาให้นิสิตเข้าพบ และไม่ค่อยได้อบรมสั่งสอนคุณธรรม-ศีลธรรมแก่นิสิต ความเห็นทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การสนใจว่ามีประเด็นใดที่ควรปรับปรุงบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการ ตรวจการบ้านและส่งคืนแก่นิสิต การอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรม ซึ่งตัวอย่างทุก ๆ กลุ่ม ตั้งแต่อาจารย์ปัจจุบัน นิสิต และบัณฑิต ค่อนข้างจะมีความเห็นตรงกันว่า มีอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างน้อย

ในเรื่องของรูปแบบการสอน ซึ่งอาจารย์ควรใช้วิธีการอื่น ๆ ที่ให้ความแปลกใหม่ แก่นิสิตบ้าง นอกจากการบรรยายที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่

ประเด็นสุดท้ายคือ คุณสมบัตินิสิตที่เชื่อถือในวงวิชาการซึ่งอาจารย์ได้ให้ ความหมายความสำคัญในคุณลักษณะข้อนี้มาก และมองว่าตนเองยังมีคุณสมบัติน้อยอยู่ในระดับสูงกว่า ปานกลาง เล็กน้อยนั้น เราจะเห็นได้จากตาราง VII ว่านิสิตและบัณฑิตกลับมีความเห็นอาจารย์ มีคุณสมบัติน้อยมากพอควรแล้ว และก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับลักษณะข้อนี้เท่าที่อาจารย์ให้ เลย ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยก็เป็นอาจารย์คนหนึ่งจึงใคร่ขอเสนอคุณลักษณะ 4 ประการแรก ซึ่งมีความ สำคัญมากตามความเห็นซึ่งเหมือนกันทุก ๆ กลุ่ม นั่นคือ อาจารย์ควรมีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ขวนขวายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ สามารถที่จะเชื่อมโยง ทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ และมีความรับผิดชอบ

